

Allah Dostu Derki 5

Dr. Münir Derman (K.S)

1. [Son Damla](#)
2. [Kendimle Beraber](#)
3. [Yediler Sofrasından](#)
4. [Çilem...](#)
5. [Görünen-Görünmeyen-Görülemeyen](#)
6. [Herşey sağdan Sola Döner](#)
7. [GÜRÜLTÜ](#)
8. [DİLENCİLİK](#)
9. [Maymun Teorisi](#)
10. [Kur'ân-I Kerîm'de İçki Ve Kumar](#)
11. [Hırs](#)
12. [Kibir](#)
13. [Kâfir](#)
14. [Yüzünüzü Güneşe Çevirirseniz Gölgeleeri Göremezsiniz](#)
15. [Abdest](#)
16. [Salâvâtı Şerife getirmek](#)
17. [Mürşid](#)
18. [Zamana Bakın](#)
19. [Bu Yazıyı Dikkatle Oku!...](#)
20. [Açlık Grevi](#)
21. [Hayırseverlik](#)
22. [Kapına Gelen Fakiri Boş Çevirme](#)
23. [Kâinâtın Yaratılışındaki Kanunlar](#)
24. [Tesettür](#)
25. [Kadın ve Endam](#)
26. [Mâ-yi Billûr](#)
27. [Kutup Yıldızı](#)

28. [Kandil](#)
29. [Ne Söylediğimizi Bilmiyoruz](#)
30. [Dinle!..](#)
31. [Ölüm](#)
32. [Mavi Renkli Kubbe](#)
33. [İnsan Dimağı \(Beyin\)](#)
34. [Sayhaten Vâhideten](#)
35. [Vahîy](#)
36. [Rüzgâr](#)
37. [Yokluk](#)
38. [ALLAH ile İnsan Arasında](#)
39. [Mi'rac Tayy-i Mekan Değildir](#)
40. [ALLAH'dan Korkan İnsan](#)
41. [Dinle!..](#)
42. [Sabırda Birşey Gizlidir](#)
43. [Çöl](#)
44. [Söğüt](#)
45. [99 Esmâ-i Hüsnâ](#)
46. [Nil-i Mübârek](#)
47. [Yed'ullah](#)
48. [Faiz](#)
49. [Münevver - Aydın](#)
50. [GİZLENMEK - GİZLETİLMEK](#)
51. [ELEKTRONİK ÇAĞ ÇAĞDAŞ MEDENİYET ÇAĞDAŞ İNSAN](#)
52. [RAMAZAN](#)
53. [TEVHİD](#)
54. [YÜN](#)
55. [GÜNEŞ VE ELMA](#)
56. [GÜL : “Vered”](#)
57. [GÜL](#)
58. [NEMRUD'UN ATEŞİ](#)
59. [YEMEZDİ İSTEMEZDİ SEVMEZDİ](#)
60. [Ad Kavmini Yok Eden Ses](#)
61. [NASİHAT](#)
62. [TESDİ](#)
63. [HÂZİREN LEYSE BİGAYBİ Âyet](#)
64. [OLUK, RUH, EMİR ÂLEMÎ](#)
65. [ÎLÂHÎ TİTREŞİMLER](#)
66. [MELEKLERE İMAN](#)
67. [EY ARZ SULARI YUT](#)
68. [VAAZ NOTLARI](#)
69. [İNSAN FITRATI](#)
70. [Vaaz Notları 2 ...](#)
71. [KABİR TAŞIM](#)
72. [SON SÖZ](#)

Son Damla

"Efendime..."

M.D.

SON DAMLA

Sudan hakedildi herşey.
Damla oldum, su oldum, çeşme aktım.
Derelerde çağladım.
Derya içre düşüverdim.
Damla idim Umman oldum.
Dertli idim, derdim gidip DERMAN oldum.

08.08.1989 Salı

Ben Lisanımla “ENE’L- HAKK” lâfzı etmem bir an

Hâlimi canım bilsin lâfz-ı üryan istemem.

M. DERMAN

Lâfz-ı üryan : Çırlçıplak söz.

Derman : f. İlâç, tiryak. * Çare-i necat, kurtuluş sebebi. * Tâkat, güç, kuvvet.

Umman : Büyük deniz. Okyanus. * Hindistan ile Arabistan arasındaki büyük deniz.

Kendimle Beraber

BİR gün hocamı ziyârete gitmiştim.

17 yaşında idim.
Odası tavanında yalnız penceresi olan geniş yüksek tavanlı idi.
Odası çıplak.

Bir post.

Bir de yerde yatak...
Desti, Leğen, İşte o kadar...
Çok güzel koku vardı havasında...

Kendisi oturmuş, uzun saçları yele gibi omuzlarına sarkıyordu.

“Gel bakalım!” dedi.

Elini Öptüm:

“Ben artık gidiyorum mektep bitt!i” dedim.
Dua etti, nasihat şeklinde emirler verdi.

“Arasıra kendi kendine bir odada kal!..”

Bunu âdet edindim, arasıra bunu yaparım...

Tahsil için Fransa’ya gittim.

Aradan 5-6 sene geçti...

Birgün bu nasihat ve emri yapmak için odama girdim...

Odamda iki zât gördüm.

Birden bire şaşırdım.

Nereden girdiler bunlar...

Beni görür görmez yürüdüler, duvarın içinde kayboldular.

Şaşırdım kaldım.

Bir kâğıt bıraktılar yere, küçük...

Hâlâ saklarım o kağıdı...

Ve hayretim hâlâ devam ediyor.

Otuz küsur sene oldu.

Son nefesime kadar bu hayret devam edecek...

Halledemedim...

Bu hadiseden 1 sene sonra yurda tatile döndüm.

Doğru hocama gittim...

Yaşlanmış Elini Öptüm...

Bana hâlimi sordu...

Ağabeyimi sordu.

“Gelsin!” dedi.

Ağabeyim o sıralarda Sivas’da defterdardı.

Telgraf çektim, 1 hafta sonra geldi.

Yanında oturduk...

Hocam hastalanmıştı.

Yanında idik...

Bize nasihat etti, dua etti, bizi okşadı...

Bir aralık:

“O kâğıt sende mi?” dedi.

Birden bire anlayamadım: “Ha!” derken baş parmağını ağzıma uzattı. “Sus!..” dedi... Öyle yap...

Ağabeyime döndü :

“Kâzım sen de biliyorsun ya!..”

Birgün sonra hocamızdan ayrıldık, ağladık...

Ağabeyime sordum:

“O kâğıttan sende var mı?”

“Sus kardeşim!” dedi...

“Eşek kardeşim!” dedi.

“Hâlâ hocam bizi bırakmamıştır. Bunalırsak yetişir...”

Yalnız 15 sene evvel ağabeyim 47 yaşında hocamın yanına gitti...

Nûr içinde yatsın!..

O kâğıttaki yazı şu, size de söyleyim böyle hareket edin :

“Vesveseyi bırak!..

Ne kadar işin ve arzun, dileğin varsa hepsini kazâ ve kadere teslim et!.. Kendi nasıl dilerse öyle iş gören ALLAH’a bırak!..

Ve bekle!..

Telâşı terket!

Izdırabı üzüntüyü kaldır!

Murad yolu kendi kendine görünür, o yola düşersin!

Aç kal, kimseye söyleme!

Dertlerini, yoksulluklarını, ızdıraplarını söz hâline geçirme!

Melekler bile duymasın!..

Derdin olursa HAKK ile konuş her şeye yeter!

Sefalet'e dūřersen VAKUR ol sabret!

HAKK'a bile ellerini istek için kaldırma!

Yalnız hamd için kaldır!

ALLAH seni senden iyi bilir!..

HAKK'da erimek dūnyada budur!..”

1958

Sefalet : Fakirlik, yoksulluk. Fakirlikten gelen sıkıntı. Sefillik.

Vakur : Ağırbaşlı, temkin sahibi. İzzetli, vakarlı.

Yediler Sofrasından

İnsanı hayrete dūřürecek bir rahatlıkla mes'eleleri anlatırız...

Bâzılarını kapalı geçeriz.

Aıklarsak Resūl'ün gūneř gibi bātını ortaya çıkar.

Fakat bu esrardır.

Gizlenmesi farzdır.

Sōylenemez.

Her mes'elenin Kur'ânda 366 veçhesi vardır.

ALLAH bir insana fetih verirse bununla Kur'ân-ın i yüzünü anlar.

... Fecre kadar: MATLAİ'L- FECRİ...

Geceleyin senli benli kalmanın ifadesidir. “DEYYÂN”dır.

Sabah namazı onun için kulluk namazı değildir.

řūkūr namazıdır.

Bir nevi, Ruhun DEYYÂN ile senli benli kalmasının guslūdūr.

Gusūl temizlik deđildir.

Guslū icabettiren hâleri bilirsın...

ALLAH kendi gūzelliđinin apařıkâr gōrūnmesini istemez.

Kıskanır.

Huri, gılman ikramı senin bildiğin değildir.

Cimâ'da duyduğun zevkin 70 bin misli Cemâl'de zevk ve güzellik vardır.
Cimâdaki bir iki saniyelik zevk devam etse insan tahammül edemez canı çıkar, cesed kaybolur...

Yaratıldığın Sudaki HAY ile banyo yapmaktır gus l..

Gus l; bu bir ikram ve ta'zimdir.

Gus l cesed içindir...

Öyle makamlarda olanlar vardır ki ALLAH'ı unuttukları dakikada c nub olurlar.

Bu nedir?

Söylenemez.

Amma düşünürsen biraz anlayabilirsin...

Bu makamdakiler sabah namazını vaktinde kılamazlarsa gus l yapmaları icabeder.
Sabah vaktinde c nub olursa teyemmüm ile namaz kılar.

Vakti  demi  olur.

Sonra gus l yapar, namazı tekrar eder.

Bu burada gizlidir...

Cuma namazı yalnız erkeklere farzdır.

Kadınlara değil.

Bu büyük bir hakikati açıklar.

Sabah namazı öğleye kadar kaza olmadan sünnetiyle kılınır.

Yalnız Cuma günü vaktinde sabah namazını kılamayanlar öğleye kadar kılarlar fakat sünneti de farzı da kaza niyetiyle kılarlar.

Bunu bilen çok azdır.

Bir gün Rahmetullahu aleyh Hocamla bir çok talebeleriyle "Hızır İlyas" günü memlekette Trabzon'da Rufanus Köyü'ne gitmiştik.

K   kt m hatırlarım.

Öyle vakti geliyordu Hocam abdest bozmak için orada orman vardır oraya gitti.

Biraz sonra ormandan döndü.

Hemen çömelerek ellerini toprağa vurdu.

Yüzüne, kollarına, ayaklarının altına sürdü.

Geldi hemen birlikte namaza durduk.

Halbuki 30 metre ilerde bol akan çeşme akıyordu.

Rufanus Suyu meşhurdur.

Şehre getirip satarlardı.

Çok iyi bir sudur.

Namazdan sonra kalkıp gitti abdest aldı.

Sebebini bir türlü anlayamadık.

Sonra sorduk:

“Namaz vakti geçiyordu suya gidinceye kadar vakit gidecek ve sonra da belki oraya gidinceye kadar ecel gelir. Cesedimi hiç olmazsa kurtardım” dedi.

“Daima abdestli gezin!” diye söylemişti.

Ve sonra da bizlere:

“Daima abdestli olun! Abdestsiz yemeyin, içmeyin,, en korkacağınız zaman, defî hacet zamanında olsun, insanın ilk defa cesedi küfre girer. Ruh kolay kolay kâfir olmaz” demişti...

“10.3.1954 Gece saat 3,10 Teheccüd namazından sonra su içerken nûr yüzlü bir şahıs tarafından bana yazdırıldı.”

Deyyân : Herkesin hesabını ve hakkını en iyi bilen ve veren. Hâk Teâla.

Huri : (Ahver ve Havrâ kelimelerinin C.) Ahu gözlüler. Gözlerinin akı karasından çok olan, pek güzel ve güzellikleri tarif ve tavsif edilemeyecek derecede güzel olan Cennet kızları. (Bak: Hur - Hur-i İn)

Gılman : (Gulâm. C.) Bıyığı yeni bitmiş gençler. * Cennet'te hizmet gören delikanlılar. * Köleler, esirler.

Cünub : Cenabetlik. Şer'an yıkanıp temizlenmeye mecburiyet hâli. * Irak, uzak, baid.

Gusül : Boy abdesti. Temizlenmek. Maddi, Manevî temizlik için şartları dahilinde yıkanmak. Taharet-i Kübrâ da denir.

Kahhar : Hâsib. Hâkim. Kadir. Râi. Cenâb-ı Hak.

سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ

“Selamün hiye hatta matle’ilfecri : O gece, esenlik doludur. Ta fecrin doğuşuna kadar.”
“Kadir 97/5”

Cimâ : Cinsi münâsebet. Çiftleşmek. * Zamm etmek.

Cilem...

O hadiseden sonra yaş her türlü meyve yiyemedim.
Yemek arzuluyordum fakat boğazımda kalıyor.

Bin müşkilatla yutsam kusma hissi geliyor çıkarıyorum...

Meyve suları da aynı hâli yapıyor.

18 senedir.

Meyveye hasret, meyve bana hasret...

Kim kime hasret çekiyor o da kat'i olarak meçhul...

Hakikat bunları yemediğimdir.

O hadisede bana bir takım meyveler ikram ettiler...

Onları yedikten sonra bu hâl tecellî etti....

Her gün yıkanmam emrolundu.

Az yemem, çok su içmem emrolundu.

Az uyumam emrolundu.

Bu emirler hiç güçlük çekmeden ben arzu etmeden husul buldular...

Ayda iki gece ben bilmediğim meçhul diyarlara davet ile götürüldüm. Orada rağbet ve itibar ederler bana...

Bütün müşküller hâl oldu bana...

Celâl köşesinden daima SETTAR sıfatının altından bağırmak emrolundu bana...

Mürşidlik rütbesi verildi.

İrşad ederim?

Mürid gönderirler bana...

Eteğime yapışanlara Celâl köşesinden hırpalamak emrolundu bana.

Talibin tahammülünü ölçmek emrolundu bana...

Meşrik'ten Magrib'e atıldım.

Magrib Sultanı emretti bana...

Her gece "Sultan-ı Mağribi" ederim ziyâret...

Âlem-i Misâl, Tayy-i Mekân oldu bana inâyet...

Gayb Ricalin gördüm selâm ettiler bana...
Edeb içinde divan durdular.

Kulağıma Fethiye salâtin okudular...

Kırklar sonra söylediler bana...

ÜÇLER, YEDİLER sonra DÖRTLER buz gibi su ikram ettiler bana...

Üçün, Yedin, Dördün, Kırkın yadigârıdır çok su içmek bana...
Su içmekle kanım içre hücrem zikrini guslederim...

TEVHİD'e girdim.

Bu gusûl farz oldu bana...

Kanaatten bereket evcam saldılar evim cânibine...

Bir lokma soframda yiyen doyar olur tuhaf geldi bana...

Rıza rüzgârının bir yaprağı gibi oldum...
Çok şükürler ALLAH'ıma...

Salât olsun MAHBUBU'na...

Yed'-i Kudret elin sürdü bin bir mâna ayan oldu garâibler sırrı bana...

Emrolundu:

Şöyle bir tek gözüm, gönlüm Nûrla doldu...
CEMÂLULLAH zâhir oldu...
CEMÂL CELÂL, CELÂL CEMÂL KARIŞARAK TEVHİD OLDU.

Derya içre düşüverdim Damla idim Umman oldum.
Dertli idim derdim gidip DERMAN oldum...

Kırklar sofrasında bulundum...

Bunlardan üç kişi ile hâlen haftada bir gece buluşurum...

Kırklardan mısın diye bana sorma?..

Ben o üç ile dört yaparım...

Hiç ile Kırk oluruz...

Üç kişi bir de ben, bir de hiç bir taife teşkil ederiz. Gezeriz...

Hem Kırk'ız, hem Dörd'üz, hem Hiç'iz biz...
Bulunduğumuz yerde Kırk oluruz biz...
Çünkü biz Kırk'larız da ondan...

Elini tutmak istediğimizde şükürün mukabili değil de Bahane ararız biz... Birinde bahane bulduğumuzda ben ile üç kişi ve Hiç görünürüz...
Elini tuttuğumuzu içimize alırız heman Kırk oluruz ve iki görünürüz...

Ondan sonra ister görünür ister görünmeyiz biz...
Biz her yerdeyiz, her yer bizdedir...
Gündüz cismani, gece ruhanî işlerimizle meşgulüz biz...
Bizi görürler...

Bulamazlar...

Zira gaflet ve şüphe bulutlarıyla örtülüyüzdür...

Bin bir renkte görünmeğe mecburuz...

Vazifemiz çok ağırdır...

Âfatları bahane ile biz önleriz...
Biz yer yüzünde bahane arayıcısıyız...

Biz bahane ile Kırk kişi olduk...

Bizi bazen Velî, bazen meczup, bazen zındık görürler...

Bu hâl bizim sükûn ve huzurumuzu bozmamak için ALLAH'ın bir vergisidir...
Bu kadar çeşit içinde sebat edip şüpheyi silen elinde bahane bulunan bizden faide görür...

Bizden faide gören şükürün tadını bilir...

Halvet suyu ile gideceği yerin yolunu yıkayan insanın biz elinden tutarız... Vücudun, ruhun guslü olduğu gibi gideceği yolu da menzile kadar guslettirmek lâzımdır ki temiz caddede yürüyesin...

Biz o yolun trafik memurlarıyız...

Kendi kendine itimad eden, şüpheleri kıran bahane aramağa başlar... Bahane habersiz yakalanır...

Saklanır, günü geldiğinde senden o bahaneyi sorarlar o zaman el tutulur... Bizim duamız bize yaramaz başkasına yarar...

Çünkü Biz ALLAH için dua ederiz nefsimiz için değil...

Kıymet de buradadır...

Onüç senedir Kırklardanım...

Kırkların Yedinci, en genciyim...
Türkiye’de 3 kişi vardır Kırklardan...

3 Suriye, 3 Mısır 4 Irak, 7 Medine, 6 Mekke, 2 ispanya, 2 Hindistan, 1 Kafkasya, 1 Salamon adaları, 1 Cava, 1 Çin, 1 Güney Afrika, 1 Güney Amerika, 4 tanesinin de yeri söylenemez...

Bunların yerleri icabında derhal değişir. Hâli hazırda göre söylüyoruz...

Velîler ALLAH’a doğru seyrederler.

Nebîler ALLAH’tan kula doğru seyrederler.

Ondan dolayı ALLAH’a doğru seyirde bilgi lâzımdır.

ALLAH’tan kula doğru seyirde bilgiye ihtiyaç yoktur.

Bundan dolayı Nebî’ler Ümmî’dirler...

Nebî’lerin Velîlik rütbeleri Nebîlikten büyüktür...

İkisinin arası UBUDİYET’tir.

Resûl de bu makamda Mi’rac’a kabul buyurulmuştur.

Kırklar da görünür dünya ile, görünmez ruhanî âlemi yekdiğerine rabdeden köprü gibidirler...

Yekdiğerleriyle Kırklar izn-i ilâhî ile kendi telsizleriyle her an konuşabilirler...

Yekdigirlerini her an görebilirler...

Mekân,Lâ mekânı setreden bir perdedir...

Perdeyi kaldırdığın zaman mesafeler yok olur...

Çok tuhaf söylüyoruz, cidden tuhaftır...

Bu kelime gafletin ta kendisidir.

Size tuhaftır fakat asıl hakikat budur...

Bu tuhaf olanları bilmek, görmek, yaşamak istiyorsun fakat bu istemek samimi bir arzu değil, merak cinsindendir...

Samimi arzun olsaydı sen de görürdün...

Sana gafletten bin türlü tavsiyelerle arzun samimidir diyor.

Fakat değil...

“Ne yapayım?” diye de mırıldanma o lâfin bile gaflettir...
Zâten gafletin olmasa beni anlarsın...

Şu sözleri dinlerken bile için şüphe ile doldu...

Bak içini nasıl biliyoruz...

Gafletten kurtulanda şüphe yoktur.

Samimiyet vardır.

Sözümüz bittikten sonra bana birşey soracaksın?

Bir suali de sormıyacaksın o da şüphendir...

Şimdi burada soracağın suali bir kâğıda yaz cebine koy!..

Sözümüzün cevabını okursun...

Amma dediğimi yap evvelâ...

Diğer sormayacağın sual içindeki şüphendir...

Bunları nereden bildin?..

Yine şüphedesin...

Çünkü gafletten kurtulamıyorsun...

Kurtulsan böyle olmazdı...

Bir gün aklın şüpheden, gafletten bir an için kurtulacak fakat derhal yine gaflete gireceksin...

Bir hâtıra olarak size kalır bu lâflar bu hâdiseler...

Sualin:

“Ne yapayım, bulsam da yapışsam?

Hikâye anlatacaksın.

Kendi kendine suâl:

“Bu da Kırklardan olduğunu söylüyor doğru mu? yok canım!..”

Cevap:

“Kırkları sen boynuzlu, kuyruklu veya başka türlü mü zannediyorsun!.. O da kul.. Amma Kul...”

Şüphe yolundan çıkmayana birşey vermezler...
Şüphe; inanmanın zelzelesidir.

Hepsini yıkar yerle bir eder...

Kırkları kaçırdın elinden.

ALLAH'a ısmarladık!..

Susmak kemâl'dir.

Susana kemâl gelir...

Fakat şüphesiz susana...
Şüpheden kurtulan zâten susmağa mecburdur...

Huzurda niçin konuşamıyorsun?...

Namazda konuşanın namazı bozulur.

Her yerde hazır ve nazır, SEMİ' ve BASÎR, KAADİR, ÂLİM dünyada da Âhirette de hep O
mevcud. O hâlde ne istiyorsun...

Cehennemde sen ALLAH'ın mülkünden dışarı mı çıkacaksın...

Her şeyi Muhit, her yerde hazır O...

Seninle birlikte, olduktan sonra cehennem'den korkun ne?...

Bunları düşünme. O'nda eri...

Balık suda boğulmaktan korkar mı hiç...

İnsanlar balıkların su içinde nasıl yaşadıklarına şaşıyorlar.

Ya balıklar, havada sudan dışarı insanların nasıl yaşadıklarına ne diyorlar biliyor musun?..

Tabii bunu hiç düşünmedin.

Sapıtma, bana fizikten bahsetme ben onların içini dışını bilirim...

Şaşacak birşey yok...

Şaşma, gaflet hasletlerindendir...

Korku şüpheciliğin alâmeti farikasıdır.

Kolanı gevşek atın semeri düşer bilir misin?..

Saat 14.20 Hastane penceresinden, bir askeri, beyaz bir hindiyi yatırmış kör bir bıçakla keserken gördüm.

Hayvan çırpınıyor, tekrar bıçağı sürmeğe başladı.

Küçük bir kız çocuğu da çömelmiş seyrediyordu...

Dünyada en takdir ettiğim inanışlardan birisi de canlıya bıçak vurmamak hasletinin dini bir akıyde hâline gelmiş olanıdır...

Hayvana bıçak vurmamak, ava gitmek, silâhla, okla hayvan öldürmek, menfaat ve benlik düşüncesinden doğan beylik bir müdafaa sözüdür.

“ALLAH onları insanlar için yarattı!..”

“Pek âlâ; mübârek insanları kimin için yarattı?..”

Buna cevap veriniz bakalım da aklımız doysun...

Et yemeden imrar-ı hayat mümkün, hemde en mükemmel derecede...

Hayvanın sütünü, yağını, yoğurdunu, kaymağını, yumurtasını yiyiyorsun, yününü giyiyorsun bu yetmiyor mu?.

Bu, şükre kâfi bir sebep değil midir?

Muhakkak onu boğazlamak mı lâzımdır.

İbrahim Peygamberin oğlu İsmail’i kurban etmesi keyfiyetine karşı Cenab-ı ALLAH ona bir ikram yapabilir...

Bu herkesi şâmil değildir.

Bu hadiseyle büyük bir inkıyadın kıymeti açıklanmaktadır.

İnkıyad ALLAH’a karşı o kadar müzmin ve çok olacak ki onun yerine kesilen hayvanın günahını örtebilecektir...

O inkıyada aracılık yapan hayvan da mübârek bir hayvan olur...

Çilelere girenler niçin et yemezler, riyâzat içinde bulunurlar...

O hâlde et yemek bâzı hassaların husulüne mâni oluyor demektir...

Riyâzat yap, ibâdet yap, çileye gir...

Mükellef olarak da ye...

Birşey olmuyorsun değil mi?

Niçin?..

Cevap bulamazsın...

Kuru lakırdılar da cevap olmaz o hâlde sus...

Kurban'a niçin Vâcib demişler.

Farz değil...

Onu incele düşünsene...

Efendim senede bir defa fukara et yesin...

Sen de evde ye....

Yemesin, yemese ne olur...

Bunlar lakırdı değil...

Ve cevap hiç değil...

Besmelesiz kesilen haram oluyor niçin?..

Eti yenilmiyor...

Silâhla vurduğun da helâl oluyor.

Hani Besmelesi, hani kanı akmadı ne oluyor?

Gülünç hadiseler...

Hayır değil...

Vaciblerde gizli kapaklı hikmetler vardır...

Hakikati herkes anlarsa dünyada kul kalmaz...

Dünyada o kadar Velî'ye ihtiyaç yok,..

Sen yine bildiğine devam et!..

Bizim sözlerimiz başka mıntıkanın lakırdılarıdır.

Bir çok sözlerimizi işittiniz..

Bizi daha iyi anlamak istersen...

Et yeme, çok uyuma, karnını doldurma, biraz karın sabrı öğren, uyanıklık sabrı içinde bulun, sonra gel sana ders vereyim...

O zaman konuşuruz...

10.11.1955

Yed-i Kudret : kudret eli.

Husul : Peydâ olma. Hasıl olma. Meydana gelmek. Üremek, türemek.

Evca' : (Veca. C.) Ağrılar. Acılar. Sızılar.

Canib : f.Yan, yön. Cihet, taraf. Yüksek taraf.

Garâib : “Garib. C.” Acaib şeyler. Hayret edilecek şeyler. Tuhaflıklar.

Taife : Hususi bir sınıf meydana getiren insanlar. Kavim, kabile. Takım.

İmrar : Geçirmek. Mürur ettirmek. * İpi sağlam bükme. * Acıtmak. Acı olmak.

Şâmil : Çevreleyen, içine alan, ihtivâ eden, kaplayan. * Çok şeye birden örtü ve zarf olan. * Fazla şeyleri veya kimseleri ilgilendiren.

İnkıyad : Boyun eğme. Muti olma. Teslim olma. İtaat etme. İmtisal.

Müzmin : Eskimiş. Üzerinden zaman geçmiş. Zamanla yerleşmiş olan “hastalık”.

Görünen-Görünmeyen-Görülemeyen

Herşey fizik, kimya ve diğer maddî malzeme ile izah edilemez.

Madde âleminde mihanikî kanunlardan bahsederken diğer âleme çevrildiğimizde o âlemde kanunun değil beşerî bilgi ile ancak ihtimal kelimesini ileri sürebiliriz.

Kulun söz ve ifade tasarrufuna girmiş her şey ruhanî esrarını kaybeder.

Gayb hazinesinin âlem gözüne kapalı kapısının aralığında biraz bakalım.

Ortada olup görünmeyen vardır.

Ortada olmayıp görünen vardır.

Görüneni görmek normaldir.

Ama onda herkesin görmediği “görünen” vardır.

Onu sana ustası gösterir.

Bunu göstermekle akla hakaret etmeden o göremediğin “görünen”i idrak edersin.

Gösterilmezse hemen akıl ile inanmaz inkâr edersin.

Görünmeyeni görmede hüner vardır.

Görünmeyenin de görünmeyen bir tarafı daha vardır ki onu Gül ârif görür.

Mikrobu göremezsın amma vardır.

Renk körlüğü vardır.

Herkes görür o görmez.

Sen görürsün.

Onun gördüğünü sen göremezsın...

İşitme de öyledir.

Tohumda çınar gizlidir, görünmez.

Göründü mü tohum kaybolur.

Bunu sözle söylemek icabederse zâhir olan tohumdan bâtın olan çınar çıktı tam zâhir oldu.

Bâtın kayboldu.

Bu, ilâhî değişmeyen bir kanundur.

“Hüve’l- ZÂHİR hüve’l- BÂTİN, Hüve’l- BÂTİN hüve’l- ZÂHİR” lâfz-ı celili budur.

Hüve’l- EVVEL, hüve’l- ÂHİR ise ilâhî kanunun değişmediğini öyle takdir edildiğini bildirir.

Aynı zamanda :

Hüve’l- EVVEL : Nûr-u Resûl

Hüve’l- ZÂHİR : Ümmeti

Hüve’l- BÂTİN : Resûl’ün ledünnü.

Bu âyet, bu hakikati gizleyen ve açıklayan âyetdir.

Bu lafları anladı isen hemen sağ elinin üstünü öp!

Ve hemen avuç içine bak!

Biraz sonra da onu öp!

O da öpebilirsen.

Niçin öptüğünü anlarsan o da nasip olur.

Baban varsa elinin üstünü öp!

Ananın hem elinin üstünü, hem de diğer elinin içini öp!..

Bir de başka türlü el içi öpme vardır.

O halvet işidir.

Hakikatini bilmeden takliden öpme!

Sakın...

Ne olur?..

Hiç...

Korkma bir şey olmaz...

Akıntıya kürek çekmek var ya...

İşte o olur...

Hüve'l- BÂTİN, hüve'l- ZÂHİR :

Mânâsı açık bir sırdır...

Cevabı da sır kalmalı...

Bu söz akıl ölçüsünde saçma gibidir, fakat bu saçmanın içinde birşey gizlidir.

Bütün bu gibi itirazlar münkir ve şüpheli düşüncelerin mahsulüdür.

Netice bir fayda vermez.

Bir şeyi kötüleştirirsen bir zaman gelir ki, körün bile göreceği hâle gelir.

Peygamberlerin söylediklerine, semâvî emirlere, haberlere inanmak muhakkak lâzımdır.

“ALLAH herşeye kadirdir”.

İrade, ruhun cesede hakimiyetini sağlar.

Cesedi nefsin emrine iradesizlik bırakır.

O zaman emir terkedilmiş olur, ve yasaklar hududuna girilmiş olur.

Bu muvazeneyi temin için yasaklar emrolunmuştur.

Zira ALLAH insanı serbest bırakmıştır.

İrade ruhun aklıdır, onun kabul ettiği doğrudur, insanın âdemiyyet hamulesidir bu.

Fikir ve aklı zorlamadan, zedelemekten sözlerimizi anlamaya çalış!..

ALLAH'ın verdiği akıl da hududludur.

Bu kısım içinde bütün senin kudretin gizlidir.

Bunu anlamaya uğraş!

“Çalış!” demiyoruz.

Uğraşmak başkadır çalışmak başkadır.

Bütün kâinatdaki kanunların hududu aşıldı mı “Zü’l- İNTİKAM”, “SERİÜ’l- HESAB” olduğunu anlarsın.

ALLAH öç alıcı, intikamcı değildir.

Hâşâ...

Kanunlar öyledir...

Ateş yakar.

“Girme!”

Yakıcılığına inanmadığın için elini soktun, elini yaktı.

“Öç aldı!” budur.

Yakıcılığına inanır ahbap olursan yakmaz.

Ha onu da unutma!

O iş de vardır.

Sen “Ahseni takvim” yaratılmış insansın.

Kendini yabana atma!..

Mekânda iken lâ mekâna dalmak hüneri sende...

Semâya bakmak, sonsuzluğa, bir nevi lâ mekâna bakmaktır.

İnsan, aklının varamadığı lâ mekanı içine almış bir mekândır.

Havada insan mesafe ve zaman anlamını kaybeder.

Tayyarede bulutlar içinde bir bak bakalım.

Sözümüz doğrudur.

“Neden?”...

Semâ, ALLAH’ın varlığının en büyük delilidir.

Ne kadar küçülürsen o kadar yanaşırsın.

Semâya bak!

Ne kadar küçük olduğunu anla!

Ölüm bu küçülmenin son hudududur.

Bir “tuz” danesini gözle anlayamazsın.

Muhakkak dile sürmek lâzımdır.

Bu küçülmeyi anlarsan tekrar niçin dirileceğimizi de anlarsın...

Hilesiz, hurdasız her şeydeki güzelliği, kötüdeki güzelliği bile...

“Gönül gözü” dedikleri budur işte...

Gönül, insanın hamulesinin gölgesinin, gölgesinin, mânevî gölgesidir.

Dikkat edilirse İslâm ve Osmanlı mimarisinde insan şekli ve heykel ile meşgul olunmamıştır.

Resûl bunları yasaklamıştır.

Niçi?

O büyük mesele.

Anlamak bir makam meselesidir.

(Mi’racı, Namazı, Kudüs’ü, Kiblenin tekrar Kâbeye dönüşünü, Haccın esrarını iyice bilmek gerekir.)

Bu noksanı muhayyelelerinde icâd ettikleri tezyinat ile telâfi etmeyi unutmamışlardır.

Bahçeler, Çiçekler, Endülüsde saraylar tezhipler, Hattatlar saymakla bitmez.

Nihâyet Osmanlı mimarisi ilham-ı rabbâni ile yepyeni bir mimari ortaya çıkarmıştır.

Selimiye...

Süleymaniye...

Bunların esrarı hâlâ çözülememiştir.

Ecnebîler mırıldanır.

“Bu kul yapısı değildir.

Gökten inme bir mâbed...”

Ne zannettin?

Selimiye için Resûl:

“Bu benim himayemdedir!” demiş, Yavuz’a rüyasında.

Kiblesini Resûl göstermiştir.

Kusuru var mı?

Var ya, “kusursuz oluşu” yetmez mi bu lâf...

Yavuzla Sinan el ele vererek Resûl’den aldığı ilham üzerine yaptılar bu mabedi.

Fakat ne kadar yazık ki biz ne Selim'e ne de Sinan'a benzemiyoruz artık.

İslâm ve Osmanlı içinde meşhur:

Artistler, Sanatkârlar, Ressamlar zuhur etmemiştir.

Fakat;

Çok mâhir kumandanlar
Büyük filozoflar
İlim adanıları
Devlet ve Hükümet adamları yetişmiştir.

Selimiye'ye bak...
Süleymaniye'ye bak.

Görünen var.

Görünmeyen var.

Fakat onların ikisi de görünmeyenin görünüşü, âdetâ suda akisleridir.

Selim'i, Kânunî'yi, Sinan'ı görebiliyor musun?

Ve onlar, görünmeyi nasıl görmüşler, neyi görmüşler biliyor musun? Söylersem ayağa kalkmak lâzımdır.

Yavuz'un Şam'dan Mısır seferinde sahrayı geçişini hatırlayın.

Resûl'ün ismi söylendiği zaman ayağa fırlayan III.Mehmet Han'ı düşününüz.

Âdemiyyet hamulesi ile ALLAH'a sığınan, himayededir unutma!
Hacca âdemiyyet hamulesi ile gidin!..

Cesedin emri altında değil.
Cesedi ruhun emrine alarak hacca gidersen o zaman hastalanmazsın.
Niçin?

ALLAH'ın misafirisin...
8.9.1986 Pazartesi

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

“Huvel'evvelu vel'ahiru vezzahiru velbatinu ve huve bikulli şey'in 'aliymun.: O ilktir, sondur, zâhirdir, bâtıdır. O, her şeyi bilendir.” (Hadid 57/3)

Hersey sağdan Sola Döner

Hersey sağdan sola döner.
Kur'ân-ı Kerim'de birçok yerlerde güneşin sabit ve bütün yıldızların onun etrafında ve kendi

mihverleri etrafında döndüklerine ait âyet ve geniş hakiki bilgi vardır.

Bugünkü ilim Galile'nin engizisyon mahkemesinde ayağını yere vurarak : “Şimdi bile dünya dönüyor” : “ E p u r s i m o v e ” demesinden beri her şeyin kendi mihveri etrafında döndüğü ilmî bir hakikat olarak kabul edilmiştir.

Kepler'in “Direvölusionubus orbium celesticum” “Harmonia Mundi” eserinde bu hakikat riyâzi olarak anlatılmıştır.

Leibnitz'in Monat nazariyesi ondan bu güne kadar gelen Macro Kozmoz tetkiklerine göre güneş sistemi âdetâ aklın kavrayamayacağı büyük bir atom sistemidir.

Bu sistemi teşkil eden en küçük parçası atomlardan ibaretdir.

Bu sistem en büyüğünden en küçüğüne kadar yaratılış icabı dakika ile, saatle, günle, ayla, sene ile ölçülecek derecede bilgilerimize göre sağdan sola intizamlı dönmektedir.

Bu sistemin içine dahil her şeyin görünmeyen atomları da cehennemi bir sür'atle bu yarışmaya iştirak etmektedir.

Bu küçük atomlar, onların varlığını husule getiren aklın hududu dışındaki ilâhî kudretin madde hâlindeki tecellîleridir.

Her dönüş sağdan sola iki kuvvetin tezahürü şeklinde ortaya çıkar.

Sağdan sola dönüş: : İle'l- merkez : Santırpet :merkeze koşuş.

Soldan sağa dönüş. : Ani'l- merkez : Santrifij” : merkezden kaçış

Merkeze doğru kuvvet gösterişi demektir.

“Merkezkaç” soldan sağa dönüş, bu sistemi, bu işlemeyi bozar o sistemin kuvvet ve enerjisini ortaya çıkarır.

Bu, kanuna aykırıdır.

Şimdi bu küçük ilmî ve fennî izahdan sonra:

Ses, Renk; Havada, Karada, Suda geçerken birbirini bozmadan Japonya'dan, Amerika'dan hattâ yıldızlardan, uydulardan gelmeleri de yaratılış özelliğini kaybetmeden bize kadar geliyor.

Televizyonda görüyoruz.

Bu, televizyonun bir özelliği değildir.

Atom çekirdeğinin etrafında hareket eden elektronların hepsi sağdan sola doğru akıl almaz bir sür'atle dönerler.

Elektron

Proton

Nötron

Pozitron

Notriyum
Mezon

Hiperon

Bunlar akıl almayacak küçüklüktedirler.

Meselâ :

Bir hidrojen atomunun çapını şöyle anlayalım akla sokmak için.

Bunu 65 m. ye varacak kadar büyültünüz.

Yüksekliği 15 katlı bir apartmana eşit olacaktır.

Aynı atomun elektronu aşağı yukarı bir toplu iğne başı büyüklüğünde olur. Bu küçüklük karşısında aklın yapacağı birşey yoktur.

Şimdi:

Elektronların birisinin aksi istikamete dönmesi “Merkezkaç” atomunun parçalanması yâni atom bombası dediğimiz kuvvetin ortaya çıkmasına sebep olur.

Sözü uzatmayalım.

Kâinatda var olan bütün atomlar ters dönmeye başlarsa ne olur?

Şunu unutmayın ki bu ters dönme elektrik ve ışık sür’atindedir.
Saniyede 300.000 km.

Aklı yoran bir sür’at..

Kıyamet işte o...

Resûl’ün verdiği habere göre kıyametin birçok görünür görünmez alâmetleri vardır.

Biz burada yalnız sağdan sola dönmek meselesi üzerindeyiz.

Ne buyurmuş Resûl :

“Güneş batıdan doğacak!” bu ne demektir.

Güneş kâinat sistemindeki atomun merkezi, çekirdeği değil midir?
Bizden söz bu kadar.

Aklınla karşı karşıya sen düşün!..

27.9.1986

GÜRÜLTÜ

Gürültü, sinir sistemi bozuldu mu organizmadaki işlemede kimya ve madde alış veriş, hücrede, elektrolitlerde anyon katyon muvazenesini bozar.

Stres, Asabiyet, Devamlı sinirlilik, Kanser, Böbrek, Karaciğer, Pankreas rahatsızlıkları ortaya çıkar.

Bunların başında sebep:

- 1- Gürültü
- 2- Huzursuzluk
- 3- Devamlı geçimsizlik, kimle olursa olsun
- 4- Seks noksanlığı
- 5- Geçim bunalımı

6- Hased, Kıskançlık

7- Fena beslenme

8- Haram ve yasak gıdalar

9- Kumar, içki, uykusuzluk, inançsızlık.

Bunların hepsi gürültü ismi altında toplanır.

Gürültü; kan da, dimağda potasyum muvazenesini bozar.

Âni hiddetlerde, ruhî bunalımlarda hatta delillerde bu muvazene devamlı bozuktur.

Bunun neticesi; Kanser, Böbrek, Pankreas, Karaciğer, Safra Kesesi, Şeker hastalığı, Kalb rahatsızlıkları, Tansiyon, Birçok kan hastalıkları ortaya çıkar.

Bu hastalıkların hepsinde daima kanda “çinko, bakır, kalay, demir, potasyum” miktarını hakiki olarak ülkelerin milletlerin kendi standartlarına göre, beslenme ve âdet tarzlarına göre değerlendirilmesi çok mühimdir. Bu lâflara bıyık altından bakmayınız!

“Katrardan bal sızmaz!”.

Fakat, sızanı bal yapan bulunur.

Vücutta “enterferon” maddesini uyarırsanız birçok hastalıkların bilinmeyen ve virüs ismi verilen ajanın faaliyetini durdurmuş olursunuz. Buna “Virüs hemmender” denir.

Yâni virüsün faaliyetini durdurur.

Kim?

Enterferon maddesi.

Bunun için eskiler, çok eskiler baş parmak ile işaret parmağının arasını yine işaret ve baş parmak ile bir müddet sıkarlardı.

Eski Hind vedâlarında vardır.

Baş parmakla orta parmak arasına sivri bir bakır sokarlarmış.

Bunlara inanmazsanız çok eskilerden birinin sözünü söyleyeceğim; “Yüzümdeki çizgileri ben yapmadım ki”...

Şunu da unutmayın, eskiler öldüler amma “ölüler bazen yaşayanlardan daha güçlüdür”.

Onun için yatırlarda türbelerde millet bilmeden meçhul bir ümid ve dilek taşıyarak dua için giderler.

Acı, Dert, Izdırap, Felâket, Âfet, Kaza, Yaralanma, Ölüm karşısında sızlanmak, Bağırarak Ağlamak,
En küçüğünden en büyüğüne kadar:

İsyan mıdır? Korku mudur?

Hasta, Yaralı, İşkence gören:

İnler,

Tepinir,

Bağırır,

Kimi isyan eder,

Kimi küfreder,

Kimi bağırır,

Bütün bunlar kime karşıdır?

Yardım ister. Niçin?

Çâresizlik içindedir.

Neyin çâresizliği bu?..

Burada cevap insanı inkâra götürür.

Hepsi korkunun maddîleşmesi ve acı şeklinde görünüşü müdür acaba?..

Korku nedir, anlatılamaz...

Bağırarak: İsyan mıdır? Yalvarış mıdır? Küfretmek midir? Hiddet midir? Nedir? Neye karşıdır?

Ağlama ile göz yaşı geldiğinde sükûn bulur bütün bunlar...

Ağlama yalnız insanlara mahsus ALLAH’ın verdiği târif edilmez ve fennin sebebini keşfedemediği büyük bir hâletdir ki, insanın fâni olacağının en büyük delilidir.

Burayı anlamak güç değildir, amma bilgin varsa...

Dünyada güvenli bir yer yoktur, insanın metaneti ve kendine itimadı huzurlu olmasına en büyük yardımcıdır.

Felâket karşısında çok az şey yerine konmaz.

Diğerleri konur.

Harbde yas tutmak için zaman yoktur.

Çok insan ölür.

Bağırarak, Ağlamak, Hiddet, Küfür, Yalvarış bunlar ne gibi biyolojik veya fizyolojik faktörlerin âni değişmesini mucib oluyor?

Âni olarak hormonal, Metabolitik, İyon Ph, değişmelerine sebep oluyor.

Bütün organizmanın maddesini ruhî değişmeler, ruha tesir eden harici gıdıklamalar tahrişler, maddesine tesir ediyor.

Maddesi yukarıdaki refleksler muvazenesini bulmaya çalışıyor.

Acıdan, Sevinçden, Devamlı dert ve ızdıraptan göz yaşı terkip değiştirir.

Kanın asit ve alkaten muvazenesi bozulur.

Uyku meselesi değişir.

Bunların hepsi ruhun reaksiyonlarıdır.

Nedir? Niçin böyledir?

“Bilen yok!” kitab dolusu nazariyeler vardır.

Psikologlar birşeyler arıyorlar.

Soruyorlar.

Yorumlar yapıyorlar.

Diğer bir kısım da ilâçlar ile uzviyeti kandırmaya çabalıyorlar...

Ruhî asâlet bozulmazsa vücud asaleti bozulmaz..

Fakat ruhî asaleti bozacak maddî tesirlerin esaretine girmemek lâzımdır. Ne gibi?

En basit gürültü.

Ne sûretle olursa olsun insan ruhuna maddesine tesir eder...

Öküz saman yer, et yemez.

Aslan et yer, ekmek yemez.

Öküz her asırda öküzdür.

Bu hâl değişmemiştir.

Değişmez de...

Aslan da aynı...

İnsan aç gözlüdür.

Kanaat etmez.

Zira bir defa ruhî ve maddî muvazenesini kaybetmiştir.
Bu muvazene tabiat kanunlarına tahammülün üstünde karşı gelmesidir...
29.1.1988 Cuma

DİLENCİLİK

“EĞER DİLENMENİN NE OLDUĞUNU BİLSEYDİNİZ KİMSEDEN BİRŞEY İSTEMEZDİNİZ” Hadis

ALLAH’dan başka taraftan yardım istemekte HAKK’a karşı isyan kokusu vardır.
Burada “HAKK”, ALLAH’ın koyduğu nizam ve emrin doğru olduğunu tasdik demektir,
isyan kokusu demek bu doğruluğa inanmamaktır.

ALLAH’a karşı isyan değil:

“Aman dikkat et!” emrine karşı isyandır...
ALLAH’ın emirlerini yapmamak ALLAH’ı inkâr değildir.

Emirlerinin hak, doğru olduğunu kabullenmemektir.

Burayı iyi anlamaya çalış!..

Sözümüz de Hak’dır.

Doğrudur.

Eğer düşünür incelersen mânevî gücünle...

Faizle para almak haramdır.

Yâni yasaktır.

Bu hem maddî hem ruhî kanundur, dikkat edersen...

ALLAH vermedi diye utanmadan başkasından istiyorsun.

ALLAH seni işitmedi utanmayasın diye.

Bu hâlinden, senden utandı.

ALLAH seni işitmek istemedi.

Ondan dolayı istediğini vermedi.

ALLAH bazen kendi fikrine dönen insanı işitmek istemez.

Ondan utanır ve dileğini bundan ötürü yapmaz.

ALLAH’ın yardımının mümessili Hızır hikâyesi vardır.

Bu ne mi demektir?

Hikâye olarak değil de onun aslını anla...

Zekât vermemek, bankadaki veznedarın bir nevi vezneden parayı çalması gibidir...
ALLAH’a karşı bir nevi vergi kaçakçılığıdır.

ALLAH’ın emrine verdiği rızkın, malın çok az olan vergisini vermemektir. Devlet bile sakat insanından vergi almıyor.

Kadın ziynetinden zekât verilmez.

Şafiî mezhebine göre öyledir.

Diğer mezheplere göre vermek lâzımdır.
Kadının ziynetinden zekât verilmez bu kat’idir.

Niçin?

Zırvalama, öteden beriden de lâf getirme!
Bak söyleyeyim niçinini:

ALLAH’ın HAYY esmâsının tecellîsi, kadına yükletilmiştir.

Devletin bile bazı meselelerde şu vergiden muafdır lâfı var ya, kabaca anla...

Bu hususa ait oruç, namaz, evlenme hakkında bazı karışık hususlara temas edeceğiz.

Bunların yardımıyla da bazı meseleleri anlamak az çok mümkündür.
Manevî işlerde isbat ile uğraşmak küfürdür, inkârdır...

Zâten isbat ile uğraşanlar ahmaklardır.

Sünnetullah yâni hükm-ü ilâhî, âdât-ı ilâhîye kâinatdaki her şeye câri kanun...

Bunu da zorlayarak hududu tecavüz etmede “Zü’l-İNTİKAM, SERİÜ’l- HESAB” lâfızları ile ifade edilen tepkiler zuhur eder.

“İdraki mealî bu küçük akla gerekmez
Zira bu terazi bu kadar sikleti çekmez”

Sözlerinde bu hakikat edeb içinde ikaz ederek ifade edilmiştir.

Bunun haricine çıkarsan düşünce ile, ismi “fuhuş” olur.

Haddi tecavüz etmektir.

O zaman o kanunun icabı tecellî eder.

Fuhuşun diğer mânâsı da ruhsat-ı şer’iye haricinde olan şehvanî lezzetler, iffet harici hareketler.

Bu sözler mânâda doğrudur, fakat düşünce ve fikre göre değişir...

Bir emirdeki mânâyı anlamadan ileri sürerek, onu hakikat hâline sokmak âdetâ bid’at ve ilke hâline getirmek de fuhuşdur.

“Fahşa” budur...

ALLAH'ın yarattığı kâinatda câri, görünür görünmez maddî ve mânevî kanunların bu sûretle dışına çıkılırsa şahsi ve kitlevî her türlü felâket, dert ortaya çıkar.

Ateş yakar, Düşen yıkılır, Kâinat Kanunu böyledir.
Aksâ'ya varmak için öbür uca, sonuna akdes denir.

Yâni pek pak olmaya gayret etmek lâzımdır.

Resûlü Ekrem bunu bildirmiştir.

Yol onun hakiki akıl yolu...

İleri derecede inkârı bırak...

Ham derecede yobaz olma...
Etrafa saldırma!

Saldırmak lazim gelirse kendi içine saldır!

Ne ile dolu olduğunu o zaman anlarsın...

Hakikata tek yoldan gidilir.

Fakat ondan uzaklaştıran binlerce yol vardır.
“Dört kadın alabilirsiniz. Satın aldığınız cariyeler, esirlerle yatabilirsiniz.
Eğer gebe kalırlarsa nikâhınıza alırsınız.”
Nikâh ne demektir?

Bunu iyice öğren.

Hem mânevî bakımdan.

Hem toplum kanunu bakımından...

Şimdi beni iyi dinle:

Bilmediğin veya karmakarışık bulanık bildiğin şeylerden bahsedeceğiz...

Kadın gebe kalırsa, onunla artık doğum oluncaya kadar, hatta ırza (süt verme) tamamıyla bittikten sonraya kadar birleşmek doğru değildir.
Bu, kadını korumak için erkeğin vazifesidir.

Hem de doğacak çocuğu temizlik bakımından mânen himayedir.

“Hayırlı evlât hikâyesi” dedikleri budur.
Erkek, başka karısı ve cariyesi ile, sabırsız ve azgınsa tatmin olur.
Gebe kadın, süt veren kadın gebelik sonuna kadar, hatta süt kesilinceye kadar erkek arzusu âdetâ duymaz, aramaz.

Bu büyük hakikattir.

Hem çocuğun ma'sum ve temiz olması, sütün kirlenmemesi için böyledir.
Bu çok ince mânevî bir yaratılış icabı ALLAH'ın kadına bir lütfudur.

Erkekler fazla kadın almak için müracaat etmediler.

ALLAH'ın bunu Kur'ânda bildirmesi, çok mühim bir yaratılış icabı kanun koyduğu maddî ve uzvî kisve altında HAYY esmâsının tezgâhı olan kadının, gebelik sırasında temiz kalması içindir.

Kable'l- tuluğ
Kable'l- gurub “namaz kıl!” emri.
“O vakit için namaz kıl!”

Sabah namazı yoktur.

O vaktin namazı vardır.
Akşam namazı da öyledir.

Ondan dolayı kazası da yoktur.

Teyemmüm o vakit içindir.

Diğer vakitlerde olmaz.

Güneş batmadan evvel
Güneş doğmadan evvel.

Oruç ise bunun çok ince bir sûretde dışındadır.
Kur'ân-ı Kerimde:

“El Haytu'l- ebyadu, mine'l- Hayti'l- esvedi, Mine'l- fecri, etimmü's- siyame ile'l- leyl”.

Yâni,

“Fecirde güneş doğmadan evvel, ufukda görünen beyaz hat çizgi aklığını, gece karanlığından ayırt edinceye kadar ye iç. Ondan sonra geceye kadar orucu tamamlayın!”

Âyetler bunlar...

Şimdi dikkat edilecek incelik şu:

“Geceye kadar”.

Gece akşam namazından sonra başlar.

Haytu'l- ebyadu : Fecir zuhurundan ufukda görünen beyaz çizgi.

Hayti'l- esvedi : Gurubu's- şemsi müteakip, ufukda görünen (sıvad) karanlık hat.

Buna göre namaz, evvel üç rekâtdan sonra orucu bozmak ve sonra sünnet kılınır.

Kable'l- gurub (ile'l- leyl) akşam değildir. Gece de değildir.

Gece gurubundan sonra bade'l- gurub başlar.

Kable'l- tuluğda güneş doğmadan evveldir.

Buna göre oruç bozma âyete göre ile'l- leyl akşama kadar orucu tamamla lâfzı celili namazdan sonra leyl (gece) başladığından namazı kıl orucu sonra aç!

İncelik burada.

Ama biz böyle yapmıyoruz ne olur?

Hiç birsey olmaz.

Devam et bildiğine...

Bir güruh geldi.

Nüfus kağıtları islâm.

Sordular.

Kime?

Söylemem anla artık.

Biz oruç tutmuyoruz.

Namaz kılmıyoruz.

Abdest almıyoruz.

Gusül yok

Kumar var

içki var

Yalan var

Dedikodu var

Gıybet var

Haram var

Biz islâm mıyız?

Cevap verildi.

“Dediniz ya nüfus kağıdında İslâmsın.”

“Ama biz ALLAH’a inanıyoruz.”

“Gâyet tabiî inanacaksın.

Sen insansın.

Salak değilsin.

Böylelikle hayvan bile olamazsın.

Biz sana kâfir demedik.

Yalnız islamlığını amelî olarak, harekî olarak isbat için kışını heladan sonra hiç olmazsa yaratıldığın su ile yıka!

Kağıtla silme!

Hiç olmazsa oran islam kalsın!
Ama kâğıtla silersen, yıkattırmıyorlar seni o hâlde.

Kim?

ALLAH'ın verdiği yediğin nimetler helaldeğil.

Onlar ancak kağıtla silersen belli olur.

Bir insan düşündüğünü söylemeye borçlu değildir.

Fakat her söylediğini düşünmeye mecburdur...

Çok rica ederim! Söyleyeceğin sözü düşün...

Fakat düşündüğün her sözü söylemeye borçlu değilsin.”

“Ene'l- HAKK lâfzını söylemem bir an.

Halimi O bilsin lâfzı üryan istemem”

demiş adamın biri...

20.9.1986 Cumartesi

لَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنِ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا قِمِ الصَّلَاةِ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إ

“Ekimes salate li dülüküş şemsi ile ğasekil leyli ve kur'anel fecr inne kur'anel fecri kane meşhuda : Gündüzün güneş dönüp gecenin karanlığı bastırınca kadar (belli vakitlerde) namaz kıl; bir de sabah namazını. Çünkü sabah namazı şahitlidir.” (İsrâ 17/78)

أَلَا الصَّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا

...

“...ve külu veşrabu hatta yetebeyyene lekümül haytul ebyadu minel haytil esvedi minel fecri sümme etimmüs siyame ilel leyl,...: ...Sabahın beyaz ipliği (aydınlığı), siyah ipliğinden (karanlığından) ayırt edilinceye kadar yeyin, için, sonra akşama kadar orucu tamamlayın...” (bakara 2/187)

Mümessil : Vekâlet eden. Bir şahsı bir topluluğu veya şahs-ı mâneviyi temsil eden. * Benzeten. * Kitap bastıran. * Vekil. * Rol temsil eden. Aktör.

Muaf : Afvolunmuş. İstisna edilmiş, ayrı tutulmuş. Bağışlanmış. Serbest.

Ruhsat : (C.: Ruhas-Ruhsat) İzin, müsaade. * Genişlik. * Kolaylık. * Fık: Kulların özürlerine mebni, kendilerine bir suhulet ve müsaade olmak üzere, ikinci derecede meşru' kılınan

şeydir. Sefer halinde Ramazan-ı Şerif orucunun tutulmaması gibi. Vuku' bulan ikraha mebni, birisinin malını itlaf etmek de bu kabildendir ki, bu halde bu itlaf hakkında bir ruhsat-ı şer'iyye bulunmuş olur. Bir hâdisede, azîmet ile ruhsat içtima' edince, azîmet tarikını iltizam etmek, bir takva nişanesi sayılır. (Bak: Azîmet)

Azîmet : Takvâ ile amel etmek. Allah'ın emirlerini en mükemmel ve eksiksiz yapmağa çalışmak. * Kesin karar vermek. * Yola çıkmak, gitmek.

İffet : Namus. Temizlik. Perhizkârlık. Nefsi behimî temayüllerden men etmek. Helâla razı olup haramdan kaçınmak.

Bid'at : (Bid'a) Sonradan çıkarılan âdetler. * Fık: Dinin aslında olmadığı hâlde, din namına sonradan çıkmış olan âdetler. Meselâ: Giyim ve kıyafetlerde, cemiyet (toplum) hayatındaki ilişkilerde, terbiye ve ahlâk kurallarında, ibâdet hayatında yani dinin hükmettiği her sahada, dine uygun olmayan şekiller, tarzlar, kurallar, âdet ve alışkanlıklardır ki, insanı sapıklığa götürür. Din âlimleri tarafından din namına beğenilen ve dinle ilgili yeni icad ve hükümlere bid'a-yı hasene; beğenilmeyip tasvib görmeyenlere de bid'a-yı seyyie denilmektedir.

Fahşâ : Büyük günahlar. Çirkinlikler. Zina gibi şehvâta tâbi olmakta ifrat ile alâkadar olan günahlardır ki, lisanımızda fuhşiyat tâbir olunur. Ve bunlar, insanların en çirkin hâlleridir.

Telakki : Karşılama. Almak. Kabul etmek. * Şahsi anlayış ve görüş.

Maymun Teorisi

İLİM, bilinmeyen ve var olan bir mevcudun, insan akıl ve zekâsı gayretiyle bulunup nesilden, nesile aktarılmasıdır.

Veyahut görülemeyene, duyulamayana, bilinemeyene inanarak var olduğunu kabul edebilmektir.

Gerçek; görülen, duyulan, isbat edilen ve inkârı kabil olmayandır.

Hakikat ise bambaşkadır.

Ona herkes varamaz ve anlayamaz.

Kâinatda uymak mecburiyetinde olduğumuz görünür görünmez kanunlar vardır.

Bunların bir kısmı yazılıdır, bir kısmı yazısızdır.

Meselâ örf ve âdetler yazısızdır.

Yazı bulunmayan yerden uygulanacak kanundur.

Ata mirası bir hazinedir.

Reddedilemez.

Darvin nazariyesi diye batıp çıkan unutulup tekrar ele alınan, maymunca maymunların nazariyesidir.

Neymiş bu?

İnsan maymunun tekâmülünden bugünkü hâle gelmiştir.

Bu görüş, ilim değil, irfan değil, maymunca bir düşünüş tarzının açıklanmasıdır. Buna birçok şaşkınların dediği ilim diye bakarsanız 4 dinin ve en son İslâmın kitabı, İncil ve Tevrat'ın da önce ALLAH'ın tek olarak Hz. Âdem ve Havva'yı yarattığına dair beyan yalan olur.

Darvin'in dediği doğru ise, binlerce yıllık bu kitaplar da yalandır.

Arkeolojik araştırmalar yapılır bir kısım çömlek, bir taş parçası bulunur bunlara binlerce mânâ verilir, o tarih olur okutulur.

Güya "hakikat" olur.

Buna göre Hz.Ad.em ve Havva maymun olur.

Güya insan, dedesinin maymun olmasına razı olur.

Peygamber olmasına karşı durur.

"Hayvanoğlu hayvan" denilirse hakaret olur.

"Dedeniz maymundur efendim!" denilirse iltifat olur.

Vay eşşekoğlu eşekler!..

İnsanlar, maymunların dejenere olmuş şekli hâlinde olduklarını isbata habersiz ve düşünmeden çabalamaktadır.

Maymunlar ise, ceddimiz insanlardır tezinde sebat ederek insanların tekâmül ederek en mükemmel mahlûkun maymun olduğunu isbata çalışmaktadır.

Yâni insanların tekâmül etmiş şekli maymunlardır.

Hayvanat bahçesinde bir maymuna sordum:

"Siz maymunların tekâmül etmesinden, insanlar bu hâle gelmişlerdir ne dersiniz?"

"Biz bu düşünceyi reddederiz" dedi.

"Aksidir, insanların tekâmülü neticesi biz maymunlar husule geldik, insanların bu iddiasına bakma, insanlar maymundan gelmedir diye kendi maymunluklarını isbata çalışıyorlar.

Öyle bir hâldedirler ki tavuk altında çıkarılmış ördek yavrularının perişanlığı içinde, üvey ana tavuğun peşinde koşarak, karada mı oturalım, suda mı yüzelim hâlinedirler!"

Maymunlar insanların cediti olarak kabul edildiğinde maymunların dejenere olmuş şekli de insanlardır.

O hâlde Darwin nazariyesi iki taraflı olarak doğrudur.

Kaybolan bir hakikati, kaybolan yerde aramalıdır.

Amerika'da kaybolanı Çin'de aramak boştur.

Türk medeniyeti Türk kültürü Türk topraklarında kayıptır.

Burada aramalıdır.

Köylerde yaşayan bir Türkçemiz vardır.

Oranın kadını ve erkeği dünyanın neresinde bulunursa bulunsun bir küçük Türkiye'dir.

Tetkik edersen, düşünürsen ne demek istediğimizi anlarsın.
Bu hakikati başka bir yönden başka bir malzeme ile anlatalım:

Mutlak haram olan vardır.

Onu helâl paranızla da alsanız yine haram olur.

Bunu bilen yok.

Bilseler de tatbik eden yok...
Bir de aslında yenilir, içilir.

Kullanılabilir olmasına rağmen hakkınız olmadığı ve siz onu haketmediğiniz için haram olan şeyler vardır.
Domuz eti, helâl paranızla alsanız yine haramdır.

Baklavayı çalarak elde ederseniz o da haram olur.

İkisi de aynı neticeye varır...
27.9.1986 Cumartesi

Tekâmül : Kemâl bulma. Olgunlaşma.

Kur'ân-I Kerîm'de İçki Ve Kumar

“İçki ve kumar şeytan amelidir sakınınız. Faydası da vardır zararı da amma zararı daha çoktur”

Âyetdeki bu beyan tavsiyedir.

ALLAH'ın tavsiyesi de en büyük bir nimettir.

Bu tavsiyeyi tutmamak helâl olmaz.

Helâlin zıddı da haramdır.

Tavsiye olduğundan tövbesi indi ilâhîde kabul edilir.

Musa ve İsa dinlerinde şarap, içki, domuz eti yasak değildir.

Tevratda ve incilde yasak olduğuna dair haber varsa da bugün yasak olmadığına göre bu haber rivâyet hâlinde kalmış olur.

Ölü hayvan, Kan, Domuz eti, ALLAH namından başkası namına kesilen hayvan islâmda âyeti kerime ile yasaktır.

Söylendiğine göre aç kalındığı zaman mecburiyet altında domuz eti yenilebiliyor.

Bu doğru değildir.

Besmelesiz kesilen hayvan temizdir.

O hareket yasaktır.

Bundan ötürü o eti yemek de yasaktır haramdır.

Bu, kesen adama haramdır eti yemek.

Başkalarına meselesi o da bambaşkadır.

Tüfek ve okla öldürülen hayvanlar yeniliyor.

Yalnız Musa dininde, vahşi hayvan tarafından parçalanmış hayvan eti yemek yasak edilmişti

Bugün Musa ve İsa dininde olanlar şarap içiyor, domuz eti yiyiyor.

Kat'i yasak olan birşeyin bilinmesi lâzımdır.

Yediklerine göre kat'i birşey yoktur.

Domuz eti yemek haram değildir.

“Yeme” emrine itaatsizlik haramdır.

Bundan dolayı besmelesiz hayvan kesmedeki gibidir.

ALLAH'ın sana mubah kıldığı helâl ve temiz verdiği maddî ve manevî her şeyi yemek helâl, helâlin zıddı da haramdır.

Halbuki islâmiyetde domuz eti ve şarap kat'iyen men' edilmiştir ve haramdır.

Bunların yâni içkinin, kumarın hepsinin şeytan amellerindendir denilmesi, şeytanın men' edilen meseleleri temsil etmesinden dolayıdır.

Yoksa şeytan ne yer, ne içer, ne şekilde olduğunu da bilmiyoruz.

Şeytan ismi verilen, ALLAH'ın sevmediği ve insana serbestiyet verildiğinden nefesine ait bazı şeyleri men' etmiş, bunlara, da recmedilen lânetlenen işlerdir denilmiştir.

Şeytan amelleri bu demektir...

فَوَيْهَمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَيْنَا لَنَا مِنَ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا
كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

“Yes'eluneke anil hamri vel meysir, kul fihima imün kebiruv ve menafiu lin nasi ve ismühüma ekberu min nef'ihima, ve yes'eluneke maza yünfikun, kulil afv kezalike yübeyyinüllahü lekümül ayati lealleküm tetefekkerun: Sana, şarap ve kumar hakkında soru

sorarlar. De ki: Her ikisinde de büyük bir günah ve insanlar için bir takım faydalar vardır. Ancak her ikisinin de günahı faydasından daha büyüktür. Yine sana iyilik yolunda ne harcayacaklarını sorarlar. «İhtiyaç fazlasını» de. Allah size âyetleri böyleaçıklar ki düşünesiniz.” (Bakara 2/219)

إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَاإِمَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرٌ رَّحِيمٌ

“İnnema harrame aleykümül meytete ved deme ve lahmel hinziri ve ma ühille bihi li ğayrillah, fe menidturra ğayra baġiv ve la adin fe la isme aleyh, innellahe ğafurur rahiym
“Allah size ancak ölüyü (leşi), kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesileni haram kıldı. Her kim bunlardan yemeye mecbur kalırsa, başkasının hakkına saldırmadan ve haddi aşmadan bir miktar yemesinde günah yoktur. Şüphe yok ki Allah çokça bağışlayan çokça esirgeyendir” (Bakara 2/173)

Hırs

İnsanın bir dış cesedi vardır.
Buna bindirilmiş ruhu vardır.
Arzu ve gayelerini başıboş isteyen bir nefsi vardır.

Hırs: insanın nefsinin tezahüratıdır.

Aklının, cesedin tezahüratı değildir.
Hırs: insana menfaat sağlamak gayesine çevrilidir.

Mevki, Mal, Para, Şöhret, Kıskançlık bir nevi intikam hislerinden yoğrulmuştur.

Hırs kendine yakın taraftar arar.

Buldu mu “Entrika” denilen görünmeyen bir örgüt olur.

Bir tarafı yalan, diğer tarafı iftira ve dedikodu...

Muayyen bir hudud ve bir mıntıkada işler.

Büyüdü mü o mıntikadan dışarı fırlar.

Halka yayılır.

Âdeta bir doktrin olur.

“Politika” ismini alır...

Bu ismi devam ettirmek ve sürekli menfaat hırsını beslemek için Akademik bir isme bürünür.

“Siyaset” denir ismine...

Kisvesi : Millet ve halk memleket uğruna çalışmak.

Bu doktrin teşekkül etti mi entrika, politika gizlenir.

Bu gizlenenleri devam ettirmek için meslekler doğar.

Güzel ve faydalı görünmek için...

Antikacılık, müzecilik, yolculuk örgütleri, bürolar, yazıhaneler, komisyonculuk bunlar hepsini gizlerler.

Asıl gaye bu sûretle gizlenir.

Kaçakçılık, yeraltı Örgütleri, mafyalar, babalar, kumarhaneler...

Bu arada işçi, memur, âmir, yoksul fakir, orta hâlli zengin zümreler vardır, amma bunları birbirine bağlamamak için muhtelif gizli ve açık vaadlerle taraf toplama kurtarma tabyaları kurulur.

Milleti bunaltıdan korumak için yine menfaate bağlı ikramiyeler, piyangolar, taksitle satışlar, krediler ortaya çıkar.

İyilerin kaybolup tiftik tiftik olmasından çıkan kötü yıkıntı çöplüğü husule gelir. ilerici, gerici, yobaz, kelimeleri ortaya çıkar.

Var olanın çirkin olarak kabullenmesidir bunlar...

Bu hâl milletler arası da aynen vardır.

O zaman bunlara propaganda, iyi veya fena gösterme neşriyatı başlar. Halk taraflara ayrılır.

Kendi aklının bilgisinin fakirlik ve zenginliği derecesinde...

Ondan sonra toplumda birlik yavaş yavaş kalkar.

Ailelerde yavaş yavaş karışıklık, geçimsizlik başlar.

Bunlar da ev dışı değişmelere uymak veya uymamak kompleksleri... Mektep, ev geleneğine uymaz.

Sinemalar, romanlar, televizyonlar gazeteler, resimler, müzikler, içkiler. Oyunlar, her türlü spor...

Dini geleneklere itiraz.

Nihâyet geçim derdi.

Yaratılan pahalılık, plajlar, bisiklet, otomobil ticareti, işsizlik...

İnsanın kendi kendini nasıl soktuğunu bu anlattıklarımızda anlayabilirsiniz.

Toplumda, her fert mesuldür bundan.

Fakat mesuliyeti kabul etmez.

Çünkü büyük bir bilgisizlik bilgisizliği, derin bir gaflet içindedir.

Bütün bunlar nefsin işidir.

Bu noksanlık içinde olanlara en büyük insanın mübârek bir sözü vardır. “Nefsini bilen RABB’ini bilir”

Bu noksanlık içinde olanlara bilgi çağrısıdır.

Bunu neticelendirmeden ulaşmak isteği iç âlemine varamaz.

Yanlış yapmak bir şey değildir:

Yanlışını unutmak kötüdür.

Fakat kötülüğün intikamıda alınmaz.

Nefse uymak hikâyesi de gemini bıraktı mı organizmada da birçok değişikliklere sebep olur.

Biraz da onlardan bahsedelim.

Sinir sistemi bozuldu mu organizmadaki işlemede, kimya ve madde alışverişinde, hücrede, elektrolitlerde, anyon-kasyon muvazenesi bozulur.

Sitres, Böbrek, Karaciğer, Pankreas, Safra kesisi, Şeker hastalığı birçok kan hastalıkları meydana gelir...

Bunlar birden bire değildir.

Yukardaki bozukluğun sinsi yavaş yavaş husule getirdiği düzensizliktir.

Bu hastalıklarda :

Daha ortaya tamamıyla çıkmadan veya çıktığında Kanda, Çinko, Kalay, Demir, Bakır, Potasyum muvazenesinde her ülkenin yaşayış tarz ve standartma göre azalma veya çoğalma vardır.

Meselâ:

Gürültüde kanda, dimağda potasyum muvazenesi bozulur.

Âni hiddetlerde, ruhî bunalımlarda, delilerde bu muvazene devamlı bozuktur.

Bu uzvî bozukluğun ortaya çıkmasında en başta gelenler:

- 1- Gürültü
- 2- Huzursuzluk
- 3- Devamlı geçimsizlik
- 4- Seks noksanlığı
- 5- Geçim bunalımı
- 6- Hased. Kıskançlık

- 7- Fena beslenme
- 8- Haram ve yasak gıdalar
- 9- Kumar, içki, uykusuzluk.
- 10- İnançsızlık

Teşhis edilemeyen bu devrin hastalarında daima kandaki potasyum, manganez, çinko, kalay, bakır, demir hattâ nikel bunları ölçmek lâzımdır. Yalnız şunu unutmamalıdır:

Çinko, Kalay, Bakır, Nikeli mıknatıs çekmez.

Veya o mıknatısı kovar.

Lâfa dikkat!..

29.9.1986 Salı

Entrika : İtl. Hile, gizli tedbir ve dolap.

Doktrin : yun. Hatt-ı hareket. Hareket tarzı. Düstur, tarik. Re'y. * Fls: Bir sistem meydana getiren fikir ve kanaatlerin hepsi. Bir felsefe veya edebiyat okulunun fikirlerinin tümü.

Politika : İtl. Memleket işlerini idare için tutulan ölçülü yol. Siyaset.

Akademi : Yüksekokul: Bilginler, yazarlar, sanatçılar kurulu:

Siyaset : Memleket idare etme san'atı. Devlet idare tarzı. * Dünya ve âhirette necatlarına sebep olacak bir yola, insanları irşad ile beşeriyetin salâhına çalışmak. * Diplomatlık. Politika. * Seyislik, at idare işleriyle uğraşma. (Bak: Hilafet)

Kisve : Elbise. Kılık. Hususi kıyafet. Kûsve. Kisbet.

Tabya : Bir bölgeyi savunmak için yapılan ve silahlarla güçlendirilen yapı.

Tiftik : Tiftik keçisinin ince, yumuşak, parlak yünü, moher:

Kibir

İnsanda bulunan nefsin en büyük hatası kibirdir.

ALLAH'ın insana verdiği serbestiyet hududunu aşmaktır.

Bu hâl insanda iki şeyden ortaya çıkar:

- 1- Bilgisizlik, Bildiğini sananların cehâleti.
- 2- Görgüsüz zenginlik.

Hakikatlere itiraz ve hucumun kompleksinde kibir gizlidir.

Nefsini büyük görenin her hususda kendini beğenmesidir kibir.

“Sahibi devlet olana öfke yaraşmaz!” demişler.

Yani öfke kibirin küçük bir tezahurudur.

Farkına varamazsın demektir.

Gerçeğe ancak tek yoldan gidilir.

Ama ondan uzaklaştıran binlerce yol vardır.

Bu yolun başında “kibir” gelir...

Gerçek, inkarı mümkün olmayandır.

Hakikat ise bambaşkadır.

Hakikat herkes anlayamaz.

İrfan işidir.

Ancak ârif olan anlar...

Kibir, Ekber olan ALLAH’a bir nevi isyandır.

ALLAH’ın “EL MÜTEKEBBİR” esmasına bilmeden karşı gelmektir.

Gizli şıktır.

Küfürdür...

Gizli şirk; cehâletin, bilgisizliğin altında gizli olan küfürdür...

İnsanlara bakarak kimin dost olduğunu anlamak mümkün değildir..

Alçak gönüllü ol!..

“EL MÜTEKEBBİR”i tesbih etmiş olursun...

İnsanı ALLAH’dan uzaklaştıran “kibir”dir.

Yaklaştıran ise “tevazu”dur.

Kulluğun özü bu iki kelimenin ifade ettiği mânâda gizlidir.

Bunu anlamak da güçtür.

Düşün!..

Sabır, görünmez tutulmaz.

Sabrın görünmesi “ilâhî tevazu” içinde belli olur.

Sabır ve tevazu’ karşısında eğilmeyecek kuvvet yoktur.

Zira tevazu’da “Ekber” tesbihat hâlinedir.

Sabırda hiyle, desise yoktur.

ALLAH'ın takdirine kendini bırakmak birşey beklememektir sabır...
Tevazu' bu takdirde bir nevi ALLAH'a karşı ta'zimdir.
Hülâsa sabır, hiylesi olmayanın hiylesidir.

Yâni herşeyde “ALLAH’a” bir şey istemeden kendini bırakmaktır.

Fakat bu çok güçtür.
Milyonda bir kişi ancak belki...

Belli olmaz.

Sen her hususda kendini ona bırak...

O zaman “ilâhî tevazu” ile “Ekber” olan seni:

“Velezikrullahu ekber”

“Fezkiruni ezkirkum” âyeti kerimelerinin bildirdiği en büyük zikir halkasına kabul etmiş olur.

Namazda tekbir alınız:

“ALLAHUEKBER!” bu da “El MÜTEKEBBİR”i tesbih etmektir.

“ALLAHUEKBER” :

“ALLAH büyüktür!” demek değildir.

Dikkat et! “ALLAH”, O büyük demektir.
“El MÜTEKEBBİR” yalnız O’dur.

Büyüktür dersek muhtelif “küçük ve büyük” ifadeleriyle mukayese edilmiş olur ki insanı şirke sokar habersiz...

Ekber “El MÜTEKEBBİR”i zikirdir.

Ondan dolayı:

“ALLAH”, O büyük!” demektir.
O’ndan başka “EKBER” büyük olamaz, yoktur.

“EKBER” lâfzı “El MÜTEKEBBİR” i zikretmek olur.

“FEZKIRUNİ EZKIRKUM”

“Beni anarsanız ben de sizi anarım!”

Şart koşuluyor.

“Teker teker anarsınız ben de sizi anmaya mecbur olurum!

Zira şanın öyledir!”

Burada “icbar-cebir” yoktur.

Dikkat et!

ALLAH Ahsen-i takvim yarattığı insana serbestiyet vermiştir.

Fakat “akıl”da vermiştir.

Bu izahdan sonra “kibir” ALLAH’ın emirlerine, peygamberin bildirdiklerine inanmış o yolda giden bir insana yakışmaz.

Kibrin muhtelif şekilleri vardır:

Zengin kibri : Bilmeden inkârdır. Kimi?

Âlim kibri : Küfürdür

Makam kibri : Hırstır, küfürdür.

Güzellik kibri : Fâniliği yarı inkârdır. Bilmeden.

Kuvvetli kibri : Kendine zulümdür. Günahdır.

Ahmak kibri : Nefsin kendine zulmüdür.

Görmemişin kibri : Nefsin küfrüdür.

Kıskançlık kibri : Küfürdür.

Gıpta kibri : Küfürdür.

Asalet kibri : Küfürdedir.

Zalimin kibri : Büyük günahtır.

Galibiyet kibri : Takdiri inkâra kadar gider. Sonu hüsrandır.

Zalimler kibirlidirler, işkence bunlardadır, işkence zalimlerin kibrini gizleyen hırlardır.

Ezan okunuyordu.

Görünüşde pejmürde kılıklı, içinin mahmurluğu görülmeyen bir derviş oradan geçiyordu:

“Bana, ALLAH büyüktür demesinler, ALLAH’ı küçültmüş olurlar.”

Gözlerine baktım, gözlerime baktı.

“Dediğin doğrudur!” dedim.

“Ama bunlar kendi küçüklüklerine ALLAH’ı yanaştırmak için ALLAHUEKBER!” diyorlar.

“Sen bakma bu lâflara herkes anladığı kadar O’nu anlar.

Haydi güle güle derviş!” dedim.

Selâm verdi, ikimiz de camiye girdik.

Bu hikâye tuhaf değil mi?

Zâten sırrı bu tuhaflığında gizlidir...

7.10.1986 Salı

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونَ

“Fezküruni ezkürküm veşkürü li ve lâ tekfürun : Öyle ise siz beni (ibâdetle) anın ki ben de sizi anayım. Bana şükredin; sakın bana nankörlük etmeyin!” (Bakara 2/152)

أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ

“Ütlü ma uhiye ileyke minel kitabi ve ekimis salah innes salate tenha anil fahşai vel münker ve lezikrullahi ekber vallahü ya'lemü ma tasneun : (Resûlüm!) Sana vahyedilen Kitab'ı oku ve namazı kıl. Muhakkak ki, namaz, hayâsızlıktan ve kötülükten alıkoyar. Allah'ı anmak elbette (ibâdetlerin) en büyüğüdür. Allah yaptıklarınızı bilir.” (Ankebût 29/45)

Mütekebbir : Kibirli. Büyüklenen. Tekebbür eden. * Esmâ-i İlâhiyeden olup, Allah'ın büyüklük ve azametini ifade eder.

Cebir : Zabtetmek. Zor. Kuvvet. * Bir şeyi ıslah ve tamir etmek, düzeltmek. * Bâtıl bir fırka. * Mat: Harflerle yapılan hesap. * Tıb: Fevkalâde ameliyat, kırık kemiği sarıp bütünlemek. Kırık veya çıkık uzva sarılan tahtalar.

İcbar : Zor. Zorlama. Cebretmek.

Kâfir

ALLAH'a inanmayan demek değildir.

İnanmayan bile tasdikdedir.

Olmayan bir şeye yok denemez.

Var ki yok dedi.

Kelime mânâ itibarı ile ALLAH'ın emirlerini inkâr eden kâfir olur.

Kur'ân ve peygambere inanmayan kâfir olur.

Aklı ile itiraz bile insanı kâfir yapar.

Küfür: Görülemeyene, duyulamayana, bilinemeyene inanmamak bir nevi sapıklık ifade eder ki bu sapıklığa inad eder devam ederse bu hâl küfür olur.

Küfür mânevî bakımdan ALLAH'ın emirlerine kıymet vermeyerek, peygamberin gösterdiği yolun aksine gitmek, bir nevi bu hususları hakir görmek olur ki, bu genellikle küfür hududuna girmek ve orada kâfir olmaya kadar devam etmektir.

Bu gibi işlerde evvelâ cesed kâfir olur.

Nefisle onun arzuları ile birlikte ruhun kâfir olması çok güçtür.

Şimdi zekâtıdan biraz konuşalım:

Zekât hakkında konuşmak tehlikelidir.

Namaz, Oruç, Hac bunların hepsi emirdir.

Yapılmazsa ne olur?

İnsan dinden çıkmaz.

Ötede de sorgu ve sual yoktur.

Bunlar kulun kendini bilerek yaratanı bilmesi için yollardır.

Kâinatda ne varsa herşey ALLAH'da hazır ve nazırdır.

Herşey O'ndandır.

Fakat hiçbir şey O değildir.

Bütün görünüşler O'nun kudretlerinin görünüş ve tecellîleridir...

Fakat Zekât öyle değildir.

Sorgu suali hesabı vardır.

Zekât vermemede:

İnsanın bildiği fakat şuûrlandıramadığı bir inkâr vardır.

Cenab-ı ALLAH; RAHÎM, RAHMÂN, Er REZZAK tecellîlerini, her mahlukun serbest bırakılan nefis arzularını korumak için ne farz, ne sünnet olmayan “sadakayı” her mahlûkda bulunan Rahîmlik duygusuna bırakmıştır.

Sadakada RAHÎM ve RAHMÂN gizlidir.

Sadaka ALLAH'ın Er REZZAK olduğunu tasdiktir.

Zekâtın mikroskobik nüvesidir.

“Sadaka oruçdan efdaldır” Hadis.

Resûl, sadaka kabul etmezdi.

Kimsenin rızıkına müdahaleden çekinirdi.

Sadaka zekâtdan büyüktür.

Zekât emirdir, sadaka değildir.

Bu çok ince bir meseledir.

Sadakada zenginlik meselesi mevzu bahis değildir.

ALLAH'ın Er REZZAK olarak sana verdiği ne varsa helâldir.

Temizdir.

O helâlden kendinden kesip vermektir.

Sadaka: Azaba müteveccihdir.

Mal ve paradan değil...

Helal rızıktan verilir.

Dikkat! Sorgu sual, hesabın sonu yoktur.

“Ebediyyen azaptadır” âyeti bu sorunun, hesabın ismidir.

Bunu bil!..

Sorgunun sonu gelmez.

Azap çekilir biter.

Burada azabın mahiyeti de meçhuldür.

Sadaka emir değildir.

Mecburiyet ve mesuliyet korkusu yoktur.

Sadakanın zenginlik, mal, servet, para ile de alâkası yoktur.

Sadaka; sözle, güzel lâflarla, iyi hareketle, yardımla, dua ile her şeyle olur.

Zekât hakkında söylemek izni bende yok...

Söylersem çırılçıplak kalırsın...

Hülâsa:

“Sadaka zekâtdan büyüktür!” dedik.

Evet! Evet! Evet!

Sadakadan hisse alınması için zekât emrolunmuştur.

Mal, paraya değil rızık artıklarından sadaka verilmez.

Eski pantolon, ayakkabı, ceket, ölü elbisesi ve malzemesi sadaka olmaz. (Şimdi burada malzeme yerine, araç-gereç kullanılırsa ne kadar gülünç ve kepaze bir söz olduğunu anlayın).

Belki yardım olur.

Dünyada kalır.

Bit pazarında kullanılmış mal satışı olur.

Sadaka “Ahsen” olmalıdır.

Zekât emirdir.

Bu emre itaatin altında ALLAH’a hakiki îman, peygamberi tasdik vardır.

Bunların altında da ALLAH’ın rızası gizlidir.

Emrin yapılmaması düşüncesi imanın hakîki olmadığını ve ALLAH’a karşı isyan hâlini doğurur ve insanda mânevî mesuliyet korkusunu kaldırır.

Zekâtı verilmeyen mal, servet, paranın verilmeyen kısmı da helâl değildir.

Haram mıdır?

Onu söyleyemem.

Namaz, Oruç, Hac, Zekât, bunların hepsi dünyada kullara farz olduğunu bildiği hâlde bunları yapmadığından dolayı azap yoktur.

O azabı dünyada çeker.

Yalnız zekât öyle değildir.

Şimdi bunların hepsini inkâr etmek ALLAH’ı ve peygamberi tanımamak ve inkârdır.

Ama bu inkâr eden de aynı zamanda tasdiktedir.

Olmayan bir şeye yok demek deli işi olur.

Fakat buradaki delilik tımarhanelik delilik değildir.

Bunun ismine buz gibi “kâfir” denir...

27.9.1986 Cumartesi

Hakir : Küçük. Ehemmiyetsiz. Kıymetsiz. İtibarsız. Kudretsiz.

Yüzünüzü Güneşe Çevirirseniz Gölgeleeri Göremezsiz

İlâhi hadiseler insan dimağına dökülemez.

Beşer aklı bunu hâletmeye çabalarsa bütün ilâhî şeylerin hepsi kıymetini kaybeder.

Kâinatda düşünebileceğiniz herşey mümkündür.

Düşünemediğin şeyin imkânı yoktur.

Bilgisizlik’dir bunların hepsinin sebebi...

Hangi bilgisizlik, aklın ötesine inanmamak cehâleti...

Bu, insanın kendi aklına hakaretidir ki inanmadığı şeye nazaran bu hâli küfürdür.

İyilikler insan ile birlikte gömülür.

Amma kötülükler ölümden sonra da yaşamaya devam eder.

Bu iki cümleyi çok oku anla!

Zira bundan dolayı:

Cennet cehennem vardır.

Şeytan amelleri vardır.

Peygamberler bunun için gönderilmiştir.
Herşey bundan ötürü fânidir...

Anlamadın!

ALLAH niçin böyle murad etmiştir?

Bilmiyoruz.

Bilemeyeceğiz de... .

Yalnız boyun eğmek lâzımdır ki bu ta'zimdir.

Kime?

Kendine...

Dışını değil içini süslemeye çalış!

Efendiliğini kaybetme!

Haramdan, içkiden, kumardan uzak dur!
Sabır ve kanaat hasletlerini kuvvetlendir.
Hiddet etme, öfkelenme, sakın ol!

Hiddet başkadır, öfke başkadır bunu karıştırma birbirleriyle.

Hiddet : Dışarının tesiriyledir.

Öfke : Nefsin içten gelen tepkisidir.

ALLAH'dan başkalarına şikâyetden nefsi men' etmek sabırdır ha!..

İnsanın gözü akli kadar görür.

Bu göz ALLAH'ın yarattıklarını görür.

İnsanın HAKK'a bakan gözleri açılırsa o zaman herşey ortadan kalkar.

HAKK'ı görmeye başlar.

Evvelâ: ALLAH'ın güçlerini, tecellîlerini görür anlar.

Herşeye karşı sevgi, arzu, ihtiras.

Güzele, kadına, paraya, mala ve servete karşı sevgi asıl sevginin muhtelif görünüşleridir.
Dünyaya ve yaratıklara akli kadar bakan gözler bunları görür, ihtiras ve sevgiye bağlanırlar.

Bunların hepsi HAKK'ı görür gözleri perdeler...

Aslında ne şer vardır, ne haram, ne helâl, bunlar akli kadar gören gözleri olan insanlara böyledir.

HAKK'ı gören, gözleri işleyen bunlardan kurtulur.

O zaman ne haram vardır ne helâl.
Ne şer vardır.

Ne hayır...

Hepisi “O” dur.

“VE İLÂ RABBİKE FERGAB” âyeti bunu sessizce haykırmaktadır.

Para;

Namussuzu namuslu,

Çirkini güzel,

Hırsızlı doğru,

Haksızlı haklı yaptığığr bir devirde yaşıyoruz...

Bu toplumda;

Kimi zora,

Kimi şöhrete,

Kimi paraya boyun eğer...

Gururun soğukluluğu bazen insanı mahveder.

Hükümdar haksız olarak bir köylüden bir yumurta alırsa, adamları bütün tavuklarını alır.

Menfaat insanı yıkar.

ALLAH’dan uzaklaşan insanlara kızmayınız!

Hiddet etmeyiniz!

Onlara “Sevgi” ile yaklaşmak lâzımdır.

O zaman “öfke” nefisden zuhur etmez...

Zira dünyada tek bir mâbed vardır.

O da insan vücududur.

Hiçbir şey bundan mukaddes değildir, insan bir mekândır.

Aslı lâ mekândır.

İnsanı sevmek ve ta’zim etmek, “Beden” içindeki bu “Haber”e ta’zimdir.

Elinizi insan vücuduna dokunduğunuz zaman onu gökyüzüne dokundurmuş olursunuz...

Bütün kâinatı yaratan, küçülerek bütün güçleriyle insan vücuduna şah damarlarından daha yakın olarak gizlenmiştir.

Onu idrak mekanizması insanda vardır.

Anahtarı da vardır...

Menfaat hisleriyle insan bilmeden “nefsin” esareti altında kalır.

“Nefsinin” demedik dikkat et.

“Men arefe nefse fekad arafe rabbe” hadisindeki; “nefsin”, “nefsinin” hangisidir anla!..

İki avcı av dönüşünde vurduklarını paylaşıyorlardı.
Birisi bir tavşan, diğeri ise bir keklik vurmuştu.

Tavşanı vuran avcı, diğeri, keklik vurana:

“İstersen tavşan bende kalsın!

Keklik senin olsun!

İstersen kekliği sen al!

Tavşanı bana ver!..”

İşte insanların menfaat uğrunda söylediği sözler bunlar.
Bunun içinden “nefsin” ve “nefsinin” mânâlarını anla!..

Doğru söyle!

Gıpta etmeden, hased etmeden, yalana tevessül etmeden adaletten ayrılmadan daima
gönülden söyle!

Böyle olursan vücudaki nefisdeki şaibeler ortadan kalkar.

Şaibeleri; irade, sabır, ibâdet siler süpürür.

“Cesed, o hâlde gönlün gölgesinin, gölgesinin gölgesidir!” demişler...

Bilinen birşey var:

İnsanların ilâhî bir ahenk, kanun ile idare edildiğidir.

Kâinatda her şey; yaratılış, süs ve işleme nizamı ile insanlara güzel ve çirkin görünür.

Hayır veya şer şeklinde tecellî eder.

Halbuki kâinatda hiçbirşey mânâsız, eksik ve çirkin değildir.

ALLAH hepsini noksansız ve güzel yaratmıştır.

Bizim HAKK’a yakınlık derecemize göre çirkin veya fena şekilde görünür.

Her fena veya çirkin gibi görünen eşya ve yaratığın altında bir güzellik gizlidir.

Onu görmeye gayret ediniz!

Cenabı HAKK insanı kendisi için yaratmıştır.

O hâlde emirlerine insanın uyması lâzımdır.

Mal onun

Rızık onun

Cesed onun

Ruh onun

Akıl ve irade onun.

O hâlde...

Bunları sana muvakkat bir zaman için verdi.
Emânete hiyanet etme...

“HAKK’a herşeyi bağlama, nefsine bağla!..”
Lâf çok ince dikkat et anla!..

Âdem cennetten çıkarıldı. (Kovulmadı).

HAKK’ın emliyledir bu...

Bu çıkarılışı Âdem gizledi.

HAKK’a isnad etmedi.

Nefsine isnad etti.

Ve HAKK Âdem’i af ve mağfiret etti.

Hız.Musa bir gün kırdan gezerken bir doğan bir güvercini kovalıyormuş. Güvercin Hız.Musa’nın omuzuna konmuş.

“Yâ Musa beni koru!” diye feryad etmiş.

Doğan:

“Musa! rızıkımı alma ver!” demiş.

Musa bıçağını çıkararak doğana:

“Baldırımdan kesip vereyim, güvercine dokunma yavruları var!”

Bıçağı baldırına vuracağı zaman Doğan ve Güvercin hemen :

“Yâ Musa dur biz HAKK’ın elçisiyiz seni denemeye geldik.

Andında sadık, sözüne emin olup olmadığını imtihan için gönderildik !” demişlerdir.

Küçük satırlardaki bu hadiseyi çok düşün !..

Ve HAKK’dan ayrılma !..

Ne olur !..

Kâinatdaki nizam ve işleme, canlı, cansız, nebat, hayvan, maden hep bu ahde sadıktır.

Bakarsan görürsün...

Yaratılan her şey güzeldir.

Güzellik gözle görülmez.

Gönül ile görünür.

Madde ile değil sevgi ile beslenir...

Güzellikler içinde zorluklar vardır.

ALLAH’ın insanları böyle yaratmasında bir sebep vardır.

Fakat biz onu bilmiyoruz.

Hayatda yokuşları tırmanırken, rastladığınız kimselere iyi davranınız!

Çünkü inişte yine onlara rastlayacaksınız.

Belki sizi mezara kadar omuzlarında taşıyanlardan biri olurlar.

Düşünen bir insanın kafasında “inanmak veya inanmamak” bakımından hakikati bulmak imkânsızdır.

Bu iş bir mısır tarlasını sahibinden korumaya benzer.

Dünyada hiçbir şey görüldüğü gibi, ne de anlatıldığı gibidir.

Zira hiçbir şey sanıldığı gibi olmuyor.

O hâlde her yapacağın veya yaptığın işlerde sevab ve günah arama, insaniyetine hakaret etmiş olursun.

Onu ancak ALLAH takdir eder...

Beşer tarihinde her millete ait efsaneler destanlar hikâyeler vardır.

Bunlar asıl hakikatlerdir.

Fakat insanoğlu tarafından kabul edilememiş kavranamamış hakikatlerin kaybolmayarak, öğüt veren düşünen için asıl hakikatlerdir.

Onlar insanı doğruluğa, fazilete, hakikate götürecek ip uçlarıdır.

Çok basit belki gülünç bulacağınız bir iki tane hepimizin bildiği bazı şeylerden bahsedelim:

Açlıktan ölmek üzere olan bir köpeği alıp yediriniz.

Avucunuzla su içiriniz ısırmaz, ömür boyu hem de...

Nerede tesadüf etse kokunuzdan sizi tanır.

O koku onun kuvvetli hafızasına nakşolmuştur.

Veya onu yaratan öyle halketmiştir.

Kur'ândaki KITMİR hikâyesi basit bir köpek hikâyesi değildir.

İşte insan ile köpek arasındaki fark budur.

Size candan bağlı bir köpek kızgın bir dosttan daha iyidir.

Isıracak köpek dişini göstermez. (Dikkat !).

Kedi, hürriyetini seven en ileri derecede bir hayvandır.

Bir yudum su için, bir parça ekmek için kimsenin elini yalamaz.

Açlıktan ölür de...

Bilir misiniz su ile abdest almada niyet yoktur, fakat toprakla teyemmümde niyet etmek vardır.

Niçin?

Oruçda niçin niyet vardır?

Niyetsiz oruç olmaz.

Dil ile ikrar cesed ile tasdik vardır.

Niçin?

İnsan hayatı dünyada bulunması bir nevi ibâdetdir.

Dünyaya niçin geldiğini anlayan sözün doğruluğunu derhal anlar.

ALLAH ile temas

Alış veriş

Konuşma

Sözleşme.

Ancak abdest aldıktan sonra mümkündür.

Yoksa edeb dışıdır.

Kul işi değildir...

Diğer dinlerde abdest yoktur.

Niçin emredilmemiştir.
Esas sır buradadır.

Bu sırrı bilersen sezersen:

Abdestsiz; yeme, içme, konuşma, yemek pişirme, çocuğa süt verme !..

Bunları tatbik çok zor gelir, fakat alışırsan o kadar da kolaydır.

Herkes bunu yapsaydı haram diye birşey konuşulmazdı.

O zaman islamda haram oların diğer dinlerde haram olmasının sebep ve sırrını anlarsın ve yine Resûlullah'ın niçin:

Son peygamber olduğunu,

Habibullah olduğunu,

Rahmetelli'l- âlemin olduğunu,

Mi'rac niçin teşrif ettirildiğini,

Namazın niçin mi'racda arada vasıta olmadan kendisine emrolunduğunu, bütün uçsuz bucaksız kâinatın onun yüzünden, nûrundan yaratıldığını anlarsın...

“Senin verdiğin nimeti, rızkı yiyeceğim,

Her şeyi ondan yarattığın suyu içeceğim,

Nimetlerini hazırlayıp pişireceğim,

Evlâdıma süt vereceğim!”

Bunların hepsi abdestli olarak yapılır.

“Konuşma-Kelâm” :

“Sen”in yerine “Kul” olarak konuşuyorum!” yine abdestli olmak lâzımdır. Ama böyle olmasa ne olur?

Günah mı?

Hayır!

Böyle olmak başka türlü Kul olmak demektir...

Ceseden; Abdest, Namaz, Oruç.

Ruhen de sen düşün onu...

Bunu söylemek bana düşmez.

Sana hakaret olur.

Günaha giremem...

Oruçda abdestli olmalıdır.

“Orucun mükâfatını ben vereceğim!” diyor.

Diğer ibâdetlerin mükâfatını başkası mı veriyor?

O mükâfat nedir?

Cesedî midir?

Ruhî midir?

Onu bir bilsen bütün günlerinin oruçlu olmasını istersin.

Taklitden sakın.

Oruçda ALLAH’ın kuluna vereceği en büyük mükâfatı gizlidir.

Daima abdestli bulunmada bu işde yapmamanın günahı yoktur.

Yapmanın da sevabı yoktur.

Burada daima HAKK’lâ birlikte olmak vardır.

Onun için abdest emrolunmuştur.

Her şeyde sevab ve günah arama, insaniyetine hakaret etmiş olursun.

Devamlı abdestli ol!..

Abdestsiz; yeme, içme, konuşma, orucu daima abdestli tut!

Abdest bozulursa alana kadar konuşma!

Resûlü Ekrem’in islâmiyeti ilânından on sene sonra mi’rac da namaz emrolundu.

Ondan iki sene sonra da Medine’de abdest emrolundu.

İlk kılınan namazlarda abdest almak yoktu.

Resûl, yalnız ağızlarını çalkalardı.

Bunların sebeplerini öğren bil ve kendinin ne olduğunu anla!..

Dışarıdan içeriye bakarsan birşey göremezsin.

İçeriden dışarıya bakarsan o zaman iş başkadır.

Bu sûretle insan kendini bulur.

Kendini bulmak HAKK’ı bulmaktır.

Burada “HAKK” hakikat’dır ki ALLAH’ın tecellîsidir.
Mansur işi bu...
Unutma !

Kandil resmi, geceleyin ışık vermez..

Ben lisanımla Ene’l- HAKK lâfzı etmem bir an

Halimi canım bilsin lâfz-ı üryan istemem.

13.5.1986 Perşembe

وَالِی رَبِّكَ فَارْغَبْ

“Ve ila rabbike ferğab : ve yalnız Rabbine yönel.” (İnşirah 94/8)

Muvakkat : Vakitli. Geçici. Fâni. Devamlı olmayan.

Abdest

Abdest Almak Malzemesi : Su, Toprak

Su bulunmadığı zaman toprak ile usulü üzre abdest alınır.

Buna teyemmüm ismini veriyoruz...

Bu hâl sabah ve akşam namazları vakti için geçerlidir.

Vakit geçti mi geçerli değildir.

Öğle, ikindi, yatsı namazları için geçerli değildir.

Muhakkak su bulmalıdır.

Çünkü bu namazların kazası olur.

Fakat sabah ve akşam vakti namazlarının kazası yoktur.

Onlar o vaktin namazıdır.

O vakit için kılınması emredilmiştir.

O vaktin hürmetine, “Matlail fecir”.

Biliyorsun o da başkası.

Mesh hikâyesi de:

Sabah ve akşam namazlarından evvel alınan abdestten sonra giyilirse bütün vakitler için muteberdir.

Geçerlidir.

Öğle, ikindi, yatsı namazlarından evvel alınan abdestle giyilirse geçerli değildir.

Bir harbde Resûlü Ekrem:

“Ben sabahdan abdestli idim!” diyerek ayaklarına meshetmişlerdir.

İtikad bir emr-i vicdanidir.

Kimsenin itikadına karışılmaz.

İbâdet ise ruha aittir.

Esaslar değişmez, ibâdetin icrası için:

Bir teklif-i şer’i, bir de lezzet-i ruhanî kâfi olduğundan zaman ve mekânla tahavvül icabetmez.

Hayat-ı uhreviyeye müteallik ahkâmı, insanlar bildikleri gibi edemez. Peygamber nasıl emretmiş ise öyledir...

Bazı hâllerde:

Tetkik neticesi bir madde, bir kaide tesbit etmeleri ictihad kabul olunan bir kanun gibi olur.

Dinle, bu hikâyeden birşey çıkar.

içinde çok güzel bir haber ve öyle olması muhakkak lâzım bir sır vardır. Onu bul!

Ruhuna lezzet verir:

1- “Suyun üzerine seccadesini serdi namaz kılmaya başladı!”.

2- “Havaya serdi seccadesini namaz kılmaya başladı!”

Biri suyun üzerinde, batmıyordu.

Diğeri havada boşlukta düşmüyordu.

Bu olur mu, Olmaz mı?

Kimi olur der.

Kimi böyle şey olmaz der.

İkisi de akla göre haklıdır.

Münakaşaya lüzum yok...

Biri de onları gördü.

Geldi yanlarına...

Suyun üzerindeki:

“Senin yaptığını batıklar da yapar, saman çöpü de!”

Havada boşlukdakine:

“Senin yaptığını sinekler de yapar...

Bağdat hırsızı da halı üzerinde uçuyordu...

Bunların ötesindekini göster de seyredelim, bakalım, görelim!” dedi.

“Su üstünde yürürken,

Bulutlar arasında giderken,

Denizin içinde yol alırken namaz kılanlar vardır.

Başka diyarda iken burada kendini gösteren, sesini gönderen konuşanlar vardır!” diyeceksin.

Vapurda, Kayıkda, Tayyarede, Balonda, Deniz altında, Televizyonda konuşup görünen sesini gönderen değil mi?..

Aklına sor.

“Evet mi?

Hayır mı?” yi.

Bunların hepsini bulan insan dimağı değil mi?

Bunları keşfi icad eden bunları yapmıştır.

Kendisi niçin bunlarsız yapmasın.

Bal gibi yapar...

Yalnız aklını ayar et!

Sonra gel konuşalım.

Ayar edersen gelmezsin.

Zira o zaman utanırsın...

“Cesaret insanı zafere

Kararsızlık tehlikeye

Korkaklık ölüme götürür!”

Yavuz Sultan Selim böyle demiş birgün.

O günü bul!

Hangi gün ve nerede?..

Tarih biliyorsan eğer...

Yavuz’un sol kulağında küpe vardı...

Niçin?...

Sakalı yoktu...

Bunları bilemezsın.

Onlar büyük birşey ifade etmektedir.

Sana gülünç gelir bunlar ama sen bilmediğin için gülünç durumda kalırsın.
Bir öğrensen kendine acır ve utanırsın.

Bu lâfar sahibini bulur...

Su ile abdest almada niyet yoktur.
Teyemmümde “Toprakla” abdest almada niyet vardır.
Sebep ve niçin?

Nedir?

Teyemmüm sabah ve akşam vakitleri için geçerlidir.

Bu vakitlerin kazaları olmadığındandır.

Diğer namazlarda geçerli değildir.

Onların kazaları olduğundan su buluncaya kadar beklenir...

Abdest âyeti hicretten sonra Medine’de . inmiştir.

Ondan sonra da toprakla teyemmüm emrolunmuştur.

Mekke’de iken abdest yoktu ve sabah akşam vakitleri için mi’racda namaz kıl emrolundu.

Diğer üç abdest âyeti indikten sonra “ara namazları da” âyetinden sonra namaz beş vakit olmuştur.

“Mi’racda 5 vakit namaz o emrolundu!” uydurması hâlâ söylenmektedir.

Bu Kur’ân’ı aykırıdır.
Namaz yalnız islâm dinindedir.

Birçok saçma rivâyetler vardır.

Elli vakit emrolunmuş.

Yok felan peygamber şu namazı kılmış.

Bunların hepsi hilafı hakikattır.

Diğer peygamberlerde salât vardı.

Salât dua demektir.

Onlarda ne abdest, ne de gusul vardı.

“Yok mi’racda elli rekât çoktur geri dön, indir!” diye Hz. Âdem söylemiş.

Bu ne saçma iddiadır.

Nerede söylemiş?

Bunu Resûlü Ekrem’e bile söyledi diye çıkaran maalesef din âlimi diye geçinenler hâlâ bu saçmalığın esareti altındadırlar.

Oruçda niyet vardır.

Niçin?

Sebep nedir?

Oruçda dil ile ikrar, cesed ile tasdik vardır.

Ondan ötürü niyet lâzımdır.

“Birşey yememek, içmemek” cesed ile tasdik olur ki serbest olan nefsi, cesedî ve ruhî arzulardan uzaklaştırmak nefsin cesed ve ruhla alâkasını kesmektir.

Peki öyle ise niyet bir nevi söz vermektir.

Kime hitaptır?

Bu söz verme...

Ondan dolayı bu söz bozulursa 60 gün kefaret orucu lâzım gelir ki ve ara vermeden “60 gün”...

Hergün için 60 gündür.

Kefaret orucu bir ceza değildir.

Bir nevi tövbedir.

Bu lâfa dikkat et!

Zira oruç dilsiz bir vücud duasıdır...

Namaz, insan vücudunu unutup ruhun hakim olduğu bir vaziyettir.

Oruca niyet edip de tutarken hiçbir özür yokken irade haricinde olmayan bir sebepten orucu bozmak.

Yemek, içmek, Seks, Oruçlu iken adam öldürmek, Hayvan öldürmek, Av yapmak.

Oruçlu iken suya girdiğinde “Deniz, Göl, Havuz” içinde iken kimse görmeden içine işemek orucu bozar kefaret lâzımdır.

Denizde yıkanmak, Yüzmek orucu bozmaz.

Fakat su içinde iken suya işemek (Kimse görmedi diye) orucu bozar.

Kefaret hergün için “60” gündür.

Niçin “60” gündür?

Onu söylersem dilini yutarsın...

Ramazanda oruçlu iken kefareti husule getirecek hareket “ 1 gün de olsa” ramazan orucunu bozmuş tutmamış sayılır.

Fakat oruca devam edecek.

“30” gün ramazanı tekrar tutmak lâzımdır.

Tutmadığı günün orucunu da ara vermeden “60” gün.

Denizin içinde iken kimse görmüyor diye orucunu bozar, bu orucun bozulması ile bitmez.

Peki ne olur?

Hâlâ utanmadan, ne olur diye düşünüyorsun.

Bu hatanın tamiri yoktur.

“Ne tövbe, ne tekrar oruç tutma, ne de kefaret”.

Bu töhmetden kurtulmak çâreleri yoktur.

Aman dikkat et!..

Peki oruçlu değilsin.

Aynı işi yaparsan ne olur?

Su içinde iken işenmez dedik ya...

İslâmda bu hareket:

Büyük küfür.

Yaradılışa hakaret.

Suya hakaret.

İnsanlığa hakaret.

Neticede Cenab-ı ALLAH’a bilinmeden isyan olmuş olur.

Denizin kirlenmesi bu asırda ne olduğunu, ne olacağını akıl ve idrak sahiblerine bırakıyorum...

Gündüz uyurken veya bakmak sûretiyle ihtilâm olsa oruç bozulmaz. Gusleder.

Eşini öpmek, dokunmak ile boşanma olursa oruç bozulur.

Kaza lâzım gelir, kefaret, lâzım gelmez.

Bile bile cinsi münasebet yapanın orucu bozulur.

Kaza ve hem de kefarete lâzım gelir.

Oruçlu kimse unutarak orucu yese, cinsi münasabette bulunsa orucu bozulmaz.

Bu hatâ zorla yapılırsa oruç bozulur.

Kaza lâzımdır...

9.4.1987 Perşembe

سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ

“Selamün hiye hatta matle'ilfeci : O gece, esenlik doludur. Ta fecrin doğuşuna kadar.” (Kadir 97/5)

Müteallik : Alâkalı. Bir yere bağlı, bir şeye mensub.

Ahkâm : hükümler.

Tahavvül : (Hâl. den) Birinden diğerine geçmek. Tebdil olunmak, değişmek. Dönmek. Bir hâlden başka bir hâle geçmek.

İctihad : Kudret ve kuvvetini tam kullanarak çalışmak. Gayret etmek. Çalışmak. * Anlayış. * Kanaat. * Fık: Şeriatın fer'î mes'elelerine âit hükümleri, İslâm müçtehidlerinin, usulüne uygun olarak, Kur'an ve Hadis-i Şeriflerden çıkarmaları ve bunun için tam gayret etmiş olmaları. Böyle ictihad eden zâtlara Müçtehid denir.

Uhreviye : Âhirete dair, âhiretle alâkalı. Öteki dünyaya ait.

Salâvâtı Şerife getirmek

“Ben ve melâikelerim nebîye selâvat getiriyoruz, siz de getirin” Âyet.

Bu, Makam-ı Mahmud'un yaratılışını tesbih etmek demektir.

Bu yaratılış da kendini durmadan tesbih etmektedir.

Kâinatda sükûn yoktur.

Yıldızlarıyla, madenleriyle, nebatlarıyla hayvanlarıyla, atomlarıyla bu tesbihat aklın ermediği hududlara kadar devam etmektedir.

Siz buna atom, elektron kaynaşması deyin, ne dersiniz deyin, hepsi aynı kapıya gider.

“Bana selâvat getirmeden duanız makamına erişmez” hadis.

MAKAMI MAHMUD:

Beşerin idraki için kudret-i İlâhiyenin ilk tecellî yeri.

Her şey ondan husule geldi.

Buraya biz “Nûr-u M”nin yaratılış ve zuhur yeri diyoruz.

Bütün kâinat bu “nûrdan” halkedilmiştir.

İlk nüve atom budur, ismine ne dersin söyle.
İlmen de aynıdır, mânen de aynıdır...

“Ben ve melâikelerim selât getiriyoruz demesi, benim bütün kudret tecellîlerim bu tesbihatın içindedir siz de buna bilmeyerek iştirak ediyorsunuz fakat bilerek iştirakinizi istiyorum.

Kudret ve güçlerimi anlayın ve onları kullanın!”
Resûlullah’ın:

“Bana selâvat getirmeden duanız makamına erişmez!” sözü nezaketen bu ilâhî tesbihata iştirak etmenizi arzuladığındandır...

Nefsin, esaretine girmek.
Nefsinin arzularına, uymak.

Bu iki cümle, biri “nefsin” diğeri “nefsinin” tâbiridir.

Bunları düşün, ayır, sonra okumaya devam et!

Nefis vardır.
ALLAH bunu halketmiştir ve serbest bırakmıştır.

“Nefsin”, iyi ve kötü ne ise onun arasında dolaşan arzular hareketlerdir...
Menfaat hisleriyle insan bilmeden “nefsin” esareti altında kalır.
“Nefsinin” demedik dikkat...

Herşeyi HAKK’a, nefse bağlama!

“Nefsine” bağla!

Serbest bırakıldığın ve iradeye sahip olduğundan ötürü kabahati kendi üzerine al!

Âdem cennetden çıkarıldı.

Bu ALLAH’ın muradı.

Âdem onu “nefsine” bağladı.

Sonra afvedildi.

Kazâ ve kader kanununda yâni Levh-i Mahfûzda İlm-i İlâhî ile yazılı her şeyin nasıl olacağını ve mevcudatda vukua gelen her şunun ALLAH’ın külli hükmü olduğunu bilmektir.

Kazâ, mukadderatın bilmediğimiz yokluktan fiil sahasına ve zuhura çıkması demektir kazâ.

Burada nefsin bu mukadderata bağı olduğunu unutmamalıdır.
Onun için nefsinin hareketlerine dikkat etmek ve onda husule gelecek herhangi bir değişikliği kendi kusuru ve iyiliği olarak kabullenmesi lâzımdır.

Burası çok mühimdir tekrar tekrar oku!

Abdulkadir Geylanî'ye sormuşlar:

“Velî zina eder mi?”

“Kaderinde varsa eder!”...

Velî ahlâkı ile imanı ile üstün insan demektir.

Kendini ma'sum bilen zâten velî olamaz.

Burada nefsi inkâr vardır.

Nefis, ALLAH'ın yarattığı bütün yaratıklara şamil gizli bir kanun hâlinde cârî serbest arzular,

Duygular,

Hareketlerdir.

O hâlde kazâ:

Beş parmaklı bir şahısdır.
Bir şeyden kâm almak isterse;

Parmağının ikisi ile gözünü kapar,

İkisi ile de kulaklarını tıkar,

Bir parmağıyla da dudağı üzerine koyarak:

“Sus!” der...

Sezmek, seziş:

Bir hakikatin mevcudiyetinin kat'î kavram vermezse de en büyük delilidir.
Doğruluk, kâinat nizamına uyuş...
Adalet, her şeyin bir ahlâk ve doğru olarak sapmadan işlemesine uyuş...

İnsan hem maddesi, duyguları ve ruhî hamulesiyle kâinatın küçük bir modeli...

Maddesi vardır:

Işıklarıyla, atomlarıyla molekülleriye elektrikiyetiyle proton ve n ötronlarıyla fizik ve kimyasıyla her şeyiyle...

Mânâsı iç dünyası vardır:

Süs, Şuûr, Zekâ, Duyguları ve Dehasıyla...

Maddesi dışında, madde ötesi içinde ve güzelliklerinde herşeyi sevmesinde... ‘

O hâlde cesedinle dünyada, gönlün ile sonsuzluğun maddenin ötesinde ol!

“En güzel isimler O’nundur” âyet.

Ne demektir?

“Onlarla dua edin!” Âyet.

Bu:

“Onlarla daima kalın!

O isimlerin tecellîleri vardır sizde.

Onları ‘ALLAH size beyhude vermedi.

HAKK’ın zâtını idrake çalışmayın!”

Cebrail nedir?

ALLAH kelâmını insan tahammül hududuna indirir.

Gayretullah’a dokundu demek:

ALLAH’ın kanunlarına riâyet hududunu aşma demektir ki o kanun kimya, fizik, ruhî ise, onun tesirine maruz kalmaktır.

Yâni onun koyduğu kanunlara aykırılık...

Dost ol o kanunlarla!

Dostluk bütün dünyadaki paralara bedeldir.

Evvelâ ALLAH’ın yarattıklarıyla her türlü maddî ve mânevî kanunlarıyla dost ol!

O nizama uy!

Hazırla kendini!.

Ondan sonra bütün bunların sahibi ile dost olmaya başlarsın.

Her türlü savaş, haksızlık ve adaletsizliğe karşıdır.

Neticede biri hain olur.

Diğeri kahraman.

Kazanırsa ihtilâl olur,

Kaybederse isyan olur.

Binlerce selâvatı şerife mevcuttur.

Bunların hepsi Peygamber Efendimizin kul olarak zât-ı muhteremlerine, bir kısmı “NEBÎ” olarak VAHY’i tebliğ etmesi bakımından bu necip vazifeyi yapması, bizi haberdar edip doğru yola önder olması ve öğretmesinden dolayı onun bu hakkını ödememiz için...

Diğeri bir kısım selâvatı şerifeler de onun ruh-u muallalarını takdis ve tebci içindir.

Bir kısım selâvatı Şerifeler de kendilerinin şefaatinin esirgemeyecekleri kat’idir, Çünkü “Rahmetenli”l- âlemin”dirler.

Bir kısım selâvatı şerifeler vardır ki, müşkil zamanlarda Resûl’den istimdad ve ruhu şeriflerinden yardım istemek içindir.

Bir de Resûlullah’ın sünneti seniyelerini bi-hakkın yerine getirip tebliğ ettikleri ALLAH’ın emirlerini mümkün olduğu kadar kusursuz yerine getirenlerin, onun mânevî Ruhaniyeti ile temas temini için çâre ve vasıtalar dır.

Binlerce selâvatı şerifelerin daha binlerce mânevî ve ruhanî fazilet ve kıymetleri vardır.

Selâvat-ı şerifelerin “vird” edilmesi, bir derece, bir makam, temizlik ve kulluk rütbesine göre bir edeb, mânevî bir izin meselesidir.

Hakiki mürşidler, velîler; hakiki kulluk yolunda onlara ya cehren himmetlerini gösterirler, veyahut gizli olarak ilham ile onlara telkin ederler.

Bütün bu selâvatı şerifelerin istenildiği zaman devamlı vird edilenleri olduğu gibi, muayyen zamanlarda vird edilenleri de mevcuttur.

Anlattığımız selâvatı şerifelerin cümlesini hâvi kitab ve evradları vardır. Bazıları da hiçbir kitabda yoktur.

Bu selâvatı şerifeler kulaktan gizli telkin edilirler.

Her velînin mürşidinden aldığı birçok gizli selâvatı şerife mevcuttur.

Tayy-i mekân için, uzaktan konuşmak için, keramet denilen fevkalade işleri göstermek için lâzım olan selâvatı şerifeler bunlardır.

Rical-i gaybın, Hz.Hızır’ın, Üçlerin. Dörtlerin, Yedilerin, Kırkların, Üçyüzlerin, Üçbinlerin selâvatı şerifeleri vardır.

Kutb-u âzamların evradı olan büyük velîlerin selâvatı şerifeleri vardır.

Bir de Resûlû Ekrem'in' bizzât kendi nûrlarına karşı yaptıkları salavat- ı şerife vardır.

Resûl'ün kendileri bu selâvatı daima vird ederlerdi.

Son olarak da ALLAHu Kadir-i Mutlak'ın:

“Nebî-i zîşanıma meleklerimle selâvat getiriyoruz!” mealindeki âyet-i kerimede zikrolunan selâvatı şerife vardır.

Bu selâvatı şerifelerin vakitleri, zamanları olduğu gibi her zaman vird edilenleri de vardır.

Gece ve gündüz vakitlerinde vird edilecekleri vardır.

Sünnet-i seniye-i Resûlullah'ı bihakkın yapabilmek, pota-yı Resûlde erimek, havzına girmek büyük bir mânevî âlemdir.

Hak cümleye nasip eylesin!..

Resûllüğüne, Nebîliğine, ALLAH'ın habibbi Habibullah olmasına, Peygamber olmasına ve nihâyet mübârek ruhuna getirilecek ayrı ayrı selâvatı şerifeler vardır.
Bunlardan haberimiz olmadığı hâlde, haberimizin olmadığının da farkında değiliz.

Basit gibi görünen bildiğimiz selâvatı şerifeyi bile devamlı vird etmekte tembellik eder gaflet içinde yüzüp dururuz.

Gözlerinizi açın, kulaklarınızı temizleyin, aklınızı başınıza alın zaman geçiyor demiyeceğim!

Çünkü zaman geçmez yerinde durur.

Biz geçiyoruz da geçmek işini zamanın üzerine yükleme gafletinden kurtulamadığımız gibi, aklımızı da ters tarafa idrak için zorlayıp duruyoruz...

Dünya âlimleri Einstein'ın izafiyet teorisini haykırdığı zaman kendisine güldüler.

Anlayamadılar.

Einstein:

“Zaman ve mekân yoktur!” demişti.

Evet öyledir.

Bunların hesapları ile insanoğlu atomu buldu.

Aya bu hesabla gitti.

Televizyon, Radyoyu buldu.

Birçok ilâhî kudretlerin varlığını inkârdan fiilen olsun kurtulma yolunda bu keşifleri bulan insan kafası, bugün milyonlarca kilometre uzaklarla konuşuyor, yekdiğerini görüyor.

Bunlar insanların icadı.

İnsan kafası da ALLAH'ın icadıdır...

O hâlde falan velî bir anda filân yere gitti, filân yerde konuştu dedikleri zaman neden gafletten kurtulup da ALLAH'ın icadını idrak edemiyorsun?
Şüphe ve gafleti içinden at!

O zât ile o zaman görüşüp konuşur, sohbet edersin.
Bu kubbenin altında ALLAH'ın sevgili kulları eksik değildir.

Kıyamete kadar da eksik olmayacaktır.

“Evliyâi tahtı gurabi lâ yüfhem” Hadis-i Kudsîde;

“ALLAH'ın öyle velîleri vardır ki onları ALLAH'dan başka kimse bilmez!” buyrulmuştur.
Bir kısım da ALLAH'ın ilham ve ilim verdiği âlimler vardır.

Resûlû Ekrem bunlar hakkında şu hadisleri buyurmuştur:

Âlime hürmet eden ALLAH'a hürmet etmiş olur.

Âlimlere hürmet ediniz.

Çünkü onlar ALLAH nazarında yer yüzünün büyükleridir.

Ümmetimin âlimlerine hürmet edin.

Çünkü onlar yeryüzünün yıldızlarıdır.

Ümmetimin âlimleri Benî İsrail peygamberleri ayarındadır.

Âlimler yeryüzünde ALLAH'ın mutemedidir.

Âlimler peygamberlerin varisleridir.

Âlim, yeryüzünde kudret-i İlâhîye nin mümessilidir.

Bir Âlmin ölümü, bütün bir milletin ölümünden daha büyük bir kayıptır.

Câhiller içinde bir âlim, ölümler içinde bir diri demektir, ilminden istifade edilen bir âlim, bin zâhidden evlâdır.

İlim rütbesi en büyük rütbedir.

Âlimlerden yüksek hiçbir şey yoktur.

Zira hükümdarlar alelade fâniler hakkında büküm verirler.

Âlimler ise, hükümdarları da muhakeme ederler.

Âlimin uykusu câhilin ibâdetinden evlâdır.

Âlimlerin mürekkebi ile şehidlerin kanı tartıldı.

Birincisi ikincisinden ağır geldi.

Âlimleri sık sık ziyâret etmek ibâdet yerine geçer.”

Sözü burada kesiyorum.

Su kadar aziz olunuz!..

26.X.1986 Pazar

هَيْلِ اللَّهِ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

“İnnellahe ve melaiketehu yüsallune alen nebiyy ya eyyühellezine amenu sallu aleyhi ve sellimu teslima : ALLAH ve melekleri, Peygamber'e çok salevât getirirler. Ey

müminler! Siz de ona salevât getirin ve tam bir teslimiyetle selam verin.” (Ahzâb 33/56)

ي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِ

“Huvalлахul halikul bariyulmusavviru lehum'esma ulhusna yusebbihu lehu ma fiyssemavati vel'ardi. Ve huvel'aziyzulhakiymu. : O, yaratan, var eden, şekil veren Allah'tır. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanlar O'nun şânını yüceltmektedirler. O, galiptir, hikmet sahibidir.” (Haşr 59/24)

مَلُورَ اللَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعِ

“Ve lillahil esmaül husna fed'uhü biha ve zerullezine yülhidune fi esmail seyüczevne ma kanu ya'melun : En güzel isimler (el-esmâü'l-hüsnâ) Allah'ındır. O halde O'na o güzel isimlerle dua edin. Onun isimleri hakkında eğri yola gidenleri bırakın. Onlar yapmakta olduklarının cezasına çarptırılacaklardır.” (A'raf 7/180)

Makam-ı Mahmud: (Şefaât-ı Uzmâ) En yüksek şefaât makamı. Peygamberimizin (A.S.M.) kavuşacağı, Allah tarafından vaad edilen makam.

Masum : Günahsız, suçsuz.

Kâm almak : f. İstek. Arzu. Maksad. Murad. Dilek. Lezzet. * Ağzın üstü. Damak. * Koyun, sığır ağılı. * Ağaç kilit.

Takdis : Büyük hürmet göstermek. Mukaddes bilmek. * Cenab-ı HAKK'ın kusursuz, pâk ve her hususta noksansız olduğunu bildirmek, söylemek ve ALLAH'a (C.C.) şükretmek.

Tebcil : Ağırlamak. Yüceltmek. Birisine ta'zim etmek. Hürmetle hareket etmek.

İstimdad : Medet ve yardım istemek.

Bi- hakkın : Tamamıyla, hakkıyla.

Cehren : Açıktan, alenen.

Havi : İçine alan, ihtiva eden, kaplayan. Câmi'. * Biriktirici. * Kuşatan.

Vird : Sık sık ve devamlı okunan dua. * Kur'an-ı Kerim'den her gün okunması vazife bilinen kısım, bir cüz.

Evrad : Virdler. (Bak: Vird)

Kutb-u a'zam : En büyük Kutub

Kutub : (Kutub) Dünyanın şimâl veya cenub uçları. (Güney ve kuzey taraflarının son kısımları.) * Elektrik cereyânını meydana getiren veya mıknatısın uçlarından her biri. * Dini bir meslek veya grubun başı. Bir çok müslümanların kendisine bağlandıkları azim ve büyük evliyaullahtan zamanın en büyük mürşidi.

Zîşan : Şanlı, meşhur ve şerefli olan.

Himmet : Kalbin bütün kuvveti ile Cenab-ı HAKK'a ve sâir mukaddesata yönelmesi. Kalb isteği ile gösterilen ciddi gayret. * ALLAH indinde makbul ve mübârek bir kimsenin mânevî yardımını ile birisini koruması, yardım etmesi. * Tabîî şevk ve meyil ve heves. * Lütuf, yardım

Mürşid

Tasavvuf ile uğraşan değildir.

Tasavvuf şuûrunu tahammül hâline getirendir.
Mutasavvuf yaşar.

Tasavvuf peşinde koşan, tasavvuf yapan, tasavvufî kitablar okuyan, tasavvufî sözleri seven, bunları öğrenmek peşinde koşan ise, mutasavvufane yaşadığı hayatın üstünde zihin yorar.

MÜRŞİD:

iki dünyanın da alâka menfaatlerinin dışında, müridinin ruhî formasyonunu yapan, yaparken de almadan veren bir gözcü, işaretçi, tasfiyecidir ki, müridin ruhunu kendi aslına biat ettirerek HÂLIK-mahlûk ikiliğini ortadan kaldırır. Bu sûretle müride himmet eder.

HİMMET:

Müridi nefsi ile dünya sevgilerinden soyar.

Belâ ve sıkıntıların insanı temizlediğini, başka vazifeleri olmadığını, müride mürşid himmet yolu ile öğretir.

Meselâ duanın bir çekişmek olduğunu öğretir.

Yâni sana, seni öğretir.

Ve kıymetini yükseltir, bilgini sana kaybettirir.

Mürşidin yardımını ile müridin makamı yükseldikçe mürid halk gözünde küçülür.

Yıldızlar da böyledir.
Kabahat kimsede değildir.

Yıldızda mı kabahat?

Hayır!

Halkda mı?

Hayır!

Bütün kabahat tam anlayıp göremeyen gözlerdedir...

Mürşid; ibâdetin ecir ve sevab için yapılmadığını ancak yanaşmak için olduğunu, tereddüt ve şüpheden tamamıyla âri olarak öğreten kimsedir.

Mürşid; müride yanaşmak için evvelâ kalb hazinesinden aşılar yapar.

Sonra da mürid tahammül hududuna geldiği zaman gayb hazinesinden verir.

Gayb hazinesini müride açmadan evvel, evvelâ ALLAH'ın verdiği dert ve belânın bedava olmadığını söyler, gösterir ve sabır tavsiye eder.

Koyun gibi kendisine teslim olmasını ister.

Dünya malının ALLAH muhabbetine engel olmadığını sana anlatır.

Fakat dünya malına en küçük muhabbetin ALLAH muhabbetine engel olduğunu anlatır.

Bu şu demektir:

ALLAH muhabbeti Cenabı HAKK'ın kendisi gibi, yâni şirk ortak kabul etmez.

Bütün müridinin muradı Sultan olmalıdır.

Sultan sana mührü verinceye kadar, mührü vermezse üzülme.

Bu seni yanına almak istiyor demektir.

Sultanın yanında olursan zâten sana iş vermez.

Yorgunluktan da üzülmezsın.

Sana: Temiz vicdanın varsa, onu ferahlatan şeye sevab, içini kemiren şeye de günah isminin verildiğini öğretir.

O zaman cennet ve Cehennemin hikâyeleri kafadan silinir.

Korku sevgiye çevrilir.

Bu sevgi, yâni heybet-i ilâhîyeden bahsedildiği zaman, bu heybetden dolayı insan bayılır, düşer.

Bu esrar Cenabı HAKK tarafından gizlenmeseydi insanlar birbirinin yanında bile duramazlardı.

Mürşid; aynı zamanda kazâ ve kaderin çâre âlemini daralttığını sana öğretir.

Kazâ ve kaderin, demir ve mermeri bile erittiğini su hâline getirdiğini gösterir.
Gözünün Önünden gayb perdesini kaldırır.
Seni hayra, şerre sevkedenlerin yüzlerini gösterir.

Zira ALLAH işinde geçmiş gelecek yoktur.

ALLAH yanında ne sabah var, ne akşam vardır.

Bir velînin, bir hakîki mürşidin hakiki yönü açığa çıksa, ona ibâdet edilmeye başlanır.
Bu lakırdılar da rast gele kimsenin kulağına girmeden yana çok yücedir.

Hakiki mürşid, baştan ayağa kadar SÜNNET-İ RESÛLULLAH'tır.
Ateşin yakmadığı eşref saatin sırrını öğretecek bir usta ara.

Şeyhin seni daima yanında olmasan bile görür, işitir.

Fakat ne söyler, ne gördüğünü tenkid eder.

Senin teslimiyetine ehemmiyet verir.

Ondan sonra ne söylerse, ne yapın derse düşünmeden yap.

Korkma!..
Sonunda onun himayesinde sin...

Sonra erbain çile gelir...

Bunlar ruhun ile nefis ve cesedin savaşı ne hâldedir, onu ölçmek içindir.

Sonra şeyh seni halvate alır.

Bu yaptıklarının neye yaradığını, ne mertebeye çıktığını sana orada televizyon gibi gösterir
öğretir...

Bâtınında daima seninle beraberdir.

Beraber bulunursun, beraber yersin, beraber içersin, beraber seyahat edersin.

Seni birçok mânevî zâtlarla tanıştırır.

Kırkları görürsün, yedilerle konuşursun, üçlerle sohbet edersin.
Dörtlerle mânen irtibat kurarsın...

İnsaniyet ve cesedinde bulunan ilâhî esmâlar başkalaşır...

Gözle El BASÎR tecellî eder,

Kulakla Es SEMÎ' ortaya çıkar.

Uzaklar görünür, işitilir...

Her şeyi görürsün.

Aslını anlarsın.

Ondan sonra şeyh seni tekrar halvete sokar ve başka bir kapıdan çıkarır... Ondan sonra her şey başka renkte, başka şekilde, başka kokudadır.
Bu anlatılanlar senelerin sonunda tecellî eder.

Veya etmez.

Amma şeyhin kuvvetli yâni hakiki ise, ki onun hiçbir iddiası yoktur, kendini HİÇ bilir...

O bir nazar ile seni yılların güç eriştireceği hâle bir anda getiriverir...
Asıl himmet işte budur ki, şeyhin sevgi ve coşması sonunda ortaya çıkar...
Bu nazar, balığı havada, su dışında yaşatır.

Hayvanı su içinde gıdalandırır.

Bu söylediklerim hiçbir kitabda, yazıda yoktur.

Halvet diyarlarındaki yazılardan bir nebzedir.

Bu lâkırdılardan bir damla bile kimseye söylemedim.

Söylediklerim kapalı, değişik sohbet ve nasihatlardır.
Yazılarımızda, kitablarımızda bunlar kelimelerin içine gizlenmiştir.

Dikkat edilirse kulağa birşeyler fısıldar, akla birşeyler aktarır.

Amma okunanları amel hâline getirmek şarttır...

Dünyada doğruluk köprüsünden geçmek Sırat köprüsünden geçmekten daha çetindir.

Bu yolda yürüyenler geri dönemezler.

Dönerler ancak yoldan dönerlerdir.

Hazreti Musa ağaçtan şu hitabı aldı.

“Ben ALLAH’ım!”

Şimdi: “İşte o ağaç ALLAH’tır!” dese küfre düşer.
Ve yine her kim bu sözü:

“ALLAH söylemedi!” dese yine küfre düşer.
Sûret-i tecellîsine bu şekilde inkıyad etmek lâzımdır.

Burayı yüzlerce defa okumanızı dilerim.

İlâhî esmâların su ve toprakla karışmasından husule gelen şekil insandır. Bu şekil insan cesedidir ki onda oturmak ve bütün hassa ve ilâhî hünerleri göstermek, ALLAH'ın emrinde olan RUH'a verilmiştir.

Ruh, bu cesedde iken konuşur, işitir, görür.

Bu cesede ER REZZAK ile RIZK verilir.

EL KAVi ile kudret, kuvvet ve enerji verilir.

Ruh bu cesedle insan ismini alır.

Bu menba'dan feyezân ile Fazilet, Merhamet, Şevfkât, Adalet ve bütün ulvî hassalar dediğimiz ruhun âdemiyet hamulesinden nebean eder.

Bu misafire hürmet için; temiz olmak, haram sokmamak, hased etmemek, dedikodu etmemek lâzımdır.

ALLAH'ın öyle kulları vardır ki diğer kullara baktıkları zaman onlara saadet libası giydirebilirler.

Bu gibilerle konuşanlar bazen onlara hürmet ederler.

Bazen şüpheye düşer bocalarlar.

Karşılarındakileri daima gaflet içine sokarlar.

Böylelikle kendilerini saklarlar.

Bazıları da onları hakikaten sezer, hürmet ederler.

Zamanı geldi mi onların feyz ve sevgilerine mazhar olurlar.

Tahta içinde büyüyen kurt, tahtanın fidanlık hâlini bilmez.

Sivrisinek ne bilir bu bağ kimin?

Baharda doğar, kışta ölür.

Eşşek, sahibinden eşşekliği yüzünden kaçır.

İrmağın kadrini bilse ayağını sokacağı yerde başını daldırırdı...

İrşad makamına daha ayağını basmamış, kendilerine meşayih süsü vererek etrafına mürid toplamış, irşad davasında bulunurlar.

Müridleri vardır.

Yek diğerine “sultanım!” veya “efendi hazretleri!” diye hitaptarıyla kendilerini dünya halkına velî tanıtırlar.

“Biz mârifet ehliyiz!” derler.

Evliyâ sözlerini, tasavvufî cümleleri satan dellallara rastladım.

Sin
Lâm
Ti
Elif
Nûn yazın.

Bunu okuyun SULTAN değil mi?

Bu Sin'in mukabili YASİN'dir.

Ondan sonra LÂM geliyor. Elif Lâm,
NÛN : Nûr sûresi

Bunlar sultanın mânâsını verirler.

Kur'ân dilinde burhan demektir, Velî mânâsına gelir.

Mârifet ilimdir.

Bu ilim de RABB'iyle arasında perdeyi kaldırmaya yarar.

Mârifet sahibi her şeyin sıfatını görür.

Hakikatini göremez.
Sıfatların tevhidi mârifetdir.

Bu tevhidi bilmekle velî olmuş olamaz.

Hakikati göremez.
Eğer eşyaları zâhiri gören velî olsaydı hiç kimse azaba müstehak olmazdı.
Mârifet sahibi velâyet sahibi değildir.

Hatta yediler başka, kırklar velâyet sahibi değildirler.

Bu mürşidler velâyet makamına ayak basmış olsaydı, irşad davasında bulunmazlar ve kendilerini halk arasında aziz bilip ve HAKK katında uzak olmazlardı, kendilerini velî tanıtmazlardı.

Resûlullah âhirete intikal eder etmez, nübüvvet ALLAH'ın izniyle velâyete tebeddül olundu.

Nübüvvetin hükmü tamam oldu.

Velâyet devri ortaya çıktı.

Resûlullah efendimizin ruhî kudreti evliyâda zâhir oldu.
Evliyâ öyle kimselerdir ki, bütün âleme ve her şeye gizlidir.

Her ilmi bilirler.

Dünya halkı, tasarrufun kimin elinde olduğunu bilmediğinden dolayı, evliyâ zamanında bilinmez.

Zâhiri varlığı her ne kadar gizli değilse de hakiki sırrı gizlidir.

Bu gün velâyet devri olduğu için kudret makamı evliyânındır.

Evliyâyâ sürülen Resûlullah'ın nübüvvetidir.

Bugün bir velî bundan üç yüz sene evvelki bir velînin yükü üç bin kilo ise, bu günkü otuz bin kilodur.

Âhirete, kıyamete yakın, ALLAH'ın sevmediği işler o kadar çok olacak ki Cenabı ALLAH azap vermesin diye, Resûlullah'ın ruhaniyeti müteessir olmasın diye, velîler omuzlarının üzerine almışlardır bunu.

Eskiden bir velîyi kızdırmak için on sene uğraşacaksan, bugün üçyüz senede kızdıramazsın.

ALLAH bu devirde Es SABÛR esmâsıyla tecellî ediyor.
Resûlü Ekrem'in cesedi mübârekleri arzda iken rahmet hâlâ devam ediyor.

Kıyamet en son Mekke'de kopacak.

Beş dakika sonra da Medinede.

Cebrail, Mikâil, israfil, Azrail aleyhisselâm gelecekler.

Cesed-i Resûlullah'ı arzdan kaldıracaklar.

Dünya halkının arasında gizli yürüyenler vardır.

HAKK'dan başka onları kimse bilmez.

Bunlara eşyanın sıfatları da perde olmaz.

Onlara gizli bir şey yoktur.

Dilerlerse bir anda şarktan garba varırlar.
Bunlara Ehlullah derler.

Velâyet ve nübüvvetin ikisi de nûrdur.

O nûr, velînin varlığından vücudundan doğup çıkınca, buna velâyet denir.

Bu nûrun açıklanması;

Enbiyâyâ farzdır. Peygamberlere.
Evliyâyâ menn edilmiştir.

Çünkü nübüvvet tekdir.

Peygamberlik iddia etmiş olur.

Onun için yasaktır...

Her hâlin kendine has özü ve sözü vardır.

Her velînin kelâmı başkadır.

Kendi makamına göre görünür irşad ederler.

Hilme bürünmüşlerdir, halkın ayıbını örterler, affederler, cefâyâ mütehammildirler. Aslında ALLAH'dan gelen, fakat zâhirde kullardan görünen hallere razı olurlar.

Herkes velîyi anlayamaz.

Velâyet sırrını kimseye göstermezler.

Her velîyi gizleyen birçok perdeler vardır.

Bu günün ulema ve mürşidlerinin ağzında bir tasavvuf kelimesi gidip durur.

Tasavvufun özü vardı, hakikati vardı fakat ağızda dolaşan ismi yoktu. Bugün ise sadece isim var, özü kalmadı, hakikati de yok oldu.

Bir kimsenin içi dışından daha değerli olursa onun adına velî denir.

İçî dışı aynı olursa ona da âlim derler.

Dışî içinden kıymetli olursa ona da câhil damgasını vururlar.

Size daima söyledik yazdık, imâ ettik, sen bildiğin gibi gidersin.

Her şeyin sonu vardır.

Onun için bedesten lâflarından uzaklaş oğlum!..

25.X.1987 Pazar

Tahammül : Yüklenmek. Bir yükü üstüne almak. * Sabretmek. Katlanmak. * Kaldırmak.

Formasyon : Biçimlenme. Yetişim.

Nebze : Az miktar, cüz'i, bir şeyin artığı.

Nebean : Kaynayıp yerden çıkmak. Pınar suyunun çıkışı. Fışkırmak

Dellal : İlân edici. Yüksek sesle bildiren. * Müşterileri çeken. Davet eden. * Hakka davet eden.

Bürhan : Delil, hüccet, isbat vasıtası. * Man: Yakînî mukaddemelerden meydana gelen kıyas. * Red ve inkâr için itiraz kabul edilmeyecek sûrette isbat-ı hakikat eden kavi hüccet.

Müstehak : Müstahak : Hak eden, hak etmiş. * Kendisi kazanmış.

Tebeddül : Başkalaşmak. Değişmek. * Yeni hey'ete, başka kıyâfete girmek. (Bak: Hudus)

Mütehammil : Tahammül eden, katlanıp sabır ile kabul eden. Dayanabilen, kaldırabilen.

Bedesten : Bedestan : f. Değerli, kıymetli kumaşlar, silâhlar ve mücevherler vs. alış-verişine mahsus üstü örtülü ve mahfuz çarşı.

Zamana Bakın

Ne düşerler peşlerine bilmem mürşid diyerek
İrşad edecek kalmadı içimizde belki bugün
Fakat arayan gönül sahibi, isterse bulur
Her yerde doludur teslim ediver kendini ne olur.
O zaman Ehl-i Beyt'in kokusu duyulur hem de derin
Şah damarından daha yakın olarak hem de senin
Bir muamma gibidir bu işler çok düşünme derin.
Beşeriyet doludizgin gidiyor dinsizliğe doğru
Gönül sahibleri çekilip girdiler sır izbesine.
Üçler, yediler vardır dolaşırlar bulmak için
Bunalıp yol arayan gönlü temiz kimseleri.
Hızırın geçtiği yollar vardır arz üzerinde
Kırkların sohbeti vardır tek gecelerde.
Ne durursun be adam, dolduruver içini ne olur
ALLAH'ı an dönerek Hira Dağı'na doğru.
Doldurup taşıtırver içini Ehl-i Beyt hakkı için
O zaman aç gözlerini bak birden dört yanına
Yanaşırsın o zaman 3 ler, 7 ler, 40 ların sofrasına.
Anlayamaz bu sırrın künhü nedir kimse bugün
Elbette birgün olur sırrımız ayan
O zaman anlayalar kim idük biz
Elbetde olur şüphesi olanın kalb gözü viran

Bir keramet çıkacak ortaya vakti gelince

Biz bu dünyadan HAKK’a doğru göç edince...

21.X.1974 Pazartesi

İzbe : Kuytu. Loş. Nemli yer.

Muamma : (Amâ. dan) Anlaşılmaz iş. Karışık şey. Bilinmeyen hâl.

Kühü : Bir şeyin aslı, cevheri, mikdarı. Dip. Kök. Özü, nihâyeti, vechi. * Vakit, zaman.

Viran : f. Yıkık, harap. * Mc: Kederli, üzgün, gamlı.

Bu Yazıyı Dikkatle Oku!...

BU YAZIYI DİKKATLE OKU...

ORADAN BURADAN LÂFLAR VARDIR. AMMA BİRŞEY ANLATMAK İSTİYORUZ
.....

Helâl olmayan haram mıdır? Hayır...

Haram olmayan helâl midir?..Hayır...

Haram ile helâl arasında belli olmayan şüpheli tehlikeli durumlar vardır...

Beddua İslâmda yasaktır.

“Es SABÛR”a isyan olur.

“Es SABÛR”da kazâ ve kadere inkiyad vardır.

Helâl olmayan haram değildir.

Haram olmayan da helâl değildir.

Helâl, haram kelimeleri mânâları bakımından yek diğerinin zıddı demek değildir.

Bu düşünce doğru değildir.

Kan nakli helâl değildir.

Haram mıdır?

Hayır...

Besmelesiz kesilen hayvan eti helâl değildir.

Haram mıdır?

Hayır...

“Haram olsun!” derler.

“İçine sinmesin! Hakkında muzır olsun!” demektir.

Bilir misiniz :

Karga karga ile.

Kırlangıç kırlangıç ile gezer.

Hiçbir hayvan başka cinsle alâkadar değildir.

Arslan kaplanla gezmez.

İnsanoğlu tabiat ile uğraşmasını aşırı ileri götürürse canavarlar hâsıl olur.

Nükleer silâhı medeniyet dediğimiz yarattı.

İnsanın dostu yoktur.

Mutluluğuna ortak olmak isteyenler vardır.

ALLAH’ı yarattığı şeylerle isbata kalkma!

Kimi kime vardır yoktur diye isbata uğraşıyorsun.

Vardır! Vardır! Vardır!..

ALLAH’ın yarattığı şeylerde ALLAH’ın kudretini görmeye çalış!

ALLAH’ı isbata kalkmak şüphe etmenin tam kendisidir.

Küfürdür.

Aklın eremediğini akla sokmaya çalışmak da akla karşı hakaret olur.

Kendini bulmak HAKK’ı bulmaktır.

Yâni hakikati bulmaktır.

Kaç kula nasip olmuştur.

Dışarıdan içeriye bakarsan bir şey göremezsin.

İçeriden dışarı bakarsan o zaman iş başkadır.

Dışarıdan içeriye herkes bakar, içeriden dışarıya bakanın baktığını anlayan ve gören yoktur.
Bu lafları anla!..

Sende gizli malzeme ile kendini bul!

“ALLAH verdiği nimetleri kulun üstünde görmek ister!”

Zira ALLAH’ın dışında değildir kul...

Burayı tekrar tekrar oku!

Ne demek istiyoruz onu onla!..

Bu ne demektir?

“Kulumla görürüm, kulumla işitirim!”

“Biz onlara şah damarlarından daha yakınız!”

“Biz” ne demektir.

“Onlara” kimlere?..

“Bana” bir arşın yanaşana ben on arşın yanaşırım!” ne demektir.

“Niçin ondur?”

Bunlar kudsî hadisdir.

Nihâyet;

“Ben insanın sırrıyım, insan benim sırrım!”...

“Biz hep iç içeyiz. Birbirimizin dışında değiliz!” demektir.

Bunu idrak hududuna sokanlardan biri Mansur gibi birşey mırıldandı:

“Cebraillem!” diyor.

Bu vasıtaadır.

Dimağda düşünceler.

Sessiz sözler, Kelimeler, Sırrî lâflar bu düşünceleri sese çevirmek bunları âlet vasıtası ile duyurmak yâni ruhun kudret ve güçlerini cesed mekânında kendisinin ait olduğu lâ mekâna bağlanışı “ALLAH’a” ses ile oluyor demektir.

Kur’ân-ı Kerim Arap lisanı üzere nazil olmuştur.

Kur’ândaki kelimelerin Arap lisanında nasıl isti’mal edilmiş olduğunu göstermek için Arap şiirlerine müracaat edilir.

Kur’ânda dini vazifelerimizin ibâdet emri olduğu için, bunlarda hikmet aramak, niçin böyle olduğunu aramak doğru değildir.

Herkes o sırrı, hikmeti anlayamaz.

“Sabah vakti namazı 2 rekkâtdır.

Akşam vakti namazı 3 rekkâtdır.

Diğer namazlar niçin 4’dür.” diye araştırmak makul değildir.

Emr-i taabbüdîdir.

Yâni İbâdet edeceğe emirdir.

Salât-duadır.

Asıl mânâsı budur.

Namaz mânâsında da kullanılır.

Sebepleri var.

Niçinleri var...

Gözleri hakîkatlara açık olanlar yakinen bilirlerki bu maddîyat âleminin fevkinde bir de mânevîyat âlemi vardır.

Bu maddîyat sahasında sayısız hadiseleri vücuda getiren ilâhî kudret mânevîyat âleminde de nihâyetsiz şuuna = olurlara vücud vermektedir.

Bu mânevî şunun tecellîyatı hususunda ise Kur'ân âyetlerinin pek lâtif tesirleri vardır ki bu da Kur'ân-ı Kerim'e ALLAHu Taalâ tarafından mev'ud (vaad edilen) bulunan hassalardan, meziyetlerden ibaretdir.

Birçok hastalıkların zeval ve inkişaf bakımından insanın okunması lâzımdır.

Gramofon plâkları üzerine ses dalgaları ivler açar.

Bunlar tekrar oradan ses hâline alınır.

Kurşun levhalar üzerine yazı yazarak, kâğıtlara yazı yazarak veya su ile karıştırarak oradan harekete geçen atomların ihtizazları insan vücuduna tesir eder.

İslâmda rüya bir sırdır.

Ruhî hadiselerden biridir.

Eskiden “Belagat ilmi” denilirdi ki;

Mâni'a, Beyan, Bedii kısımlarını ihtiva eder.

Bunu bilmek büyük bir ilim sahibi olmak demektir.

Kur'ân-ı Kerim birşeyi anlatırken evvelâ onu maddî şekle sokarak şekillendirir, insanın idrak hududuna girdiği zaman mânevî kelimelerle, vaadlerle onu süsler, insanın akıl ve ruhuna hitap eder.

Sözler bazen yetersizdir.

Bunu unutmamak lâzımdır.

Meselâ:

Teyemmüm : Niyet vardır. Medine'de

Abdest : Niyet yoktur. Medine'de.

Oruç : Niyet vardır. Medine'de.

Namaz : Niyet vardır.

Sabah ve akşam vakti namazları başkadır.

Diğer namazların niyetleri başkadır.

Hac : Niyet vardır. Medine’de...

Namazda en kıymetli vaziyet kıyamdadır.

Niçin?

Âdem’in yaratılışında ruh nefyedildiğinden sonra “kalk!” emri...

Bunda şükran, hamd gizlidir.

Ayakta uyunamaz.

O hâlde uyku nedir?

Düşün!

Bu şuun yek diğerine samimi bağlarla bağlıdır.
Kâinatda herşey güzeldir.

Çirkin yoktur.

Çirkin denilen ne ise onda gizli bir güzellik vardır.

Belki de bir güzelliğe perde olmuştur.

Çirkin dediğimiz hâl...

Çirkinlik ne ise muhakkak o bir güzelliği gizlemektedir.

Cenabı ALLAH her şeyi yarattığı için onda çirkin birşey sadır olmaz. Kusursuzdur.

Kusursuz yarattığına göre çirkinlik yok demektir.

Çirkinlik; insanların anlama, görme, kavrama kabiliyetine göredir.

Resûlü Ekrem, kokmuş ölü bir köpeğin dişlerini göstererek:

“Ne kadar güzel dişleri var!” buyurmuştur.

Sahabeler kokudan burunlarını tutarak ölünün yanına yanaşamamışlardır. Bu hadise güzellik ve çirkinlik görüşüne göredir.

Onu anlatır basit olarak...

Derine dalarsan iş bambaşkadır...

Bazı yaratıklarda koku hassası yoktur.

Bu da birşey ifade eder.

Tetkik et. Düşün!..

Herşey güzeldir.

Zira herşey bir tetkik ve endam üzere halk edilmiştir.
Cennet güzellik sembolüdür.

Cehennem çirkinlik sembolü değildir.
Cehennem çirkin değildir.

Zira ALLAH'ın halkettiği bir mekândır.

Huri Gilman güzelliğin, sevişmenin sembolüdür.
Huri Gilman kelimeleri çoğuldur.

Fakat müfret mânâda kullanılır.
Niçin?

Çok mühimdir anlamaya çalış düşünerek...

Ter sudur.

Su olarak kokusu yoktur.

Ter o anda cildin kokusu duyulmaktadır.

Ter o kokuyu ortaya çıkarır.

Bazılarının terleri kokmaz...
Bu kokuyu ter çıkaran hissedemez ve anlamaz.
Hiç kimse kendi kokunusu alamaz.

Alırsa çıldırır.
Herkesin kendine has kokusu vardır,
Bu kokuyu ter zamanındaki koku ile karıştırmayınız!

Koku daimidir.
Ter daimi değildir.

Köpekler sahibinin kokusunu tanırlar.

Dişi koyunlar yavrularını kokudan tanırlar.

Yavru iken onlar da annelerini tanırlar.

Bir müddet sonra yavruları artık annelerini tanıyamazlar.

Bu tanıma emzirme zamanındadır.

Emzirme bitti mi bu hassa kaybolur.
Analığın verdiği bir hassadır bu tanıma.

Kadın ve erkek kokularında fark vardır.

Hakiki kadın kokusu, hakiki erkek için çok hoştur cezbedicidir.
Hakiki sevişmelerde yek diğerinin kokusunu alabilirler.

Kendi kokularını alamazlar.

Sağ ve sol taraf kokuları farklıdır.

Terde de aynıdır.

Koltuk altlarında da...

“Bana;Gözümün nûru namaz, Kadın ve güzel koku sevdirdi” buyurması, Sun’î olarak elde edilen kokular diye düşünmek gülünçtür...

Kadındaki güzel kokudur bu.

Sevdirilen güzel koku...

Terin kokması haramdandır.

Bu kat’idir.

Haramdan sakın.

Ter kokusu kaybolur.

Bu koku elbiseyi ve ayakkabıyı eskitir...

Bazı hacı efendiler vardır koku sürerler.

Kendi kokusunu haber veriyor.

O koku seni ne gizler ne de burnu çok iyi koku alandan örter.

Aklını başına al!..

Resûlullah söyledi mi:

“Felan, felan kokular kullanın!” diye.

Aklını başına al!..

2.XII.1986

Muzır : (Muzır) Ziyân veren, zararlı, zarara sokan.

İsti’mal : (Amel. den) Kullanmak. Faydalanmak.

Taabbüdi : İbâdet etmek. Kulluk etmek.

Sun' : Yapmak. * Eser, yapılan iş. * Te'sir. * Güzel iş yapmak.

Sun'î : Yapma, doğal olmayan.

Felan : İnsanlar içinde alem isimlerden kinâye bir isim. İsmi bildirilen şey.

Açlık Grevi

Açlığı bilirim.

İnsanı öldürmez.

Açlık insanın maddesine bağlı nefsinin hırs ve biyolojik arzusudur.
Nefsin değil...

Nefsinin dedik.

Dikkat et!

Evvelâ bu ayrımı anla...
Nefis umumidir.

ALLAH nefsi yaratmıştır.

O hâlde vardır.

“Nefis” den” insanın kendi tasarrufunda olanı “nefsinin”dir.

Arada dağlar kadar fark, mânâ vardır.
“Kendi nefsinin bilen, RABB’ını bilir”

Basit lâf değildir.

Kendi nefsinin bilen “RABB’ını” bilir deniliyor.
Burada RABB, ALLAH demek değildir.

Yaratıcısını bilir.

Onu bilmek de kendi nefsinin bilmesidir.

Zira onu halkeden RABB’ıdır.

Yâni ustası da, o da “ALLAH” dır...

Nefsinin tasarrufunda bulunan, vücudun işlemlerini yâni “HAYY”ın devamı için Cenabı ALLAH, ER REZZAK-I ÂLEM olduğunu bildirmiştir.

ALLAH’ın helâl rızık kapısı kapalı gibi görünürse de alın teri ile müracaat edenin elini kapı boş çevirmez.

Aksini düşünmek tamamıyla küfürdür.
“Alın teri” nedir.

Onu basit olarak düşünme!

Öğren nedir?..

Sen yeter ki istemesini bil!..
ALLAH’dan istemek en büyük ibâdetdir.

İbaded, bu istemek temizliğine kavuşmak olduğunu unutma!..

Sen bir defa elini temiz tutarak aç bakalım.

Oradan boş dönme yoktur...

ALLAH buyuruyor:

“Kapına geleni boş çevirme!” Âyet.

Kendisi hiç boş çevirir mi?..

Bunu düşünmek bile küfürdür.

Aman dikkat et!..

Kapının tokmağını çalmasını bil!..

“Er REZZAK-ı âlem”dir.

Münkiri de kâfiri de hiçbir yaratığını geri çevirdiği düşünülemez...
Son senelerde “açlık grevi” diye bir şey ortaya çıktı.

Bu tam küfürdür. Aman sakın!

Bunda ALLAH’ı inkâr gizlidir.

Dünyada muayyen bir müddet kalacağını hakkıyla bilen, verilen rızka kanaat edip yaşamak
“nefsin”...

Âhireti terk ederek, cehennem korkusundan ve cennet mükâfatından dolayı düşünmeyerek.

ALLAH’a ve peygambere bağlı yaşamak “gönlün”...

Kendini terketmek ve hiç olduğunu bilerek ALLAH’dan başka hiçbir şeye rağbet etmemek
“canın” zühüdüdür...

Yâni Mansur gibi olmak...

ALLAH’ın Ahsen-i takvim olarak yaratıp kendine muhatap kıldığı insanın ALLAH’ın emirlerine riâyet etmesi bu Ahsen-i takvim yaratılmanın şeref ve kıymetini bilenlere

mahsustur.

Bu emirlere riâyetden dolayı' hiçbir şey istememek yalnız ALLAH'ı istemek en büyük makamdır.

ALLAH rızkı tekeffül etmiş.

Daha ne istiyorsun rızkın bitmeden ölmezsın...

Rızkını hırsla uyup da geri tepme!..

Tepelenirsin...

Yalnız ALLAH'ın verdiği helâl rızkına toz kadar bile olsa haram karıştırma...

Bu günkü dünyada çok güçtür.

Hem de çok kolaydır.

Araya hırsı koyarsan bu “güç” ile bu “kolay” birbirinden uzaklaşır...

Bunu anlamak ve görmek, çok güç bu günün insanına...

ALLAH'ın helâl verdiği rızık hazinesi haram rızkı yok edecek derecede hududsuzdur.

Bunu insan göremiyor.

Takdir edemiyor.

Takdir edemiyor dedik “Kader” deki mânâ ve kıymetini bilemiyor...

Dünyaya “Ahseni takvim” olarak geldik, öyle gitmeye çalış!..

Haram rızık yoktur.

Helâli harama çeviren hareket vardır.

Bundan insanın “nefsinin” kabahati vardır...

Mekânda iken lâ mekâna dalarak huzura durmak namazdır.

“Gözümün nûru namazdır!” buyurmuş.

Bu ne demektir öğren?

Semâya bakmak sonsuzluğa, bir nevi lâ mekâna bakmaktır.

İnsan, aklın varamadığı lâ mekânı içine almış bir mekândır.

Temiz tut o mekânı...

Semâ, ALLAH'ın var olduğunun en büyük delilidir.

Semâya göğe bak. Seyret!

Bunu i'tiyad et!

İ'tiyadların zincirleri önce hissedilemeyecek kadar kuvvetli olurlar.
En büyük lâf insan için: “YÂ HAKK!” diyebilmektir.

Bu ne demektir:
HAKK, ALLAH'ı her şeyde görenin tasdikidir.

24.XII.1986 Cuma

İ'tiyad : (İtiyat) Alışkanlık. Huy. Âdet. Âdet edinmek.

Tekeffül : Boynuna almak. * Birine kefil olmak. Kefâlet etmek veya vermek.

Hayırseverlik

Bugün hayırseverlikten kaçmak için, hayırsever görünmek âdettir.
Hayırseverlik para çantasına hapsedilmiştir.

“Tabii ufak para tarafına”...
Sadaka hayırseverliğin bir hayaleti, bir karikatürüdür...

Hayırseverlik ALLAH rızası için yapılmalıdır.

Hayırseverlik nedir târif güçtür.
Zelzele için bir kasabada hükümet tabibi iken para topluyordum.

Bir akşam evime bir çocuk geldi.

Elinde bir zarfı bana verdi kaçıp gitti.

Şaşırdım.

Zarfı açtım elli kuruş, bir de mektup..

Şu satırlar vardı :

“İşçiyim 7 senedir çalışıyorum, fakirim hayırseverlik çorbasında benim de bir tutam tuzum bulunsun, yalvarırım kabul ediniz!”
Bundan başka hayırseverliği târif bilmiyorum.

ALLAH rızası için yapılmayan yardım ancak olsa olsa cömertlik, toplum severlik olabilir.

Bunlar da güzel işlerdir.

Takdir edilir.
Ama hayırseverlik değildir.

Hayırseverlik bambaşkadır.

Hayırseverlik, ALLAH nûrunun, düşkün ve kimsesizlere aksetmesidir.
Ziyâ her yerden aksetmez.

Gurur duymayacak,
İftihar vesilesi yapmayacak,
Ağızına bile almayacak,

Veren görünmeyecek,
Alan ise vereni bilmeyecek,

Aldığı için küçülmeyecek...

Dünya bugün sevgiden yoksun olduğu için aç, çıplak ve evsizlerle doludur.
Sevgi yoksa, hayırseverlik denilen bir kelime de yoktur.

Acımak insanlık hissidir.

Merhamet, sevgi, ilâhî bir esmâdır.

Bu işde; donmadan, buhar olmadan akmak lâzımdır.
İnsan, hayatını doğruyu aramakla harcarsa görür ki, bunun için en iyi yol iyilik yapmaktır.

Havai adalarında “Kalava” denilen güzel bir ada vardır.

Bütün hayatını oradaki zavallılara ve hastalara vakvetmiş “Per-Damyen” isminde bir misyoner vardı.

Orada 1889 da vefât etmiştir.

Cenazesi Belçika’ya nakledildi.

Belçika kralı cenazeyi rıhtımda beklemişti.
Bugün kalavadaki mezarı bomboştur.

Cesedi Belçika’dadır.

Fakat o nesil hâlâ mezarı ziyâret eder çiçek koyarlar bu hâl âdetâ mânevî bir an’ane olmuştur.

Boş mezarın taşında şunları okursunuz :

“Ruhu hayırseverliğin bulunduğu yerde kalmıştır!”

Kendine yapılmasını istemediğin şeyi başkasına da yapma.
Kendine yapılmasını arzu ettiğin şeyi başkasına yap.

Hayırseverliğin ve ahlâkın en büyük târifi budur.

4.5.1987 Salı

Kapına Gelen Fakiri Boş Çevirme

"Kapına Gelen Fakiri Boş Çevirme" âyet

Gönül deriz.

Nedir?

HAKK olana bağlanmanın ismidir.

Ondan sonra his ve duygu başlar.

İşte bu gönül ile duyulan kokular vardır.

Ses hâlinde bazen ortaya çıkar.

Yoksullarda inilti vardır.

Bu inilti bir sırrın çok hafif tertip ifşasıdır ki men' edilmiştir.

Dertlerimden mahlukata şikâyet etmedim.

Siz de etmeyin.

“RAHÎM”i merhametsize şikâyet etmiş olursun.

“Kapına gelen fakiri geri çevirme” âyeti kerimesi ince bir hikmet taşır.

Bu “çevirmemek yardım veya merhamet değildir” Emirdir.

Bu emirdeki yoksulun iniltisini bu kulak duymaz.

ALLAH’dan başka tarafa yöneldiği için bu hareketi ileri götürmemesi için ona yardım emridir.

Yâni “Çevirme!” emridir.

Amma âyeti kerimedeki “Sail”, bildiğimiz dilenci değildir.

O dilenci zâten yolunu çoktan sapmıştır.

Küfürdedir.

Dalaletdedir.

Hakiki fakir:

Derdini açıklayamayıp yutan kimse demektir.

Sadaka, bu emrin emirsiz bir müessesesidir.

Bu lafa çok dikkat et!

Ve anla!

“Yoksulun sesi bu kulak ile duyulmaz!” dedik.

Çünkü o gizli bir âlemden gelen sözsüz bir sesdir.

Onun için şunları unutmayın:

Olduğun gibi görün!

Göründüğün gibi ol!

Gösteriştin tiksini!

Sâdelikten güç al!

Gönlün ile sonsuzlukda ol!..

Unutma:

Elde olmayan bir şey vardır.

“Kader”, onunla mücadele edilmez.

İnsan: Mekânda bulunan fâni kısma verilen isimdir.

İnsan,

Beden ise ruh nedir?

Ruh ise beden nedir?

Bu iş ne senin işin ne de benim.

Her ikisi birbirini gizliyor.

O kadar.

İlerisini kurcalama...

İçi görünmez...

Asıl hüner bu dünyada bu görünmeyen kısımla görünmektir.

Ona “Âdem” denir.

Melekler bu kısma secde ettiler.

Cesed ile ruh arasına nefis girmiştir.

Nefsini kıran kimseye “Velî” denir.

“MEN AREFE NEFSE FEKAD AREFE RABBE”...

Anadolu’da çok var.

Fakat kendilerini ilân edenler üç tanedir.

Hacı Bektaş-ı Velî, vefâtlarında;Hacı Bayram-ı Velî 14 yaşlarında idi.

Onun vefâtlarında. Hacı Şaban-ı Velî 12 yaşında idi.

Ruhaniyetleri devam ediyor.

Tasarrufları yalnız Şabanı Velî’de devam etmektedir.

Hacı Bektaşî Velî (Kara dut) ağacı ile kendini gizlemiş...
Bayram-ı Velî yalancı evliyâlarla kuşatılmış...
Şaban-ı Velî'yi nerede yatıyor bilen bile çok az...

Bektaş-ı Velî evlenmemiş. Niçin?..
Hacı Bayram-ı Velî evlenmiş. Sebep?..
Hacı Şaban-ı Velî evlenmemiş sebep? Niçin?..

Öküz arabayı dayak korkusundan çeker.

Modulsuz giden öküz gördün mü?

Fakat insanlar kabahati öküz bulurlar.
Kâinatın kusursuz düzeninden hareket ederek ALLAH'a ulaşmaya çalış!..
Sözlerimize şüphe etme!

Şüphe aklın zelzelesidir unutma!
Bazen yalan gibi görünen, doğrudan ziyâde işe yarar.

Bunu da unutma!
Yanımların çoğu aşırı doğruluktan doğar.

Bunu da hatırla!..
16.6.1982 Salı

Modul : Öküzleri yürütmek için ucuna sivri çivi yerleştirilerek kullanılan uzunca bir sopa.

İfşa : (C.: İfşâât) Duyurmak. Fâşetmek. Meydana çıkarmak. Gizli bir şeyi herkese duyurmak

Kâinâtın Yaradılışındaki Kanunlar

Kâinatın yaradılışındaki kanunların:

Matematik,

Kimya,

Fizik yardımıyla akla durgunluk veren icad ve terakkilerin içinde bulunan dünya ve sakinleri,
bunun karşısında inkâr denilen sapıklığı müdafaa edecek durumda artık değildir.

Bu kanunların oluşu, bunu kuranın mevcudiyeti hakkındaki düşünceleri tamamıyla ortadan kaldırmıştır.

Bu kudretler, Oluşlar HÂLİK'in görünüşüdür.

“ALLAH yetecellâfî'l- asrı âlem” demek münkiri de kafiri de delaletten kurtarır.

Cebeli Tarık boğazındaki fizikî ve kimyasal hadise bir âlimi anlamadığı bir durum karşısında imana getirmiştir ki bu çok basit bir olaydır.

Niçin öyledir?

Öğrense muhakkak çıldırır.

Atom...Enerji... Yıldızlara gidiş... Radyo... Televizyon... Kompüter...Bilgisayar...

Bunlar onların bilinmesinden başka nedir?

Düşünen insan için...

Bunların hepsi Kur'ânda:

Hüve'l- EVVEL.

Hüve'l -ÂHİR.

Hüve'l ZÂHİR.

Hüve'l- BÂTİN...

Âyetinde gizlidir.

O da anlayana göredir...

Akıl yaşta değil baştadır diye kabul edilmiş bir akıllının sözü vardır.

Fakat akli başa, yaş getirir.

Bunu kaale almazlar.

Bütün bu buluşlar çoğaldıkça ilâhî azametinin hududsuz derinliği içinde insanın bir hiç olduğu idrak ediliyor.

Onun için yaradılışı işleyen ilâhî kanun içinde düşün!..

Her şeyin doğuş, yaşayış, sonunda ölüş olduğu kısa zamanı derin bir huşu ile kabullen!

O zaman “Aziz” olursun...

Bu işde :

Endişe, Korku, Hırs yoktur.

Değişmeyen bu kanunu kabullenmek lâzımdır.

İnsanlar o kadar gariptir ki:

Bu günün insanları haz ve sevinç nedir?

Elem ve dert nedir?

Bunu bilmiyorlar.

Acımak: En büyük ilâhî bir sevgidir.

Bir çocuk doğar aile sevinçlidir, çiçek götürürler.

Doğum günü derler, çiçek götürürler.

İsim günü derler, çiçek götürürler.

Hastaya, çiçek götürürler.

Düğüne, nikâha çiçek götürürler.
Ölüm olur, çiçek götürürler.
Sevgiliye, çiçek götürürler.
Çiçek hem sevinç, hem eleme vesile oluyor...

Bu hâl, düşünülürse aklın bunun önünde sapıtır ve utanır...
“Sevinç ve elem”i bu hâle getirip dekore etmek küfürdür.

HAKK’ın kanununa isyan vardır,

İnsan doğar, Büyür, Yaşar, İhtiyarlar, Ölür.

Bu ilâhî kanunun istisnası yoktur.

Ölüm bir emir değildir.

Fâniliğin sebebidir.

O hâlde...

Söylemiyorum.

Siz düşünün!..

Ağ balık dolu, sevinçle ağ çekiyorlar.

Ağın içindekiler hayatlarını kaybetmişlerdir.

Dikkat edilirse...

Mutluluk için çiçek.

Kader için çiçek.

Yavru doğar sevinç.

Yavru ölür keder.

Yine çiçek..

Bu hâl hakiki kıymet bilmemezliğin apaşıkâr delilidir...

16.1.1987 Cumartesi

Terakki : İlerleme. Yukarı çıkma, yükselme. * Artma, çoğalma. * Bilgi ve medeniyetçe yükseliş.

Tesettür

Gizlenmek, örtünmek mânâsınadır.

Dinî mânâsı da, kadınların nâmahreme görünmemek için yapması gereken takayyüdat...

Kadınlarda saç, yaradılışındaki endam güzelliğinin nüvesidir.
Kendi endamına uygundur.

Uzundur.

Vücudunda kıl yoktur.

Yüzünde sakal, bıyık olmadığı gibi umumiyetle saçları da dökülmez.
Kadında niçin saç vardır?...
Saç kesmek, Boyamak, Peruk, kadının endamına bir nevi haram katmaktır.

Yâni yaradılış güzelliğine hakarettir.

Ve bu da ALLAH'a isyan demektir.

Haram aslında yoktur.

Helâl olan yâni ALLAH'ın bahşettiği maddî ve mânevî temiz nimetleri, güzellikleri bozmak onu harama çevirmek demektir ki bu da yaradılışa karşı hürmetsizliktir.
ALLAH'ın yarattığına karşı bir nevi beyenmemek, istememek isyanıdır.
Saçlı kadın başkadır.

Güzeldir.
Saçı okşanan kadın büyük bir haz duyar.

Dünyada hakiki ispanyol kadını ve Hintli kadın saçlarını katiyyen kesmezler.
Hintli kadının muhabbeti tehlikelidir.

Seven bir Hintli kadından korkmalıdır.

O herşeye kadirdir.

İspanyol kadını sevdiği için ölmesini, sevilmediği için öldürmesini bilir.

Bu hâl saçlarını kesmediğinden, ötürüdür.

Bu lâfı hor görmeyin hakikattir.

Kadın saçının ne olduğunu anlarsan.
Saçını kesen, saçlarını şekilden şekile sokanlara sözümüz yoktur.

Görünen her şeyin bir görünmeyen tarafı vardır.

Görünmek o gizli tarafı örtmektir.

Görüneni görmede hüner yoktur.

Görünmeyi görmede hüner vardır.

Görünen vardır.

Aslını bilmeyenler onu normal görürler.

Ve onun üzerinde retuş yapmaya çalışırlar.

Böylelikle kendi perişanlıklarının farkında değildirler.

Kur'ân-ı Kerimde :

“Yâ eyyuhe'n- nebiy kul...”

Ey nebiy yâni emirlerimi vahiy yoluyla alıp kullarıma tebliğ eden:

“Eşlerine, kızlarına, müminlerin kadınlarına sokağa çıkarken üstlerine örtü almalarını söyle, kendilerinin namuslu olduklarını böylelikle ilân ederler...”

Câriye ve kölelerden tefrik edilmek için.

Azhâb sûresi.

“Biz onları câriye sandık!” demesinler,

“Örtülerini omuzlarından aşağı sarkıtsınlar.”

Erkek ve kadının o zaman başları örtülü idi.

“Mümin kadınlar süslerini kendiliğinden görünen kısımları müstesna açmasınlar. Baş örtülerini yakalarının üzerine salsınlar.”

Nûr sûresi.

Başları zâten örtülü göğüslerini örtsünler.

“Niçin?”

Çok mühimdir.

Meme, iki meme arası, Süt...

Bu emre göre örtülmesi farzdır.

Açılması emre, farza muhaliftir.

Bu hâl kadının kendisine aittir.

Kimse müdahale edemez.

Âyette Peygamber kanalıyla:

“Onlara söyle” deniyor.

Hiç bir âyette kadına doğrudan doğruya hitap yoktur.

Erkeklere vardır.

Kadın namazda başını usulü veçhile örtmesi ilâhî emre gösterilen edebî ifadesidir.

Ev kıyafeti ile sokağa çıkmamak islâmî bir emirdir.

Türban, Takya, Erkeklerde serpuş doğru değil ve hakiki islâm işi değildir. Erkeklerde takya yahudi işidir.

Kadınlarda türban doğru değildir.

Bir yaşmak kullanmak emrin yerine gelmesine kâfidir.

Saçı kesik olana baş örtmeye lüzum yoktur.

Çirkin olmamak şarttır.

Örtü çehresini güzelleştirmelidir.
Türban kadını çirkin gösterir...

Baş örtmek, açık olması keyfiyetinin ilericilik ve gericilik ne ise onunla alâkası yoktur,
ilericilik nedir?

Lütfen anlatınız.

Gericilik nedir?

Nefretle söyleyiniz.

Öğrenelim.

“Bu sözümüz ne yobazlara ne münevver geçinenleredir...”

Yazıklar olsun!..

İçki içmek ilericilik...

İçmemek gericilik...

Çok var daha düello eder gibi sözler...

İki taraf atışıp duruyor.

Bu memlekette aptal görünüp, akıllı insanların bulunduğunu unutmamalarını hatırlatırım bu gibilere...

Onlar basit bir dekor, kimsenin gözüne çarpmayan bir sâdelik içinde yaşarlar.

Bilgi bilgisizliği içinde kalmak cehâlettir.

ALLAH insanları mutlu olmaları için yaratmıştır.

Nimetlerle taltif etmiştir, imkânlar vermiştir.

Güç vermiştir.

Zihin ve akıl vermiştir, iyiyi kötüyü bildirmiştir.

İyi kötü diye bir şey yoktur.

Herşeyi ALLAH yarattığına göre herşey güzeldir, iyidir.

Onu kullanmak meselesi bunu doğurur.

İnsan serbesttir, işleri ters gidiyorsa kendi yanlışları yüzündendir.

Onun için aşırı gitmemek lâzımdır.

“İnnehu lâ yuhibbû'l mu'tedin.”

ALLAH haddi aşanları sevmez.

İki türlü aşırılık vardır:

Mantığı hiç hesaba katmamak.

Ve mantıktan başka bir şey tanımamak.

Son söz:

Saç kadının dışarı vurmayan iç güzelliğinin görünüşüdür.

Unutulmamalıdır ki:

“ALLAH bir kimseyi ancak ona verdiği şeyle mükellef tutar. ALLAH bir güçlüğün arkasından bir kolaylık ihsan eder.” Talâk sûresi.

27.1.1987 Salı

اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرًا كَرِيْمًا
اَنْ اللّٰهُ غَفُوْرًا كَرِيْمًا اَنْ يُعْرِفَنَّ فَلَا يُؤْذِيْنَ وَلَآ اَبْهَآ النَّبِيُّ قُلْ لِّاَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِيْنَ يُدْنِيْنَ عَلَيْنَّ مِنْ جَلَابِيْبٍ ذَلِ
رَحِيْمًا

“Yâ eyyühen nebiyyü kul li ezvacike ve benatike ve nisail mü'minine yüdnine aleyhinne min celabibihinn zalike edna ey yu'rafne fe la yü'zeyn ve kanellahü ğafurar rahiyma : Ey Peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve müminlerin kadınlarına (bir ihtiyaç için dışarı çıktıkları zaman) dış örtülerini üstlerine almalarını söyle. Onların tanınması ve incitilmemesi için en elverişli olan budur. Allah bağışlayandır, esirgeyendir.” (Ahzab 33/59)

اَرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِيْنَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَ
جُيُوْبِهِنَّ وَلَا يُبْدِيْنَ زِينَتَهُنَّ

“Ve kul lil mü'minati yağdudne min ebsarihinne ve yahfazne fürucehünne ve la yübdine zinetehünne illa ma zahera minha vle yadribne bi humurihinne ala cüyubihinne ve la yübdine zinetehünne.... : Mümin kadınlara da söyle: Gözlerini (harama bakmaktan) korusunlar; namus ve iffetlerini esirgesinler. Görünen kısımları müstesna olmak üzere, zinetlerini teşhir etmesinler. Baş örtülerini, yakalarının üzerine (kadar) örtünler....” (Nûr 24/31)

Takayyüd : Bağlanma. Bağlı olmak. Kayıtlı bulunmak. * Çalışmak. Çabalamak. Uğraşmak. * Dikkatli davranmak.

اَلْمُعْتَدِيْنَ اَدْعُوْا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ

“Üd'u rabbeküm tedarruav ve hufyeh innehu la yuhibbül mu'tedin : Rabbinize yalvara yakara ve gizlice dua edin. Bilesiniz ki O, haddi aşanları sevmez.” (A'raf //55)

سِرٍّ يُسْرًا اِلَّا يَكْلَفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عِ

“...la yukellifullahu nefsen illa ma ataha seyec'alullahu ba'de 'usrin yusren :... ALLAH hiç kimseyi verdiği imkândan fazlasıyla yükümlü kılmaz. ALLAH, bir güçlükten sonra bir kolaylık yaratacaktır.” (Talâk 65/7)

Kadın ve Endam

(Kur’ân-ı Kerim’e Göre)

Kadın güzel endam üzere yaratılmıştır.

Kadın, ALLAH’a yanaşmak için erkeğin en büyük ibâdet niğmetidir, vasıtasıdır.

Öpme : Ruhidir ibâdetdir.

Öpüşmek : İki taraflı ibâdetdir.

Birleşmek : İbâdetdir, iki tarafın arzusu ile...

Öpme, dudakla temas etme. Arzu...

Öpmek, dudakla temas etmek.

Nefsin arzusu; bunda hırs, tecavüz, zorlama, duygu ve hareketleri vardır.

Âyet: “Kadınlar sizin ziynetlerinizdir. Onları hoş tutunuz. Eziyet etmeyiniz...”

Kur’ân-ı Kerimde kadınlara hitap yoktur.

Hitap erkekleredir.

Çok mühimdir.

En büyük ibâdet niğmeti olduğundandır.

Kadınlara doğrudan doğruya hitap olmaması...

Hadisler :

“Kadını sevmek büyük bir ibâdetdir. Kadını seven muhakkak beni sevmiştir.

Kadını öperken gözlerinizi yumun.

Kadına zorla tecavüz en büyük günahdır.

Onları severken ALLAH’ı sevmiş olduğunuzu bilemezsiniz.

Kadını memnun etmeyen beni memnun etmiş olmaz.

Kadın sizin hareketlerinizden memnun olursa ALLAH da sizden memnun olur.

Kendi arzunuzla kadınla yatmayınız.

O isterse evet.”

Bu hadisler doğrudan doğruya erkeklere hitaptır...

Onlar olmayasdı biz yoktuk...

Cennet anaların ayağı altındadır.”

“Hangi ayak”.

Müfret tek olarak “ayak” kullanılmıştır.

Bu evlâda hitaptır.

Müfret olarak kullanılması erkek ve kız evlât dahil olduğu içindir.

Aynı zamanda kadınlara hitaptır.

Kadının kıymetini bildiriyor.

“Bana kadın sevdirdi”...

Erkeğin en büyük, ALLAH’a yanaşmak için ibâdet niğmetidir.

Onu sever, çocuk yaptırır.

Rızkını helâl yoldan temin eder, bunlar bir nevi ibâdettir.

Birleşmede boşalma dimağîdir.

Kendinden geçerler.

Bu, mutluluğun son hudududur, ALLAH’a kavuşmak vardır.

Her şey unutulur...

Kadın güzel endam üzere yaratılmıştır.

Çirkin kadın yoktur.

Abdulkadiri Geylanî’ye sormuşlar:

Velî zina eder mi?

“Kaderinde varsa eder!”

Buradaki kader nedir?”

Velî ahlâkı ile, imanı ile üstün insan demektir.

Kendini ma’sum bilen zâten velî olamaz.

Ma’sum “bilmek” de nefsi inkâr vardır.

Nefis, ALLAH’ın yarattığı bütün yaratıklara şâmil gizli bir kanun hâlinde câri, serbest;

Arzular.

Duygular.

Hareketlerdir...

Zina nedir?

Evli, çocuk sahibi bir kadının, evli çocuk sahibi bir erkekle ilişkisi zinadır.

Zinada maddî ve mânevî ceza vardır.

Cezayı müstelzimdir.

NiKAH: Erkekler içindir.

Aldığını ALLAH’a söz vermesidir.

“Dört kadına kadar alabilirsiniz. Satın aldığınız cariyeler esirlerle yatabilirsiniz. Eğer gebe kalırlarsa nikâhınıza alırsınız”. Bu, âyettir.

Nikâh ne demektir?

“Eğer gebe kalırlarsa nikâhınıza alırsınız”. Bu âyettir.

Nikâh ne demektir?

Bunu iyice öğren!

Hem mânevî bakımdan, hem toplum kanunu bakımından...

Nikâh:

- 1- ALLAH’ın emri
- 2- Peygamberin kavli
- 3- İki kişinin şehâdeti. Bu kadını alıyorum demektir.

İstemiyorum demek bunları tepmek olur.

Buna “talâk-ı selâse” üçlü boşama “3 den 9”a tâbiri islâm büyükleri tarafından ileri sürülmüştür.

3 eleman 6 da 9 a varmaya $3+6=9=8+1=9$

ALLAH’ı esmâ ile birlikle inkâr demek olur. Aks i...

Kadın gebe kalırsa onunla artık doğum oluncaya kadar hattâ ırza (süt verme) tamamıyla bittikten sonraya kadar birleşmek doğru değildir.

Bu, kadını korumak için erkeğin vazifesidir.

Hem de doğacak, çocuğu temizlik bakımından mânen himayedir.

“Resûlü Ekrem’in babaları Resûl doğmadan vefât etmiştir”...

Hayırlı evlât hikâyesi budur. Âyetde geçen...

Erkek başka karısı ve cariyesi ile tatmin olur, gebe kadın ve süt veren kadın gebelik sonuna kadar, hatta süt kesilinceye kadar erkek arzusu âdetâ duymaz ve aramaz...

Hem çocuğun ma’sum ve temiz olması, sütün kirlenmemesi için böyledir, itiraz etme!

Böyle yap diye de zorlamıyorum.

Tavsiye de etmiyorum.

Bu çok ince mânevî bir yaratılış icabı ALLAH’ın bir lütfudur.

Erkekler fazla kadın almak için müracaat etmediler.

ALLAH'ın bunu Kur'ânda bildirmesi “çok mühim”.

Yaratılış icabı maddî ve uzvî kisve altında HAYY esmâsının tezgâhı olan kadının gebelik sırasında temiz kalması içindir...

Velhasıl kadın ALLAH'ın yarattığı en güzel mahlûktur.

Çirkin kadın yoktur.

Erkeğin ALLAH'a yanaşmak için en büyük ibâdet niğmetidir.

“Kadınlar sizin ziynetlerinizdir”. Âyet.

Erkekler kendi nefislerinin esiridir.

Bundan ötürü bu âyet nazil olmuştur.

Ahlâksız kadın yoktur, olamaz.

Erkek tarafından o hâle getirilmiş ve isimlendirilmiştir.

“Genel ev” erkekler için kurulmuştur, erkekler tarafından.

Kadınlar için değil...

Dikkat lâfa...

“Kadın güzel endam üzere yaratılmıştır”. Âyet.

ENDAM: Bu kelime yalnız kadın için söylenmiştir.

ALLAH sözüdür...

ALLAH'ın yarattığı her şey güzeldir.

Bunu görebilmek hünerdir.

Zira Ahsen-i takvim yaratılmıştır.

En güzel demektir.

Bu diğerlerinin güzel olmadığı demek değildir.

“BEN” en son insanda tecellî ettim!” diyor.

Bütün esmâlarım onda tecellî etti demektir.

Bunların toplanması insan şeklini husule getirdi fakat hepsi hududludur.

Endam bu güzelliğin görünüşüdür.

Kusursuzdur.

Güzeldir.

Bu, ALLAH'ın sözüdür.

Kur'ânda hitaplar erkekleredir.

Kadınlara doğrudan doğruya hitap yoktur.

Bu ne demektir?

Bunu muhakkak öğren!..

Ruhî endam güzelliği saçlarda tecellî eder.

Saç kadının iç güzelliğinin dış görünüşüdür.

Saçlarda kadının iç güzelliği görünür, âdetâ konuşur.

Saçı kesme!..

Boyama!..

Ona dokunma!..

Dış endam; Kalçalarda, Belde, Omuzlarda, Dirseklerde, Bacaklarda tecellî eder...

Kadınla birleşme iki tarafın sevgi ile dolu arzusu ile olursa ibâdettir. Boşalma ALLAH'a kavuşmaktır...

Helâl olan, ALLAH'ın verdiği maddî ve mânevî nimetlerini, güzelliklerini bozmak, onu harama çevirmek demektir.

Aslında haram yoktur.

Saç kesmek, Boyamak, Puka takmak endama bir nevi haram katmak onu beyenmemek olur ki bu bir tür isyandır.

Saçı okşanan kadın büyük bir zevk duyar niçin?...

Hintli ve ıspanyol kadınları saçlarını kat'ıyyen kesmezler.

Niçin?

Bu iki kadın çok onurludur ve tehlikelidirler...

Peygamber kanalı ile ALLAH:

“Onlara söyle” diyor.

Kadınlara doğrudan doğruya hitap yok.

Niçin?

Sebep Sırdır Söylenemez...

Kadının kendisine ait bir meseledir dikkat.

Burayı çok düşünmek gerek...

Setir, Tesettür, Setr-i avret, “SETTAR” dan gelir.

Düşün ne demek istiyoruz.

Tenasül organları ve onu harekete getirecek yerlere dokunma!

Bakma! Koklama! Öpme!

Zevk yerlerini örtmek...

Bunları ALLAH kendisi örtüyor.

“SETTAR”ı tekrar düşün...

Hemen anlayamazsın...

Zevk yerlerine bakmak,
Onları göstermek,

Ayıp sayılıyor ve müstehcen sayılıyor.

Kim hesabına?

Sebep. Niçin?...

Sevişmeyi seyretmek hoş'a gidiyor, niçin?
Bu duygu nereden geliyor?

Anlamak kolay değil...
En iyisini ALLAH bilir...
25.2.1987 Çarşamba

Dimağ : Beyin. Kafanın içi. (Bak: Kalb)(Dimağda merâtib var birbiriyle mültebis ahkâmları muhtelif. Evvel tahayyül olur sonra tasavvur gelir.Sonra gelir taakkul, sonra tasdik ediyor sonra iz'an oluyor, sonra gelir iltizam sonra itikad gelir.İtikadın başkadır, iltizamın başkadır. Herbirinden çıkar bir hâlet; salâbet itikaddan.Taassub iltizamdan, imtisal iz'andan, tasdikten iltizam, taakkulde bitaraf, bibehre tasavvurda.Tahayyülde safsata hasıl olur, mezcine eğer olmaz muktedir.Bâtıl şeyleri güzel tasvir etmek, her demde, sâfi olan zihinleri cerhdir, hem idlâli...S.)

Dimağî : Dimağla ilgili.

Müstelzim : Lüzumlu, gerektiren. Mucib ve sebep. Bais olan. Bir şeyin lüzumunu deruhde eden.

Mâ-yi Billûr

Mâ-i Billûri, “SU”yun kaybolmayan damlasının billûrlaşmışı

(yaradılıştaki aldığı emrin kanunlara göre şekil almış damlası)...

Bu kaybolmaz.

Her yerde vardır.

Buna “billûr-kristalen” denir.

Mütevelidi’l-mai (Hidrojen).

Suyu doğuran ilâhî nesne.

Billûr, donmuş bir duman veya sudur.

Dumanda su vardır.

Dünyada her şeyde bir nebze su vardır.

Buna eskiler yâni bilenler Mâ-i Billûri (Kristal suyu) derlerdi.

1784 de Rene Just Hoy (papazdır.)

Kristalografi kitabını yazmıştır.

Her şey şekil değiştirirken muayyen bir şekil alır.

ALLAH :

“Her şeyi sudan halk ettik” diyor.

“Halk ettim” demiyor.

“Halk ettik” buyuruyor.

Her şey şekilli, ağırlıklı, hacımlı halk olunmuştur.

Olmuştur değil “olunmuştur”.

Dikkat aradaki farkı anla!...

Göze görülenden, mikroskobik olan atoma kadar bu haslet mevcuddur. Hepsinde bir habbe su vardır.

Su buharı yağmura çevrilirken soğuğa daha fazla mâruz kalırsa (emrolunan emre bağlı olduğundan) kar olur.

Bu, suyun billûrlaşmasıdır.

Şekil alır.

Buhardan suya geçerken ağırlık kazanır.

Su, kar’a geçerken ağırlığı biraz azalır, şekli değişir.

Bu değiştirme muhtelif şekiller alır.

Hendesî ve güzel şekiller...

Havanın vaziyetine göre :

Rüzgâr. Sakin. Güneşli. Karanlık.

Kristalleşmede şekil itibariyle rol oynar.

Bütün kar taneleri altılı yıldız şeklindeğir.

Müseddes altıya iblağ edilmiş mânâsınadır.

Arı peteği de altı köşedir.

Altı sayısı mübârek bir rakamdır.

Sağ. Sol. Ön. Arka. Üst. Alt.

Kamer. Utarit. Zühre. Merih. Müşteri Zuhâl.

Bunlar da altıdır.

Kar tanesinin niçin altı köşeli yıldız gibi sudan oluşu, arı peteğinin niçin altı köşeli olduğu sebebini bilirim.

Ve büyük bir ilâhî hizmeti haykırdığını bilen yok gibidir.

Sen nereden biliyorsun diye alaylı bir lakırdı aklından geçirme...

Kimseyle yarışa girecek değilim.

Ben yaya giderim.

İnsanda ÂR duygusu vardır.

Halkın tayibine yâni ayıplamasına sebeb olacak bir şeyin irtikabından hasıl olan infiali nefis kızarıklığına çarpılmaktan korkarım...

Şarıl şarıl akıyor su.

Lâpa Lâpa yağıyor kar.

Damla damla yağmur...

Nedir bunlar?..

Su nedir? Bilmem...

“Cennetin altından ırmaklar akar.” diyor sahibi...

Suyun ne olduğunu bilmeye yetmez mi?..

Suya bak gör cenneti...

İç, al tadını cennet taamının...

Cennet nedir?

ALLAH'ın kullarına mükâfat olarak ihsan ettiği lâ mekandan bir mekân...

Oranın dünyada mekanda görünür aziz mübârek nesnesi...

Ne o?..

Su...

Ayakta su içmeyiniz.

Su içene hürmet ediniz.

Konuşturmayınız.

Nebatlara hayvanlara su verin.

Hayvanlar su içerken zarar vermeyiniz.

Ürkütmeyiniz.

Su vermede ecir vardır.

Ecir HAKK'ın rızasıdır.

Rıza nedir?

ALLAH'ın yarattığına, her şeye, kanuna hürmet etmektir.

Bunlar Resûlullahın sözleridir...

ALLAH zalim değildir.

Zalimleri sevmez.

Dünyada RAHÎMdir.

Bunda inkıyad vardır.

Düşünme vardır.

RAHMÂN âhirete aittir.

Bunda af ve mükâfat gizlidir.

Bilemediğimiz bir mükâfat...

ALLAH'ın şanına yaraşır bir iltifat ve mükâfat...

Bu da RAHMÂN-RAHÎM'i unutmamaları için...

Hastalıktan şikayetçi isen ağrılardan :

“ Tedâvi olunuz.”

Emrine isyan etmemek için tedâvi ol!..

Şikayetçi değil isen tedâviye luzum yok...

Bırak sahibine...

Bürhan, delil arama, izale-yi şüphe içindir...

İnandığının yanına kat'a şek ve şüphe uğrayamaz...

Ölüm, ALLAH'ın kâinatı halkettiği zaman yaradılışa koyduğu kanunun icâbıdır.

Her şey fânidir.

Sonu vardır.

Böyle idrak edilmemesinden, her insan ölümü kendi ayansında görür. Ölüm insanı tedirgin etmez.

İnsanı tedirgin eden ölüm korkusudur.

Ölüm yok olmak değildir.

Şeklî bir değişme ile asıl tereküb ettiği âdetâ atomlara ayrılmasıdır.

Rüyâdan uyanmadıkça rüyâ olduğunu anlayamadığımız gibi.

Ölümün sır olduğunu da anlayamayız...

Sevgi öteki âlemin âdetâ havası gibidir.

Onsuz ne canlı ne de cansız yok olur.

Âdetâ dalgaların denize yakınlığı gibidir sevgi...

Deniz olmasa dalgayı kimse bilmez.

Rüzgâr olmasa denizde dalga görülmez.

Dünyada acılar vardır.

Dertler vardır.

Izdırablar vardır.

Bunlar gelir gider.

Fakat “sevgiler”, hayır...

Sevgi kaybolmaz.

Olmaz.

Olsa da unutulmaz...

Sevmek cinsî bir kompleks değildir.

Sevmek dimagîdir.

Sevgi ilâhî ve insana insanlığını veren bir duygudur.

Bu haslet bir çok çeşitli duygu ve hareketlerle süslenmiştir..

Her şeyi birleştiren harç sevgidir.

Sevginin başı ALLAH sevgisidir.

Târif edilemez.

Nasıl bir duygudur anlaşılmaz.

Kendi kabugunda kalmış büyük bir şeydir.

Bilemem...

İnsan eşini sever.

Anasını sever.

Babasını sever.

Evlâtlarını sever.

Her şeyi sever.

Ama târif edemez bunu...

İnsanlar onu kelimelere, hareketlerdeki alâkalara sığdırmaya çalışırlar.

Ve öylece kalmıştır.

Mânâda o kadar.

Resûl buyurdu : “sevdirildi”.

Anlayabilecek kadar demektir.

“Sevdim” denilirse mâhiyet anlaşılmış olur.

Sevgide mantık, akıl yoktur.

Kadın sevdirildi : Birleşme bir ibâdetdir.

Koku sevdirildi : Kadın kokusudur.

(Dikkat) diğer dünya nimetlerine bu şükürüdr.

Namaz sevdirildi : ALLAH sevgisine yönelmektir.

Yürüyeceğin yol; Resûlün ayak izlerini takip, dediklerine uymak...

Hepsi o kadar...

Dünyada : İnsan, Hayvan, Nebat Maden;

Kıt’aya,

Mıntıkaya,

İklime göre değişir..

Kutublarda, mutedil yerlerde, sıcak yerlerde, büyük farklar vardır.

Bit, Pire, Tahta kurusu, Böcek, Sinek, Karınca, Kelebek, Örümcek, Arı, Ve mikrop kutublarda yoktur.

Hayvanları başkadır.

Kuş yoktur, Nebat yoktur, maden yoktur, Kanarya, serçe, kırlangıç, leylek yoktur, Karga yoktur, Fil yoktur, Arslan yoktur, Kaplan, Kedi yoktur, Yılan yoktur, Maymun yoktur, Sebze yoktur, Zeytin yoktur, Hurma yoktur, İncir yoktur, Nar yoktur, Elma, armut yoktur, Üzüm yoktur, Dut yoktur,

Sıcak, mutedil memleketlerde olanlar, soğuk memleketlerde yoktur.

Kutublarda zenci, siyah insan yoktur.

Muhtelif mıntıkaların insanları farklıdır.

Yaşadıkları yerler farklıdır.

Beyaz ırk.

Sarı ırk.

Siyah ırk.

Kızıl ırk.

Başka başka yerlerdedir.

Bunların aralarında da çok ayrımlar vardır.

Kan gruplarında bile farklar vardır.

Velhasıl : Dünya bir orman, oraya gir!

Dolaş fakat elinde balta olmasın!

Bu, kadere dünya âhenginde inkyaddır.

Dünyadaki âhenk kaderdir.

Bozuldumu bu âhenk, biz buna tesadüf diyoruz.

Tesadüf diye bir şey yoktur.

Bozulma da yoktur.

Kazâ diyoruz.

Alın yazısı, Kader, Kısmet diyoruz.

Bu âhenkli şuûru tasdik ediyoruz.

Farkında değiliz.

Aksi oldumu cismen ve düşüncemizle savaş deriz.

Savaş, işlenen cinayetlerin günahını örten kelimedir.

Kinden doğar.

Kin acıyı azaltmaz.

İntikam başka birinin acısını çoğaltır.

Ondan tekrar kin doğar.

Bu sürüp gider...

Nefret tuzlu su içmek gibidir.

İçtikçe susuzluğun artar.

Öldürmek insana şeref kazandırmaz.

Öldürmek cesaret işi değildir.

Korkakların işidir.

Katil, öldürene verilen isimdir.

Dinde târifi şudur : Cesetten ruhu izale eden fiil-i müessirin müterakibi.

Bu şer'i tarifitir ki çok enterasandır.

Tekrar tekrar okunması lazımdır.

Kanınî târif şudur : Gerek silah ve temsim ile gerek süver-i saire ile öldüren.

Bu târifler fıkıha göredir.

Fıkıh, bilmek demektir.

Nefs-i insaniyyenin leh ve aleyhindeki şeyi bitefekür bilmesidir.

Her şeye karşı iyi davranmak ancak insana şeref kazandırır.

Şeref kazandırmak, şeref vermek tâbirleri arasında büyük fark vardır.

Şeref kazandırmak; insanda olan fazilet ve âli duyguların harekete geçtiğini ilan eder.

Şeref vermek : Âli duyguları kullanmak ihtarıdır.

Bu yazı burada bitiyor.

Yarın beni yokluğumda seyredersiniz.

Aklınızda kalan sözlerimde.

Beni hatırlatan şeylerde.

Yazılarımda, seslerimde seyredeceksiniz.

O da belki bana vefâ gösteren tek bir kişi olacak...

Yaşlandım.

Gözüm görmez.

Bacaklarım tutmaz.

Nefes alamam.

Kimse yok bana yakın...

(Yakınlıklar görüyorum, alâkalar görüyorum, kıskanıyorum)

Kimi?

Bilemiyorum...

Yapayalnızım her bakımdan.

Sevdiklerimi göremiyorum.

Dostlarımın dışarı vuran güzelliklerini göremiyorum...

Beni arayan yazılarımda, kitablarımda arasın...

Ben onlara gömülüyorum...

Yazılarım kim için yazılmıştır...

O'na...

4.2.1987

Çarşamba.

Haslet : Huy. Ahlâk. Yaradılıştan olan tabiat.

Habbe : Damla

Müseddes : Altı kısımdan meydana gelmiş. * Altılı. Altıgen.

İbلاغ : Yutturma, emdirme.

Hendese : Geo: şekil bilgisi. * Mat: Çizgi, yüzey ve hacim olarak bu üç şeklin özelliklerini ve ölçülerini inceleyen matematik kolu.

Âr : Utanma, mahcubiyet. Utanılacak şey. Ayıp. Şiyb. Şerm. Haya.

İzale-yi şüphe : Şüpheyi yok etme.

Kat'a : Aslâ, hiçbir zaman.

Mıntika : (Mıntika) Muayyen bir yer. Havalı. Taraf. Kısım. Kuşak. Kenar. Yeryüzünde bir kısım. Bölge.

Mutedil : Yavaş ve mülâyim. Ne pek az, ne pek çok olan. Orta hâlli. İtidalli.

Müterakib : (Rükub. dan) Kiremit gibi birbiri üstüne binmiş olan.

Temsim : Zehirleme.

Süver-i saire : Diğer sûretler, başka şekiller.

Kutup Yıldızı

“Bakmasını bilen göz için, karanlık karanlık değildir.”

Resûlü Ekrem ile hakiki mü'min arasında hicap “perde” yoktur.

O temizliğe varan, İlâhî edebe sahib olan için...
Şüphelendiğin hadisleri kendilerinden sor, öğren!..

Lâfızlardaki titreşim nûrunu görmezsen...

Kur'ân âyetleri de aynıdır.
Ledünni bazı mânâları da öğrenebilirsin.

Bunun hilafı yoktur.

Yalan söylemem, söylemedim de...

Kimseye isbat ile mükellef değilim.

Eğer sorabilirsen sor öğren...
Nasıl sorulur?

Haa asıl mesele zâten budur, insanın gözü olsa, toz kalkan bir yerde göremez olur.

Fazla, gürültü, şamatada kulak işitmez olur.

“Nebînin sesinden fazla sesini yükseltme” âyet.

“ALLAH yavaş konuşanları sever” hadis.

Bunlar ne demektir?

Düşün, basit kuru mânâlar değildir.

Hakikati anlarsan.

Sesin kısılır.

Anlamadan sesi kısmak daha iyidir.
Sırrın varsa söyleme.

Söylediğin kişinin esiri olursun...

Dikkatli ol!..

Bir abdest ve bir “kelime” söyleyerek ALLAH’ın huzuruna giriyorsun da onu bize öğretenin huzuruna çıkmakda niçin tereddüt ve şüphe içindesin...
Peşine takıldığın yüzlerce şeyhler var...

Onlar da bilmezler ki size öğretsinler.
Sen kimden öğrendin diye de sual sorarsanız:

ALLAH’ın hakiki kulu olmuş, Resûlü Ekrem’e kendilerini sevdirmiş mübârek kişiler vardır, onlardan birinden...

Daha soracağın var mı?...
Muhakkak var.

Utaniyorsun değil mi?

Evet!..
Onların bulundukları yerde telefon yok...

Telsizle temas ederler Resûlü Ekrem’le ...

O telsiz “telsiz” marka meşhur telsizdir.

Pili senin içindedir.

Düğmesine bas bir defa duyarsın.

Bunların uzaktan kumandalıları da vardır ha...
Bazı âyetlerin mânâları altında ters mânâlar gizlidir.

Onların altında hakiki mânâ gizlidir.

Lût, peygambere gelen ALLAH’ın elçileri:

“Şehri sabahdan terkedin.

Şehri helâkedeceğiz.

Arkanıza da bakmayın.

Yalnız karın müstesna.

O da helak olacak!”
Kadın şiddetli sesden dönüp arkasına baktı.

Hemen taş kesildi...
Bu helak hadisesinde.

Lût'un karısının da taş kesilmesi arzu-yu ilâhîdir.

Niçin?

Kadının kabahati nedir?

Burada kabahat yok...
Arkasına bakmasını, ALLAH öyle istiyor.

Bir niçin daha?..
Kadının niğmet-i ibâdet olduğu, Lût kavmine ve onun gibilere, erkeklere ihtardır.

ALLAH'ın niğmetine hıyanet oldu.

Onun da helak olmasına sebep olundu.

Kadının geri bakması oradaki kavme:

“Arkadan “livata yapıyorsunuz” biz niğmet-i ibâdet olarak, size HAKK tarafından verildik.
Ben utanıyorum! Ondan geriye baktım.

Bundan ötürü helaki seçtim!” demektir.

Arkaya bakması ve taş kesilmesi...
Zina, livata erkeklere râcidir.
Kadınlarda zina yoktur.

Erkek tarafından fuhuşa sürüklenme vardır.

“Dinden dön!” dediler Mekke müşrikleri.

Hubeyb bin Adiyye:

“Hayır!..” dedi.

Boğazına, ipi geçirdiler, geçirirken:

“Esselâmü aleyküm Yâ Resûlullah!” dedi.

O anda Medine’de Resûlü Ekrem sahabeleriyle oturuyorlardı.

Birden bire yüzü sarardı.

Vahiydeki hâli aldı:

“Ve aleykümü’s- selâm!” dedi.

Cebrail, Resûl'e selâmı iletmişti.

Naaşı kırk gün asılı kaldı kokmadı.

Damla kan damladı.

Hikâye uzundur.

Burada, kesiyorum...
Sen irtibat kur.

Resûl hemen cevap verir.

Vermezse bana lânet et!

Söylediğim doğrudur...
Aklın idrak hududu ötesindeki hadiseler, herşey akla;

Kimya formüllerine,

Fizik kanunlarına,
Riyâzi rakamlara bürünerek idrakimize giriyor.

Bu formüllerde akseden hadiseleri göremiyoruz.

Fakat onlara hayal gibi hissederek inanıyoruz.
Bu, formüllere girmezse insan inanmıyor.

Akıl yatmıyor.
Atomu görmüyoruz.

Hakikat amma...

Akla bakarsa, inananlara bir nevi deli diyoruz.

O hâlde:
Deli öteye bakan, oradan konuşan.

Akıllı buraya bakan buradan konuşan.
Biri deli biri akıllı, iki taraflı bir iskambil kâğıdı...

Lâfa dikkat et!..

Muska, Kurşun, Demir, Bakır, Mumlu kağıt, 7 kat Muşamba tâbirleri vardır deli dediğimiz zümrede.

Bunlar olaydır.

Tetkik et lütfen bir defa.

Hemen karar verme!

Bilir misin, bazen deliler akıllılara yol gösterir.

Aklî gerçeklerin hududlarını biliyoruz.

Aklın yetmediği yerlerde başka şeylere dönerek onları sezmeye gayret etmelidir.

Dübbü asgar : Küçük Ayı

Dübb-ü ekber : Büyük Ayı

Takım yıldızlarıyla Kutup Yıldızını buluruz.

Kutup yıldızı bir sırdır.

Bugün bilinmeyen birçok gerçekler vardır.

Hiyeroglif, bunu okumak yetmez.

Mısır ehramlarını arkeolojik zihin kazmasıyla eşmek hakikati zedeler. Papirüse yazılmış “Sagesse” hakikat kitabını anlamak gerek...

Mısır’da güneş vardır.

Çöl vardır.

Nil nehri vardır.

“Victoria Liensa” gölünden doğar.

Gider gider binlerce kilometre.

Sonra kaybolur...

Kilometrelerce sonra tekrar ortaya çıkar.

Deryaya nihâyet “üç kol ile dökülür”.

Beyaz Nil. Yeşil Nil. Mavi Nil isimlerini alır.

Bu dalış çıkışta...

Bu dalış çıkış kuzeye doğru akmak için yokuşa doğru gidilemediğinden dalıyor...

Hayatın akışını temsil eder.

Doğar, Yaşar, Ölür, Tekrar doğar.

Bütün bunu Kutup Yıldızı tanzim eder.

Deryaya dökülen bu üç kol delta şeklini aldığından delta ismini alır.

Biz: “Nil-i mübârek” deriz.

Hızlıca Nil’in feyzan etmemesi üzerine;

Kutup Yıldızına, Nil’e hitaben izin için ALLAH’dan niyaz ‘etti.

Resûlü Ekrem cennet ırmağı olduğunu bildirmiştir.

Mukadderatın çizdiği hayat çemberini anla!..

Zedelemeyin.

İnsan hayatı ölümle nihâyet bulmaz.

Ölüm başka bir âlemin kapısını açar insanoğluna, dünya hayatı gaye değildir.

Tekâmül merhâlelerinden birini ikmal için bir vasıtaadır.

Kâinatdaki câri kanunun icabıdır ölüm...

Fânîlik var ya...

Onu tasdiktir.

Ona bir nevi imandır.

“Rahmet” kelimesi bunun delilidir.

Başka dile tercüme edilemez.

Kur’ân diline göre mânâsı şudur:

Rahmet; Cenabı HAKK’ın kuluna ölümden sonra “bade’l- mevt” ihsanı. Hüsn-ü muamelesi.

Bu gibi şeylere sükûnetle inan.

Sana zararı dokunmaz.

Kendi kendine aklın ile tekme atma!

Sarhoş görün!

Yürüyen ölü ol!

O zaman haberin olmadan itiraz hududunun dışında kalırsın...

28.2.1987 Cumartesi

Ehram : Mısır'da Firavunların piramit şeklindeki mezarları.

Delta : yun. Nehirlerin taşıdığı toprakların (alüvyonları) akarsuyun, denize veya göle döküldüğü yerde yığılmasıyla meydana gelen kısım.

Feyezan : f. Suyun çok olup taşması, çoşması. * Bolluk, fazlalık, feyiz.

Kandil

Resûlullah’ın kendilerinin tescil ettiği:

Aylar vardır

Günler vardır

Geceler vardır

Bunları ümmetinin tebcil etmelerini tavsiye buyurmuşlardır.

Bir de Resûlü Ekrem'den sonra bilhassa Osmanlı uleması ilmi din ile tezyin etmişler, dini de ilimle kuvvetlendirmişlerdir.

Zamanla Resûlü Ekrem'e ait bazı hususları şekillendirerek an'ane hâlinde tebcil ve takdis etmişlerdir.

Bunlar da: Resûlü Ekrem'in validelerinin kendilerini hamile hissetmesini ince hesablardan sonra tayin ederek tebcil etmişlerdir.

“Regaib gecesi” ismi verilmiştir.

Resûlü Ekrem'in doğumunu mevlüd olarak kutlamışlardır ki bunlara KANDİL ismi verdiler.

Resûlü Ekrem zamanında : Kadir gecesi. Mi'rac gecesi. Berat gecesi.

Resûlü Ekrem'den sonra; Regaib gecesi, Mevlüd gecesi bütün bunlar islâmlar tarafından ta'zim ve tebcil edilen mübârek gecelerdir.

Dikkat edilirse, Resûlü Ekrem'in irtihal günü hatırlanmaz.

Niçin?..

Abid ve Resûl

Nebîlik muvakkat

“Herkes ölecek! Yâ Habîbim sen de öleceksin!”

Her şeyin fânî, ALLAH'ın bâkî olduğunu ilân eder.

Ölüm günü bu işe girmez.

Fâniliği bir nevi sessiz zedeleme olur...

Daha açıklarsam birçok yaptığımız ve hâlâ da devam ettiğimiz işlerden ötürü huzurumuz kaçır.

Küfürde olduğumuzu tasdik etmiş oluruz.

Molla Fenari

Ebussuud Efendi

Saadeddin Efendi

Zembilli Ali Efendi

İbni Kemal

Molla Gürânî

Yahya Efendi

Bu isimler ilim dolu kafayı ilâhî duygularla süslemiş, gönlü adaletle dolu, irade sahibi büyük insanların mümessilidirler.

Bunları tetkik ediniz!

Hayatlarını okuyunu!

Gönül duygularınıza ruhanî âleminize çok şeyler kazandırmış olursunuz...

Resûlü Ekrem'in doğum tarihi kat'i olarak bilinmiyor.

Ulemanın tesbit ettiği tarih, rivâyetlere hesablara dayanır.

Fil hadisesinden “kırk gün” sonra Rebiülevvelîn 12.nci gecesine tesadüf etmektedir.

Bir de Resûlü Ekrem Medine’de oruç emrolunduğu zaman Ramazan ayından başka aylarda Pazartesi günleri oruç tutarmış.

Niçin tuttuklarını sorduklarında:

“Ben bugün doğdum!” demişlerdir.

Bundan, Pazartesi sabaha karşı doğdukları anlaşıyor.

Aynı zamanda vefâtlarında 63 yaşında olduklarından o hesaba göre de doğum tarihi tesbit ediliyor.

Resûlden aylarca sonra tesbit edilen bu tarihlere göre “mevlüd” meselesi ortaya çıkmış, yazılmış ve tes’id edilmiştir.

Şimdi;

Doğumlarında Mevlüd güzel...

İslâmlarda da doğumlarda mevlüd okuturlar.

Bu da güzel.

Fakat ölümlerde de mevlüd okutuluyor.

Doğru mu? Değil mi?

Doğum olur, mevlüd.

Sünnet olur, mevlüd.

Nikâh olur, mevlüd.

Ölüm olur, mevlüd.

An’ane hâline gelmiş bid’at olarak kabul edelim.

Niçin?

Resûlü Ekrem’in ölüm günü malûm.

Mevlüd okutulmuyor.

Cevap verin!..

Resûlü Ekrem’in ölümünde mevlüd okutulmuyor, okunmuyor.

Veyahut bilmediğiniz bir kuvvet okutmuyor.

Evet öyledir.

İşi anla, ağam. Küfre gitme!..

Fakat bu ceza-i müstelzim bir hâl değildir.

Bunun ismine “Edebsizlik” denir.

Halbuki Resûlü Ekrem “EL EDEBÎ HAYRUN MINE’Z-ZEHEBÎ” buyurmuştur.

Buradaki edebin sonuna “Siz” kelimesi ilâve edilmez.

Ve “edeb” sizin sonundaki “Siz”i kaldırmakla ortaya çıkan Resûlü Ekrem’in “altundan hayırlıdır “edeb” dediği edeb değildir.

Kafanı niçinlerle doldurma!..

5.3.1987 Perşembe

Tescil : Sicile geçirme, deftere kaydetme. * Sağlamaştırma.

Tebcil : Ağırlamak. Yüceltmek. Birisine ta'zim etmek. Hürmetle hareket etmek.

Takdis : Büyük hürmet göstermek. Mukaddes bilmek. * Cenab-ı HAKK'ın kusursuz, pâk ve her hususta noksansız olduğunu bildirmek, söylemek ve ALLAH'a (C.C.) şükretmek.

Ta'zim : Hürmet. Riayet. İkramda bulunmak. Bir zât hakkında büyük sayıldığına delâlet edecek sûrette güzel muâmelede ve hürmet ifade eden tavırda bulunmak.

İrtihal : Bir yerden başka yere göçmek, gitmek. Nakl-i mekân etmek. * Ölmek.

Tes'id : Tebrik etme, saâdetlendirme. * Sevinç ve sürur ile bayram yapma.

Ceza-i müstelzim :Cezayı lazım kılan, gerektiren.

El edebi hayrun mine'z-zehebi : Edeb altından hayırlıdır.

Ne Söylediğimizi Bilmiyoruz

NE SÖYLEDİĞİMİZİ BILMIYORUZ

DÜŞÜNMEDEN KONUŞUYORUZ...

“Bilenle bilmeyen bir olur mu” Âyet.

ALLAH ile “Kul” iç içeyiz.

Her hususda...

Bazen biz görüyoruz.

O görünmez olur.

Bazen biz yok oluyoruz

O görünür, gizlenir göremeyiz.

ALLAH görüyor, işitiyor.

Fakat görünmüyor.

Biz görüyoruz.

Görüyoruz.

Herşeyi dışarıda görüyoruz.

içimizde değil.

İşitiyoruz, fakat sesi sesin çıktığı yerde işitiyoruz.
Kulağımızda değil.

O hâlde işiten O. Gören O...

Fakat görünmüyor, biz görüyoruz, iç içeyiz ya...

Haksızlığa uğradığımızda işitmiyoruz, görmüyoruz, O'na bırakıyoruz.

Bunları anla!

İnsan büyük bir hazinedir.

Kendini dışarıda arama!.. .

Haber verilen cennet, insan için...

Huri gılman, insan için...

Niğmetler, insan için...

Bunlar niçin?

İnsandaki ilâhî nesne için.

O nesne nedir?

“Hâlâ düşünüyorsun nedir?” diye.

Vah vah!..

Cehennem azabı da insan için haa!..

Cehennemde hayvan yok...

Nebat yok.

Yalınız kapısında “Zakkum” ağacı var.

Neden?..

Zakkum nedir bilir misin?

Evvelce ondan uzun uzadıya bahsettik.

Söylediklerimiz doğrudur.

Hak'dır.

HAK: ALLAH'ı herşeyde görenin tasdikidir.

En büyük lâf insan için:

“YÂ HAKK!” diyebilmektir.

Öğren!.

Öğrenmek çok güzel bir harekettir.

Her şeyi, olmayan tesadüfe bırakma!

Tesadüf diye birşey yoktur.

Tesadüf mânevî bir kanunun bize gizlenmesidir.

“Mânâsız” demek, mânâsızlığın içindeki mânâyâ hakaret olur.

Aklın bazen ermediği tesadüfler vardır.

O noktaya akıl ermez değil.

Yetmez...

Kelimeleri kullanırken onları zedelemeyin!

Maddî derken mânevîyatı,

Manevî derken maddîyatı zedelemeyin!

İkisinin de kanunlara tâbî’ olduğunu unutmayın!

“Haddi aşanları ALLAH sevmez!” Âyet.

“Sevmem!” demiyor.

Kendisi söylediği hâlde:

“ALLAH sevmez!” diyor.

Bunu eşele niçin böyle anla!

Haddi aşmada habersiz ince küfre gider insan...

Dinle, basit bir misal;

Elverişsiz hava şartları, bu gayr-i müsaid demek değil mi?

Elverişsiz tâbirinde şikâyet vardır.

Bu lâf ince küfürdür.

Gayr-i müsaid : Kâinat nizamındaki kanun müsaade etmemiştir, insanın elinde değildir.

Kaderdir.

“Elverişsiz”

Kime?

Sana.

Beyenmedin. itiraz vardır.

“Gayr-i müsaidde” kanunu tabiat müsaade etmemiştir.

Onu öyle kabul etmek lâzımdır.

Elverişli, Elverişsiz tâbirleri, gayri müsaid tâbirlerinin mukabili değildir olamaz.

Mânâlar hakikatleri ifade eden kelimelerle anlatılır.

DUA: Kulun kendini yaratana vasıtasız arzu ve dertlerini açıklamasıdır.
Herşey ALLAH’da hazır ve nazırdır.
ALLAH olmasa hiçbir şey yoktur.

Kâinatda herşey O’ndan fakat herşey O değil.

ALLAH’a hitapda “Siz” diyemezsin.

“Sen” diye hitap edersin.

“Sen” de TEK’lik vardır.

Herşey ALLAH’da hazır ve nazır olduğuna göre O’ndan uzakta ve O’nun dışında değilsin.
En iyisi istememektir.

Halinden, arzundan, düşüncenden haberi yokmuş gibi...
En büyük dua budur.

Tâbir : Ta’bir : (Tâbir) İfade, anlatma. Söz. Mânası olan söz. Deyim. * Terim. * Rüya yorma.
(Ubur. dan) Herhangi bir şeyden ve hâdiseden, başka bir hak ve faydalı mânaya geçmek,
intikal etmek ve ibretlendirmek ve ders almak.

Dinle!..

Olduğun gibi görün!

Göründüğün gibi ol!

Gösteriştten tiksın!

Sadelikten güç al!

Cesedinle dünyada.

Gönlün ile sonsuzlukta ol!

Unutma!

Elde olmayan birşey vardır.

“Kader”, Onunla mücadele edilmez.

Ağaçlar vardır, insana birşey mırıldanır.

Bunu çok az kimse anlar.

Anlayan kimse ormana balta ile giremez.

Halbuki herkes ormanda balta ile dolaşır.

Sakin bir asalet, engin bir vakar içinde senelerce oldukları yetde topraktan kuvvet ve kudret alıp HAKK’a doğru büyürler, asaletlerini devam ettirirler. Sabır kelimesinin İfade edemediği ilâhî bir sabırla...

İnsanlar onları seyrederler, ihtiyarlarlar, nesiller söner.

Fakat onlar ömürlerini devam ettirirler.

İnsanlara hürmeten onlar da solar, yapraklarını dökerler.

Uyurlar tekrar canlanırlar.

Bazıları da daima yeşil kalır.

Bunlar da birşey ifade ederler, insanlar farkında değildir bu hâlin...

Onlar daima secdededirler.

HAKK’ın Er REZZAK olduğunu bilen yegâne hayvan geyiktir.

Kışın onlara yardım etmek gerek.

Çünkü kendilerine yiyecek saklamasını bilmezler.

Kendilerini “Er REZZAK”a bırakmışlardır...

İnsanın bir dışı vardır.

Bir de içi...

Dışı cesed, el ile tutulur, göz ile görülür.

Dünyada bir mekân kaplar.

Ruhu görünmez.

Bu cesedde oturur.

Onu idare eder.

Ceseddeki azalarla kudretini izhar eder.

Gören O, Göz vasıtasıyla,

İşiten O, Kulak yardımıyla.

Birgün birbirinden ayrılırlar.

Cesed fânidir, toprak olur.

Ruh ölmez gider aslı olan lâmekâna...

ALLAH’a...

İnsan, mekânda bulunan fâni kısma verilen isimdir.

İnsan beden ise ruh nedir?

Ruh ise beden nedir?

Bu iş ne senin işin, ne de benim.

Her ikisi de birbirini gizliyor.

O kadar...

İçi görünmez.

Asıl hüner bu görünmeyen kısımla bu dünyada görünmek hududuna varana “Âdem” denir...

Melekler bu içe secde ettiler.

Ruh billur gibi temiz.

Su kadar aziz HAKK’ın esmâlarıyla süslenmiştir.

Cesed ile ruh arasına nefis girmiştir.

Nefis kırılmazsa âdemiyet görünmez.

Nefsi kıran kimse âdemiyet hamulesiyle görünmeye başlar ki ismine “Velî” denir.

“NEFSİNİ BİLEN RABB’İNİ BİLİR” budur.

Bu asırda dışınla görün, içini kimseye kıskanç bir arzu ile sakın gösterme.

Dışını her türlü arzu, hırs ve menfaat ile süslersen için süslerine hem hakaret etmiş olursun.

Hem de onun senden bile uzaklaşmasına yol açarsın...

Bu hâl küfürdür ha!..

Dünyada insana lâzım olan:

Fazilet, Doğruluk, Adalet, Kardeşlik, İnsan sevgisi...

Ötesini düşünmek, bilmek için başka türlü olmak lâzımdır.

O da çok güçtür.

Mi’rac hakkında münakaşa olur mu olmaz mı gibi düşünce imansızlıktır.

Ruh ve cesed yâni “abid” olarak vâki olmuştur.

Mümkün müdür diye düşünmek HAKK’ın kudretini tahdid olur ki bu tam inkârdır.

Kur’ân, ALLAH kelimidir.

Evet.

O hâlde düşünme!

Aklın ile dinsiz ve inkarcı olma!..

ALLAH'ın kudreti aklın ve düşüncenin varamadığı güçtedir.
ALLAH'ın insanlara mahiyeti gizlidir.

Bunun hakkında yâni mi'rac ve hikâyelere saplanmak ALLAH'ı inkârdır. Unutma!..

“ALLAH'ın kudretinden şüphe etmek küfürdür”. Hadis.

İnanmayana isbat gâyet kolaydır.

Gel isbat edeyim.

Ama şunu evvelden kabul et!

Ya tımarhane veya mezara gidersin.

Kabul ise otur önüme!

Diz çök!

Haydi bekliyorum.
islam dini ALLAH'ın dinidir.
Kur'ân ALLAH'ın kelâmıdır.
Bunları mudafaya avukata lüzum yoktur.
Kimi kime müdafaa edeceksin.

Resûlü Ekrem onun elçisidir.

İsbata lüzum yoktur.

Bunlarla uğraşmak şüphede olmak demektir.

Kabulleniyor musun dediklerimizi?

Hele biraz daha dinle!

Bilir misiniz...

Güneş elmaya ve bibere aynı şekilde vurur.
Elma kızarınca tatlılaşır.
Biber kızardıkça acılaşır.
Herkes elmaya koşar.
Bibere koşan çok azdır.
Elma yiyene birşey söylemezler.
Biber yiyene yüzlerce söz söylenir.
Tatlılıkla acılık hep güneş ışıklarıyla oluyorsa da aralarındaki fark güneşden değil.

“Kendilerinden dir”.

İşte biz bu “kendilerindendir” nedir onu anlatıyoruz.

Hemen diyeceksiniz biberin tatlısı da vardır.

Evet biliyorum.

Evet elmanın da ekşisi vardır.

Onu niye söylemedin.

Aklı işe karıştıрма!..

Çobana sormuşlar “ALLAH var mıdır?”

Derhal düşünmeden cevap vermiş: “Ben deli değilim...

Ağaca sor :

“VE’N- MECMU VE’Ş- ŞECERÜ YESCÜDAN” âyetini bilmiyor musun?”

Arıya sor : “Seni tenezzül edip sokmam” der uçar gider.

Akrebe sor : Derhal intihar eder.

Yılan sor : “Sevir mağarasında kimin ayağını niçin ısırdım?”

Örümceğe sor: Ağını paramparça eder.

Dağa, taş a sor: “LERAEYTEHU HAŞI’AN MÜTESADDİAN MİN HAŞYETİLLAHİ” âyetini okumadın mı!

Bu âyetde “kelâmı dağa indirseydik ALLAH’ın kelâmının haşyetinden dağ paramparça olurdu”.

Ne demektir bu?

HAYŞET: Ta’zim ile karışık korku demektir.

Dağ tahammülsüzlükten değil, ben kendi kendimi parçalarım demektir. Kelâm beni parçalayamaz. Ben ta’zimden dolayı sarsılır, parçalanırım...

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ>

“Ven necmu veş şeceru yescudan.: Bitkiler ve ağaçlar secde ederler.”(Rahmân 55/6)

عَا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَائِعًا مُّتَصَدِّدًا >

“Lev enzelna hazelkur'ane 'ala cebelin lereeytehu haşı'an mutesaddi 'an min haşyetillahi ve tilkel'emsalu nadribuha linnasi le'allehum yetefekkerune. : Eğer biz bu Kur'an'ı bir dağa indirseydik, muhakkak ki onu, Allah korkusundan baş eğerek, parça parça olmuş görürdün. Bu misalleri insanlara düşünsünler diye veriyoruz.” (Haşr 59/21)

Ölüm

Ölüm ALLAH’ın kanunudur.

Yaratılan herşey fânidir.

“Her nefis ölümü tadacaktır.” Âyet

Tatmakda “zaika” bir hoşluk iyilik, bir rahmet vardır.

Herşey bir nizam üzere bir kanuna bağlı olarak haledilmiştir.

Abes ve noksan birşey yoktur.

Ölüm ALLAH'ın emri değildir.

Böyle söylemek ve düşünmek yanlıştır, hattâ hatâdır.

Bazen de küfür hududuna gider.

Ölüm, ALLAH'ın yaratılanlar üzerine koyduğu kanun icabıdır.

Herşey fânidir.

ALLAH bâkidir.

Yaratılan herşey O'ndan...

Fakat hiçbir şey O değildir.

Yaratılanlar fânidir.

Zira koyduğu kâinat nizam kanunu böyle değildir, ölüm bu kanunu tasdiktir.

Bu bir nevi ALLAH'ın bâki olduğunu haykırmaktır, ölüm kelimesi cesed için söylenen bir sözdür.

Ruhun cesedi terketmesidir.

Ruh ALLAH'ın emrinden olduğu için ölmez.

“Emrindendir” demek ALLAH'dandır demektir.

Ölüye, cenazeye ta'zim ayağa kalkmak, ölünün şahsına değil, fâni olduğu içindir.

“Ben de öleceğim” demektir ki ALLAH'ın kanunu ceseden tasdik kalben ikrardır.

“Herkes ölecek Ya Habibim sen de öleceksin!” Âyet.

Bu âyet ALLAH'ın rahmetine kavuşmayı ilân ediyor.

ALLAH'ın rahmetine giden ölüye hürmet de,

ALLAH'ın rahmetine hürmet demektir.

“O rahmete kavuşmak ümidini her zaman taşıyorum!” demektir.

Ölünün arkasından Kur'ân okumak, cenaze namazı kılmak hepsi ALLAH'ın rahmetini dilemek, ona ulaşmak için temenni ve niyazda bulunmaktır.

Resûlü Ekrem ruh-u muallalarını teslim ederken işaret parmağını kaldırarak: “El refîki alâ” üç defa söylemeleri o rahmete kavuşmak, ancak ölmekle, o zevki tatmakla mümkün olacağını da ümmetine ima etmiştir.

Ölüm; ALLAH'ın yokdan halkettiği kâinatda câri ahenk kanununun icabıdır.

Her şeyin sonu vardır, fânidir prensibine uymaktır, ölüm...

Yaradılışın tabî bir neticesidir.

ALLAH'ın emri değildir.

Kurduğu kanun icabıdır.

Bundan ötürü ahenk kanununa uyuşda bozukluk olursa onu tamir ediniz. Tedâvi olunuz emri vardır.

Kazâdan, Belâdan,
Herşeyden korkmak.

Bu korkular: insanda kurulmuş nizam ve ahenk kanununa karşı duyulan şuûrlu ama şuûrsuz görünen ta'zimin korkusudur.
Bu, şu formülde söylenir:

“Herkes canını sever!”

Bu, ta'zim ile karışık korkuya “HAŞYET” ismi verilir.

ALLAH'ın rızasına muhalif birşey yapmaktan o korkmak, ahenk kanunu dışına çıkmak korkusudur.

“RIZA” bu âhenge uymaktır.
“ALLAH razı olsun!” sözünde gizlidir.

Burayı iyi anla!

Esas nokta burasıdır.
”ALLAH razı olsun!” demek mühim bir sözdür.

Sakız gibi ağızda her yerde çiğnenmez.

Lâfla olmaz.

ALLAH'ın kanununa uy!

Rıza zâten o uymaktır.

HAVF: Mes'uliyet korkusudur.

Arada çok büyük fark vardır. “Haşyet” ile...

Bu arada bir ifade daha vardır. Hasret...
Hasret: Elden giden veya ele gelmesi matlub olan şey için kemal-i arzudan (fazla arzulamak) husule gelen teessür ve ızdırıp...

“YÂ HASRETEN ALEL İBAD...” Âyet.
Dilsiz ol, Dedikodu yapma!

Sağır ol, Duyduğun herşeyi etrafa yayma!
Kör ol, Her gördüğünü etrafına söyleme!

Bu da dedikodudur.

Körler HAKK'a daha yakındırlar.

Bu ne demektir?

HAKK olan şeye...

Amma bir bilseler...

Gözleri açık olanlar ise ne yakın, ne uzak yol üstündeki çukuru görmez durumdadırlar... İnsanın batını iç hayatını koruyan, Resûlü Ekrem'in zâhiri hayatını taklid ederek, tavsiyelerine harfiyen uymaktır.

Bu âdabın ismi şeriatdır.

Yâni Resûlü Ekrem'in dış hayatıdır.

Birçok bilgisiz bilgisizliği içinde olan kimselerin söylediği şeriat değildir.

Bunu bilseler mırılta edip bağırırlar.

Bu âdab ile süslenerek ziynetlenmek neticesi insanda nübüvvet feyzinden husule gelen bir hâl vardır.

Yaşanır.

O târifî mümkün olmayan zevkli iç hâline tasavvuf diyorlar...

ALLAH'a yalvar.

Tazarru ile yakar.

Gizlice dua edin.

ALLAH haddi aşanları sevmez.

“Gizlice Dua edin!”.

Ne demektir?

Beni böylelikle bulursun...

Bu çok büyük bir müjde ifade eder.

“Ben insanın sırrıyım insan benim sırrım!” haberini izah eder.

“Haddi aşanları sevmez!” ne demektir.

“Had” nedir?

ALLAH'ın rızasına muhalif birşey yapmaktan korkmak.

ALLAH'ın rahmetini ümid etmek kadar insanın ruhuna asalet verir.

Rıza burada câri kanunu tecavüz etmemek, onu inkıyad etmektir.

Câri kanunlara kendini bırak.

Sonu iyidir.

Vahiyde kusur yoktur.

Kendine gel... Paşam...

Bazı topraklar yağmur yediği hâlde istifade edemez.

Olayı, bunu haykırmaktadır.

Onun için: “UD’U RABBEKÜM TADARRUEN VE HUFYE INNEHU LÂ YUHİBBİL MÜ’TEDİN” buyurulmuştur.

Burada “RABBEKÜM” RABB’inizin hitabı vardır.

Bu kelimenin hakiki ifade mânâsını bilmek lâzımdır.

Ölüm, insanda bulunan RABB güç ve kudretlerin geri alınması, ALLAH’a teslim edilmesidir.

Mes’uliyet, serbestlik kalkmıştır. Artık...

Tekrar temizliğe dönmektir.

Temizlikte aslında güzel olan şeyler hep güzel olduğu gibi görünür. Temizlik olmadı mı duyguların perdelenmesi neticesi onları çirkin, fena koku, nefret verici olarak duyar.

Görür işitir. Bu temizlenmemenin neticesidir ki bu da bir nevi isyan sayılır...

Bir anne yavrusunun salyasından, pisliğinden tiksizmez.

Fakat başkasının çok fena gelir.

İdraki güç gaybi hakikatler sonsuz denecek kadar uzak mesafeler kat ederek söz hâline inklâp eder.

Lâfız sûretine giren faillerin hakikatleri o zaman kulağa erişir.

Kâinatda câri: Fizik, Kimya, Biyolojik, Matematik, Elektronik, Atomik nizam değişmeyen yaratılış kanununun icabıdır.

O kanun dışına çıkmak icabı olan, bozukluk derecesine göre zarar görür.

Çıkmamak için kanunlar bulundu.

Esasları HÂLİK tarafından bildirildi.

Ahenk kanunu dışına yavaş yavaş çıkma, birden bire çıkma,

O kanunların icabı tepkiye maruz kalır.

O kanun o çıkmanın cezasını verir.

O kanun o hâlde hürmetsizlik neticesi intikam alır.

ALLAH “ZÜ’L-İNTİKAM”dır demek budur.

ALLAH öç alıcı değildir.

Kurduğu kanunun icabıdır.

Bu bazen âni olur.

Onun için ALLAH “SERİÜ’L- HESAB”dır, bundan ötürü...

Kanun o seridir.

Amma ALLAH “ES SABÛR” dur, unutmayın.

Koyduğu kanun öyle değildir.

Karıştırma birbirine bunları...

“Haddi aşanları”, kanun icaplarını çiğnediğinden, ALLAH koyduğu kanuna karşı gelenleri “sevmez” bu demektir.

Asırlardır islâmiyet düşmanları ve esefle söyleyebiliriz ki din âlimi geçinen birçoktan kendilerini evliyâ makamına kadar çıkarmışlardır.

Bugün elde bulunan kitapların hepsinde düzmeler çoktur.

Hatta ALLAH’ın kelâmı diye bilinen: Zebur, Tevrat, İncil tamamıyla bambaşka bir hâle gelmiştir.

(Bu ruhanî mühim ve ALLAH’ın arzusu üzerine tecellî etmiştir).

Artık te’villeri, düşünceleri, tefsirleri düşünün.

Uydurma lâflara bakma.

Onlarda tertipli yalan gizlidir.

Böylelikle yalan müesseseleri kurulmuş, mükemmelleştirilmiş yıkılmaz bir hâle gelmiştir.

Yalan, Zinadan, Kumardan, içkiden,

Her türlü haramdan daha fena bir harckeldir.

Diğerlerinin tövbesi vardır.

Yalanın yoktur.

Yalan, ALLAH’ın emrinde olan ruha karşı isyandır.

Yalanda nefis hakimdir.

Yalanı doğuran nefisdir.

Yalanda:

ALLAH’ın ilmini,

ES SEMÎ’ olduğunu,

Peygamberi,

Kur’ân’ı inkâr gizlidir.

Yalan söyleyen küfürdedir.

İKRA : “Oku..”.

“Okuma bilmem!..”

Yazı yok.

Ne okuyacak?..

Hitap ve cevap niçin böyle.

Burası, vahyin en büyük târif ve izahını ifade eder.

Bilir misiniz: Gürültü, Yalan; kanda, dimağda potasyum muvazenesini bozar.

Âni hiddetlerde potasyum muvazenesi bozulur.

Unutkanlık, hafıza bozukluğunda, delillerde potasyum muvazenesi bozuktur.

Yalan, insanın kimyasını bile bozar.

Şakadan bile olsa söylemeyin!

Böylelikle ruhun arkadaşı olursun.

Yalan düşünme, vücut mekanizmasındaki doğruluğu sarsıyor.

Burayı anlatmak çok güç fakat anlamak kolaydır...

ALLAH sana güç verdi.

Akıl verdi.

İrade verdi.

ALLAH'ın verdiği bu malzeme ile işini yapmış olursun.

O hâlde onunla birlikte yapıyorsun demektir.

Kendine güvenmek, ALLAH'a güvenmek olduğunu bil!

Başkasından yardım isteme!

ALLAH'ı unutup şirke girme!

Kendini bırak ona!

O ne yaparsa güzel yapar.

Böylelikle asil dostun ile dost olursun.

Bu hareketinle de herşeyi ALLAH'dan istemiş olursun.

Alınterinin kirlisi yoktur.

Onu hiyle, yalan, haram ile kirletme.

ALLAH'ın helâl hazinesinin hududu yoktur.

Namaz mi'racdır demek:

Gönül ile HAKK olana bağlanmaktır.

Gönül: HAKK olana bağlanmanın ismidir.

ALLAH'dan istemek en büyük ibâdetdir, ibâdet bu istemek temizliğine kavuşmak olduğunu unutm.

Kuluna “Sana müracaat edeni boş çevirme !” diyor kendisi hiç boş çevirir mi?

Bunu düşünmek bile küfürdür.

Dilenci ALLAH'ın ER REZZAK olduğunu unutarak başkasına el açandır...

“Eğer dilenmenin ne olduğunu bilseydiniz kimseden birşey istemezsiniz!” hadistir.

Yalan küfürdür.

Tövbesi de yoktur.

Sessiz sözsüz harfsiz kelimesiz mânâlar ruha hitaptır

Bunu kulak ne duyar ne anlar.

Kâinat, akıl yoran bir sür'atle intizamlı bir atom kaynaşmasıdır.

Herşeyin aslı, özü... .

Ne görür, ne duyarız bu kaynaşmayı...

Bu kaynaşmanın sahibi o nizamı kuran ALLAH'ın kullarına hitap, vasıta ile dir.

O da Resûl'ün bilgisayarına verilir.

O da bizlere anlayacağımız duyacağımız şekilde bildirir.

Buna “VAHİY” ismi verilir.

Bu :

MUSA'ya : İbranice

İSA'ya : Süryanice

RESÛL'e : Arapça çevrilerek geldi.

Aslı : Ne İbranice, ne Süryanice, ne de Arapçadır. “.....” dır.

Bugün toplantılarda her milletten delege var.

Kürsüde konuşanın konuştuğu dil büyük makinadan geçiyor.

Söylenen dili bilmeyenler kulaklıklarını takıyorlar.

Hangi dili biliyorlarsa makine öylece tercüme ediyor.

Fakat söylenen aynıdır.

Peygamberlere de kendi dillerine içlerindeki bilgisayar tercüme ediyor.

O da bizim anlayacağımız dilde söylüyor.

Demişler ya :

“Gözsüze fısıldadım”

“Kime fısıldadı?”.

“Sağır sözüm anladı”

“Sağır kim?”.

“Dilsiz çağırır söyler dilimdeki sözümü”

“Dildeki söz ne?”.

21.3.1987 Cumartesi

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ >

“Küllü nefsin saikatül mevti sümme ileyna türceun : Her can ölümü tadacaktır. Sonunda bize döndürüleceksiniz.” (Ankebut 29/57)

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ >

“İnneke meyyitüv ve innehüm meyyitun : Muhakkak sen de öleceksin, onlar da ölecekler.” (Zümer 39/30)

يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ >

“Yâ hasraten alel ibad ma yetiyhim mir rasulin illa kanu bihi yestehziun : Ne yazık şu kullara! Onlara bir peygamber gelmeye görsün, ille de onunla alay etmeye kalkışırılar.” (Yâ Sîn 6/30)

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ >

“Üd'u rabbeküm tedarruav ve hufyeh innehu la yühibbül mu'tedin : Rabbinize yalvara yakara ve gizlice dua edin. Bilesiniz ki O, haddi aşanları sevmez.” (A'raf //55)

Mavi Renkli Kubbe

Gökyüzü diyoruz.

Semâ, diyoruz.

Feza diyoruz, ismine...

Hepsinin mânâsı başka başkadır.

Fakat farkında olmadan hepsine birden UZAY diyoruz.

Altında yaşıyoruz.

Altımızda toprak...

Semâyı seyrettiğimiz zaman nazarlarımız hesabı mümkün olmayacak derecede mavi boş bir genişlik içinde kaybolur gider.

İnsan aklına göre, feza denilen bu genişliğin bidâyeti (başlangıcı) olmadığı gibi nihâyeti de (sonu da) yoktur.

Burada “Bidâyet” ile “nihâyet”; “başlangıç” ile “sonu” kelimelerini ifade etmiyor. Birbirinin karşılığı değildir.

Ezel ve ebed kelimelerine mugayirdir.

Semâ yoktur.

Etrafımız da aynıdır, târif ettiğimiz semâda biz, bizler, herşey...
Uçsuz bucaksız duygu ve düşünce denizinde sonsuzluğa ulaşma hasleti ile yanıp tutuşuyoruz.

Dolaşıp birşeyler bırakıyoruz, birşeyler yükleniyoruz.
(Kâinatın büyüklüğüne dair yapılmış olan hesaplar o kadar ölçüsüzdür ki, insanın zekâsı, onlar karşısında şaşırır kalır.)

Muhayyelenin beyhude olan birçok faaliyetleri hiçbir neticeye varamaz.

Hatta güneş manzumesi içinde bulunan bazı yıldızların arasındaki mesafeleri bile hakkı ile idrak, insan kudretinin dışında bulunduğu hâlde hâlâ uğraşıyorlar.

Bir soru: Gece-gündüz, mahlûklar için lüzum mudur?

Eğer öyleyse niçin kutuplarda 6 ay gündüz, 6 ay gece oluyor?
Dikkat “Lüzum mudur?” dedik.

“Lüzumlu mudur?” demedik.

Aradaki fark mühimdir onu evvelâ anla!
Ve niçin geceleyin bu kadar lüzumlu olan karanlığı, kamerin ziyâsı vasıtası ile ihlâl ediliyor?

Hemen cevap verme bu sorumuza...

Bu, ilâhî bir hikmet ve sırrın ifadesidir.

ALLAH’ın sıfatlarının üstünde herşeyi saran kuşatan muhit olan:

RABBANİYET : RABB olması
RAHMÂNİYET : Herşeyi rahmetle sarması.
RAHÎMİYET : Herşeye acıması.
MÂLİKİYET : : Herşey O’nundur.

Fakat herşey O değildir.

Âhiret hayatı;

Bu dünya hayatının ruhanî hakikatlerini tecellî ettiren bir hayattır.

Dünya hayatı da âhiret hayatının, maddeleşmiş şeklidir.

Harikulade nazarı ile baktığımız hadiselerin altında, bizce meçhul bir sebepler zinciri vardır.

İnsanlar sebebini idrakten âciz olduğu neticelere harika nazarı ile veya hurafe gözlüğü ile bakar.

Asıl hayret edilecek harika bir neticenin tahkiki için, namütenahi sebeplerin hissedilmeden birbirini takip ederek, tam o neticeyi husule getirmesidir. Matematik, kimya bunların değışmeyen mükemmeliyetini isbat ediyor. Sebeplerini, niçin öyle olduklarını söyleyemiyor.

Ruhanî âlemimiz cesedimizin ruhudur.

Aralarındaki fark iç ve dış farkıdır.

Bunları deliniz, hakiki bir dünyaya girdiğinizi göreceksiniz.

Bu inanışlar kıyasıya vurulmuştur.

An'anelerimiz, toprakta yatan öz babalarımızın dilsiz sesleridir.

Bazı hadiseler vardır.

Bunlar ne teleskopla, labratuvar aletleriyle değil, sırf insanda bulunan inanış nûrunun aydınlığı altında, kalb gözü ile sezilir, benimsenir ve yaşanır...

Yalnız başına ne madde vardır ne de kuvvet.

Azot, Fosfor, Karbon, Hidrojen, Oksijen hepsi bir takım hassalara mâliktir.

Bunlar kendilerine mahsustur.

Dışarıdan gelme değildir.

Ray üzerindeki demir.

Toz hâlindeki demir.

Kandaki demir.

Hepsi aynıdır.

Hassaları aynıdır...

Kuvvetden mahrum madde yoktur.

Madde ve kuvveti düşünce ayırır.

Hakikatde ikisi de birdir.

Bir kuvvetin maddeden evvel varlığı isbat olunsa bile, bu kuvvetin maddeyi halkedinceye Kadar ne yaptığı ve niçin âtıl durduğu meçhul ve sebepsiz kalmış olur.

Halbuki herhangi bir vasfı Hâiz olan birşey ile varlığı anından itibaren o vasfın tesiri altındadır.

Yâni kuvveti HÂLİK tanıyorsak, mahluk farzolunan maddenin dahi, kuvvetin varlığı tarihinden itibaren varlığı lâzımdır.

Şu hâlde kuvvet ezeli ise madde de ezelidir.

Mahluk olmayan mahvolmaktan da uzaktır.
Madde halkedilemez.

Mahvedilemez.
Madem ki madde mahvedilemiyor, halkedilmiş değildir.

Umumiyeti itibari ile kâinatın ne sebebi ve ne de başlangıcı vardır.

Şu hâlde zevali de olmayacaktır.

Bu hususların idraki kolay olmamıştır.

Muhtelif şekiller kesbetmiş ve birçok hatâları ile insanın zihnini kemire kemire bu şekle gelmiştir.

En basit idrak en son akla gelendir.
Basitlik hakikatin damgasıdır.

Ne kendi kendine madde, ne de kendi kendine kuvvet yoktur.

Bunların ayrılıkları ancak zihinde ve hayaldedir.
Biz maddeyi kuvvet ile hissederiz, kendisi ile değil...

Kuvvet maddenin harekâtı tarafı,

Madde kuvvetin sükutî tarafı.

Madde kuvvet aynıdır.

Bizim bakış noktalarımız değişir,

“İnsanın elinden suyun kaçtığı gibi kaçır kaybolur”...

Mıknatıs kabil-i nakil değildir.

Hiçbir cismin hiçbir maddenin kuvveti hariçde değil, dahilindedir kendindedir.

Anlaşılması mümkün olmayan birşey varsa o da kâinatın bidâyeti ve nihâyeti meselesidir.

Hiçbir tarihle bunları idrak ve iddia etmek mümkün değildir.

Kuvvet denilen şey, maddenin hassalarından, hareketlerinden, tahavvüllerinden başka birşey değildir.

Bu hassalar ya tabiatda gizli veya âtıl, sükûn yahut da faal bir hâlde mevcuttur ve azalıp çoğalmak ihtimalleri yoktur.

Kuvveti ölçmek maddeyi ölçmekten çok zordur.

Kâinatda her hareket, kendi mevcudiyeti itibarı ile ebedi ve ezeli bir kuvvete muhtaçdır.

Bir hareket daima aşikâr olmayacağı gibi, bir kuvvet de bazen faafiyetsiz olabilir.
Bu hâl, o kuvvetin mahvı demek değildir.

“E FE AYİNA BİL HALKİL EVVEL BEL HUM Fİ LEBSİM MİN HALKİN CEDİD”.
Bu âyeti anlayanlara ve bu yazıyı okuyup düşünene tuhaf ‘bir sözüm var:
Suya simit atarlar.

Boğulmaktan kurtulur.

Boğulmaktan kurtaran simit midir?

Onu atan mıdır?

Cevap veremezsiniz.

İşte o cevap veremediğimiz ne ise ona “ES SELÂM” olsun...
7.5.1987 Perşembe

Muhayyel : Tahayyül edilmiş. Hayâl olarak düşünülmüş. Zihinde tasarlanmış.

Mugayir : Aykırı. Uymaz. Zıd. Başka türlü.

Lüzum : Lâzım olmak. Bir şey bir şeyden aslâ ayrı olmayıp onunla sâbit ve dâim olmak.
Gereklilik.

İhlâl : (Halel. den) Sakatlamak. Bozmak. Halel vermek. * Birini ihtiyaç içinde bırakmak. *
Düşmanın haklarına vefa etmeyip gadretmek.

Namütenahi : f. Sonsuz, ucu bucağı olmayan. Nihâyetsiz.

Âtıl : (Âtıla) İşlemez. Boş. Tenbel. * Bozulmuş.

“E fe ayina bil halkil evvel bel hum fi lebsim min halkin cedid : İlk yaratmada âcizlik mi gösterdik? Hayır, onlar yeni bir yaratma hususunda şüphe içindedirler.” (Kaf 50/15)

Vahîy

Vahiy:

Aklın kavrayamadığı, kulakla alınamayan sessiz ihtizazların, insan mekanizmasında “Söz, Lâf, Mânâ”ya çevrilerek çıkan, kulakla duyulan ilâhî sözlerdir.

Kelâm, Kur’ân-ı Kerim budur.

Biz buna ALLAH kelâmı diyoruz.

Mânâya...

Dikkat...

Kur'ân-ı Kerim yâni kulakla duyulan ilâhî sözler Arapçadır.

Fakat ilâhî ihtizazlar yâni “vahiy” Arapça değildir.

İhtizazların, vahyin çevrildiği yerin dili Arapça olduğundan o şekilde seslenmiştir.

Vahiy aslen bilmediğimiz akla sokamadığımız “ALLAH” çadır.

“ALLAH”ca nedir?

Hiç kimse kendi sesini tanıyamaz.

Sebep çok büyük...

İnsan ALLAH'ın muhatabıdır.

ALLAH ile sesle temas etmektedir.

Teybe ses veren kendi sesini tanıyamaz.

Neden böyledir?

Sapıtma.

Hâlâ anlayamadın mı?..

Bundan başka açık izah yoktur.

Vahiy :

Feyz tariki ile bildirilen şey ...

Beyan-ı ilâhî...

Bu beyan-ı ilâhîyi anlamak da hünerdir.

Birçok ilimlerin anahtarı bu beyanlarda, bize göre gizli kapaklı aşikâr izah ve haberler vardır.

LEDÜN:

İlm-i gayb, Esrar-ı İlâhîye vukuf, Haberdarlık, Bilme.

Bunları yâni gizli şeyleri açık şekilde gösteren...

MEÂL:

Sözün delâlet ettiği şey. Mânâ.

TEFSİR:

Mânâsını beyan, izah etmek.

ICÂZ:

Âciz kılmak.

Acze düşürmek.

En güzel söz söylemenin en son noktası icaz-ı Kur'ân.

İnsanı ona nazire yazmaktan âciz bırakan hüner.

Hikmet;

Daima ALLAH'ın ilim ve kudretinin eserlerindeki görülen hakikatler sırlar için söylenir bir kelimedir.

ALLAH'ın ilim ve adaletinin birleşmesinden hasıl olan bir sıfat-ı şerifedir.

Mevcudatın yaratılışındaki “ZÂHİR ve BÂTİN” sırlar ve sebepler için söylenen bir kelime-i şerifedir.

Bir misal: Resûlü Ekrem'i annesi emzirmemiştir süt anneye verilmiştir. Sebepler malûm...

Fakat ilâhî murad niçin böyledir, “Hikmet”?

Resûlü Ekrem doğmadan babadan, altı yaşında iken de anadan yetim ve öksüz kalmıştır.

İsa peygamber babasız doğmuştur. “Hikmet”?

Zekât emirdir.

“Er REZZAK” a senin inanma derecene göre ölçüyor.

Bu imtihanda kopya yoktur.

Zekâtı tam vermeyenin “Er REZZAK” olduğunda şüphe vardır.

Zekâtda çok hikmet vardır.

ADEM:

Yokluk.

Olmama...

Herşey yoktan halkedilmiştir.

Bu söz aklımıza göredir.

Hangi malzeme ile?

Bilmiyoruz.

ALLAH'ın işi, onu hiç bilemeyiz.

“İnsanı topraktan halkettik” diyor.

“Ettim” demiyor.

Hayvanları neden halketti onu da bildirmiyor.

Topraktan diyor gizlemiyor.
Yokluk diye birşey yoktur.

Herşey vardır.

Herşey O’ndan, O’nun yarattığı, fakat herşey O değil.

Neden yarattı bilinmiyor.

“İnsanı topraktan” o hâlde toprak vardı.

Toprağı neden yarattı?

Suyu neden yarattı bildirmiyor, gizliyor.

Herşey vardır yokluk yoktur.
İdrakimiz bunları kavrayamadığından yokluk bizim aklımıza göredir.

“Herşeyin ustası benim!” diyor “Rab”bım.
“Yaratılmış ve hâlen âlemde var olan her şeyin, RABB’ı ustası olan ALLAH’a hamd ederim.” Düşün!

Besmele “Tevbe” sûresinde yoktur. Medine.
“Nahl” sûresinde “İNNEHU MIN SULEYMANE”. Mekke.

Âlem : İsimdir. Umum mahlûkat.

Âlemin : Yaratılan var olan

Alemun : Umumi isim

Avalim : Umumi isim.

“Kün : ol!” dedi herşey oldu.

Kime “ol!” dedi?

Muhatap kimdir?
Olma “Feyekün” derse hiç birşey kalmayacak.

Yokluk diye birşey olmadığına göre herşey vardır.

Hiçbir şey kalmayacak.

Yalnız kendi kalacak.

Nerede kalacak?

Bir esrar oyunudur gidiyor.
İşin içinden çıkmak kolay değildir.

Aklın alabildiği ne varsa âlemde hep O'ndan.

Fakat onlar O değil.
Bu iki kelimenin içinde yoğrularak idrakine sokmaya çalış.
Kef. Ha. Ye. Aydın. Sad...
Sır aha bundadır.

Bunun ne mânâya geldiğini haber vermiş olsak, ayakların ıslanmadan su üzerinde yürüyecek bir duruma gelirsın.
İster inan ister inanma!..

19.6.1987 Cuma

Rüzgâr

Rüzgâr nedir?
Havanın hareket etmesi kımıldamasıdır.
Havanın hareketi nedir?
Sıcak hava ile soğuk havanın mücadelesidir.
Çok soğuk veya çok sıcak havada bu mücadele yoktur. Durgundur.
Sıcak hava güneşin tesiriyle husule gelir ve dünyanın mntıkalarına göre değişir.
Sıcak hava gece soğur muvazene bozulur.

Birbirlerine doğru giderler.
Sıcaktan buharlaşan sulardan husule gelen bulutlar hareket etmez.

Hava ile birlikte hareket eder.

Hava görünmez.

Bulut görünür.

Biz bulutu hareket ediyor görürüz.

Açık havalarda tayyare hava içinde hareket ettiği için bulutların da hareket etmeyen hava ile hareket etmediğini çok güzel görmek mümkündür.

Denizde giden bir motor nasıl suyu yararak gidiyorsa tayyare de havayı öyle yarıp gidiyor.
Bulutların muhtelif şekil almaları ve muhtelif yüksekliklerde bulunmaları görünmeyen havanın işidir.

Bütün bunlar müşahademize çok güç giren değişmeyen bir intizam içinde cereyan eder.
Rüzgâr. Bulut. Sıcak. Soğuk. Sis. Yağmur. Kar. Fırtına. Hortum.

Hepsi bir kanuna tâbidir.

Şartlar teşekkül etti mi hemen husule gelirler.
Muayyen ve değişmeyen zamanlarda vukua gelirler:

Gün doğusu
Gün batısı
Karayel
Poyraz.
Cenup kıble rüzgârı
Lodos
Yıldız Karayeli
Kırlangıç fırtınası
Alize rüzgârları
Sam yeli
Kocakarı fırtınası
Çok sıcaklar, eyyamı buhur.
Gün doğusundan, gün batısından, şimalden, cenupdan hergün bu rüzgârlar eserler.

Dikkat edilirse gece ve gündüz muayyen zamanlarda, belli saatlerde ortaya çıkarlar.

Sabahları seher vaktinde on dakika esen yel...

Bu yelin ne taraftan geldiğini tesbit edemezsin.

Doğudan mı. Batıdan mı. Şimalden mi. Cenupdan mı?..
Seher yıldızı kıpırdar birden bire durur.

O zaman bu yel esmeye başlar.

Âzami on dakika sürer.

O sırada hayvanlar kuzular bağırır.

Horoz ötmez.

Sabah vaktidir.

Bu vakit HAKK tarafından kıymet verilmiş bir zamandır ki, bu vakte hürmet ve ta'zim için sabah namazı emrolunmuştur.

Bu namaz “vakit” içindir.

Ondan ötürü kazâsı yoktur.

Bu lâflarımızı anlamak da hem kolay hem güçtür.
Ârif olan evet der doğrudur.

Diğerleri kitablar böyle yazmıyor derler.

Onlara sözümler de “sen onu yazan kitablar okumamış ve yahudi düzmesi birçok bu hususda yazılmış ve kabul edilmiş küfre yakın uydurmaların esareti altında, bu itirazı yapacak ve tepinecek hâle gelmişsin”...

Dönelim yine rüzgârımıza:

Fennî olarak havada biriken, nebat ve hayvanlardan husule gelen karbondioksidi dağıtmak havayı daima bir kıvamda tutmak içindir.

Rüzgâr dünyayı kaplayan havanın kımıldanmasıdır.

Havasız hiçbir şey bâki değildir.

Ne nebat. Ne hayvan. Ne insan...

Hava olmadı mı su. da yoktur.

Ne de canlı.

Hepsi O'ndan.

Fenni olarak konuşursak;

Ana H₂ “Hidrojen” müvellid-i mâ’dır. “Suyu doğuran demektir”.

H₂ yaradılış sırrının fennî olarak isimlendirilmesidir...

Resûlû Ekrem “Rüzgâra küfretmeyiniz” hadisinde bu sırrı zedelememek için ümmetine tavsiyede bulunur.

Meteoroloji ilmi bu sırrı ilmi araştırması; Keçiler, Kuşlar, Birçok hayvanlar bunlar bu intizamı sezerler.

Çobanlar hayvanların hareketlerine bakarak havayı tahmin ederler.

Birçok balıkçılar, kayıkçılar bulutlardan havanın nasıl olacağını adetâ meteoroloji uzmanı gibi tecrübesiyle bu intizamdan çıkarırlar.

Hattâ, bulutların vaziyetlerine göre eski imparatorlar müneccimleriyle fal açarlardı.

Dünyada her şeye künt maddî zihniyetle bakmak ahmaklıktır.

Tek gözlü

Tek kulaklı

Deliği tek burunlu yaratık yoktur.

Herşey çifttir.

“Biz her şeyi zevceyn yarattık”.

Dişi-Erkek, Müsbet-Menfi oluşu hepsinin dışardan aldığı ve kendi vazifeleri ayrı ayrı oluşundandır.

Sağ göz. Sol göz tek görürler.

Fakat görmeleri ayrı ayrıdır.

Yekdiğerini tamamlarlar ve insan tek görür. En. Boy. Derinlik.

Gözün iki olup tek görüşünden dolayı idrak edilir.

Tek gözle bu boyutlar anlaşılamaz.
İstersen bir gözünü yum diğeri ile bak.

Sağ kulak, sol kulak ayrı ayrı sesleri alır.

Onun için bu uzuvların hakiki vazifesine hürmet etmek ârif işidir.
Sıcakda gölge aramak
Yelpaze kullanmak duygu ve düşüncesi nedendir? Niçin?
Hemen cevap verme.

Ahmaklığın ortaya çıkar.

Düşün, bulduğun cevap karşısında akıl durur ve secde eder...

“Hayvan gibi yaşıyorlar!” sözü yanlış bir lâfdır.

Hayvanlar tam kâinat nizamına uygun yaşayan mahlûklardır.
Akılları vardır, Konuşurlar, Duygulanırlar, Kinleri vardır, Sevgileri, vardır. Velhasıl herşeye mâliktirler, insanlar ahmaklıklarından onları hakir görmüştür.

“Ahmaklık” insanlara mahsus bir kelimedir. Hayvanlara ait değil.
Hayvanların şu hasletleri ma’lûmdur:
Teslimiyet : At

Haya : Karga
Terbiye : Katır
Sahavet : Horoz
Hürriyet : Kedi
Şeref : Akrep
Sabır : Eşek
Tahammül : Deve
Muhafazakârılık ve yek diğetine bağlılık : Leylek
Sadakat : Köpek
Çalışkanlık, kanaat : Karınca
Temkin : Kaplumbağa.

Bunlar boş lâflar değil. Tetkik et, düşün, bulursun...

Esir deriz bu esir kelimesi eski harflerle üç noktalı S harfi ile yazılır.

Kelime Rumca’dan gelmedir.

Kâinatı dolduran bütün cisimlere nüfuz ettiği farz olunan akıcı, hafif seyyal bir cisimdir.
Ziyâ ve harareti nakildir.

Köle demek değildir bu.

O eski harflerle Sin harfi ile yazılır.
Bir de eser kelimesi vardır.

O da aynı yazılır.

Bir şeyin varlığına delâlet eden şey.

Bir adamın vâcuda getirdiği şey.

Alâmet. Eser-i muhabbet. Tesir, işlemek...

Kâinat ezeli ve ebedi bir zekânın tahtı idaresindedir.

Bu zekâ değişmeyen değiştirilemeyen kanunlar vasıtası ile bu kâinatı idare eder.

Bu doğrudur.

Akıl ile bunu anlamak mümkün değildir.

Halletmeye uğraşırsan, inkâra küfre girer insan.

Küfre girmek demek aklın idrak hududu haricindeki şeyleri karıştırmaktır.

Bu Hak'tır.

ALLAH'ı herşeyde görenin tasdikidir.

Bundan ötürü en büyük lâf insan için “Yâ HAKK!” diyebilmektir.

İnsan çok büyük bir varlıktır.

ALLAH'ın sırları insanda zâhir olmuştur.

Bu sır herkese malûm olmaz.

Ledünni ilimlerden çıkan ruhî bir tıp ilmi vardır.

Hakiki havas...

Bunu herkes anlayamaz, ilim sahibi ârifler anlar.

Ârif kimdir onu öğren...

Bu ilim anlamayanların elinde perişan bir hâl alır ki, bu ledünni bakımdan küfür olur.

Bütün kâinatda ne varsa insan için halkedilmiştir.

O hâlde her şeyin “canlı cansız, görünür görünmez gizli” aralarında açık gizli maddî ve mânevî bir bağlantı ilişkisi vardır.

Bilinen veya henüz bilinmeyen kanunlar hâlinedir bu bağlantı.

Değişmez, değiştirilemez.

ilm-i Ercül : Ayak ilmi.

İlim-i Kef : El ilmi

İlm-i Simâ : Yüz ilmi

İlm-i Cıfır : Birçok maddî şekilde mânevî ve ruhî mânâ ve bağlantıları gösteren kılavuzlardır. Şaşmaz.

Maddî ve mânevî kanunların yekdiğeri ile bağlantısından ortaya çıkmışlardır.

İlâhi bilgileri çözmek ve bu gizliliklerin insanla ne gibi bir bağlantısı olduğunu anlamak kolay çözülecek ve anlaşılacak bir şey değil...

Psikanaliz, Psikiatri bunları tek taraftan maddeye bağlamağa çalışmalardır ki bir netice vermez.

Çabalar da sonuçlanmaz ve izah edilemez.

Halbuki bu bilgiler seslere harflere gizlenmiştir.

Nasıl ki bir plak üzerine sesimizin ihtizazlarını tesbit ettiğimizde o plâkdan sesimizi alabiliyoruz.

Bu yazılar okunursa ne olur: Seslerin ihtizazları vücuddaki hücrelerde her tarafında atom titreşimlerine tesir eder.

Kağıt üzerine yazılan yazılar. Rakamlar. Kurşun. Altın ve gümüş üzerine yazılan yazılar, yazıldığı yerdeki atomların hareketleri üzerine tesir eder.

Bunlardan ne çıkar dersin, bu soru için cevap “HiÇ” sözüdür.

Hiç nedir bunu bilmek lâzımdır.

HiÇ kelimesinin altında gizli şeyleri de zedelemeyiniz, itirazdan inkârdan birşey çıkmaz.

Kur’ân-ı Kerimde:

“Feseyekfiyehumullahu ve hüvessemi’i-l aliym.

“Sen endişe etme ALLAH sana el verecektir.”

Bu garip tuhaf HiÇ lerden bir iki misal daha verelim.

Kur’ân-ı Kerim’de:

“Kef. Ha. Ye. Ayın. Sad” bir sûrenin başlangıcı harflerdir.

Bunun ne mânâyâ geldiği, okunup telaffuz edildiği zaman ne olduğu, yazıldığı zaman neye yaradığını haber vermiş olsak, ayakların ıslanmadan su üzerinde yürüyecek bir duruma gelirsin.

Bu bahis uzundur.

Bir nebze anlattık.

Abbasi halifesi Müstahzem'in kölesi olan ve ismine Yakud-u Müstahzemî denilen bu köle cihan hattatıdır.

Bağdatta vefât etmiştir.

Tezyin ettiği camide medfundur. 1001 musaf yazmıştır.

Sultan Selim türbesinde 584. Ayasofya'da 654. Hamidiye türbesinde 663. Hicri tarihli yazdığı kelâm-ı kadimler vardır. .

Abdulkadiri Geylânı bu köle için:

“Enne fî yeddi sırren min esrarullah” demiştir.

“ALLAH'ın esrarından onun elinden bir sır tecellî etmiştir.”

Abdulkadiri Geylanî bu köleye çok büyük hürmet gösterirdi.

Hatta geldiği zaman ayağa kalkardı.

Bunlar basit işler değildir.

O el hünerinde ALLAH'ın sırrını görmüştür Abdulkadiri Geylanî...

20.6.1987 Cumartesi

Künt : kısa.

Sahavet . Cömertlik, el açıklığı, muhtaç olanlara çok ihsan etmek.

Seyyal : Akıcı şey, su gibi sıvı olup akan. Çokça akan su. * Yer değiştiren her şey.

Yokluk

Birçok şeylerin yokluğunu, eksikliğini, kültürümüzü, an'anelerimizi, inançlarımızı taşıyan büyük vasıflı kimselerin yokluğunda seyrediyoruz bugün...

Konağımızı yıktık.

Fakat onun sağlam kalmış malzemesinden yeni bir binadan nasıl faydalanacağını bilemedik.

Dede kültürünün, Osmanlı kültürünün harabesi önünde şaşkın birbirimize bakıyoruz.

Çöküşümüzü içimizde taşıyoruz.

Başkalarını tercüme ederek kendimizi yaptık.

Tepeden inme de olmaz bu değişiklik...

Rahmetli bir düşünenin dediği gibi “bazen doğuluyuz, bazen batılıyız.”

İki sayfayı iki cümlede anlatanlarımız kalmadı.

Hıristiyan garp, düşüncesinde islâmdır.

İslâm şark, düşüncesinde hıristiyan gibidir.

Düşünebilersen sözümüz doğrudur.

Bunun doğru olduğunu idrak ederek anladığımız zaman duyabileceğimiz ızdırap bizi ancak kurtaracaktır.

Ağacı çürüten içindeki gizli kurtur.

Bizi içimizde olanlar çürütüyor.

Kabahati, sebebi dışarıdadır diye toplumu kandırıyor.

Hepimiz habersiz memleketimizin yıkımına birşey katıyoruz.

İnsanlarda akıl hududu içinde herşey iradeleri içindedir.

Hatta peygamber efendimiz:

“ALLAH bana insanların kalblerini açıp bakmamı emretmedi” buyuruyor.

Bu, akla hürmetdir.

Adam konferans veriyordu:

200 kg, boyu 30 cm adam gördüm.

Bir de 30 kg. 2 m. boyunda bir adam daha gördüm.

Nasıl olur efendim.

Deli dedik ya.

Dedelerimizi hakir gördük.

Âdetlerini,

Giyimlerini.

Yemeklerini nefret duyarak terk ettik.

Türk Milletine hizmet etmişleri de lânetledik.

Padişahlara küfredtik.

Şimdi onların isimlerini; köprülere, sokaklara, mekteplere, üniversitelere koyuyoruz.

Evlâtlarımıza soytarıvari isimler koyduk.

Fatma, Ayşe, Satı, Pembe, Döndü, Satılmış isimlerini,

Mehmet, Ahmet, Mustafa, Lütfü, Osman.

Binlerce isimleri terkederek, yeni uydurma mânâlar vererek:

Başak. Filiz, Yalçın, Yaprak, Yağmur, binlerce var...

Bundan başka yahudi, hristiyan, garpli isimler de var, Anuşka...

Ey gafletde olan cümle insan!

Sen hangi yecüc ve mecüc

Hangi deccalı bekliyorsun
Hepsi çıktı.

Sen göremiyorsun...

Sokaklarda
Bakkallarda
Dükkânlarda
Pazar yerlerinde dolaşıp duruyorlar...
Yalnız isim değiştirmişler...

Dil değişti ya...

Felâketleri, Zelzeleleri, Selleri, Âfetleri, Kazâları, Tayyare kazâlarını, Vapur kazâlarını doğa dedikleri tabiat kelimesine, bu nizamı yaratan HÂLİK'ı inkâr ederek onun halkettiği kanuna bağlayarak tesadüf kelime zincirine halka yapmaya çalışırsın;

Otomobil kazâlarını, biri civata çıkmasına, bir rot kırılmasına kadar adileştirerek hepsini toplayıp, dikkatsizlik kadrosu ismiyle kısa idrakine sokmaya çabalarsan;

Ruh âlemini viski şişelerinin boşaltıldığı, kumar masalarının dolduğu yerlerde medyum diyerek HAKK'ın en büyük sırrı olan ruhu çağıracağım diye kulüpler kurarak, etrafını bir sürü akıl izan yoksulu diş, erkek serserileri toplayarak HAKK ile bilmeden alay eden güruh...

Vatan kurtaracağım diye:

Derin bir uçurumun üzerinde gerilmiş bir ipi iki elleriyle tutarak bağırان ve yoruldukça el değiştireceğim diyen büyük insanlar!!!!...

Adaleti düzeltereğim diye uğraşan, Hak ve haksızlık nedir bilmeyen. Haksızı haklı, haklıyı haksız çıkarmaya çalışan, girdaba kapılmış (birey)ler!!.

Birbirini yemek isteyen, açlıktan uzvî titreşim içinde olan iki yamyamın birbirini kızarmış hindi gören bersâma “Hallisünasyon” kapılmış (ikey) ler!..

Hastayı geçim vasıtası yapan şifâ vericiler!..

Ninesini hor görüp, yaşlılardaki güzelliği görmeyip genç hastaların bacaklarını yakarak hastanedeki yatağa yatıran hastaneler, hekimler!..

Dindarım diye; Baş dazlak, Kirli sakallı, Pantolonunun paçaları kurumuş çamurlarla süslenmiş.

Ağzı sarımsak kokan, elinde tesbih, sokakda gezen turist hacılar!..

Yalancı Mürşidler, Gavslar, Şeyhler, Efendi hazretleri!..

Ölüsünü musalla taşıma koyup çelenklerle namaz nedir bilmeyen, cenazelerini seyreden münevverler!..

Konuşursan : “İnancım kuvvetlidir” diyen ruh soytarıları!..

Hangi sirkden diploma aldıkları belli olmayan, ağızlarında ezberlediği bir iki kitab cümlesini tekrarlayan âlimler!..

Akşamları evine gelirken yavrularına şeker veya çikalota almayı unutup ve düşünmeyen, Pilsen Birasını unutmayan soytarı babalar!..

Televizyonlarda bile eve gelirken biranızı unutmayın diye yayın yaptıranlar.

Bayağaların söz külliyatı!..

Senelerce yetiştirilmemiş, başıboş bırakılmış zavallı gençleri kolaylıkla suçlayan güya “Büyük insanlar”, ne verdin, ne yardım ettin de bir şey istiyorsun?

Utanmadan...

Anarşist diye köpürdüğümüz

Komünist diye saldırdığımız

Maocu diye bağırdığımız

Dinsiz diye takbih ettiğimiz.

Bu bâkir neslin yetişmesine yardım etmemiş...

Geçmiş neslin hatâlarını hiç düşünmeden hüküm vermek, insan hasleti değildir.

Onları başkaları fırsat bularak yetiştirdi.

Kimde kabahat, Töhmət?

Onu söyleyemem.

Suç olur. Suç ceza görür.

Fiil hâline geldiği takdirde...

Olmuş bir vak’a tarihe geçmiş ise olmuştur demektir.

Bunu hatırlamak ve hatırlatmak suç olur mu olmaz mı?

Hakikat olmuş ise suç değildir, iftira ise hürmetsizlik ve fazilet, vicdan bakımından suçdur. Bir hakikati anlatmak suç sayılırsa, o hakikati gizlemek gayesi varsa suç sayılıyor, işte bu düşünce yurtdaki kargaşalığın nüvelerinden biridir.

Camiler kapatıldı.

Kur’ân okumak yasaklandı.

Bunlar vaktiyle oldu.

Bunlar hakikatler.

Bugün bunlardan bahsetmek “böyle olmuşdu!” demek suç sayılıyor.

Sebep nedir?

Dindarlık istenmiyor demektir.

Bunlar bugün münevverin düşünce ve fikr-i sabitidir.

Onun için suç olur dedim.

Söyleyemem diyerek susmak bizim için hayırlıdır dedik...

Eskiler derler:

“Kazâ beş parmaklı bir şahısdır ki kâm almak istediği zaman, parmağının ikisi ile gözünü kapar, ikisi ile de kulaklarını tıkar. Birini de dudağı üzerine koyarak “Sus” der.”

Biz de sustuk ya!..

21.6.1967 Pazar

Takbih : Çirkin görmek. Beğenmemek. * Kabahatli bulmak. * Kötü gördüğünü bildiren söz söylemek.

Bâkir : Tâze. El sürülmemiş. Bozulmamış. * Erken.

Nüve : Çekirdek, asıl, menba’.

Kâm almak : f. İstek. Arzu. Maksad. Murad. Dilek. Lezzet.

ALLAH ile İnsan Arasında

ALLAH İLE İNSAN ARASINDA

İNSAN İLE ALLAH ARASINDAKİ SIRLAR

“El insane sırri ve ene sırri” Hadis-i Kudsî.

Hadis-i Kudsî demek: Bilgi fikir ALLAH’ın, söz Resûl’ün...

“İnsan benim sırrım. Ben de insanın sırrıyım!”

“Beni bilemezler!..”

Güzel.

Hem de çok güzel.

Madem ki böyledir.

Niçin bu hadis vardır?

O hâlde o sırlara ulaşmak mümkündür.

İlk evvelâ insan nedir?

Kendini bilmek gerek...

Her insanda yaratılırdan mânevî bir labaratuvar vardır.

O labaratuvar da insan kendi kendisini tahlil etmesi ve neticede o tahlil raporundaki sırlar yardımıyla, ALLAH'ın sırrı olan insanı, kendini anlarsın.

O zaman da ALLAH'ın da insanın sırrı olduğunu anlamaya kavuşursun...

Evvelâ “EUZU” ile temizlen, yıkan...

EUZU ne demektir?

Hem şeytanın mevcut olduğunu tasdik etmek, hem de ALLAH'dan yardım istemek bakımından bir duadır.

Bu iki satır kolay anlaşılır nesne değildir.

Tekrar tekrar oku.

Düşün. Sor. Hallet sonra diğerlerini oku...

“EUZU” sakız çiğner gibi devamlı söylenmez.

Nerede söyleneceğini öğren...

Kur'ân-ı Kerimde iki tane küçük sûredir.

“Kuleuzu” ne demektir?

Söyle “euzu” diyor.

Niçin nedir bu?

Anla evlât!

Anlamaya çalış!

Öteden beriden kuru lâf dinleme!

Yalvarırım!

Öğrenmeye çalış!

Öğrenirsen o zaman bu adam doğru söylemiş diye bana da dua edersin belki...

Öğünerek değil de toprak tevazu'u ile söylüyorum.

Bunlar bu kadar açık olarak söylenmemiştir.

Bundan sonra da söyleyecek olmayacak.

Bunu da bil ve niçinini düşün.

Dünyada doğruluk köprüsünden geçmek sırat köprüsünden geçmekden daha çetindir. Bu yolda yürüyenler geri dönmezler.

Dönerler ancak yoldan dönerlerdir.

Sırat köprüsü mânâsı da, ALLAH'ın kullarından arzuladığı temizliği gösterenlerin en muhkem, en emin en İlâhî köprüdür.

O köprüden geçenlerde haşyetullah korkusu vardır.

Acaba bilmediğim hatalarım var mıdır diye aklın faaliyet gösterdiği bir demdir.

Dünyada doğruluk köprüsünden geçmek zordur.

Zira aklın değil nefsin esareti altındadır, insan aklını kullanmayarak nefsinin esiri olmuştur.

Halbuki her iki köprüden gâyet kolay kollarını sallaya sallaya geçmek insanın elindedir.

Nefse hakim olmak hüner mekanizması insanda yaratılışta mevcuttur. Şeytan secde etmedi.

Niçin?..

ALLAH insanlara ya'ratılışta akıl verdi.

Nefis verdi ve serbestiyet verdi.

Serbestiyet verildiği için şeytanın secde etmemesi ilâhî bir gizliliklerdir.

Serbestiyet kazâ ve kader kanununun mevcudiyetinin isbatıdır.

İnsanlar kazâ ve kader kanununa aykırı hareket ederlerse o kanunun tecellîsi olacağından belâları âfetleri kendileri getirirler.

ALLAH'ın bunlarla alâkası yoktur.

Kazâ ve kader kanunu icabıdır.

KADER:

Ezelden ebede kadar olacak şeylerin zaman, mekân, vasıf ve hususiyetleri ile birlikte HAKK tarafından önceden takdir btiyurulmasıdır...

KAZÂ ise, bunların zamanı gelince tahakkuk etmesidir, ortaya çıkmasıdır. Olaylar önceden takdir edildiği için meydana geliyor değil, dikkat et! Aksine bunların iradelerini hangi tarafa kullanılacakları, ALLAH'ın ilmi ezeli ile önceden takdir edilmiştir...

O hâlde kader ALLAH'ın yaratılışta herşeye koyduğu nizam kanunudur. Değişmez. Kazâ ise zamanı gelince bu kanunun icabı tahakkuk etmesi tecellîsidir.

Ateşde yakıcılık var.

Ona elini sokarsan yakıcılık kader icabı kazâ şeklinde tecellî edecek, elin yanacak.

Kazâyı sen tahrik ettin.

Kader tecellî etti.
Takdir cümle mahlûkata şamildir.

Canlı cansız...
Her işde dikkat etmek lâzımdır.

Dikkat aklın gözlüğüdür.

Akıl daima dikkate hâkimdir.

Dikkati kaybederse dünyada câri kanunların tesiri altına girer.

“Kazâ” budur...

Mi'rac Tayy-i Mekan Değildir

Mi'rac Tayy-i mekân değildir.

Tayy-i zamandır.

Mekansızlıktaki oluşları mekândaki “zaman” ölçüsüne vurduğumuz zaman milyarlarca yıllar ortaya çıkar.

En basit olarak elektrik ve ziyânın saniyedeki sür'ati 300.000 km.dir.

Bunu mekânda zaman ölçüsü olan, bir an bir saniye ile ölçmek aczi derecesine düştüğümüzün kimse farkında değildir.

Mekânda herşeyin, her varlığın, her maddenin bir oluş müddeti vardır. Dünyada her şey bu müddet ile mütalaa hududuna girer.

“KÜN : ol!” emri ile herşey teker teker şartlara bağlı olarak bu “kün” emri ile kendilerine verildi.

Bir tohum bütün bunları hâizdir.

Malzemesi, CEVHERi her şeyi içinde gizli.

Kün emri de verilmiştir.
Şart, Toprak, Su, Hararet, Bakım, Emre itaat.

Yâni “emr-i hazırdır”.

Yavaş yavaş O tohumda gizli “Kün! O’nun muradı” ne ise ortaya çıkar.
Bir orman olur bakarsınız.
Herşey böyle bir ahenk içinde kâinatda...
“Kün : ol!”

Emrinde gizli hepsi...

Akıl yanlış doğru terazisi olarak verilmiştir.

Yanlışı yapmamak için aklın gözlüğü dikkatdir.

Dikkat edilmezse doğrudan ayrılmayan, EL ADLÜ esmâsına bağlı olan akıl dümdüz gider.

Ve kâinatda câri maddî ve mânevî değişmeyen kanunların tecellîsi hududuna girer.

“O zaman” buna kazâ ismi veririz.

Besmele söylemek her türlü işin başında husule gelecek “kün!” emrinde verilmiş değişmeyen, tecellî ettireceğin kanuna “emrolunduğu üzre ol” diye haber vermektir.

Unutma burayı tekrar tekrar oku...

Bütün bu “Kün : ol!” emrinde her şeydeki değişmeyen sükûn hâlindeki kanunda ALLAH’ın EL ADLÜ esmâsı gizlenmiştir, ilâhî adaletin adaleti bazen yokmuş gibi görünür.

Unuttu zannedersin...

Yalan bu maddî ve mânevî adaleti hiçe saymaktır.

Sakın böyle düşünüp isyan ve inkâra gitme!..

Öyle bir zaman gelir ki şaşırır kalır perişan olursun.

ALLAH’ın adaletinden şüphe etmek küfürdür.

Bu adalet değişmeyen hem maddî hem mânevî bir kâinat kanunudur.

Her sırrın akıl hududuna tefekkür perdesine getirilmesini Cenabı HAKK hiçbir yaratığa vermemiştir.

Yalnız tek bir insan o da bunu söylemek iznini HAKK’dan alamamıştır.

Âdemde tecellî eden HAKK’ın kudretlerine secde edin emri çıktı...

Secdenin mukabili erkeklere Cuma namazı farzolundu.

Âdem, Cuma günü halkedildi.

Hac, Resûl’ün son senelerinde emrolundu.

Kâbeyi ziyâret, insanın aslına, kendi secdesidir.

Topraktan halkedilen Âdemin toprağı zira Kâbeden alınmıştır.

[ALLAH'dan Korkan İnsan](#)

Âdildir

Doğrudur

Merhamet ve şevkat sahibidir.

Bu hasletler ALLAH’ın kula bahşettiğı kendi esmâlarının insandaki tecellîsidir.

Böyle kimseler ALLAH ile “DOST” dur.

ALLAH’dan korkmanın altında ALLAH sevgisi gizlidir.

Onun altında da ALLAH’ın kula karşı sevgisi “gizlenmiştir”!..

Böyle hâle ermiş kul nereye bakarsa, ne düşünürse ALLAH ile birliktedir.

Göz görür.

Dışı görür, içi göremez.

Sonu olanları görür.

Sonsuzları göremiyor.

Göz kendinden çok uzak veya çok yakın olanları göremiyor.

Sesleri, Tatları, Sıcaklığı, Soğukluğu koklama ve tatma duyguları göremiyor.

Gördüğü şeyleri dışarıda yerli yerinde görür, içinde değil...

Ses duyulur fakat kulakta değil.

Sesin çıktığı yerde.

Sanki kulak uzamıştır.

Gören, işiten “O”.

Senin içinde “O” dur.

“Ben kulumla görür kulumla işitirim.

Kendimi göstermek için âlemleri yarattım” diyor.

Görünen herşey tahammülün şekilleridir.

Akıl için uzak yakın yoktur.

Göz yanılmasının çeşitleri vardır akıl bundan münezzehdir.

Bazı şeyler ve hadiseler vardır, yakından baktıkça daha anlaşılmaz bir hâle gelirler.

Karmakarışık teoriler ve akıl karıştırıcı fikirler, anlaşılması kolay basit bir çalışma ile berraklaşabilir.

İnsan vücudu basit mekanizmalar kullanarak trilyonlarca hücreyi harmoni içinde çalıştırmaktadır.

Dikkat edilirse halk hikâyeleri gerçeğe, gerçek de halk hikâyelerine karışmıştır.

Bunları olduğu gibi kabul edeceksin.

O zaman insanın idrak hududu dahilindekilerle idrak hududu haricindekileri harmoni hâline getirir.

Her zaman hayal ettiğin şeyi yapma...

Formülü ortaya çıkar.

Köprüden geçerken uygun adım geçmemeli.

Titreşim yükselir.

Uygun adım, sarsıntı yapar, köprü çöker.

Titreşim, yanındakini aynı titreşime sokarsa buna rezonans denir.

Bilir misin:

Dilsiz yoktur.

Biyolojik olarak dil vardır.

Ses alamadığı için konuşamıyor.

Kulak dilin en büyük arkadaşı.

İç âlemini maddeye sığdırmaya çabalamak doğru değildir.

Bu hâl el ile tutulamayan, hava gibi lüzumlu ve insan gönlüne lâzım bir şeyin kaybolduğunun delilidir, gaflet. ALLAH’dan uzak kalma şemsiyesini başından artık kaldır. İnsan ALLAH’ın yanındaki kıymetini aramamalıdır.

ALLAH’ın sizin yanınızdaki kıymetini ölçün.

O zaman kendi insan kıymetinizi anlarsınız.

Bunu anlamak sistemle, hayatda çalışan üstün bir zekâ potansiyeli olanların işidir.

“Bir lokma helâl rızık yüz lokma içine haram karışmış lokmadan daha doyurucu ve vücut için şifâlıdır. Hayırlıdır.”

Bu hadiste hakiki islâmın sırrı gizlidir.

Helâl nedir?

Helâl kelimesi yalnız islamda vardır.

Tek kelime olarak başka dillerde mukabili yoktur, anlamı da yoktur.

Haram nedir?

O da aynıdır.

Birçok mubah gibi görünen hareketler vardır.

Bunların hepsi zâhiren ALLAH’ın kullara bir ikramıdır.

Bunların bânını ise “imtihandır” dikkat et!..

ALLAH’ın cilvesinden korkmalıdır.

İçini kimseye gösterme!

Taa ki dışın içinin süsleriyle süslenmiş olur.

Sonra dışdan için görünür.

Bunu ancak Velî görür.

O zaman himmet eder.

Dinle:

Anasına karşı geldi.

Fena muamele yaptı.

Sonra pişman oldu.

“Ana affet!” dedi.

“Analar ancak sever oğul... Bağışlamak ALLAH’a mahsusdur” diye cevap verdi...
ALLAH günahları bağışlar diyoruz.

O hâlde günah kâinat kanununa aykırı hareketin tamiri için buna yalnız ALLAH kadirdir demektir.

Duada HAKK’ı unutmamak gizlidir.

Bilir misin, dua sana birşey ilâve etmez.

Bir şeyi de eksiltmez.

Dua o ile zararlılar zararsız bir hâle gelebilir.
Dertlerini, Izdıraplarını, Yoksulluklarını sakın söz hâline geçirme.

Vakur bir sefalet içinde kal!..

Bu hâl, içinde sessiz sözsüz kalsın!

Zira “Bir dost bulamadım gün akşam oldu!” sözündeki gibi.
Daima, çetin şartların yetiştirdiği insanlar vardır.

Onlarla konuş gelişi güzel değil...

“Derdi “ALLAH” verdi!”

“Şifâyı da “O” verir!” derler.
Doğrudur.

Fakat anlatılan mânâ değildir.
Sabret!..

ALLAH kula niçin dert versin...
O hâlde bu ne demektir?
Benzin olan yerde kibrit yakarsan âni patlama olur.
Yanarsınız.
Ölürsünüz.
Sakat kalırsınız.
Benzin ateşe maruz kalırsa patlayacak.
HÂLİK’in yarattığı kâinat kanunu böyle...

O hâlde burada derdi kim verdi?
Bilememen.
Gafletde olman.
Yahut ihmal etmen değil mi?

Evet!..
Yok evet değil hepsi Allâh'dan geliyorsa o zaman derde devâ halketmezdi iyi düşün!..
Derdi ALLAH'ın koyduğu nizamdaki kanunun hilafı hareket verdi.

İnsanoğlunda ölüm korkusu vardır.
Bu hâl yaratılış ile verilmiş bir duygudur diyelim.

Bu, dünyada fâni oluşun bilmeden başka şekildeki delilidir.

Bu korku, insanın aynı zamanda yok olmayacağını da delilidir.
Her yaratılanın takdir edilen bir ömrü vardır.
Her canlı. Cansız. Hayvan. Nebat. Maden, insan. Kâinatın bile...

İnsan, duygu organlarını kontrol altında tutarak ruhun üfüleyişlerine kulak verenlerden olmak gerek...
Evvelce gelip geçen hadiselerde düşünebilenlere ibret olacak çok şey vardır.
Her şeyin iyisini seçmek lâzımdır.

Buna “ahsen” denir. Zâhiren ALLAH'ın kullara ikramı hareket ve gıdalar vardır.

Bunda ALLAH'ın cilvesi gizlidir.

Dikkat etmek gerek, imtihandır.

Korkmak lâzımdır.
Mubah olan her şeyin bazen terk edilmesi güzeldir derler.

Buna “vera’ ” denir.

Namaz abdestsiz gezmek.

Yemek yemek, içmek.

Konuşmakta bir günah ve hatıra gelecek aksak bir durum yoktur.

Fakat daima abdestli bulunmak.

Abdestsiz konuşmamak.
Abdestsiz su içmemek
Abdestsiz yemek yememek “Ahsendir”.

Sarımsak, soğan yemek sıhhate çok faydalıdır.

Yenmesinde bir günah yoktur, mubahtır, helâldir.

Yememek ise “ahsen” dir.
Dikkat etmek lâzımdır.

Bazı hatâlar vardır, insan bütün hayatı boyunca onlardan kurtulamaz.

Aynı zamanda hayatın boyunca kurtulamayacağın alışkanlıklar vardır. Bunların iyilerini saklamak gerek.

Halbuki bugünkü nesil bunları kaybetmiştir.
Eski dediğin:

Âdetlere. Gıdalara, ihtiyaçlara, kusur görmeden yaklaş.

Onlarda asıl kendini görürsün.
İnsanın iç âleminde;

Madde yapısında, hücrelerinde, atomlarında her şeyde ALLAH’ın varlığını anlamak için mükemmel harmoni hâlinde işleyen bir cihaz bir mekanizma vardır...

Biyoloji, Fizyoloji, Kimya bunların normal dediğimiz hâli patolojik dediğimiz değişen hâlleri durumları basit bir düşünce ahengi içinde kıvrananlar bunu anlayamazlar.

Zira madde ile çengellenmişlerdir...

Çetin şartların yetiştirdiği insanlar vardır.
Gübre yığınları içinden gül kokuları saçarak çıkacaklarını sananlar da çoktur.

Bunlar nefsin esareti altında kalmışlardır.
“Şeytana uydum böyle oldu!” lâfı akıllı lâfı değildir.
Akıl insanın ruhu ile iş görür.

Yek diğerinden ayrılmazlar.

Şeytan ruha musallat olmaz.

Olamaz.

Nefse musallat olur.

Nefis, islâm lûgatından başka bir dilde yoktur.

Nefis denilen insana bitişiktir.

Gölgesinden daha yakındır.

Adetâ insanın içindedir, insanın kendisidir.
Lûgat mânâsı, bir şeyin zâtı.

Aynı.

Fakat o değil.

Aynada insan kendisini görür.

Fakat aynada görünen o değildir.

ALLAH ile kulun  demiyeti arasında en büyük perde nefisdir.

“Nefsini bilen RABB’ını bilir”.

ALLAH’dan h li boş farzolunan her şey b tıldır.

ALLAH’dan h li boş bir yer ve O’nsuz mevcut olmadığına göre b tıl da yoktur.

ALLAH’ın tecell lerini görmeyenler b tıl kelimesini kullanırlar.

Her şeyde ALLAH görünür.

Z hirde b tın ol ki b tında z hir olasın.

Bir Arap ş iri söylemiş:

“Senin olmadığın yeri göster de cehennemi göreyim!”

G r nende kay bol ki g r nmeyende görünür olasın.

ALLAH’ın hoşnudiyetini celbedebilecek sevgi amel ve hareket k inat ahengine uymaktır ki bu ALLAH’ı zikirdir, işte en büyük zikir budur.

Nedir bunlar :

Sadaka,

Güzel söz.

HAKK için yek diğerini sevmek.

Bunlar atoma kadar gider bu sevgi...

“Her şey HAKK’ı tesbih ediyor” Ayet.

Bu ne demektir :

Hepsi bir  henkde zikirdedirler demektir.

ALLAH kudret ve güçleri ile süslediği insana kendisini zikretmesini gizli olarak emretmiştir, işte vücud işlemesi...

Zikirdir.

Kendine iyi bak. O zikri bozma.

Vücud hücreleri ile, atomları ile birlikte her an zikir h lindedir.

Vücudun biyolojik, kimyasal, fizyolojik intizamına bakmak k fidir.

K inatda kusur yoktur.

Bu l fları kimseden işitmedik diyeceksiniz.

Evet doğrudur.

Zira beni kimse bilmeyecek.
Beni yalnızlık örtecek.
Basit bir düşünce içinde kıvranmıyorum.

Kusur görmeden yaklaş!
Beni kendinde görmeye savaş!
17.12.1987 Cuma

Ahsen : En güzel. Çok güzel.

Cilve : Esmâ-i İlâhînin tecellisi. * Tecelli. * Güzellere yakışır duruş ve davranış. Dilberâne hareket. Naz ve edâ. Hoşa giden görünüş.

Vera' : Takvânın ileri derecesi. Bilmediği ve şüphe ettiğini öğrenip iyiye ve doğruya göre hareket edip bütün günahlardan çekinme hâleti.

[Dinle!..](#)

Kimseye ne derdini
Ne acını
Ne ızdırabını açma!..
Melek bile bilmesin...
ALLAH'a aç her derdini. Arzularını...
“Yan ama tütme!”.
Dertlerinden mahlûkata şikâyet etme!

RAHÎM olan Er RAHMÂN'ı merhametsize şikâyet etmiş olursun...

Yazılıandan gayri gelmez, iyisi de gelir fenası da.

Hepsini hoş gör!
Kadere boyun eğ!..
Dik durursanız gölgenizin kambur olmasına aldırmayın!..

Bir hatâ yaparak eski hatâyı düzeltemezsin.

Vahşi bir ormandasın kimin düşman olduğunu anlayamazsın.

Bir tuz danesi ancak lezzetini anlayabileceğimiz bir cesametde olduğu hâlde gözle görülmesi mümkün olmayan milyonlarca atomlardan teşekkül eder.

Deniz tuzunun parçasını bile görmek mümkün değildir.

İnsanlar akılsızlıkları yüzünden alınlarında yazılı olanlarından daha çok acı çekerler.

İnsan ile ALLAH arasında perde nefisdir.

Bu perde oruç ile incelir..

Unutma!

Kendini bir ekranda görüp işiten insan işte bu perdenin içindeki, gönüldür.
Kimse “gönülü” târif edemez.

Edilmez de.

Gönül, insanın gölgesinin gölgesinin mânevî görünmez gölgesidir.

Rüyada ses vardır.

Renk vardır.

Konuşma vardır.

Ağlama vardır.

Harb ve kavga vardır.

“Acı yoktur. Koku yoktur. Küfretmek yoktur. Gölge de yoktur...”

Biz mekân âleminde yaşıyoruz.

Fakat içimizde mekân olan cesedde de kudret âleminden birşey taşıyoruz. O da “gönül” işte...

Mutlak hakikat ALLAH’dır.

Kâinatda ne varsa O’ndan...

Fakat hiç birşey “O” değil...

O’nu göremiyoruz.

Zira O’nun dışında değiliz...

O hâlde içine dön!

“Sırrı kimseye verme herkesden üstün olursun!”

İçini dışınla ört!

Gösterme aynaya bile...

Günah olur.

Günah seni ALLAH’dan perdeleyen herşeydir.

Unutma!..

Men’ edilen bir şeyden kaçmaya uğraşmak şüphede olmak demektir.

Şüphe aklın zelzelesidir.

İnsan mum gibi olmalı iğne gibi değil...

Sabır bir nevi istek ve arzuyu; ALLAH’ın arzusuna, takdirine koyduğu değişmeyen kanuna bırakmaktır.

İstemek bir nevi takdirde itiraz gibi görünür,

“İsteyin vereyim!” demesi insan serbest bırakılmıştır.

Rızkı tekell f etmiştir, inanmayı imtihan var bu işde...

Âdem suçu üzerine aldı.

Neden?

ALLAH’ın el GAN  esm sının altında gizlediği sırrı o da gizledi.

Bazı insanların rahatlıkla anlayabildikleri birçok hakikatler vardır. D ş nemeyenlerin ink rına uğrarlar:

Melek gibi. Cin gibi. Tekrar dirilmek gibi. Cennet ve cehennem gibi... Sorgu gibi.. Bu işlerde gürültü yapmayınız.

Ne dışarıdan ne i inizde...

Kendi sesinizi o zaman işitirsiniz.

Develer   lde zevk ile sabır, kanaat hasletlerine sarılarak y r rl r.

 st ndekiler ise bunlardan habersizdirler.

Sabırda olanın h line ne insan, ne cin, cümle yaratıklar akıl erdiremezler.

Onun için dünyada su kabarcığı gibi olmalıdır, i ine yabancı sokmaz su kabarcığı...

Ne eş ekler vardır ki at üzerinde gezerler.

Ne büyükler vardır ki binecek eş ekleri yoktur.

Özür dilerim!

Hayvanı hakir görecek veya tahkir edecek değilim.

Yağ g le fed  olur ve g l yağı olur.

G l n kıymeti gizli, yağınki aşık rdır.

Yağ gül yağı oldu mu kilosu on bin lira olur.

G l  dalından ayrıldığı zaman onu ister yağ diye kokla ister g l diye...

Bir taştan kaynak çıkıp aksa, taş artık o akarsuyun içinde gizli kalır.

Artık kimse ona taş demez.

Çünkü o taşdan çıkıp akan m b rek bir sudur.

Bu k selere HAKK ne dökerse o dolar.

“ NSANLARLA HOş GEÇİNMEYEN VE KEND S YLE HOş GE İN LMEYEN ADAMDA HAYIR YOKTUR” Hadis.

Kazâ ve kader çâre âlemini daraltır.

Demirle mermeri bile eritir.

Su hâline getirir...

Değirmen taşının dönüşünü görürsün.

Dereyi göremezsın...

İnsanlar kuşların seslerini taklit ederler.

Bu ağız ve boğazın hüneridir.

Fakat kuşların seslerindeki mânâdan haberleri yoktur.

Kuş dilini ancak Süleyman bilir...

Donmuş suyun güneşden haberi yoktur.

Güneşten haberdar oldu mu çözülür.

Isınır, birdenbire akıverir.

Şikâyet; sana senden yakın olan, senin içinde bulunan ALLAH'ın Es SABÛR esmâsına hakaret olur.

Sabır insanın kıymetini artırır.

Her şeyin peşinden koşmak ele birgey geçirmez.

Yalınız kismet olan gelir.

Bu çok ince bir sözdür.

Sabırla kismetini bekleyenin nasibi kesilmez.

ALLAH'ın işlerine karışma!..

Rezil olursun.

Ondan gafil olma!..

Uyandırma utanırsın.

Sırlarını yabancılara açma!..

Helak olursun.

ALLAH'ın gösterdiği yolu keyfine göre tefsir etme!

Yerin dibine batarsın.

Kalbin kapkara olur.

İman nûrun söner.

Anlayışın yok olur.

Nefsin seni boğar.

Bütün dostların düşman olur.

Komşuların seni sevmez, arkadaşların senden uzaklaşır, dünyada kısmetin kesilir.

Âhiretde de en çetin azaba girersin.

Bunlar böyledir.

Hiç şüphe etme!

Şüphe aklın zelzelesidir.

Sonu düşün.

Bizden söylemek...

İnsana dünya için yetecek rızık verilmiştir.

Âhiret için rızkı sen arayıp bulacaksın...

Senin dua etmen ona birşey artırıp eksiltmez.

Fakat senin için çok kıymeti vardır.

Duada HAKK'ı unutmamak gizlidir bilir misin?

Yapacağın dua ile zararlı birşey zararsız bir hâle gelebilir.

Az şeyle çok şey görebilirsin.

Dünyada en güzel iş...

Beş vakit namazı vaktinde edâ etmektir.

Bu söylediklerimi yaparsan bir zaman olur benliğin tamamen kaybolur.

Bir hayali varlık gibi gezersin.

ALLAH bütün kuvveti ile seni muhafaza eder.

Etrafında görmediğin ilâhî bekçiler bulunur.

Kötülük ve şaşkınlık sana yol bulamaz.

O zaman :

Halk sana gelir.

Nûr almak için.

Halk sana uyar, doğru yolu bulmak için...

Secde, varlık halkasını ALLAH kapısına vurmaktır.

Kim kapının halkasını görürse, elbette ona devlet baş gösterir.

Halka yolu gösteren iyyinin inceliklerini öğreten örnek bir insan olursun. Halkın sevgisi seni aldatamaz.

Yoldan çıkaramaz.

Bu anlattıklarım bir sırdır ve Sözde kalır.

Hakikata ALLAH erdirir insanı...

Çünkü ALLAH RAUF ve RAHÎMdir.

“Bir kimse öğretir, öğrenir. Bildiği ve öğrendiği ile âmil olursa melekût âleminde ona azîm ismi verilir” Hadis.

Bu zât âlim-i billahtır.

Birçok bilinmeyen bilimleri ALLAH onun kalbine yerleştirmiştir.

Kimsenin erişemeyeceği sırları ALLAH ona sezdirmiştir.

Peygamberler işte bunları vekil etmiştir.

İnsanoğlunun son durağı buraya kadar.

Bundan sonra Peygamberlik başlar.

Böyle insana bağlanan;

“Benim âlimlerim Benî İsrail peygamberleri gibidirler” Hadis.

Âlim dediği Resûlü Ekrem’in, budur.

“Bir âlimin ölümü bir kavmin ölümünden daha büyük bir kayıptır”.

Bu da hadistir.

Kimseye hased etme!..

ALLAH’a kin tutmuş olursun bu lâfı düşün!..

Hased niçin ALLAH’a karşı kin tutmak oluyor.

Düşün o zaman anlarsın...

Bir zamanlar yoktun sonradan sana bir varlık izafe edildi, işte bu varlık seni HAKK'dan ayırdı.

Ruhanîler zümresine girmene mâni' oldu.

Bu varlıktan soyunmak gerek.
Şimdi senin için put zâhirde yok.

Ama gizli çok...

Kanaatten hiç kimse ölmedi.

Hırs ile de kimse padişah olmadı.

ALLAH dostu olmak için :

Helâl lokma.

Gıybet etme!

Hased etme!

ALLAH'dan başkasına bel bağlama!

İşte velînin sırrı bu kadar...

Boş tarafınızı ALLAH ve Resûlü Ekrem ile doldurunuz, iki cihanda aziz olursunuz...
İslâm, ibâdetin insan şeref ve haysiyetle değer kazanacağını kabul etmiştir.

Haysiyetini kaybeden şeref ve itibarına ehemmiyet vermeyen kimsenin ibâdeti makbul değildir.

Yalan söyleyen. Sahtekâr. Dolandırıcı. Rüşvet alan. ihtikârla geçim sağlayan insanın şeref ve haysiyeti yoktur. ALLAH indinde...

Dikkat edin, sürü hâlindeki insan topluluğunda demiyorum...

İbâdetleri de bunların makbul değildir.

Kabul olunmaz.

Ne namazı namazdır, ne orucu oruçdur.

Şehvet, kralları köle yapar.

Burada şehvet, yasak olan herşeydir.

Sabır, köleyi kral yapar.

Kibir, küçük insanların kendi küçüklüklerini gizlemek için gizlendikleri bir perdedir.

Bir insan dünyada nâra atar.

Binlerce söz söyler.

Yanında oturanlar onları duymaz.

Hakikatta o gürültülerden haberi olmayan uyanık yok mu?

Asıl uykuda olan odur.

Deryaya hızlı akmak isteyen sular da balıklar durmaz...

Aç kal, Kimseye söyleme!

Utan!

Kimden?..

Sana Senden yakın olandan...

Dertlerini, Izdıraplarını, Yoksulluklarını sakın söz hâline geçirme,
Melekler bile duymasın.

Çünkü melekler insanın iç düşünceleri söz hâline gelmedikçe anlayamazlar.

Tek kal!

Vakur bir sefalet sürmesini çok iyi öğren!

Derdin olursa ALLAH ile konuş!

O da utanmazsan...

Kimsenin sözüne aldırma!

Edeble dinle, içini kimseye açma kendine bile...

ALLAH kelâmını dinle!

Resûlü ruhen taklid et!

Bu her şeye yeter.

Onlarla DOL taş!

TAŞ tekrar DOL!

Söz dalgalarının insanlar üzerine çarpa çarpa ruhtan tahrip ettiğini unutma!

Bunlar kar topu gibi yuvarlandıkça büyür, haberin olmadan seni örseler. Zedeler.

Güzel söz dinle!

İçinin sözlerini okşayan sözlere kulak ver!

Her şeye yeter...

Mekke derler.

Orası kılıç müslümanı dolu.
Medine ise Resûl'e gönüllü olarak kucak açtığını düşün!
Mekke Hz.Âdem'den beri gelen bir an'aneyi insanoğlunun ulvî macerasını yeniliyor.
Medine ise sizi yeniliyor!..

26.6.1987 Cuma

Sabırda Birşey Gizlidir

Sabrın sonunda birşey gizlidir.
“Kim ki sabırdadır zaferdedir” buyurmuş Resûlü Ekrem.

“Men sabere zafere”.
Sabretmek zâten zaferdir.

Neye karşı zaferdir?
Bilir misin, HAKK'ın “Es SABÛR” ismine bürünmek zaferidir.

HAKK seni kutlar bu yüzden...

Resûl bunu müjdelemiştir...

Sabır;

Belâya karşı ibâdetdir.

Duadır.

Aynı zamanda içinde küçük bilinmeyen bir isyan da vardır.
Sabır görünmez. Tutulmaz.

“Sabrın yüzü HAKK'a çevrili ise bırak Cebrail de görmesin..”.

Bu söz büyük bir sözdür.

Sırdır hem...

Bu sözle birşey kastediyoruz bilemezsin...

Yolda meyva yüklü kamyon sarsıntıdan yola tek tuk meyva düşürür.

Onları topla al!

Eğer haram demezen...
Sabrın görünüşü ilâhî tevazu' içinde belli olur...

Sabırda hiyle ve desise yoktur.
ALLAH'ın takdirine kendini bırakmak birşey istememek sabrın üstünde bir sabırdır.

İşte o sabır “zafer” dir.

Tevazu', bu takdirde bir nevi ta'zimdir.

Kime karşı, sende saklı olana.

Kendine...

“Ahseni takvim” olmana...

Hülâsa:

Sabır hiylesi olmayanın hiylesidir.

Yâni herşeyde ALLAH'a birşey istemeden kendini bırakmaktır.

Bilir misiniz: Martılar deniz olan yerlerde yaşarlar.

Tatlı sularda göllerde bulunmazlar.

Kılıç yalnız ipeği kesemez.

Şeytan söyledi :

“Âdem oğullarından kötü işten başka birşey gelmez”...

Bizi utandıracak müthiş bir söz bu...

Şeytanın en doğru söylediği söz de bu...

Bunu söylemek ona kendisine verilen vazifenin ismidir unutma!

Kölesini satılığa çıkarmış.

Tellala vermiş.

Köle, efendisine ayrılırken:

“Siz benden daha iyi bir köle bulabilirsiniz, fakat ben sizin gibi bir efendi bulamam!”

Kölenin bu sözü gönlünü yaktı.

Köleyi kucakladı, satmaktan vazgeçti...

Bu köle birgün toprak kazıyordu.

Topraktan bir inilti geldi:

“Kerem sahibi insan isen kazmayı çok yavaş vur.

Çünkü kazmayı gözüme, kulağıma, burnuma, yüzüme, başıma vuruyorsun.

Ben bir zaman cihana sahib bir adamdım, şimdi toprak oldum!”

Köle sessiz ağlamaya başladı.

O sırada Abbasî halifelerinden “Müstahsem-i Billah” geçiyordu.
Köle ile konuştu.

Niçin ağladığını sordu.

Anlattı..

Halife çok içlendi duygulandı.

Efendisinden köleyi istedi.

Efendisi:

“Gider misin?” diye köleye sordu.
“Siz bilirsiniz ben sizin kölenizim...”

Sahibi, halifeye verdi.

Halife onu okuttu.

Kendisi dünyanın en büyük hattatı oldu.

“Yakut-u Müstahzemî” ismi.

Halifenin kölesidir.

1001 mushaf yazmıştır.

584 de yazdığı mushaf hâlen Sultan Selim türbesindedir.

654 de yazdığı Ayasofyadadır.

663 de yazdığı Hamidiye türbesinde mahfuzdur.

767 de Bağdatda vefât etmiştir.

Kendi yazılarıyla tezyin ettiği camide metfundur.
Abdülkadiri Geylanî kendisine çok hürmet ederdi.

Onun için:

“Enne fî yeddi sırren min esrarullah”

“Onun elinde ALLAH’ın sırrı gizlenmiştir” buyurmuşlardır.

Unutma ki insanın içi dışı âyetle doludur.

insanda Sübjektif, objektif âyetler vardır.
“HAKK” ortaya çıkmış demektir.

O zaman:

“Ene’l- HAKK!” haykırışı ortaya çıkar ve ne demek olduğu anlaşılır.

“Görmüyor musun göklerde yerde bulunanlar, Güneş, Ay, Yıldızlar.. Dağlar, Ağaçlar, Hayvanlar birçok insanlar ALLAH’a secde ederler.” “Ediyorlar!” değil.

“Ederler!”.

Burada mecburiyet ve inkıyad vardır demektir.

17.4.1988 Pazar

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ

“Ve lillahi yescüdü men fıs semavati vel ard tav'av ve kerhev ve zilalühüm bil ğudüvvi vel asal : Göklerde ve yerde bulunanlar da onların gölgeleri de sabah akşam ister istemez sadece Allah'a secde ederler.” (Ra’d 13/15)

دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ

“Ve lillahi yescüdü ma fıs semavati ve ma fil erdi min dabbetiv vel melaiketüe hüm la yestekbirun : Göklerde bulunanlar, yerdeki canlılar ve bütün melekler, büyüklük taslamadan Allah'a secde ederler.” (Nahl 16/49)

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ

“Ven necmu veş şeceru yescudan. : Bitkiler ve ağaçlar secde ederler.” (Rahmân 55/6)

Desise : Gizli hile, oyun.

İnsan Dimağı (Beyin)

Ruhun faaliyeti yarım kilo kadar olan dimağ maddesinin içinde bulunuyor.
Oradan dışarı fişkırıyor.

Çok garip...

Bu faaliyet, dimağî maddenin hususi bir vazifesidir, öyle hakedilmiş.

Bütün beşeriyetin tarihi hiyeroglif yazılarıyla dolu bir kitab gibi o maddenin içinde yazılıdır.

İnsan dimağı gözle ve mikroskoplarla akıl vasıtası ile tetkik edilirse: Dağlar, Vadiler, Köprüler, Üzerinden su sevkedilmesine mahsus kemerler, Büklümler, Kubbelere, Bilezikler, Çengeller, Odacıklar, Hayvan fosillerine benzer şekiller, Ağaçlar, Çiçekler, Otlar, ipler, Birçok şeyler görürüz.

Bu garip şekillerin faaliyetlerini şimdiye kadar, hiç kimse keşfedememiştir. Bütün faaliyetler dimağ maddesinin hususi bir vazifesidir.

Bazı kelimelerle insanlar kendi cehâletlerini kendilerinden saklamak istiyorlar.

İnsan muhakemesiyle hayvan da sevk-i tabî ile hareket eder ve idare olunur derler.

Bu tamamıyla yanlıştır.

Bunları tekrar canlandırmaya çalışmak, cehâletimizi başka bir kıyafete sokarak yeniden meydana çıkarmak demektir.

Bu nazariye fennin öyle bir arka kapısıdır ki, ön kapıdan geçmek kudret ve cesaretini hâiz olmayanlar ancak buradan sıvışmayı düşünürler.

SEVK-İ TABİİ : Instringere latineden instinct Fransızcaya geçmiştir. Velhasıl mânâsız bir sözle izaha kalkmışlardır ki bu tembelliğin eseridir.

İnsan ve hayvan ruhlarının ne olduğunu tetkik zahmetine katlanmaktansa böyle boş bir kelime icâdetmek eskilere kolay gelmiş...

Hakikat daima hakikatdır.

Onu göstermek için muayyen bir zaman olamaz.

Söylenip söylenmemesi lâzım gelip gelmediği bir mevsim de yoktur.

Hayvanların zihnî melekeleri yoktur demek cinnetdir.

Hayvanlarda : Memeli, Memesîz, Ehli, Vahşi hayvan kadrosunda ne kadar varsa, Kuşlar, Balıklar, Böcekler...

Hepsi: Bizim gibi hissederler,düşünürler,
Muhakeme ve mukayese ederler,
Seçerler,
Karar verirler,
Onların da hafızası vardır,
Aşk ve nefretleri vardır..
Bazı hassaları insanlarmkinden çok kuvvetlidir.

Tilki yuvasını yaparken iki kapılı yapar.
Tavukları boğarken kümes sahibinin bulunmadığı zamanı seçer.

Kırlangıçlar, yuvalarını serçeler işgal ederse diğer kırlangıçları çağırır onları dışarı atarlar.

Bunda açık bir tefekkür, düşünce eseri görülmektedir.

Yaşlı hayvanlar gençlere nazaran daha tecrübelidirler.

Balinalar kilometrelerce uzaktan birbirleriyle konuşurlar.

İnsan dimağı ile hayvan dimağı arasında anatomik, kimya, gerek gözle gerek mikroskopla bir fark bir ihtilâf yoktur.
Görürler gözleriyle.

İşitirler kulaklarıyla.

Aşk, Sadakat, Minnettarlık, Vazife hissi, Dostluk, Fedakârlık, Hak ve haksızlık fikirleri, tefehur, Kıskançlık, Kin, Canilik, intikam arzusu hayvanlarda da mevcuttur.

İnsanlar buna sevk-i tabiî demişler.

Sirklere gidiniz!

Göçmen kuşlara bakınız!

Bütün hayvanları tetkik ediniz bunları görürsünüz.

Hayvanlar da kendi aralarında konuşurlar.

Frekansları seri olduğundan onları alıp anlayamayız.

Onlarda aile hayatı olanlar vardır.

Muhtelif mahlukattaki korku hâli acı duymak endişesinden çıkar.

Her acı mutlaka dimağ tarafından idrak edilen bir hisdir.

Dimağ yalnız düşüncenin ve akla ait bir takım uzvî melekelerin âleti, uzvî değildir. His, hareket iradî vazifeler buna dahildir.

Bu faaliyet dimağın sincabi madde vasıtasıyla husule gelir.

Filozofların birçokları en açık meseleleri birtakım boş lâf tufanları ile boğarlar.

Onların zekâsı ancak basit ve vazih şeyleri karıştırmak ve muğlak bir hâle sokmaktır.

Her türlü acı alındıkları noktada duyulur.

Halbuki bunu dimağ duyar.

Onu dimağa götüren sinirin ucunda değil, acı dimağda duyulmuştur.

Birçok nazariyeler bir mantık neticesinde kabul ediliyor.

Akıl ve fen de bunu kabul etmek mecburiyetinde kalıyor.

Fenne göre hayatı ve ilk nesli husule getiren “Tabiî kanun”, şimdi mestur örtülü bir hâldedir.

Çünkü bu kanunun faaliyet icra etmesi için muhtaç olduğu muhit artık mevcut değildir.

Bugün yeniden uzvî madde teşekkülü görülmüyor.

Kıymetli taşlar, Granit, Kuvars, gibi madenlerin teşekkülü hemen nihâyet bulmuş gibidir.

Hücre bir iptida değil, belki kendinden evvelkilere nazaran bir devamıdır.

Tabiat hadiseleri bir silsile hâlinedir.

Bu silsile dahilinde hiçbir zaman boşluklar olamaz.

Yaratılışda konulan kanun değişmez.

Ancak ona inkıyad edilir.

Meselâ: Ayaklar yürümek için ihsan edilmiş bir uzuv değildir.
Gözler görmek için ihsan edilmiş değildir.

Gözlere sahip olduğumuz için görürüz.

Ve ayaklara sahip olduğumuz için yürürüz demek daha doğru olur.

Çünkü ruhî faaliyetlerin tezahürü için yaratılış kanunu böyle ortaya çıkmıştır.

Ehemmiyet verilecek şey sebep değil neticedir.

Geyik uzun bacaklara mâlik olduğu için çok koşabilir demelidir.

Tesadüf diye, sebebi ve kendisinden evvelki hadiseye irtibatı bilinemeyen yeni hadiseler, olaylar vardır.

Binlerce erkek arının kovanlar içinde bulunması ve bunların kendi dişi arkadaşları tarafından dışarı atılmaları ne gibi bir faide üzerine istinad edebilir.

Arılara nefsini müdafaa için iğne bahşedilmiştir derler.

Halbuki biçâre arı bu iğneyi kullandıktan sonra mutlaka ölmeye mahkûmdur.

Âzası noksan doğan çocuklar neye yarar?

Tabiatda bir gaye yoktur.

Hiçbir şey muayyen bir istikamete doğru ilerleyemez aklımıza göre.

Dikkat et aklımıza göre dedik.

Şimdi söyleneceği hayır veya evet ile hâlledebilirsen bütün esrarlar aklına dökülür ama çok düşün!

“Hastalığı yaratarak, yanında bir devâsını, bir de devâsını halletmektense hiçbirini yaratmamak daha makul olmaz mı?”...

Hülâsa: ALLAH’ın haricinde kâinat yoktur.

Mevcudatın ve faaliyetin hepsi ALLAH’ın görünüşüdür.

Değirmenin sesini işitiriz fakat değirmenden eser göremeyiz.

Herşey bu sesde gizlidir.

Her sesde birşey gizlidir.

Bu seslerle onun ne gizlediğini bulmak bilmek hünerdir.

Fiil, Hareket, Düşünce, Lâflarda, insanın hakikati gizlidir.

Bu hareketlerin, fiillerin hepsi insanın inancına, itikadına çok defa aykırıdır. Dindarım der, yaptığı hareketler düşünülürse dinen yasak ve küfür olan şeylerdir.

Amelî hayatda herkes dinsiz gibidir.

Zira herkesin fiili hareketi, düşüncesi, lâfını konuşması itikadını yalanlamaktadır...

8.5.1987 Salı

Sevk-i tabîî : Hayvan veya insanların düşünmeksizin Cenab-ı HAKK'ın sevki ile olan hikmete uygun hareketi. Sevk-i kaderî, ilham veya sevk-i İlâhî demek daha doğrudur.

Muğlak : (Galak. den) Kapalı, kilitli. * Anlaşılmaz, çapraşık söz.

Sayhaten Vâhideten

“Ad kavmini yok eden ses” nedir?

Tek bir ses...

“INNA ERSELNA ALEYHÎM SAYHATEN VÂHİDETEN” Âyet

“Biz onun üzerine tek bir ses gönderdik!”

Mahvoldular bir anda yenmiş saman gibi oldular.

BiZ, (Burada yaradılış kanununda bulunan değişmez icra kuvveti)

“ALEYHÎM” onların üzerine. “Onların” demek, bu kanuna aykırı hareket edene, o kanunun ceza vermesi...

1- “Sesinizi peygamberin sesinden fazla yükseltmeyin” âyet. “Yükseltmeyin” emirdir.

Bunda ne gizlidir?

2- “ALLAH yavaş konuşanları sever”. Hadis.

Gürültü, yüksek ses ALLAH’a karşı edeb dışıdır.

ALLAH bunu sevmez, isyan olur...

3- “Tebessüm ALLAH’dan, kahkaha şeytandandır”.

Tebessüm ilâhî bir tezahürdür.

Kahkaha ise şeytanidir.

Yâni edeb dışı demektir.

4- “Sûr-u İsrâfîl. Borusunu üflediği zaman herkes birden dirilecek”. Âyet.

5- İnsan maddesinin tahammül edeceği ses hududludur.

“Hududu aşmayınız”. Âyet.

ALLAH hududu aşmayanları sever.

Ses, Gürültü:

Bunlar vücudun tahammül hududunu aşarsa, insan vücudu maddesini “ter” gibi taşıdığı kan kimyası bakımından minerallerin, organik uzvî maddelerin, atomların kaynaştığı bu muhitli

küçük bir ihmal buhar olmasına kadar gidecek bir bomba hâline getirir, âni bir patlama, yanar kül olur.
Gürültü, Âni olur.
Tedrici devamlı olur.

Zaman zaman devam eder.

Şiddetine göre yaptığı titreşimler :

- 1- Metabolizmayı
- 2- Kimyasını
- 3- Atom muvazenesini
- 4- Anyon, katyon elektrolizini
- 5- Sinir sistemini
- 6- Dimağ maddesinin hususi bir vazifesi olan ruhî faaliyeti etkiler...

Devamlı gürültüler: Kanda, dimağda potasyum muvazenesini bozar.
Kanda çinko, bakır, kalay, demir, potasyumun azalmasına sebep olur. Sinirlerde, Ruhî bunalımlarda, Delilerde potasyum eksiktir.

Krom eksikliği damar sertliğine bunların ses gürültü ile alâkası sıkıdır ve vardır.
Ses ihtizazları böbrek taşlarını parçalıyor.
Kuvvetli ses, Siren 30 sn de yumurtanın beyazını pişiriyor.

İnsan vücudunun maddesi kimyası ile birlikte:
Soğuğa, Sıcağa, Sese, Gürültüye, Ziyâyâ, Ateşe, Gülmeye, Gıdıklanmaya, Havaya, Suyu, Kedere, Sevgiye, Cinsi ilişkiye tahammül hududu muayyendir.

Bunların azalması veya çoğalması vücudun âni veya tedrici yok olmasına yol açar.

H₂O su hararete maruz kalırsa buharlaşır.

Hidrojen ve Oksijene ayrılarak yükselir.

Yukarıda bulut olur.
Bu bulut soğuğa elektriğe çarpılırsa tekrar Hidrojen ve Oksijenle birleşerek su olur.

Aşağıya iner.

Bir misal verelim: Fen ve ilmin izah ettiği tabiî bir olayın izah edilemeyen tarafı;

Şimşek, bir elektrik boşalmasıdır.

Fakat izahı kolay değildir.
Her şimşekde 10 milyon volt değerinde bir gerilim vardır.

Açığa çıkan bu enerji havada âni bir hararet yapar.

Bu hararet 15.000 C⁰ derece kadardır.

Bu sıcaklık bir saniyenin 1/1000 i kadar sürdüğü için ısınan hava büyük bir hızla yükselerek dağılır.

Soğuduktan sonra tekrar havanın eski yerine dönmesi de gök gürültüsünü meydana getirir. Şimşek çakışı yarım saniyede yere düşerken, 50 m. yakın yerden yukarı diğer bir akım ile birleşir.

Kümülüs-Limbus bulutunun tabanı yâni alt kısmı negatif, tavanı üst kısmı pozitif yüklüdür. Bir bulutdan biri yere, biri de yerden yukarı akımlar birleşerek bir elektrikî kanal yaparlar.

Bu da yıldırım düşmesidir.

Bu izahlar fennî, ilmî akademik izahtır.

Akıl kabul eder.

Şimdi:

Atmosferdeki bu elektrik nereden geliyor?

Bilinmiyor.

Çok nazariyeler var.

Hiçbiri doyurucu değil...

Bunları tekrarlamak cehâletimizi başka bir kıyafete sokarak meydana çıkarmak demektir.

Nazariyeler fennin öyle bir arka kapısıdır ki ön kapıdan geçmek kudret ve cesaretini haiz olmayanlar ancak buradan sıvışmayı düşünürler.

Hakikat daima hakikatdır.

Onu göstermek için muayyen bir zaman olamaz.

Söylenip söylenmemesi lâzım gelip gelmediği bir mevsim de yoktur.

Filozofların birçokları en açık meseleleri, bir takım boş lâf tufanları ile boğarlar. Onların zekâsı ancak basit ve vazih şeyleri karıştırmak ve muğlak hâle sokmaktır.

Maddî düşüncenin bir hududdan sonra küflenmiş perdelerini yırtmak lâzımdır.

O zaman nereden geldiğini anlarsınız.

5.6.1987 Cuma

“İnna erselna aleyhim sayhaten Vâhideten fe kanu ke heşimil muhtezir : Biz onların üzerlerine korkunç bir ses gönderdik. Hemen hayvan ağılına konan kuru ot gibi oluverdiler.” (Kamer 54/31)

[Vahîy](#)

Vahiy:

Aklın kavrayamadığı, kulakla alınamayan sessiz ihtizazların, insan mekanizmasında “Söz, Lâf, Mânâ”ya çevrilerek çıkan, kulakla duyulan ilâhî sözlerdir.

Kelâm, Kur’ân-ı Kerim budur.

Biz buna ALLAH kelâmı diyoruz.

Mânâya...

Dikkat...

Kur’ân-ı Kerim yâni kulakla duyulan ilâhî sözler Arapçadır.

Fakat ilâhî ihtizazlar yâni “vahiy” Arapça değildir.

İhtizazların, vahyin çevrildiği yerin dili Arapça olduğundan o şekilde seslenmiştir.

Vahiy aslen bilmediğimiz akla sokamadığımız “ALLAH” çadır.

“ALLAH”ca nedir?

Hiç kimse kendi sesini tanıyamaz.

Sebep çok büyük...

İnsan ALLAH’ın muhatabıdır.

ALLAH ile sesle temas etmektedir.

Teybe ses veren kendi sesini tanıyamaz.

Neden böyledir?

Sapıtma.

Hâlâ anlayamadın mı?..

Bundan başka açık izah yoktur.

Vahiy :

Feyz tariki ile bildirilen şey ...

Beyan-ı ilâhî...

Bu beyan-ı ilâhîyi anlamak da hünerdir.

Birçok ilimlerin anahtarı bu beyanlarda, bize göre gizli kapaklı aşikâr izah ve haberler vardır.

LEDÜN:

İlm-i gayb, Esrar-ı İlâhîyeye vukuf, Haberdarlık, Bilme.

Bunları yâni gizli şeyleri açık şekilde gösteren...

MEÂL:

Sözün delâlet ettiği şey. Mânâ.

TEFSİR:

Mânâsını beyan, izah etmek.

İCÂZ:

Âciz kılmak.

Acze düşürmek.

En güzel söz söylemenin en son noktası icaz-ı Kur'ân.

İnsanı ona nazire yazmaktan âciz bırakan hüner.

Hikmet;

Daima ALLAH'ın ilim ve kudretinin eserlerindeki görülen hakikatler sırlar için söylenir bir kelimedir.

ALLAH'ın ilim ve adaletinin birleşmesinden hasıl olan bir sıfat-ı şerifedir.

Mevcudatın yaratılışındaki “ZÂHİR ve BÂTİN” sırlar ve sebepler için söylenen bir kelime-i şerifedir.

Bir misal: Resûlü Ekrem'i annesi emzirmemiştir süt anneye verilmiştir. Sebepler malûm...

Fakat ilâhî murad niçin böyledir, “Hikmet”?

Resûlü Ekrem doğmadan babadan, altı yaşında iken de anadan yetim ve öksüz kalmıştır. İsa peygamber babasız doğmuştur. “Hikmet”?

Zekât emirdir.

“Er REZZAK” a senin inanma derecene göre ölçüyor.

Bu imtihanda kopya yoktur.

Zekâtı tam vermeyenin “Er REZZAK” olduğunda şüphe vardır.

Zekâtda çok hikmet vardır.

ADEM:

Yokluk.

Olmama...

Herşey yoktan hakedilmiştir.

Bu söz aklımıza göredir.

Hangi malzeme ile?

Bilmiyoruz.

ALLAH'ın işi, onu hiç bilemeyiz.

“İnsanı topraktan halkettik” diyor.

“Ettim” demiyor.

Hayvanları neden halketti onu da bildirmiyor.

Topraktan diyor gizlemiyor.

Yokluk diye birşey yoktur.

Herşey vardır.

Herşey O'ndan, O'nun yarattığı, fakat herşey O değil.

Neden yarattı bilinmiyor.

“İnsanı topraktan” o hâlde toprak vardı.

Toprağı neden yarattı?

Suyu neden yarattı bildirmiyor, gizliyor.

Herşey vardır yokluk yoktur.

İdrakimiz bunları kavrayamadığından yokluk bizim aklımıza göredir.

“Herşeyin ustası benim!” diyor “Rab”bım.

“Yaratılmış ve hâlen âlemde var olan her şeyin, RABB'ı ustası olan ALLAH'a hamd ederim.” Düşün!

Besmele “Tevbe” sûresinde yoktur. Medine.

“Nahıl” sûresinde “İNNEHU MIN SULEYMANE”. Mekke.

Âlem : İsimdir. Umum mahlûkat.

Âlemin : Yaratılan var olan

Alemun : Umumi isim

Avalim : Umumi isim.

“Kün : ol!” dedi herşey oldu.

Kime “ol!” dedi?

Muhatap kimdir?
Olma “Feyekün” derse hiç birşey kalmayacak.

Yokluk diye birşey olmadığına göre herşey vardır.

Hiçbir şey kalmayacak.

Yalnız kendi kalacak.

Nerede kalacak?

Bir esrar oyunudur gidiyor.
İşin içinden çıkmak kolay değildir.

Aklın alabildiği ne varsa âlemde hep O’ndan.

Fakat onlar O değil.
Bu iki kelimenin içinde yoğrularak idrakine sokmaya çalış.
Kef. Ha. Ye. Ayın. Sad...
Sır aha bundadır.

Bunun ne mânâya geldiğini haber vermiş olsak, ayakların ıslanmadan su üzerinde yürüyecek bir duruma gelirsin.
İster inan ister inanma!..

19.6.1987 Cuma

Rüzgâr

Rüzgâr nedir?
Havanın hareket etmesi kımıldamasıdır.
Havanın hareketi nedir?
Sıcak hava ile soğuk havanın mücadelesidir.
Çok soğuk veya çok sıcak havada bu mücadele yoktur. Durgundur.
Sıcak hava güneşin tesiriyle husule gelir ve dünyanın mntıkalarına göre değişir.
Sıcak hava gece soğur muvazene bozulur.

Birbirlerine doğru giderler.
Sıcaktan buharlaşan sulardan husule gelen bulutlar hareket etmez.

Hava ile birlikte hareket eder.

Hava görünmez.

Bulut görünür.

Biz bulutu hareket ediyor görürüz.

Açık havalarda tayyare hava içinde hareket ettiği için bulutların da hareket etmeyen hava ile hareket etmediğini çok güzel görmek mümkündür.

Denizde giden bir motor nasıl suyu yararak gidiyorsa tayyare de havayı öyle yarıp gidiyor. Bulutların muhtelif şekil almaları ve muhtelif yüksekliklerde bulunmaları görünmeyen havanın işidir.

Bütün bunlar müşahademize çok güç giren değişmeyen bir intizam içinde cereyan eder. Rüzgâr. Bulut. Sıcak. Soğuk. Sis. Yağmur. Kar. Fırtına. Hortum.

Hepsi bir kanuna tâbidir.

Şartlar teşekkül etti mi hemen husule gelirler.

Muayyen ve değişmeyen zamanlarda vukua gelirler:

Gün doğusu

Gün batısı

Karayel

Poyraz.

Cenup kible rüzgârı

Lodos

Yıldız Karayeli

Kırlangıç fırtınası

Alize rüzgârları

Sam yeli

Kocakarı fırtınası

Çok sıcaklar, eyyamı buhur.

Gün doğusundan, gün batısından, şimalden, cenupdan hergün bu rüzgârlar eserler.

Dikkat edilirse gece ve gündüz muayyen zamanlarda, belli saatlerde ortaya çıkarlar.

Sabahları seher vaktinde on dakika esen yel...

Bu yelin ne taraftan geldiğini tesbit edemezsin.

Doğudan mı. Batıdan mı. Şimalden mi. Cenupdan mı?..

Seher yıldızı kıpırdar birden bire durur.

O zaman bu yel esmeye başlar.

Âzami on dakika sürer.

O sırada hayvanlar kuzular bağırır.

Horoz ötmez.

Sabah vaktidir.

Bu vakit HAKK tarafından kıymet verilmiş bir zamandır ki, bu vakte hürmet ve ta'zim için sabah namazı emrolunmuştur.

Bu namaz “vakit” içindir.

Ondan ötürü kazâsı yoktur.

Bu lâflarımızı anlamak da hem kolay hem güçtür.
Ârif olan evet der doğrudur.

Diğerleri kitaplar böyle yazmıyor derler.

Onlara sözüümüz de “sen onu yazan kitaplar okumamış ve yahudi düzmesi birçok bu hususda yazılmış ve kabul edilmiş küfre yakın uydurmaların esareti altında, bu itirazı yapacak ve tepinecek hâle gelmişsin”...

Dönelim yine rüzgârımıza:

Fennî olarak havada biriken, nebat ve hayvanlardan husule gelen karbondioksidi dağıtmak havayı daima bir kıvamda tutmak içindir.
Rüzgâr dünyayı kaplayan havanın kımıldanmasıdır.

Havasız hiçbir şey bâki değildir.

Ne nebat. Ne hayvan. Ne insan...
Hava olmadı mı su. da yoktur.

Ne de canlı.

Hepsi O’ndan.

Fenni olarak konuşursak;

Ana H₂ “Hidrojen” müvellid-i mâ’dır. “Suyu doğuran demektir”.
H₂ yaradılış sırrının fennî olarak isimlendirilmesidir...
Resûlû Ekrem “Rüzgâra küfretmeyiniz” hadisinde bu sırrı zedelememek için ümmetine tavsiyede bulunur.

Meteoroloji ilmi bu sırrı ilmi araştırması; Keçiler, Kuşlar, Birçok hayvanlar bunlar bu intizamı sezerler.

Çobanlar hayvanların hareketlerine bakarak havayı tahmin ederler.

Birçok balıkçılar, kayıkçılar bulutlardan havanın nasıl olacağını adetâ meteoroloji uzmanı gibi tecrübesiyle bu intizamdan çıkarırlar.

Hattâ, bulutların vaziyetlerine göre eski imparatorlar müneccimleriyle fal açarlardı.

Dünyada her şeye künt maddî zihniyetle bakmak ahmaklıktır.

Tek gözlü

Tek kulaklı

Deliği tek burunlu yaratık yoktur.

Herşey çifttir.

“Biz her şeyi zevceyn yarattık”.

Dişi-Erkek, Müsbet-Menfi oluşu hepsinin dışardan aldığı ve kendi vazifeleri ayrı ayrı oluşundandır.

Sağ göz. Sol göz tek görürler.

Fakat görmeleri ayrı ayrıdır.

Yekdiğerini tamamlarlar ve insan tek görür. En. Boy. Derinlik.

Gözün iki olup tek görüşünden dolayı idrak edilir.

Tek gözle bu boyutlar anlaşılamaz.

İstersen bir gözünü yum diğeri ile bak.

Sağ kulak, sol kulak ayrı ayrı sesleri alır.

Onun için bu uzuvların hakiki vazifesine hürmet etmek ârif işidir.

Sıcakda gölge aramak

Yelpaze kullanmak duygu ve düşüncesi nedendir? Niçin?

Hemen cevap verme.

Ahmaklığın ortaya çıkar.

Düşün, bulduğun cevap karşısında akıl durur ve secde eder...

“Hayvan gibi yaşıyorlar!” sözü yanlış bir lâfdır.

Hayvanlar tam kâinat nizamına uygun yaşayan mahlûklardır.

Akılları vardır, Konuşurlar, Duygulanırlar, Kinleri vardır, Sevgileri, vardır. Velhasıl herşeye mâliktirler, insanlar ahmaklıklarından onları hakir görmüştür.

“Ahmaklık” insanlara mahsus bir kelimedir. Hayvanlara ait değil.

Hayvanların şu hasletleri ma’lûmdur:

Teslimiyet : At

Haya : Karga

Terbiye : Katır

Sahavet : Horoz

Hürriyet : Kedi

Şeref : Akrep

Sabır : Eşek

Tahammül : Deve

Muhafazakârılık ve yek diğesine bağlılık : Leylek

Sadakat : Köpek

Çalışkanlık, kanaat : Karınca

Temkin : Kaplumbağa.

Bunlar boş lâflar değil. Tetkik et, düşün, bulursun...

Esir deriz bu esir kelimesi eski harflerle üç noktalı S harfi ile yazılır.

Kelime Rumca'dan gelmedir.

Kâinatı dolduran bütün cisimlere nüfuz ettiği farz olunan akıcı, hafif seyyal bir cisimdir. Ziyâ ve harareti nakildir.

Köle demek değildir bu.

O eski harflerle Sin harfi ile yazılır.
Bir de eser kelimesi vardır.

O da aynı yazılır.

Bir şeyin varlığına delâlet eden şey.

Bir adamın vâcuda getirdiği şey.

Alâmet. Eser-i muhabbet. Tesir, işlemek...

Kâinat ezeli ve ebedi bir zekânın tahtı idaresindedir.

Bu zekâ değişmeyen değiştirilemeyen kanunlar vasıtası ile bu kâinatı idare eder.

Bu doğrudur.

Akıl ile bunu anlamak mümkün değildir.

Halletmeye uğraşırsan, inkâra küfre girer insan.

Küfre girmek demek aklın idrak hududu haricindeki şeyleri karıştırmaktır.

Bu Hak'tır.
ALLAH'ı herşeyde görenin tasdikidir.

Bundan ötürü en büyük lâf insan için “Yâ HAKK!” diyebilmektir.

İnsan çok büyük bir varlıktır.

ALLAH'ın sırları insanda zâhir olmuştur.

Bu sır herkese malûm olmaz.
Ledünni ilimlerden çıkan ruhî bir tıp ilmi vardır.

Hakiki havas...

Bunu herkes anlayamaz, ilim sahibi ârifler anlar.

Ârif kimdir onu öğren...
Bu ilim anlamayanların elinde perişan bir hâl alır ki, bu ledünni bakımdan küfür olur.

Bütün kâinatda ne varsa insan için halkedilmiştir.

O hâlde her şeyin “canlı cansız, görünür görünmez gizli” aralarında açık gizli maddî ve mânevî bir bağlantı ilişkisi vardır.

Bilinen veya henüz bilinmeyen kanunlar hâlinedir bu bağlantı.

Değişmez, değiştirilemez.

ilm-i Ercül : Ayak ilmi.

İlm-i Kef : El ilmi

İlm-i Simâ : Yüz ilmi

İlm-i Cıfır : Birçok maddî şekilde mânevî ve ruhî mânâ ve bağlantıları gösteren kılavuzlardır. Şaşmaz.

Maddî ve mânevî kanunların yekdiğeri ile bağlantısından ortaya çıkmışlardır.

İlâhi bilgileri çözmek ve bu gizliliklerin insanla ne gibi bir bağlantısı olduğunu anlamak kolay çözülecek ve anlaşılacak bir şey değil...

Psikanaliz, Psikiatri bunları tek taraftan maddeye bağlamağa çalışmalardır ki bir netice vermez.

Çabalar da sonuçlanmaz ve izah edilemez.

Halbuki bu bilgiler seslere harflere gizlenmiştir.

Nasıl ki bir plak üzerine sesimizin ihtizazlarını tesbit ettiğimizde o plâkdan sesimizi alabiliyoruz.

Bu yazılar okunursa ne olur: Seslerin ihtizazları vücuddaki hücrelerde her tarafında atom titreşimlerine tesir eder.

Kağıt üzerine yazılan yazılar. Rakamlar. Kurşun. Altın ve gümüş üzerine yazılan yazılar, yazıldığı yerdeki atomların hareketleri üzerine tesir eder.

Bunlardan ne çıkar dersen, bu soru için cevap “HiÇ” sözüdür.

Hiç nedir bunu bilmek lâzımdır.

HiÇ kelimesinin altında gizli şeyleri de zedelemeyiniz, itirazdan inkârdan birşey çıkmaz.

Kur’ân-ı Kerimde:

“Feseyekfiyekhumullahu ve hüvessemi’i-l aliym.

“Sen endişe etme ALLAH sana el verecektir.”

Bu garip tuhaf HiÇ lerden bir iki misal daha verelim.

Kur’ân-ı Kerim’de:

“Kef. Ha. Ye. Ayın. Sad” bir sûrenin başlangıcı harflerdir.

Bunun ne mânâya geldiği, okunup telaffuz edildiği zaman ne olduğu, yazıldığı zaman neye yaradığını haber vermiş olsak, ayakların ıslanmadan su üzerinde yürüyecek bir duruma gelirsın.

Bu bahis uzundur.
Bir nebze anlattık.

Abbasi halifesi Müstahzem’in kölesi olan ve ismine Yakud-u Müstahzemî denilen bu köle cihan hattatıdır.

Bağdatta vefât etmiştir.

Tezyin ettiği camide medfundur. 1001 musaf yazmıştır.
Sultan Selim türbesinde 584. Ayasofya’da 654. Hamidiye türbesinde 663. Hicri tarihli yazdığı kelâm-ı kadimler vardır. .
Abdulkadiri Geylânı bu köle için:

“Enne fî yeddi sırren min esrarullah” demiştir.

“ALLAH’ın esrarından onun elinden bir sır tecellî etmiştir.”
Abdulkadiri Geylanî bu köleye çok büyük hürmet gösterirdi.

Hatta geldiği zaman ayağa kalkardı.

Bunlar basit işler değildir.
O el hünerinde ALLAH’ın sırrını görmüştür Abdulkadiri Geylanî...
20.6.1987 Cumartesi

Künt : kısa.

Sahavet . Cömertlik, el açıklığı, muhtaç olanlara çok ihsan etmek.

Seyyal : Akıcı şey, su gibi sıvı olup akan. Çokça akan su. * Yer değiştiren her şey.

Yokluk

Birçok şeylerin yokluğunu, eksikliğini, kültürümüzü, an’anelerimizi, inançlarımızı taşıyan büyük vasıflı kimselerin yokluğunda seyrediyoruz bugün...
Konağımızı yıktık.

Fakat onun sağlam kalmış malzemesinden yeni bir binadan nasıl faydalanacağını bilemedik.

Dede kültürünün, Osmanlı kültürünün harabesi önünde şaşkın birbirimize bakıyoruz.

Çöküşümüzü içimizde taşıyoruz.
Başkalarını tercüme ederek kendimizi yaptık.

Tepeden inme de olmaz bu değişiklik...

Rahmetli bir düşünenin dediği gibi “bazen doğuluyuz, bazen batılıyız.”
İki sayfayı iki cümlede anlatanlarımız kalmadı.

Hıristiyan garp, düşüncesinde islâmdır.
İslâm şark, düşüncesinde hıristiyan gibidir.
Düşünebilirsen sözümüz doğrudur.

Bunun doğru olduğunu idrak ederek anladığımız zaman duyabileceğimiz ızdırap bizi ancak kurtaracaktır.

Ağacı çürüten içindeki gizli kurtdur.

Bizi içimizde olanlar çürütüyor.

Kabahati, sebebi dışarıdadır diye toplumu kandırıyor.

Hepimiz habersiz memleketimizin yıkımına birşey katıyoruz.
İnsanlarda akıl hududu içinde herşey iradeleri içindedir.
Hatta peygamber efendimiz:

“ALLAH bana insanların kalblerini açıp bakmamı emretmedi” buyuruyor.

Bu, akla hürmetdir.

Adam konferans veriyordu:

200 kg, boyu 30 cm adam gördüm.

Bir de 30 kg. 2 m. boyunda bir adam daha gördüm.

Nasıl olur efendim.

Deli dedik ya.

Dedelerimizi hakir gördük.
Âdetlerini,
Giyimlerini.
Yemeklerini nefret duyarak terk ettik.

Türk Milletine hizmet etmişleri de lânetledik.

Padişahlara küfretdik.
Şimdi onların isimlerini; köprülere, sokaklara, mekteplere, üniversitelere koyuyoruz.

Evlâtlarımıza soytarıvari isimler koyduk.
Fatma, Ayşe, Satı, Pembe, Döndü, Satılmış isimlerini,
Mehmet, Ahmet, Mustafa, Lütfü, Osman.

Binlerce isimleri terkederek, yeni uydurma mânâlar vererek:

Başak. Filiz, Yalçın, Yaprak, Yağmur, binlerce var...
Bundan başka yahudi, hristiyan, garplı isimler de var, Anuşka...

Ey gafletde olan cümle insan!
Sen hangi yecüc ve mecüc
Hangi deccalı bekliyorsun
Hepsi çıktı.

Sen göremiyorsun...

Sokaklarda
Bakkallarda
Dükkânlarda
Pazar yerlerinde dolaşıp duruyorlar...
Yalnız isim değiştirmişler...

Dil değişti ya...

Felâketleri, Zelzeleleri, Selleri, Âfetleri, Kazâları, Tayyare kazâlarını, Vapur kazâlarını doğa dedikleri tabiat kelimesine, bu nizamı yaratan HÂLİK'ı inkâr ederek onun halkettiği kanuna bağlayarak tesadüf kelime zincirine halka yapmaya çalışırsın;

Otomobil kazâlarını, biri civata çıkmasına, bir rot kırılmasına kadar adileştirerek hepsini toplayıp, dikkatsizlik kadrosu ismiyle kısa idrakine sokmaya çabalarsan;

Ruh âlemini viski şişelerinin boşaltıldığı, kumar masalarının dolduğu yerlerde medyum diyerek HAKK'ın en büyük sırrı olan ruhu çağıracağım diye kulüpler kurarak, etrafını bir sürü akıl izan yoksulu diş, erkek serserileri toplayarak HAKK ile bilmeden alay eden gürh...

Vatan kurtaracağım diye:

Derin bir uçurumun üzerinde gerilmiş bir ipi iki elleriyle tutarak bağırان ve yoruldukça el değiştireceğim diyen büyük insanlar!!!...

Adaleti düzeltereğim diye uğraşan, Hak ve haksızlık nedir bilmeyen. Haksızı haklı, haklıyı haksız çıkarmaya çalışan, girdaba kapılmış (birey)ler!!.

Birbirini yemek isteyen, açlıktan uzvî titreşim içinde olan iki yamyamın birbirini kızarmış hindi gören bersâma “Hallisünasyon” kapılmış (ikey) ler!..

Hastayı geçim vasıtası yapan şifâ vericiler!..

Ninesini hor görüp, yaşlılardaki güzelliği görmeyip genç hastaların bacaklarını yakarak hastanedeki yatağa yatıran hastaneler, hekimler!..

Dindarım diye; Başı dazlak, Kirli sakallı, Pantolonunun paçaları kurumuş çamurlarla süslenmiş.

Ağzı sarımsak kokan, elinde tesbih, sokakda gezen turist hacılar!..

Yalancı Mürşidler, Gavslar, Şeyhler, Efendi hazretleri!..

Ölüsünü musalla taşıma koyup çelenklerle namaz nedir bilmeyen, cenazelerini seyreden münevverler!..

Konuşursan : “İnancım kuvvetlidir” diyen ruh soytarıları!..

Hangi sirkden diploma aldıkları belli olmayan, ağızlarında ezberlediği bir iki kitab cümlesini tekrarlayan âlimler!..

Akşamları evine gelirken yavrularına şeker veya çikalota almayı unutup ve düşünmeyen, Pilsen Birasını unutmayan soytarı babalar!..

Televizyonlarda bile eve gelirken biranızı unutmayın diye yayın yaptıranlar.

Bayağların söz külliyatı!..

Senelerce yetiştirilmemiş, başıboş bırakılmış zavallı gençleri kolaylıkla suçlayan güya “Büyük insanlar”, ne verdin, ne yardım ettin de bir şey istiyorsun?

Utanmadan...

Anarşist diye köpürdüğümüz

Komünist diye saldırdığımız

Maocu diye bağırduğımız

Dinsiz diye takbih ettiğimiz.

Bu bâkir neslin yetişmesine yardım etmemiş...

Geçmiş neslin hatâlarını hiç düşünmeden hüküm vermek, insan hasleti değildir.

Onları başkaları fırsat bularak yetiştirdi.

Kimde kabahat, Töhmət?

Onu söyleyemem.

Suç olur. Suç ceza görür.

Fiil hâline geldiği takdirde...

Olmuş bir vak’a tarihe geçmiş ise olmuştur demektir.

Bunu hatırlamak ve hatırlatmak suç olur mu olmaz mı?

Hakikat olmuş ise suç değildir, iftira ise hürmetsizlik ve fazilet, vicdan bakımından suçdur. Bir hakikati anlatmak suç sayılırsa, o hakikati gizlemek gayesi varsa suç sayılıyor, işte bu düşünce yurtdaki kargaşalığın nüvelerinden biridir.

Camiler kapatıldı.

Kur'ân okumak yasaklandı.

Bunlar vaktiyle oldu.

Bunlar hakikatler.

Bugün bunlardan bahsetmek “böyle olmuşdu!” demek suç sayılıyor.

Sebebe nedir?

Dindarlık istenmiyor demektir.

Bunlar bugün münevverin düşünce ve fikr-i sabitidir.

Onun için suç olur dedim.

Söyleyemem diyerek susmak bizim için hayırlıdır dedik...

Eskiler derler:

“Kazâ beş parmaklı bir şahısdır ki kâm almak istediği zaman, parmağının ikisi ile gözünü kapar, ikisi ile de kulaklarını tıkar. Birini de dudağı üzerine koyarak “Sus” der.”

Biz de sustuk ya!..

21.6.1967 Pazar

Takbih : Çirkin görmek. Beğenmemek. * Kabahatli bulmak. * Kötü gördüğünü bildiren söz söylemek.

Bâkir : Tâze. El sürülmemiş. Bozulmamış. * Erken.

Nüve : Çekirdek, asıl, menba’.

Kâm almak : f. İstek. Arzu. Maksad. Murad. Dilek. Lezzet.

ALLAH ile İnsan Arasında

ALLAH İLE İNSAN ARASINDA

İNSAN İLE ALLAH ARASINDAKİ SIRLAR

“El insane sırri ve ene sırri” Hadis-i Kudsî.

Hadis-i Kudsî demek: Bilgi fikir ALLAH’ın, söz Resûl’ün...

“İnsan benim sırrım. Ben de insanın sırrıyım!”

“Beni bilemezler!..”

Güzel.

Hem de çok güzel.

Madem ki böyledir.

Niçin bu hadis vardır?

O hâlde o sırlara ulaşmak mümkündür.

İlk evvelâ insan nedir?

Kendini bilmek gerek...

Her insanda yaratılırdan mânevî bir labaratuvar vardır.

O labaratuvarda insan kendi kendisini tahlil etmesi ve neticede o tahlil raporundaki sırlar yardımıyla, ALLAH'ın sırrı olan insanı, kendini anlarsın.

O zaman da ALLAH'ın da insanın sırrı olduğunu anlamaya kavuşursun...

Evvelâ “EUZU” ile temizlen, yıkan...

EUZU ne demektir?

Hem şeytanın mevcut olduğunu tasdik etmek, hem de ALLAH'dan yardım istemek bakımından bir duadır.

Bu iki satır kolay anlaşılır nesne değildir.

Tekrar tekrar oku.

Düşün. Sor. Hallet sonra diğerlerini oku...

“EUZU” sakız çiğner gibi devamlı söylenmez.

Nerede söyleneceğini öğren...

Kur'ân-ı Kerimde iki tane küçük sûredir.

“Kuleuzu” ne demektir?

Söyle “euzu” diyor.

Niçin nedir bu?

Anla evlât!

Anlamaya çalış!

Öteden beriden kuru lâf dinleme!

Yalvarırım!

Öğrenmeye çalış!

Öğrenirsen o zaman bu adam doğru söylemiş diye bana da dua edersin belki...

Öğünerek değil de toprak tevazu'u ile söylüyorum.

Bunlar bu kadar açık olarak söylenmemiştir.

Bundan sonra da söyleyecek olmayacak.

Bunu da bil ve niçinini düşün.

Dünyada doğruluk köprüsünden geçmek sırat köprüsünden geçmekden daha çetindir.
Bu yolda yürüyenler geri dönmezler.

Dönerler ancak yoldan dönerlerdir.

Sırat köprüsü mânâsı da, ALLAH'ın kullarından arzuladığı temizliği gösterenlerin en muhkem, en emin en İlâhî köprüdür.

O köprüden geçenlerde haşyetullah korkusu vardır.

Acaba bilmediğim hatalarım var mıdır diye aklın faaliyet gösterdiği bir demdir.

Dünyada doğruluk köprüsünden geçmek zordur.

Zira aklın değil nefsin esareti altındadır, insan aklını kullanmayarak nefsinin esiri olmuştur.

Halbuki her iki köprüden gâyet kolay kollarını sallaya sallaya geçmek insanın elindedir.

Nefse hakim olmak hüner mekanizması insanda yaratılışta mevcuttur. Şeytan secde etmedi.

Niçin?..

ALLAH insanlara ya'ratılışta akıl verdi.

Nefis verdi ve serbestiyet verdi.

Serbestiyet verildiği için şeytanın secde etmemesi ilâhî bir gizliliklerdir.

Serbestiyet kazâ ve kader kanununun mevcudiyetinin isbatıdır.

İnsanlar kazâ ve kader kanununa aykırı hareket ederlerse o kanunun tecellîsi olacağından belâları âfetleri kendileri getirirler.

ALLAH'ın bunlarla alâkası yoktur.

Kazâ ve kader kanunu icabıdır.

KADER:

Ezelden ebede kadar olacak şeylerin zaman, mekân, vasıf ve hususiyetleri ile birlikte HAKK tarafından önceden takdir btiyurulmasıdır...

KAZÂ ise, bunların zamanı gelince tahakkuk etmesidir, ortaya çıkmasıdır. Olaylar önceden takdir edildiği için meydana geliyor değil, dikkat et! Aksine bunların iradelerini hangi tarafa kullanılacakları, ALLAH'ın ilmi ezeli ile önceden takdir edilmiştir...

O hâlde kader ALLAH'ın yaratılışda herşeye koyduğu nizam kanunudur. Değişmez. Kazâ ise zamanı gelince bu kanunun icabı tahakkuk etmesi tecellîsidir.

Ateşde yakıcılık var.

Ona elini sokarsan yakıcılık kader icabı kazâ şeklinde tecellî edecek, elin yanacak.

Kazâyı sen tahrik ettin.

Kader tecellî etti.

Takdir cümle mahlûkata şamildir.

Canlı cansız...

Her işde dikkat etmek lâzımdır.

Dikkat aklın gözlüğüdür.

Akıl daima dikkate hâkimdir.

Dikkati kaybederse dünyada câri kanunların tesiri altına girer.

“Kazâ” budur...

Mi'rac Tayy-i Mekan Değildir

Mi'rac Tayy-i mekân değildir.

Tayy-i zamandır.

Mekansızlıktaki oluşları mekândaki “zaman” ölçüsüne vurduğumuz zaman milyarlarca yıllar ortaya çıkar.

En basit olarak elektrik ve ziyânın saniyedeki sür'ati 300.000 km.dir.

Bunu mekânda zaman ölçüsü olan, bir an bir saniye ile ölçmek aczi derecesine düştüğümüzün kimse farkında değildir.

Mekânda herşeyin, her varlığın, her maddenin bir oluş müddeti vardır. Dünyada her şey bu müddet ile mütalaa hududuna girer.

“KÜN : ol!” emri ile herşey teker teker şartlara bağlı olarak bu “kün” emri ile kendilerine verildi.

Bir tohum bütün bunları hâizdir.

Malzemesi, CEVHERi her şeyi içinde gizli.

Kün emri de verilmiştir.

Şart, Toprak, Su, Hararet, Bakım, Emre itaat.

Yâni “emr-i hazırdır”.

Yavaş yavaş O tohumda gizli “Kün! O’nun muradı” ne ise ortaya çıkar.
Bir orman olur bakarsınız.
Herşey böyle bir ahenk içinde kâinatda...
“Kün : ol!”

Emrinde gizli hepsi...

Akıl yanlış doğru terazisi olarak verilmiştir.

Yanlış yapmamak için aklın gözlüğü dikkatdir.
Dikkat edilmezse doğrudan ayrılmayan, EL ADLÜ esmâsına bağlı olan akıl dümdüz gider.

Ve kâinatda câri maddî ve mânevî değişmeyen kanunların tecellîsi hududuna girer.

“O zaman” buna kazâ ismi veririz.
Besmele söylemek her türlü işin başında husule gelecek “kün!” emrinde verilmiş
değişmeyen, tecellî ettireceğin kanuna “emrolunduğu üzre ol” diye haber vermektir.
Unutma burayı tekrar tekrar oku...
Bütün bu “Kün : ol!” emrinde her şeydeki değişmeyen sükûn hâlindeki kanunda ALLAH’ın
EL ADLÜ esmâsı gizlenmiştir, ilâhî adaletin adaleti bazen yokmuş gibi görünür.

Unuttu zannedersin...

Yalan bu maddî ve mânevî adaleti hiçe saymaktır.
Sakın böyle düşünüp isyan ve inkâra gitme!..

Öyle bir zaman gelir ki şaşırır kalır perişan olursun.
ALLAH’ın adaletinden şüphe etmek küfürdür.

Bu adalet değişmeyen hem maddî hem mânevî bir kâinat kanunudur.
Her sırrın akıl hududuna tefekkür perdesine getirilmesini Cenabı HAKK hiçbir yaratığa
vermemiştir.
Yalnız tek bir insan o da bunu söylemek iznini HAKK’dan alamamıştır.

Âdemde tecellî eden HAKK’ın kudretlerine secde edin emri çıktı...
Secdenin mukabili erkeklere Cuma namazı farzolundu.

Âdem, Cuma günü halkedildi.

Hac, Resûl’ün son senelerinde emrolundu.

Kâbeyi ziyâret, insanın aslına, kendi secdesidir.
Topraktan halkedilen Âdemin toprağı zira Kâbeden alınmıştır.

7.11.1987 Cumartesi

[ALLAH'dan Korkan İnsan](#)

Âdildir
Doğrudur
Merhamet ve şevkat sahibidir.
Bu hasletler ALLAH'ın kula bahşettiği kendi esmâlarının insandaki tecellîsidir.

Böyle kimseler ALLAH ile “DOST” dur.
ALLAH'dan korkmanın altında ALLAH sevgisi gizlidir.
Onun altında da ALLAH'ın kula karşı sevgisi “gizlenmiştir”!..

Böyle hâle ermiş kul nereye bakarsa, ne düşünürse ALLAH ile birliktedir.
Göz görür.

Dışı görür, içi göremez.

Sonu olanları görür.

Sonsuzları göremiyor.
Göz kendinden çok uzak veya çok yakın olanları göremiyor.
Sesleri, Tatları, Sıcaklığı, Soğukluğu koklama ve tatma duyguları göremiyor.

Gördüğü şeyleri dışarıda yerli yerinde görür, içinde değil...

Ses duyulur fakat kulakta değil.

Sesin çıktığı yerde.

Sanki kulak uzamıştır.

Gören, işiten “O”.

Senin içinde “O” dur.

“Ben kulumla görür kulumla işitirim.

Kendimi göstermek için âlemleri yarattım” diyor.

Görünen herşey tahammülün şekilleridir.
Akıl için uzak yakın yoktur.
Göz yanılmasının çeşitleri vardır akıl bundan münezzehdir.

Bazı şeyler ve hadiseler vardır, yakından baktıkça daha anlaşılma bir hâle gelirler.
Karmakarışık teoriler ve akıl karıştırıcı fikirler, anlaşılması kolay basit bir çalışma ile berraklaşabilir.

İnsan vücudu basit mekanizmalar kullanarak trilyonlarca hücreyi harmoni içinde çalıştırmaktadır.

Dikkat edilirse halk hikâyeleri gerçeğe, gerçek de halk hikâyelerine karışmıştır.

Bunları olduğu gibi kabul edeceksin.

O zaman insanın idrak hududu dahilindekilerle idrak hududu haricindekileri harmoni hâline getirir.

Her zaman hayal ettiğin şeyi yapma...

Formülü ortaya çıkar.

Köprüden geçerken uygun adım geçmemeli.

Titreşim yükselir.

Uygun adım, sarsıntı yapar, köprü çöker.

Titreşim, yanındakini aynı titreşime sokarsa buna rezonans denir.

Bilir misin:

Dilsiz yoktur.

Biyolojik olarak dil vardır.

Ses alamadığı için konuşmıyor.

Kulak dilin en büyük arkadaşı.

İç âlemini maddeye sığdırmaya çabalamak doğru değildir.

Bu hâl el ile tutulamayan, hava gibi lüzumlu ve insan gönlüne lâzım bir şeyin kaybolduğunun delilidir, gaflet. ALLAH’dan uzak kalma şemsiyesini başından artık kaldır. İnsan ALLAH’ın yanındaki kıymetini aramamalıdır.

ALLAH’ın sizin yanınızdaki kıymetini ölçün.

O zaman kendi insan kıymetinizi anlarsınız.

Bunu anlamak sistemle, hayatda çalışan üstün bir zekâ potansiyeli olanların işidir.

“Bir lokma helâl rızık yüz lokma içine haram karışmış lokmadan daha doyurucu ve vücut için şifâlıdır. Hayırlıdır.”

Bu hadiste hakiki islâmın sırrı gizlidir.

Helâl nedir?

Helâl kelimesi yalnız islamda vardır.

Tek kelime olarak başka dillerde mukabili yoktur, anlamı da yoktur.

Haram nedir?

O da aynıdır.

Birçok mubah gibi görünen hareketler vardır.

Bunların hepsi zâhiren ALLAH’ın kullara bir ikramıdır.

Bunların bânını ise “imtihandır” dikkat et!..

ALLAH’ın cilvesinden korkmalıdır.
İçini kimseye gösterme!

Taa ki dışın içinin süsleriyle süslenmiş olur.

Sonra dışdan için görünür.

Bunu ancak Velî görür.

O zaman himmet eder.

Dinle:

Anasına karşı geldi.

Fena muamele yaptı.

Sonra pişman oldu.

“Ana affet!” dedi.

“Analar ancak sever oğul... Bağışlamak ALLAH’a mahsusdur” diye cevap verdi...
ALLAH günahları bağışlar diyoruz.

O hâlde günah kâinat kanununa aykırı hareketin tamiri için buna yalnız ALLAH kadirdir demektir.

Duada HAKK’ı unutmamak gizlidir.

Bilir misin, dua sana birşey ilâve etmez.

Bir şeyi de eksiltmez.

Dua o ile zararlılar zararsız bir hâle gelebilir.
Dertlerini, Izdıraplarını, Yoksulluklarını sakın söz hâline geçirme.

Vakur bir sefalet içinde kal!..

Bu hâl, içinde sessiz sözsüz kalsın!

Zira “Bir dost bulamadım gün akşam oldu!” sözündeki gibi.
Daima, çetin şartların yetiştirdiği insanlar vardır.

Onlarla konuş gelişi güzel değil...

“Derdi “ALLAH” verdi!”

“Şifâyı da “O” verir!” derler.
Doğrudur.

Fakat anlatılan mânâ değildir.
Sabret!..

ALLAH kula niçin dert versin...
O hâlde bu ne demektir?
Benzin olan yerde kibrit yakarsan âni patlama olur.
Yanarsınız.
Ölürsünüz.
Sakat kalırsınız.
Benzin ateşe maruz kalırsa patlayacak.
HÂLİK'ın yarattığı kâinat kanunu böyle...

O hâlde burada derdi kim verdi?
Bilememen.
Gafletde olman.
Yahut ihmal etmen değil mi?

Evet!..
Yok evet değil hepsi Allâh'dan geliyorsa o zaman derde devâ halletmezdi iyi düşün!..
Derdı ALLAH'ın koyduğu nizamdaki kanunun hilafı hareket verdi.

İnsanoğlunda ölüm korkusu vardır.
Bu hâl yaratılış ile verilmiş bir duygudur diyelim.

Bu, dünyada fâni oluşun bilmeden başka şekildeki delilidir.

Bu korku, insanın aynı zamanda yok olmayacağını da delilidir.
Her yaratılanın takdir edilen bir ömrü vardır.
Her canlı. Cansız. Hayvan. Nebat. Maden, insan. Kâinatın bile...

İnsan, duygu organlarını kontrol altında tutarak ruhun üfüleyişlerine kulak verenlerden olmak gerek...
Evvelce gelip geçen hadiselerde düşünebilenlere ibret olacak çok şey vardır.
Her şeyin iyisini seçmek lâzımdır.

Buna “ahsen” denir. Zâhiren ALLAH'ın kullara ikramı hareket ve gıdalar vardır.

Bunda ALLAH'ın cilvesi gizlidir.

Dikkat etmek gerek, imtihandır.

Korkmak lâzımdır.
Mubah olan her şeyin bazen terk edilmesi güzeldir derler.

Buna “vera’ ” denir.

Namaz abdestsiz gezmek.

Yemek yemek, içmek.

Konuşmakta bir günah ve hatıra gelecek aksak bir durum yoktur.

Fakat daima abdestli bulunmak.

Abdestsiz konuşmamak.

Abdestsiz su içmemek

Abdestsiz yemek yememek ‘‘Ahsendir’’.

Sarımsak, soğan yemek sıhhate çok faydalıdır.

Yenmesinde bir günah yoktur, mubahtır, hel ldir.

Yememek ise ‘‘ahsen’’ dir.

Dikkat etmek l zımdır.

Bazı hat lar vardır, insan bütün hayatı boyunca onlardan kurtulamaz.

Aynı zamanda hayatın boyunca kurtulamayacağın alışkanlıklar vardır. Bunların iyilerini saklamak gerek.

Halbuki bugünkü nesil bunları kaybetmiştir.

Eski dediğin:

 detlere. Gıdalara, ihtiyaçlara, kusur görmeden yaklaş.

Onlarda asıl kendini görürsün.

İnsanın i   leminde;

Madde yapısında, hücrelerinde, atomlarında her şeyde ALLAH’ın varlığını anlamak için mükemmel harmoni h linde işleyen bir cihaz bir mekanizma vardır...

Biyoloji, Fizyoloji, Kimya bunların normal dediğimiz h li patolojik dediğimiz değişen h lleri durumları basit bir düşünce ahengi içinde kıvrananlar bunu anlayamazlar.

Zira madde ile  engellenmişlerdir...

 etin şartların yetiştirdiği insanlar vardır.

Gübre yığınları içinden g l kokuları saçarak çıkacaklarını sananlar da çoktur.

Bunlar nefsin esareti altında kalmışlardır.

‘‘şeytana uydum böyle oldu!’’ l fi akıllı l fi değildir.

Akıl insanın ruhu ile iş görür.

Yek diğerinden ayrılmazlar.

şeytan ruha musallat olmaz.

Olamaz.

Nefse musallat olur.

Nefis, islâm lûgatından başka bir dilde yoktur.

Nefis denilen insana bitişiktir.

Gölgesinden daha yakındır.

Adetâ insanın içindedir, insanın kendisidir.

Lûgat mânâsı, bir şeyin zâtı.

Aynı.

Fakat o değil.

Aynada insan kendisini görür.

Fakat aynada görünen o değildir.

ALLAH ile kulun âdemiyeti arasında en büyük perde nefisdir.

“Nefsini bilen RABB’ını bilir”.

ALLAH’dan hâli boş farzolunan her şey bâtıldır.

ALLAH’dan hâli boş bir yer ve O’nsuz mevcut olmadığına göre bâtil da yoktur.

ALLAH’ın tecellîlerini görmeyenler bâtil kelimesini kullanırlar.

Her şeyde ALLAH görünür.

Zâhirde bâtın ol ki bâtında zâhir olasın.

Bir Arap Şâiri söylemiş:

“Senin olmadığın yeri göster de cehennemi göreyim!”

Görünende kay bol ki görünmeyende görünür olasın.

ALLAH’ın hoşnudiyetini celbedebilecek sevgi amel ve hareket kâinat ahengine uymaktır ki bu ALLAH’ı zikirdir, işte en büyük zikir budur.

Nedir bunlar :

Sadaka,

Güzel söz.

HAKK için yek diğerini sevmek.

Bunlar atoma kadar gider bu sevgi...

“Her şey HAKK’ı tesbih ediyor” Ayet.

Bu ne demektir :

Hepsi bir âhenkde zikirdedirler demektir.

ALLAH kudret ve güçleri ile süslediği insana kendisini zikretmesini gizli olarak emretmiştir, işte vücut işleme...

Zikirdir.

Kendine iyi bak. O zikri bozma.

Vücut hücreleri ile, atomları ile birlikte her an zikir hâlinedir.

Vücudun biyolojik, kimyasal, fizyolojik intizamına bakmak kâfidir.

Kâinatda kusur yoktur.

Bu lâfları kimseden işitmedik diyeceksiniz.

Evet doğrudur.

Zira beni kimse bilmeyecek.

Beni yalnızlık örtecek.

Basit bir düşünce içinde kıvranmıyorum.

Kusur görmeden yaklaş!

Beni kendinde görmeye savaş!

17.12.1987 Cuma

Ahsen : En güzel. Çok güzel.

Cilve : Esmâ-i İlâhînin tecellisi. * Tecelli. * Güzellere yakışır duruş ve davranış. Dilberâne hareket. Naz ve edâ. Hoşa giden görünüş.

Vera' : Takvânın ileri derecesi. Bilmediği ve şüphe ettiğini öğrenip iyiye ve doğruya göre hareket edip bütün günahlardan çekinme hâleti.

Dinle!..

Kimseye ne derdini

Ne acını

Ne ızdırabını açma!..

Melek bile bilmesin...

ALLAH'a aç her derdini. Arzularını...

“Yan ama tütme!”.

Dertlerinden mahlûkata şikâyet etme!

RAHÎM olan Er RAHMÂN'ı merhametsize şikâyet etmiş olursun...

Yazılıandan gayri gelmez, iyisi de gelir fenası da.

Hepsini hoş gör!

Kadere boyun eğ!..

Dik durursanız gölgenizin kambur olmasına aldırmayın!..

Bir hatâ yaparak eski hatâyı düzeltemezsin.

Vahşi bir ormandasın kimin düşman olduğunu anlayamazsın.

Bir tuz danesi ancak lezzetini anlayabileceğimiz bir cesametde olduğu hâlde gözle görülmesi mümkün olmayan milyonlarca atomlardan teşekkül eder.

Deniz tuzunun parçasını bile görmek mümkün değildir.

İnsanlar akılsızlıkları yüzünden alınlarında yazılı olanlarından daha çok acı çekerler.

İnsan ile ALLAH arasında perde nefisdir.

Bu perde oruç ile incelir..

Unutma!

Kendini bir ekranda görüp işiten insan işte bu perdenin içindeki, gönüldür.

Kimse “gönülü” târif edemez.

Edilmez de.

Gönül, insanın gölgesinin gölgesinin mânevî görünmez gölgesidir.

Rüyada ses vardır.

Renk vardır.

Konuşma vardır.

Ağlama vardır.

Harb ve kavga vardır.

“Acı yoktur. Koku yoktur. Küfretmek yoktur. Gölge de yoktur...”

Biz mekân âleminde yaşıyoruz.

Fakat içimizde mekân olan cesedde de kudret âleminden birşey taşıyoruz. O da “gönül” işte...

Mutlak hakikat ALLAH’dır.

Kâinatda ne varsa O’ndan...

Fakat hiç birşey “O” değil...

O’nu göremiyoruz.

Zira O’nun dışında değiliz...

O hâlde içine dön!

“Sırrı kimseye verme herkesden üstün olursun!”

İçini dışınla ört!

Gösterme aynaya bile...

Günah olur.

Günah seni ALLAH’dan perdeleyen herşeydir.

Unutma!..

Men' edilen bir şeyden kaçmaya uğraşmak şüphede olmak demektir.
Şüphe aklın zelzelesidir.
İnsan mum gibi olmalı iğne gibi değil...

Sabır bir nevi istek ve arzuyu; ALLAH'ın arzusuna, takdirine koyduğu değişmeyen kanuna bırakmaktır.

İstemek bir nevi takdirde itiraz gibi görünür,

“İsteyin vereyim!” demesi insan serbest bırakılmıştır.

Rızkı tekellüf etmiştir, inanmayı imtihan var bu işde...

Âdem suçu üzerine aldı.

Neden?

ALLAH'ın el GANÎ esmâsının altında gizlediği sırrı o da gizledi.

Bazı insanların rahatlıkla anlayabildikleri birçok hakikatler vardır. Düşünemeyenlerin inkârına uğrarlar:

Melek gibi. Cin gibi. Tekrar dirilmek gibi. Cennet ve cehennem gibi... Sorgu gibi.. Bu işlerde gürültü yapmayınız.

Ne dışarıdan ne içinizde...

Kendi sesinizi o zaman işitirsiniz.

Develer çölde zevk ile sabır, kanaat hasletlerine sarılarak yürürler.

Üstündekiler ise bunlardan habersizdirler.

Sabırda olanın hâline ne insan, ne cin, cümle yaratıklar akıl erdiremezler.

Onun için dünyada su kabarcığı gibi olmalıdır, içine yabancı sokmaz su kabarcığı...

Ne eşşekler vardır ki at üzerinde gezerler.

Ne büyükler vardır ki binecek eşekleri yoktur.

Özür dilerim!

Hayvanı hakir görecektir veya tahkir edecek değilim.

Yağ güle fedâ olur ve gül yağı olur.

Gülün kıymeti gizli, yağınki aşikârdır.

Yağ gül yağı oldu mu kilosu on bin lira olur.

Gülü dalından ayrıldığı zaman onu ister yağ diye kokla ister gül diye...

Bir taştan kaynak çıkıp aksa, taş artık o akarsuyun içinde gizli kalır.

Artık kimse ona taş demez.

Çünkü o taşdan çıkıp akan mübârek bir sudur.

Bu kâselere HAKK ne dökerse o dolar.

“İNSANLARLA HOŞ GEÇİNMEYEN VE KENDİSİYLE HOŞ GEÇİNİLMİYEN ADAMDAN HAYIR YOKTUR” Hadis.

Kazâ ve kader çâre âlemini daraltır.

Demirle mermeri bile eritir.

Su hâline getirir...

Değirmen taşının dönüşünü görürsün.

Dereyi göremezsın...

İnsanlar kuşların seslerini taklit ederler.

Bu ağız ve boğazın hüneridir.

Fakat kuşların seslerindeki mânâdan haberleri yoktur.

Kuş dilini ancak Süleyman bilir...

Donmuş suyun güneşden haberi yoktur.

Güneşten haberdar oldu mu çözülür.

Isınır, birdenbire akıverir.

Şikâyet; sana senden yakın olan, senin içinde bulunan ALLAH'ın Es SABÛR esmâsına hakaret olur.

Sabır insanın kıymetini artırır.

Her şeyin peşinden koşmak ele birgey geçirmez.

Yalınız kismet olan gelir.

Bu çok ince bir sözdür.

Sabırla kismetini bekleyenin nasibi kesilmez.

ALLAH'ın işlerine karışma!..

Rezil olursun.
Ondan gafil olma!..

Uyandırma utanırsın.
Sırlarını yabancılara açma!..

Helak olursun.
ALLAH'ın gösterdiği yolu keyfine göre tefsir etme!

Yerin dibine batarsın.

Kalbin kapkara olur.

İman nûrun söner.

Anlayışın yok olur.

Nefsin seni boğar.

Bütün dostların düşman olur.

Komşuların seni sevmez, arkadaşların senden uzaklaşır, dünyada kısmetin kesilir.

Âhiretde de en çetin azaba girersin.

Bunlar böyledir.

Hiç şüphe etme!

Şüphe aklın zelzelesidir.

Sonu düşün.

Bizden söylemek...

İnsana dünya için yetecek rızık verilmiştir.

Âhiret için rızkı sen arayıp bulacaksın...

Senin dua etmen ona birşey artırıp eksiltmez.

Fakat senin için çok kıymeti vardır.

Duada HAKK'ı unutmamak gizlidir bilir misin?
Yapacağın dua ile zararlı birşey zararsız bir hâle gelebilir.

Az şeyle çok şey görebilirsin.

Dünyada en güzel iş...

Beş vakit namazı vaktinde edâ etmektir.

Bu söylediklerimi yaparsan bir zaman olur benliğin tamamen kaybolur.

Bir hayali varlık gibi gezersin.

ALLAH bütün kuvveti ile seni muhafaza eder.
Etrafında görmediğin ilâhî bekçiler bulunur.

Kötülük ve şaşkınlık sana yol bulamaz.

O zaman :

Halk sana gelir.

Nûr almak için.

Halk sana uyar, doğru yolu bulmak için...

Secde, varlık halkasını ALLAH kapısına vurmaktır.

Kim kapının halkasını görürse, elbette ona devlet baş gösterir.
Halka yolu gösteren iyyinin inceliklerini öğreten örnek bir insan olursun. Halkın sevgisi seni aldatamaz.

Yoldan çıkaramaz.

Bu anlattıklarım bir sırdır ve Sözde kalır.

Hakikata ALLAH erdirir insanı...

Çünkü ALLAH RAUF ve RAHÎMdir.

“Bir kimse öğretir, öğrenir. Bildiği ve öğrendiği ile âmil olursa melekût âleminde ona azîm ismi verilir” Hadis.

Bu zât âlim-i billahtır.
Birçok bilinmeyen bilimleri ALLAH onun kalbine yerleştirmiştir.
Kimsenin erişemeyeceği sırları ALLAH ona sezdirmiştir.

Peygamberler işte bunları vekil etmiştir.
İnsanoğlunun son durağı buraya kadar.

Bundan sonra Peygamberlik başlar.
Böyle insana bağlanan;

“Benim âlimlerim Benî İsrail peygamberleri gibidirler” Hadis.

Âlim dediği Resûlü Ekrem’in, budur.

“Bir âlimin ölümü bir kavmin ölümünden daha büyük bir kayıptır”.

Bu da hadistir.

Kimseye hased etme!..

ALLAH’a kin tutmuş olursun bu lâfi düşün!..

Hased niçin ALLAH’a karşı kin tutmak oluyor.

Düşün o zaman anlarsın...

Bir zamanlar yoktun sonradan sana bir varlık izafe edildi, işte bu varlık seni HAKK’dan ayırdı.

Ruhanîler zümresine girmene mâni’ oldu.

Bu varlıktan soyunmak gerek.
Şimdi senin için put zâhirde yok.

Ama gizli çok...

Kanaatten hiç kimse ölmedi.

Hırs ile de kimse padişah olmadı.

ALLAH dostu olmak için :

Helâl lokma.

Gıybet etme!

Hased etme!

ALLAH’dan başkasına bel bağlama!

İşte velînin sırrı bu kadar...

Boş tarafınızı ALLAH ve Resûlü Ekrem ile doldurunuz, iki cihanda aziz olursunuz...
İslâm, ibâdetin insan şeref ve haysiyetle değer kazanacağını kabul etmiştir.

Haysiyetini kaybeden şeref ve itibarına ehemmiyet vermeyen kimsenin ibâdeti makbul değildir.

Yalan söyleyen. Sahtekâr. Dolandırıcı. Rüşvet alan. ihtikârla geçim sağlayan insanın şeref ve haysiyeti yoktur. ALLAH indinde...

Dikkat edin, sürü hâlindeki insan topluluğunda demiyorum...

İbâdetleri de bunların makbul değildir.

Kabul olunmaz.

Ne namazı namazdır, ne orucu oruçdur.

Şehvet, kralları köle yapar.

Burada şehvet, yasak olan herşeydir.

Sabır, köleyi kral yapar.

Kibir, küçük insanların kendi küçüklüklerini gizlemek için gizlendikleri bir perdedir.

Bir insan dünyada nâra atar.

Binlerce söz söyler.

Yanında oturanlar onları duymaz.

Hakikatta o gürültülerden haberi olmayan uyanık yok mu?

Asıl uykuda olan odur.

Deryaya hızlı akmak isteyen sularda balıklar durmaz...

Aç kal, Kimseye söyleme!

Utan!

Kimden?..

Sana Senden yakın olandan...

Dertlerini, Izdıraplarını, Yoksulluklarını sakın söz hâline geçirme,
Melekler bile duymasın.

Çünkü melekler insanın iç düşünceleri söz hâline gelmedikçe anlayamazlar.

Tek kal!

Vakur bir sefalet sürmesini çok iyi öğren!

Derdin olursa ALLAH ile konuş!

O da utanmazsan...

Kimsenin sözüne aldırma!

Edeble dinle, içini kimseye açma kendine bile...

ALLAH kelâmını dinle!

Resûlü ruhen taklid et!

Bu her şeye yeter.
Onlarla DOL taş!

TAŞ tekrar DOL!
Söz dalgalarının insanlar üzerine çarpa çarpa ruhtan tahrip ettiğini unutma!

Bunlar kar topu gibi yuvarlandıkça büyür, haberin olmadan seni örseler. Zedeler.
Güzel söz dinle!
İçinin sözlerini okşayan sözlere kulak ver!

Her şeye yeter...

Mekke derler.

Orası kılıç müslümanı dolu.
Medine ise Resûl'e gönüllü olarak kucak açtığını düşün!
Mekke Hz.Âdem'den beri gelen bir an'aneyi insanoğlunun ulvî macerasını yeniliyor.
Medine ise sizi yeniliyor!..

26.6.1987 Cuma

Sabırda Birşey Gizlidir

Sabrın sonunda birşey gizlidir.
“Kim ki sabırdadır zaferdedir” buyurmuş Resûlü Ekrem.

“Men sabere zafere”.
Sabretmek zâten zaferdir.

Neye karşı zaferdir?
Bilir misin, HAKK'ın “Es SABÛR” ismine bürünmek zaferidir.

HAKK seni kutlar bu yüzden...

Resûl bunu müjdelemiştir...

Sabır;

Belâya karşı ibâdetdir.

Duadır.

Aynı zamanda içinde küçük bilinmeyen bir isyan da vardır.
Sabır görünmez. Tutulmaz.

“Sabrın yüzü HAKK'a çevrili ise bırak Cebrail de görmesin..”.

Bu söz büyük bir sözdür.

Sırdır hem...

Bu sözle birşey kastediyoruz bilemezsin...

Yolda meyva yüklü kamyon sarsıntıdan yola tek tuk meyva düşürür.

Onları topla al!

Eğer haram demezen...

Sabrın görünüşü ilâhî tevazu' içinde belli olur...

Sabırda hiyle ve desise yoktur.

ALLAH'ın takdirine kendini bırakmak birşey istememek sabrın üstünde bir sabırdır.

İşte o sabır “zafer” dir.

Tevazu', bu takdirde bir nevi ta'zimdir.

Kime karşı, sende saklı olana.

Kendine...

“Ahseni takvim” olmana...

Hülâsa:

Sabır hiylesi olmayanın hiylesidir.

Yâni herşeyde ALLAH'a birşey istemeden kendini bırakmaktır.

Bilir misiniz: Martılar deniz olan yerlerde yaşarlar.

Tatlı sularda göllerde bulunmazlar.

Kılıç yalnız ipeği kesemez.

Şeytan söyledi :

“Âdem oğullarından kötü işten başka birşey gelmez”...

Bizi utandıracak müthiş bir söz bu...

Şeytanın en doğru söylediği söz de bu...

Bunu söylemek ona kendisine verilen vazifenin ismidir unutma!

Kölesini satılığa çıkarmış.

Tellala vermiş.

Köle, efendisine ayrılırken:

“Siz benden daha iyi bir köle bulabilirsiniz, fakat ben sizin gibi bir efendi bulamam!”
Kölenin bu sözü gönlünü yaktı.

Köleyi kucakladı, satmaktan vazgeçti...
Bu köle birgün toprak kazıyordu.

Topraktan bir inilti geldi:

“Kerem sahibi insan isen kazmayı çok yavaş vur.

Çünkü kazmayı gözüme, kulağıma, burnuma, yüzüme, başıma vuruyorsun.

Ben bir zaman cihana sahib bir adamdım, şimdi toprak oldum!”
Köle sessiz ağlamaya başladı.
O sırada Abbasî halifelerinden “Müstahsem-i Billah” geçiyordu.
Köle ile konuştu.

Niçin ağladığını sordu.

Anlattı..

Halife çok içlendi duygulandı.

Efendisinden köleyi istedi.

Efendisi:

“Gider misin?” diye köleye sordu.
“Siz bilirsiniz ben sizin kölenizim...”

Sahibi, halifeye verdi.

Halife onu okuttu.

Kendisi dünyanın en büyük hattatı oldu.

“Yakut-u Müstahzemî” ismi.

Halifenin kölesidir.

1001 mushaf yazmıştır.

584 de yazdığı mushaf hâlen Sultan Selim türbesindedir.

654 de yazdığı Ayasofyadadır.

663 de yazdığı Hamidiye türbesinde mahfuzdur.

767 de Bağdatda vefât etmiştir.

Kendi yazılarıyla tezyin ettiği camide metfundur.
Abdülkadiri Geylanî kendisine çok hürmet ederdi.

Onun için:

“Enne fi yeddi sırren min esrarullah”

“Onun elinde ALLAH’ın sırrı gizlenmiştir” buyurmuşlardır.

Unutma ki insanın içi dışı âyetle doludur.

insanda Sübjektif, objektif âyetler vardır.

“HAKK” ortaya çıkmış demektir.

O zaman:

“Ene’l- HAKK!” haykırışı ortaya çıkar ve ne demek olduğu anlaşılır.

“Görmüyor musun göklerde yerde bulunanlar, Güneş, Ay, Yıldızlar.. Dağlar, Ağaçlar, Hayvanlar birçok insanlar ALLAH’a secde ederler.” “Ediyorlar!” değil.

“Ederler!”.

Burada mecburiyet ve inkıyad vardır demektir.

17.4.1988 Pazar

اَوْظِلُّهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا

“Ve lillahi yescüdü men fis semavati vel ard tav'av ve kerhev ve zilalühüm bil ğudüvvi vel asal : Göklerde ve yerde bulunanlar da onların gölgeleri de sabah akşam ister istemez sadece Allah'a secde ederler.” (Ra'd 13/15)

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

“Ve lillahi yescüdü ma fis semavati ve ma fil erdi min dabbetiv vel melaiketüe hümla yestekbirun : Göklerde bulunanlar, yerdeki canlılar ve bütün melekler, büyüklük taslamadan Allah'a secde ederler.” (Nahl 16/49)

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ

“Ven necmu veş şeceru yescudan. : Bitkiler ve ağaçlar secde ederler.” (Rahmân 55/6)

Desise : Gizli hile, oyun.

Cöl

Kum denizi.

Kızgın kumlar.

Nebat. Ot yok.

Güneş. Sıcak.
Kum fırtınası daima çölün yüzünü değiştirir...

Bazen küçük bir su kaynağı, bir iki ağaç...
Bazen küçük göl.

Buna vaha ismi verilir...
Buraları bazen çöl yolcularına uğraktır.

Bazen de küçük bir kabilenindir.

Çölde: Deve. Koyun, çöl insanlarıyla beraberdir.

Çölde hakîki insan olarak duygular seferberdirler.

Bu duyguları korumak için bütün heybetiyle cesaret ortaya çıkmıştır.

Güzel duygularla doludur.

Şâirleri vardır, zekidirler.

Misafirperverlik en yüksek derecededir.

Fakir olsa bile...

Çöl onları hakiki insan hasletleri içinde tutar.
“Mensif” sofraları meşhurdur.

Atları bile asildir.

Çölde herşeyde: Hayvanda, İnsanda. Nebatda. Kumda. Sıcakda...
Sabır vardır
Kanaat vardır
Asalet vardır
Çölden ayrıldı mı misafirperverlik ve cesaret çölde kalır...
Çöl bunları haberin olmadan geri almıştır.

Bunun niçinini düşün bul!..

O zaman peygamberlerin niçin çöle ve sıcak iklimlere geldiklerini. Hayvanlarının başka, meyvalarının bambaşka, insanların diğerlerine benzemeyen dış, iç görünüşlerinin sebeplerini anlarsın.
Hele beyaz ırk, siyah ırk hikâyesi kendiliğinden hâll edilmiş olur.

Niçin siyah ve niçin beyaz ırk yaratılmış?..

Şayanı dikkatdir...

Çöllerde Arap kabileleri insanları yaşarlar.

Bunlar da beyaz ırkdandır.

Beyaz Araplardır.

Siyah öl insanı yâni zenci yoktur.

Bu beyaz Araplar yâni çöl arapları en güzel belîğ Arapça dilini onlar konuşurlar.

Zira tabiatla doğrudan doğruya karşı karşıyadırlar.

Aralarında karışık dekor yoktur.

Güneş. Sıcak. Kum. Beyaz renk. Siyah. Gök mavisi semâ... Cece yıldızlar...

Bu temel tabiat muhiti içinde zihin ve idrakleri, düşünceleri bu basit dekor içinde özüne giderek temiz düşünürler, konuşurlar, berrak ifade ederler. Doğrudurlar.

Asildirler.

Yalan bilmezler.

Açık sözlüdürler.

Bu böyledir...

Üç beş yanlış söylenmiş sözlerin esiri olup hayır deme!

Ben asil çöl insanların anlatıyorum.

Mânâyı heceleyerek bütün sahte sözleri atmak gerek.

Şimdi ölü iyi anlamak için:

Rüzgâr yok.

Yaprak bile kımıldamıyor.

İssız bir sahilde düşün kendini ve dinle bizi:

Sahile muntazam dalgalar birbirini takip ederek vuruyor.

Rüzgâr olmadığı hâlde...

Lâfa dikkat et.

Rüzgâr yok...

Kayalar var.

Zamanla bunlar aşına aşına çakıl oluyor.

Çakıllar da birbirine çarpa çarpa kum oluyor.

“Aşına aşına”.

Kayalar akıl oluyor.

Çakıllar da birbirine “arpa çarpa” kum oluyor.

Aşınmak, çarpmak başka mânâlardır.

Bunu anlamaya savaş.
Uğuldayan bir ıssızlık.

Fenni ismi ihtizaz.

Titreşim...

Ne demek bu?
Diğer ismi tesbih dediğimiz intizamlı sessiz uğultu, titreşim...

Atom kaynaşması gibi, duraklama yok.
Denizde istiridye denilen bir hayvanın kabuğu vardır.

Kulağa korsan uğultu gelir.

İşte ona...

Kayaları akıl yapan su.

akılları kum yapan su.
Kayaları akıl yaparken çakılları kum yaparken duyulan ve duyulmayan bir uğultu var ya;
ihtizaz...

O da zikir...

Kum kıvama geldi mi...

Su çekilir...

Çölü su çekildikten sonra yapan da suyun gitmesi değil mi...

Bazen deniz coşar dalgalanır.

Fırtına. Dev dalgalar...

Rüzgârın işi bu.

Biliyoruz ilmen izah ediyoruz.

Sebebi kuruntusuz şüphesiz:

“Evet doğrudur!” diyoruz ama niçin rüzgâr oldu?

Onu da biliyoruz.

Sebep üstüne sebep, hepsi izah ediliyor, doğrudur.
Niçin böyle?

Kâinat nizamının böyle oluşu...

Niçin böyleydi?..

Nedir bu?..

Orada duraklıyoruz.

Duralım.

Bu, duruma ta'zim ve asıl sebebi bilmediğimiz bir azameti tasdiktir bu...

Ne duraklıyoruz ya!

Burada aklın idrak hududuna hürmet gerekir.

Denizde boğulsan bile eğer bir balık seni yemezse su seni muhakkak sahile karaya atar.

Bu ne demek?..

Suyun bir bildiği var demek...

“Al malını... Geri... Bende boğuldu amma!..

ALLAH seni topraktan yarattı.

Mayanda harcında Ben de varım amma.

Toprak olmasaydı Ben de görünemezdim!”

Bu iki dostluk için:

Toprak altında ezilerek ölen.

Suda boğularak ölen.

ALLAH nezdin de ceseden şehid sayılır...

Kim olursa olsun.

Şehid demek ALLAH'ın hoşuna gitti demektir.

Rahmeti dostun olan toprakda ara!

Çıkalım toprağa...

Kum danelerinden husule gelmiş susuz deniz...

Nedir bu öl?..
Yahut suyu çekilmiş deniz...
Gözün alabildiğı kadar susuz deniz.

Resmini çizelim:

Su yok. Nebat yok.
Böcek bile yok.
Kum var.
Güneş var.
Sıcak var.
Mikrop yok.
Kuş uğramaz.
Yağmur yok...

Bulut uğramaz ki...

ölün sözle resmi basit olarak bu...

Rüzgâr olmadığı zamanlarda çölde derin bir uğultu vardır.

Kum taneleri arasında göremediğimiz bir titreşimin sesi bu.

Zikrediyor...

Uğuldayan bir ıssızlık.

İşte öl.

Muazzam steril bir yer.

Hakiki öl budur.

öllere vardır kendine mahsus nebati vardır, böceğı vardır, çok az suyu vardır, hayvanı da vardır.

Hiç bir nebâtın, hayvanın, insanın, böceğın, yaşayamayacağı soğuk çöllere de vardır.
Dünya ve bütün yıldızlar ilk defa kızgın öldü...

Sonra soğudu çöle döndü.

Daha sonra sıcak çöle döndü.

Yaratılışın bütün safhaları geçti.

Su oldu.

Hava oldu.

ALLAH'ın takdir ettiğı dekor teşekkül etti.

Bir nizam kuruldu...

Bütün bu safhaların küçültülmüş şekli hâlâ var:

Yanardağlar.

Buz çölleri.

Sıcak çöller...

İnsanlar ilimle sıcak çöller ile buz çölleri arasında dolaşıyorlar.

Tesadüf mânevî bir kanunun bize gizlenmesidir.

Bir şeye mânâsız demenin, mânâsızlığın içindeki mânâyâ hakaret olur. Onda da bir mânâ vardır.

Aklın etmediği tesadüfler vardır.

O noktaya akıl ermez değil.

Yetmez...

Bazı alışkanlıklar vardır küçükden kalma!

Nasihatlar vardır, öğütler vardır.

Bunlara ve hiç kimseye kötü deme!

Kötülerden uzak dur yeter.

Sen yaşlandıkça o güzel şeyler de beraber seninle yaşlanır.

Geride kalma.

Onlara sadık kal rahat edersin.

Aklın nûru zekâdır.

Zekâ bilgi ile ortaya çıkar.

Bilgisizlik ahmaklık doğurur.

“Ahmaklık” ALLAH’ın verdiği akla hakaret olur ki bu bir nevi küfürdür.

“Beşikden mezara kadar ilim peşinde koş!”

“Bilen ile bilmeyen bir olur mu?”

Bu hadis ve âyet aklın nûrunun ortaya çıkması için ALLAH insana serbestiyet vererek onu “aklı” çalıştır diyor.

O hâlde öğrenmemek bir nevi ALLAH'ın tavsiyesine itiraz olur ki bu da küfürdür.

“Bir şey öğren ama mükemmel öğren,

Her şeyi öğren, fakat iyi öğren”.

Öyle bir devirde yaşıyoruz bugün:

Ankara'dan Newyork'a gönderilen bir radyo sinyali bahçede oynayan çocuğuna bağırarak bir annenin sesinden daha çabuk ulaşıyor.

Biliyor musun?

O hâlde...

Bunu anlamak kolaydır fakat aynı derecede de güçtür.

Çıplak ayakla toprağa basanın duyduğunu kunduralı insan duyamaz efendim!..

1.1.1988 Cuma

Nezd : f. Yan. Yakın. Karib. * Göre, nazarında, fikrinde. (Arapçadaki "ind" mânâsındadır)

Söğüt

Söğüdün meyvası yoktur su kenarında olduğu hâlde...

Niçin meyvası yoktur?

Çiçeği de yoktur...

Diğer tarafını sen anla!

Ne demek istiyoruz... Düşün!

Kafese bülbül ile kargayı koymuşlar...

ikisi de susmuş...

Bülbül güzel sesi ile kargayı incitirim diye susar.

Karga bu güzel seslinin yanında kendi fena sesiyle onu rahatsız ederim diye, edeben utandığı için susar.

Bu susmada yek diğerlerine karşı büyük bir edeb ve hürmet göstermişlerdir...

Bilir misiniz:

Dünyanın yarısı bilip de söylemeyen,

Diğer yarısı bilineyip de devamlı söyleyenlerle doludur.

Büyük nûrlular kendi velâyet kokularını ve kendi vücudunun nûrunu göstermezler.

Kendi kokularını alsalardı, nûrunu görselerdi yanarlardı.

Çünkü herkesde olmayan bu hâllerinden dolayı gurur gelirdi.

ALLAH'ın "EL MÜTEKEBBİR" esmâsının muhafızı "EL KAHHAR" esmâsıdır. Buna maruz kalmamak için yanarlardı.

O nûru görmekten yanmak başkadır.

Gurura girseler de o zaman "KAHHAR" esmâsının kahretmesi bambaşka bir sonuç, bir yanmadır.

Her şeylerini kaybederlerdi.

"Cehennem", suçluların "KAHHAR" esmâsına çarpıtılmaları için bir nevi rahmetdir.

"Orada insan ne yaşar ne ölür" âyeti bunu bildirmektedir.

Onun için tesadüfen öyle büyüklere rastlarsanız (başını gömleğinin altına sok!).

Ben âlimim, ben ulemayım, orgeneralim deme!..

Bilir misin:

İnsan tıynetini alan köpek, çoban olur.

Onların terazisi doğru tartar. Yanlış tartmaz.

İyilik yap!

Yaparken ondan bir üstünlük kendine sağlama "EL GANÎ, ER REZZAK" esmâlarını zedellersin.

Alın teri ile çalış!

Sabırlı, Kanaatkâr ol!

isyan etme!

Helâl rızıkla beslen!

Bu hâl ALLAH'ın en büyük niğmetidir.

Köylü misafire :

"Evinde imiş gibi ye!

Çekingen olma!

Bizim rızığımızı yiyecek değilsin!" demiş...

Çok büyük bir lâf bu...

ALLAH'ın misafiri olursan bambaşkadır o...

"Kulna ya nâru kûni berden ve selâmen alâ İbrahim :

Ey ateş! İbrahim'e karşı serin ve zararsız ol" âyetine mazhar olursun...

İçini dışınla ört!

Günah: Seni ALLAH'dan perdeleyen her şeydir. Unutma!..

Her yapacağın işde ve yaptığın işlerde sevab ve günah arama, insaniyetine hakaret etmiş olursun.

Bu yazılarımızla biz basit olarak söylemek icabederse:

Maddî ve mânevî ilim ile senin cesedinle ruhun arasındaki ahengi bildiriyoruz...

Bilir misiniz:

Saç kadının dışarı vuran iç güzelliğinin görünüşüdür.

Kadın içini saçlarıyla örtüp gizlemiştir.

Bundan dolayı da:

“Saçını ört!” emri çıkmıştır.

Uzun saçlı kadın sıhhatlidir. Güzeldir. Tam kadındır.

“Saçlarınıza ikram ediniz”. Hadisi vardır.

Saç bakım ister.

Bu bir nevi o güzelliği veren yaradana karşı teşekkürdür.

Bir nevi ta'zimdir.

Resûlü Ekrem'in saçları omuzlarına kadar uzundu,

Erkekde saç kuvvetin timsali ve kaynağıdır.

İtiraz etme bu böyledir.

Ama umacı gibi saç değil haa!..

”Yâ RAHMÂN! Yâ RAHÎM! Bismillah Yâ REZZAK! Yâ VÂCİD!”

Söyle, başla yemeğe.

Yemek bitti mi:

“Elhamdülillah çok şükür Yâ GANÎ!” söyle...

Su içerken ayakda katiyyen içme!

Sebebini sorma otur veya çök!..

Su içerken arada konuşma, iç bitir.

Sonra konuş...

Bunların hepsi, daima abdestli olanlaradır...

15.1.1988 Cuma

KAHHAR : Galib-i Mutlak ve her an kahretmeğe muktedir olan Allah (C.C.) Hak Celle ve A'lâ'nın esmâ ve sıfâtındandır.

> لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ثُمَّ

“Sümme la yemütü fiyha ve la yahya. : Sonra o, ateşte ne ölür ne de yaşar.” (A'lâ 87/13)

> قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

“Kulna ya naru kuni berdev ve selamen alâ İbrahim : Ey ateş! İbrahim için serinlik ve esenlik ol!» dedik.” (Enbiyâ 21/69)

Vâcid : Vücuda getiren. * Varlıklı. Fâtır. Gani ve zengin. * Mevcud olan.

99 Esmâ-i Hüsnâ

Güzel isimler.

Ahsen isimler.

“Ondan daha başka güzel yoktur!” demektir.

Bunların hepsi ALLAH'ı anlatmak içindir.

Bir kimseyi anlatırken şöyledir böyledir diye târif ederiz.

Bu isimler de ALLAH'ı anlatarak onu anmaktır.

Yâni zikir içindir.

O'nu anarak insanda bir hâl zuhur eder.

Hakiki zikir de odur.

Bu sûretle kâinatın tesbihatma girmiş olursun.

Yerler ve gökler (ne ise) hep ALLAH'ın AZÎZ ve HAKÎM olduğunu tesbih, ediyor durmadan...

Atom kaynaşması işte bu tesbihatın en ince tarafıdır.

O raksa girmeye çalış!

Mu'tad harici ALLAH'ın bazı isimlerim, Kur'ânda geçen isimlerini bazı âyetlerle bir araya getirerek yalvarmak vardır.

Dua budur.

“İki deniz âyeti”.

Cebeli Tarık boğazında suların tuz kesafeti Akdenizde ve Okyanusda başka başka olduğu hâlde birbirine geçmiyor.

Bu da yaratılış nizamına aykırı gibidir.

Sebep nedir?

Bunun gibi, söylediğimiz dua da mu'tad harici bir yalvarmadır.

Hususidir.

Söyleyenin şahsî arzusudur.

Okumanın Miktarı, Adedi, Zamanı, Vücutta yaptığı ihtizazlarla evvelâ Vücudun, Ruhun hazırlanması sonra hareket...

Mideye alınan birşey muayyen bir müddet sonra kana geçer.

Herşey evvelâ bir miktar bir zaman bir müddete tâbidir.

Bunlar çok mühimdir...

Nuh Peygamber zamanında, milleti azıttı.

Toprak, sessiz sözsüz, benden yaratılan bu insanlar beni utandırmaya başladı dedi.

Toprak suya:

“Ben olmasaydım sen görünemezdin.

Çık yukarı görünme!

Tekrar, görün yâni su ol!

İkimizin harcından olan bu edebsizleri boğalım!” dedi.

Gizli niyaz ettiler yaratana...

Yaratan hoşlandı bu vefâdan.

Nuh’a:

“Gemi yap!” emri çıktı.

Gemiye aldı bildiği her şeyi.

Gelmeyenleri bıraktı.

Yağdı! Yağdı! Yağdı! Yağmur günlerce...

Gemi yüzmeye başladı.

Toprak görünmez oldu.

Boğuldu gittiler âsi millet.

Artık emir çıktı:

“Ey arz suyunu yut! Ey semâ sen de suyunu boşalt!”
Toprağın, suyun niyazı kabul olunmuştu.

Nuh tufanı bu...

Nuh’un duası ile tufan oldu.

HAKK’ın emri ile sular çekildi.

Bugün gafiller böyle birşey oldu mu olmadı mı münakaşa ediyorlar.

İnsanın inanma kuvvetini ölçmek için hadiseler sebeplere bürünür tekrar ortaya çıkar.

İnanmıyorlar da Nuh’un gemisini arıyorlar.

Bunun niçin olduğunu bilmiyorlar, inanmıyorlar.

Onların ümmeti de inanmamıştı.

Yine tufan var amma görmüyorlar.

Nuh tufanında ölenlerin hepsi bin kişiyi aşmaz...

Her gün dünyada bunun misilleri oluyor.

Denizde, Havada, Yerde, Zehirlenmeler, İntiharlar basit sebeplere bağlanamaz.

Bağlanacak sebepleri de söylersem bile inanan yok gibidir.

“Mü’min Mü’minin aynasıdır” derler.

İnsanda tecellî eden “EL MÜ’MIN” esmâsını görmek mümkündür demektir.

İnsanlar yek diğerinin yüzüne bakarken ceseden ve ruhen temiz olmaları lâzımdır.

Öyle olursa “El Mü’min” esmâsının tecellîsini görürler.

Merhametli olurlar.

Afvederler.

Doğru olurlar.

Yek diğerine güzel duygularla bakmak bunu görmek demektir...

Musa :

“Yâ RABBİ! Bana kendini göster!” dedi.

“Beni göremezsin Yâ Musa!”

“Ben görünmem!” demedi.

“Dağa bak!” emri çıktı.

“Vakdaki RABB dağda tecellî etti. Dağ birden bire eridi.”

Şimdi dikkat et:

“RABB dağda tecellî etti.”

Halbuki RABB mekândan münezzehtir.

“Ben kulum ile görürüm!” buyuruyor hazreti ALLAH.

Musa’nın göz kuvvetine RABB iştirak ettiğinden dağ eridi.

İnsan serbest bırakıldığından her zaman RABB her işe iştirak etmez.

Tahammül kadar sende tecellî eder.

Musa buna tahammül edemedi, düştü kendinden geçti...

ALLAH kelâmı Arapçadır.

Fakat bunu anlamak için”ALLAH”ca bilmek lâzımdır. Ama aslen ALLAH’cadır.

Şeklen öyledir.

Bunu bil!

Hakiki konuşan ALLAH’dır.

Ses ve sedâ Muhammed Aleyhisselatı vesellem, ALLAHca’yı kendi dili Arapça olduğu için Arapça söylüyor.

Cenabı ALLAH dostu ile ALLAH’ça konuşur.

Yalnız, onunla konuşmak için “mi’rac olan namazda” Resûlü Ekrem’e indirdiği Arapça kelâmı ile ibâdet eder.

O kadar...

Kendi dilin ile iste arzularını, hem HAKK her dili bilir.

Hacı Bektaşî Velî.

Hacı Şabanı Velî

Arapça bilmezlerdi amma ALLAHca bilirlerdi.

Fazilet, ahlâk dersi vermekle olmaz.

Gül tohumunda :

Gül, Yeşillik, Renk, Koku gizlidir.

Bu tohumu Toprağa, Suya, Güneşe göstermek lâzımdır.

İnsanda gizli fazileti ortaya çıkarmak için semâvi haberlere inanmak lâzımdır.

Faziletsiz inanmayanlar, dinsizdir.

Dinsiz de faziletsizdir.

İnsan vücudunu unutup ruhun hakim olduğu vaziyet namazdır.

Namaz ALLAH’ın huzuruna kabul vasıtasıdır.

Yahut girebilmek yoludur.

Bir yay boyu kadar.

İnsan insandır.

Tanrılaşamaz demektir.

Bu “yay boyu” haddini bilmektir her şeyde...

Kelimeler bazen bir şey ifade etmez.

Bazen kâfi gelmez.

Bazen zehir gibidir.

Bazen buhar gibi ruha dağılır insanı mutlu eder.

Sâde akıllılar fikir sahibidir.

İnsanların geri kalanları fikirlerin eseridir.

ALLAH kudret ve güçleri ile mütecellîdir.

Bunu beşeriyetin bugünkü tekâmülü tamamıyla ortaya koymuştur.

“ALLAH yetecella fi’l- asrı’l- âlem”

Herşey ALLAH’da hazır ve nazırdır.

“Her yerde hazır ve nazırdır” demek doğru değildir.

Boş yer var mânâsı çıkar.

ALLAH yoksa hiçbir şey yoktur.

En basit maddî bir misal söyleyelim.

Güneş 1 saniye olmasa kâinatda herşey biter.

“İnsanda zâhir olduğum kadar hiçbir şeyde zâhir olmadım!”

Kudsî hadisi insanı titretmelidir...

Ne paye insan için.

Ahsen-i takvim insan, serbest bırakıldığından her zaman RABB, her işe iştirak etmez.

Tahammül kadar tecellî eder.

Sen bunu hususi şekilde çoğaltmak istersen o zaman mu’tad harici yalvarma yapacaksın...

ALLAH, RABB, İLÂH, HAKK Gibi mübârek lâfızlar vardır.

Rabbü’s- Semâvat

Rabbil’- Ard

Rabbü’l- Maşrıkeyn

Rabbü’l- Mağribeyn

Rabbi'l- Mü'min
Rabbi'l- Rahîm
Rabbi'l- Felak
Rabbi'n- Nas
Lâ ilâhe
Hakki'l- Mübin.

Bunlar nedir?

Bu lâfızların yerine ALLAH lâfzı konamaz.

O hâlde bunlar nedir?

ALLAH ile konuşmak için hitap kelimelerini bilmek lâzımdır.

“Ete kemiğe büründüm

Yunus diye göründüm.”

“ALLAH insanı kendi sûretinde yarattı!” demek;

Esmâlarının tecellî yeri insandır.

Esmâların birleşmeleri insan şeklini husule getirdi.

Bir nevi krıstalografi...

Her şey kendi kristallerine göre billurlaşıır.

Kar taneleri geometrik şekildedir.

Herşey böyledir.

Zira ALLAH herşeyi sikletli hacimli ve şekilli halketmiştir.

Her şey kendine göre donar...

Son söz şu:

Mansur “Ene'l- HAKK!” dedi.

“Ben ALLAH'ım” demedi.

Onu anlamadılar.

İşkence islâmda yasak ve küfür olduğu hâlde o zaman işkence ile Mansur'u parçaladılar.
Bunu hâllet!

Ben söylemem.

Zira her yer karışır.

Zâten evvelce karışmıştı...

Mezarda bile:

“RABB’in kim?” sorulacak.

“ALLAH’in kim?” değil....

Kimse soramaz bunu...

Tesdi helâda kullanılmaz.

Anlayamadın.

O hâlde sözümüzü geri aldım.

Yol değişir.

Yoldaşlık değişmez.

Doğru söze kızılmaz.

Fakat doğru söyleyene ise...

Sabır iyidir.

Ümidi kesmekten...

Bazı kelimelerin geri alınması mümkün değildir.

Bilirmisiniz geçmiş pişmanlıklar doğrulmaz.

Kazâlar hiç beklenmedik anda gelir.

Unutma.

Kendini kendine emânet et, kılına bile zarar gelmez...

25.1.1988 Pazartesi

زَخَّ لَا يَبْغِيَانِ مَرْجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْ>

“Mereclbahreyni yeltekiyani. Beynehuma berzahun la yebğiyanı. : İki denizi birbirine kavuşmak üzere salıvermiştir. Aralarında bir engel vardır, birbirine geçip karışmazlar.” (Rahmân 55/19-20)

سَمَاءَ أَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَيَا>

“Ve kiyle ya erdubleiy maeki ve ya semaü akliiy ve ğidal maü ve kudiye emru vestevet alel cudiyyi ve kiyle bu'del lil kavmiz zalimin : (Nihayet) «Ey yer suyunu yut! Ve ey gök (suyunu) tut!» denildi. Su çekildi; iş bitirildi; (gemi de) Cûdî (dağının) üzerine yerleşti. Ve: «O zalimler topluluğunun canı cehenneme!» denildi.” (Hûd 11/44)

هُ قَالَ رَبِّ ارْنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانًا وَلَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ رُبُّ>
إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ كَ تَنْبُتُ سَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَ

“Ve lemma cae musa li mikatina ve kelemehu rabbühu kale rabbi erini enzir ileyk kale len terani ve lakininzur ilel cebeli fe inistekarra mekanehu fe sevfe terani felemma tecella

rabbühu lil cebeli cealehu dekkev ve harra musa saika felemma efaka kale sübhaneke tübtü ileyke ve ene evvelül mü'minin : Musa tayin ettiğimiz vakitte (Tûr'a) gelip de Rabbi onunla konuşunca «Rabbim! Bana (kendini) göster; seni göreyim!» dedi. (Rabbi): «Sen beni asla göremezsın. Fakat şu dağa bak, eğer o yerinde durabilirse sen de beni göreceksın!» buyurdu. Rabbi o dağa tecelli edince onu paramparça etti, Musa da baygın düştü. Ayılınca dedi ki: Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim, sana tevbe ettim. Ben inananların ilkiyim.” (A’raf 7/143)

Mu’tad : Âdet. Âdet edilen iş. İtiyad edilen. Alışılmış olan.

Nil-i Mübârek

Mübârek kelimesi başka dillerde yoktur.

Mübârek zeytin ağacı.

Mübârek Bekke (Mekke).

Mübârek Su

Mübârek Gece

“İnna enzelnâhu fi leyletin mübâreketin”

“Mübârek gece’de”

Burda “bir mübârek gecede” demek tamamıyla yanlışır...

Vahiy gece başladı.

Mi’rac gece oldu.

Kur’ân-ı Kerim gece inmeye başladı.

“Mi’rac Tayy-i mekân” değildir. Tayy-i zamandır.

Mübârek kelimesiyle kendi aralıklarını tenzih ederek kendisini tesbih ediyor.

Bu kelime yerinde kullanılırsa tesbih olur.

Gizli mânâsı da vardır, izah edilmez.

“Hamden Kesiren.Tayyiben. Mübareken fih” de gizlidir.

Bu sözlerimizle biz insanda gizli olanları deşiyoruz.

O sûretle insan kendi kendini buluyor.

Biz birşey öğretmiyoruz.

Kendini bulmak, HAKK’ı bulmaktır.

Dışarıdan içeriye bakarsan bir şey göremezsın.

İçeriden dışarıya bakarsan o zaman iş başkadır. Anla..

Biz bunu haykırıyoruz.

Nil nehri için Resûlü Ekrem:

“Nil-i mübârek” kelimesini kullanmıştır.

“Cennet ırmağıdır” buyurmuştur.

Bu ne demektir? Bekle. (demek) sonunda belli olur.

“Mısır, bize “Nil’in” hediyesidir” demiş meşhur tarihçi Heredot...

Nil nehri Kasumu akarsuyundan doğar.

Sonra Kagera adını alarak “Victoria gölüne” dökülür.

Bu gölün denizden yüksekliği 1933 m. d i r.

Nil’in ana kolu bu gölden çıkar. 5600 km.lik yol katederek Akdenize dökülür.

Bu gölden çıktıktan sonra Kiyoga gölünü aşar, Albert gölüne girer. Buradan çıkınca “Bahrı’l-Cebel” Dağ Denizi ismini alır.

Sonra “Set” bataklığına girer.

Bu bataklık Türkiye’den büyüktür.

Buradan çıktıktan sonra Beyaz Nil ismini alır.

Yoluna devam ederken Akdenize dökülmeden 2800 km. uzunluğunda bir çölü de kateder.

Hartum’da Mavi Nil denilen kolla birleşir. 250 m. lik çavlanlarla Mısır topraklarına dökülür.

Mısır’ı baştanbaşa geçerek Kâhire’den sonra birçok ufak kollara ayrılır.

Nil Afrika’nın can damarıdır.

Asvan yakınlarında 500 m. kadar bir genişliğe ulaşır.

Kâhire yakınlarında genişliği 1 km.y i bulur.

Su baskınlarında ise 20 km. ye kadar uzar ve toprağı verimli hâle getirir.

Nil Nehrinin coşması muayyen zamanda vâki olur.

Ehramların birinde 144 m. yüksekliğinde, yukarda zemine kadar 1 desimetre kare genişliğinde bir delikten kutup yıldızının ziyâsı, aşağıda Firavun’un mumyası alnına tesadüf ettiği zaman, Nil feyezân eder.

O vakit Mısırlılardan 1933 e kadar 42 derece bu yıldızın seyri gerilemiştir.

“Meşhur Tulos rasathanesi müdürü Abe Moro’nun Leş misteros deş Firavun” ismindeki kitabında yazılmıştır.

Mısır, Hz.Ömer zamanının Amr İbnül As kumandasındaki ordu ile fethedilmiştir.

Bir müddet sonra Nil feyezana etmemiştir.

Bu sefer Mısırlılar Amr İbnül As'a müracaat ederek 500 senede bir bu hâl olur.
Biz de Mısır'ın en güzel bâkire kızını kurban ederiz:

Nil için müsaade ederseniz ayinimizi yapalım derler.
Amr İbnül As bunu kabul etmez ve durumu Medine'de bulunan Hz.ömer'e bildirir.
Hz.Ömer, Amr İbnül As'a:

“Müsaade etmediğin doğrudur. Gönderdiğim Ceylan derisi üzerine yazılmış yazıyı sabah namazından sonra Nil'e at!”

Bu yapıldıktan sonra Nil 15 kadem yükselerek feyezana eder.

Hz.ömer'in Nil'e mektubu:

“Medine'de islamların emire'l- mü'minîn olan Hattaboğlu Ömer'den NİL'e selâm ola!
Ey Nil daha önceden akıyordun.

Şimdi akımıyormuşsun.

ALLAH için akıyorsan âdetin veçhile ak!

Yoksa kendi başına akıyorsan Mısır ve halkın sana ihtiyacı yok.

Selâm ola!

Eğer seni aktıran aktırmıyorsa Emire'l- mü'minîn Hattaboğlu Ömer niyaz eder, akasın!”
Şimdi bunları akla sorarsan akıl hâlledemez.

O hâlde bu işi başka türlü konuşmak gerek.

30.1.1988 Cuma

Yed'ullah

ALLAH eli : ALLAH'ın eli...

İnsanın en kudsî uzvu elidir.

“Ene fî yeddi sırren min esrarullah”

“İnsanı kâmilin olmuşam kulu

İster yağmur yağdır ister dolu

Nidem ben ummana daldıktan sonra”

Su'da ve herşeyde “KÜN” lâfzı “OL!” emri gizlidir.

O emir bir defa verilmiştir.

Hududuna geldi mi tecellî eder.

Su'ya : Sıcağa maruz kalırsan, buhar “OL!”

Buhar'a : Soğuğa uğrarsan, yağmur “OL!”
Yağmura : Daha soğuğa maruz kalırsan, dolu “OL!”

: Daha soğuğa kalırsan, kar “OL!”

Emri verilmişti evvelden...

“Tekrar hududa geldi mi eski hâlini al!” emri de kendisindedir.

Bütün kâinatda atomlarda, bütün vücut hücrelerinde devamlı bu “OL!” emri gizlidir.

Bu tesbihatdır.

Kimya. Fizik. Fizyoloji.

Bu emrin devamlı ahengidir.

Bunlar zikirdir.

İster zikret hepsinde, hedef ALLAH'tır.

Bütün zikirlerde söylenen kelimeler âletdir.

Bunlara hulûs ile devamla kalbde târifî mümkün olmayan bir hâlet hasıl olur.

İşte asıl zikir odur.

Dikkat “Budur” demiyoruz.

Lâfa dikkat...

Bütün atomlarda vücut hücrelerinde bu tesbihat devam etmektedir.

Kalb bunu hissettiği zaman “HAKK'ın” zikri o zaman ortaya çıkar.

Yine dikkat “ALLAH'ın” demiyoruz “HAKK'ın” diyoruz.

Mansur bundan dolayı bağırdı.

Söylediklerim kuru lâf değildir.

Kendini bulmak HAKK'ı bulmaktır.

Dışarıdan bakarsan birşey göremezsin.

İçeriden dışarı bakarsan o zaman iş başka türlüdür anla.

İçeri ve dışarı nedir onu bil... Öğren!..

Şunu unutma :

Dimağın birkaç santimetre küp boz rengindeki maddesi içine, herşeyi sığdırmak isteği gülünç bir iddiadan başka birşey değildir.

Şekillendirilmiş bir şeyden başka anlayamamak beşere mahsus aczlerden biridir.

İşte, her şeyi görebilir bir hâle getirmek arzusu, biz insanlara buradan gelmektedir.

Hiç bir şey görüldüğü gibi, anlaşıldığı gibi olmuyor.

“İnsanı Ahsen-i takvim “yarattık”.

Bunun için velâyet insana verilmiştir.

“Velekad kerremna beni Âdeme”

“Kerem ve kerameti insana “Verdik”...

El işte bu...

“Yedullah” âyet.

En mukaddes kıymetli uzuv insanın elidir.

“Sizin yardımcınız “ALLAH” dır”. Âyet.

Yardımcınız “Benim” demiyor.

Niçin?

Neye karşı yardımcıdır?

Sanki âyet başka bir yerden kullara:

“Sizin yardımcınız yalnız ALLAH’tır” buyruluyor.

“Yardımcınız yalnız benim!” hitabı olursa kime karşı suali ortaya çıkar.

O zaman başka bir yerden gelecek âfet, dert, düşman için:

“Ben arkanızdayım ona karşı ben koyarım!” mânâsı çıkar ki hâşâ böyle şey olmaz.

Bu;

“Ben sizi yarattım.

Akıl, irade verdim.

Nefis “Verdik”

Serbest “Bıraktım”.

Bu serbestiyet sırasında kainatdaki kanunlar ki, maddî ve mânevî bunlar sünnetullahtır. Bu kanunlardan dışarı çıkmayanı bundan tavakki ve kaçmanız için bir sebep hududu “koyduk”, bunlar “benim” kanunlarımdır.

Onlar da size yardımcınızdır!” demektir.

“Bundan dolayı yegâne yardımcınız o kanunları koyan “ALLAH” dır!” demektir.

Mutlak hakikat ALLAH’dır.

Her şeyin HÂLİK’i O’dur.

Fakat herşey “O” değildir.
Kur’ân-ı Kerim’de “ALLAH”;

Bazen “Biz”, bazen de “Ben” lâfızlarını kullanarak kullara hitap eder.
Vahiyler doğrudan doğruya bazen Cebrail ile vâki olurdu.

Kur’ân-ı Kerim’de bir secde âyeti vardır.

O doğrudan doğruya Resûl’e gelmiştir ki Resûl ve etrafında oturanlar müşrikler hepsi birden görünmeyen bir kuvvetin tesiri ile secdeye kapanmışlardır.
O zamanlar henüz abdest yoktu.

Bu âyeti bugün telâffuz eden, duyan “hemen” secde etmek mecburiyetindedir.

Abdesti yoksa hemen elini yere sürer teyemmüm eder ve secde yapar. Teyemmüm zâten kazası olmayan hususlar için emrolunmuştur.
Sabah ve akşam namazlarında, bir de bu secdede teyemmüm yapılır.
Vakit geçmesin diye su aranmaz.

Diğer namazların “ara namazları” kazası olduğundan su bulduktan sonradır, istisnası yoktur.

Rica ederim dır dır etme!..

1- “Biz onlara şah damarından daha yakınız”.

“Biz” ne demektir?

“Onlara” kimlerdir?

2- “Bana bir arşın yanaşana “Ben” on arşın yanaşırım” ne demektir?

Niçin “10” dur.

Bunlar kudsî hadislerdir.

3- “Ben insanın sırrıyım insan benim sırrım”.

“Biz hep iç içeyiz.

Birbirimizin dışında değiliz!” demektir.

Bunu idrak hududu içine sokanlardan biri “Mansur” gibi mırıldandı. “Cebraillem!” diyor.

Bu vasıtaadır..

Dimağda düşünceler,

Sessiz sözler

Kelimeler

Sırrı lâflar.

Bunları söze çevirmek bunu âlet vasıtası ile duyurmak yâni:

“Ruhun kudret ve güçlerini cesed mekânında kendisinin ait olduğu lâ mekâna bağlanması
“ALLAH”a ile olur!” demektir.

“Ben” : Zât-ı Ahadiyetleri.

“Biz” : Esmâları ile tecellî, şekilleri bunların RABB’idir.

“Ben” : Vahiy, Zât-ı Ahadiyetlerinden sudur eder.

“Biz” : Kudret, kuvvetlerin tezahurlarıdır.

“Ben” dağa vahyettim.

“Ben” ağaca vahyettim.

“Ben” arıya vahyettim.

“Ben” Meryem’e vahyettim.

“Ben” Resûlü Ekrem’e vahyettim.

“Biz” nebîlere vahiy “ettik”.

“Lâ nüferriku beyne ahadin mir rusulih” âyeti kerimesi “BEN” ve “BiZ” lâfızlarındaki gizli
“HAKK’ın” muradı, arzusundaki hikmetin ifadesidir.

HiKMET kelimesi :

Daima ALLAH’ın ilim ve kudretinin eserlerindeki görülen hakikatler, sırlar için söylenen bir
kelimedir.

Meselâ:

Resûlü Ekrem’i annesi emzirmemiştir.

Süt anneye verilmiştir.

Sebep malum.

Fakat niçin böyledir. Hikmet?

Resûlü Ekrem doğmadan babadan, 6 yaşında iken anadan yetim ve öksüz kalmıştır.

“Hikmet”,

“Ben” : Ruha... Sırdır.

“Biz” : Cesedde câri HAYYın husule getirdiği bütün havas, hassalar her türlü işleme, ahenk
kimyası, fiziği, fizyolojisi...

Bu lâfızların yâni “Ben ve Biz” in içine dalmak için bazı âyetler - vardır.

1- ver rasihune fil ilmî

2- Fezküruni ezkürküm

3- Ve le kad kerramna beni âdeme

4- Ennallahe Rabbe Rabbeküm, Ben RABB RABB'İNİZİM,

5- Fe lillahil hamdü rabbis semavati ve rabbil erdi rabbil alemin. Ve lehül kibriyaü fis semavati vel erdi ve hüvel azizül hakim

İyi insanlar gittikleri yerlere yalnız giderler...

Sıkıntı ve derterle tahammül edin!
Sabırdaki güzelliğin zevkini duyun!

Yaşamak zâten budur.

Bazı olayların üzerinde düşünmemek lâzımdır.

Vücudunun gücünü kalbinin temizliği ile birleştirerek bize yardım et!

Dost dilinden tatlı bal yoktur...

7.3.1988 Salı

Tevakki : Çekinme, hazer etme, sakınma, korunma.

اللَّهُ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ
فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

“İnnellezine yübayiuneke innema yübayiunellah yedüllahi fevka eydihim fe men nekese fe innema yenküsu ala nefsih ve men evfa bi ma ahede aleyhülleha fe se yü'tihi ecran aziyma : Muhakkak ki sana biat edenler ancak Allah'a biat etmektedirler. Allah'ın eli onların ellerinin üzerindedir. Kim ahdini bozarsa, ancak kendi aleyhine bozmuş olur. Kim de Allah ile olan ahdine vefa gösterirse Allah ona büyük bir mükâfat verecektir.” (Fetih 48/109)

وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

“....vallahu mevlakum ve luvel'aliymulhakiymu. :.... Sizin yardımcınız Allah'tır. O, bilendir, hikmet sahibidir.” (Tahrîm 66/2)

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

“Lekad halaknel'insane fiy ahseni takviymin : biz insanı en güzel biçimde yarattık.” (Tîn 95/4)

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ

“Ve le kad kerramna beni ademe... : Biz, hakikaten insanoğlunu şan ve şeref sahibi kıldık....” (İsrâ 17/70)

... لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ

...

“...la nüferriku beyne ehadim mir rusülih... :«Allah'ın peygamberlerinden hiçbiri arasında ayırım yapmayız...” (Bakara 2/285)

اسْوَالِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ مَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ >

“...ve ma ya’lemü te’vilehu illellah, ver rasihune fil ilmî yekulune amenna bihi küllüm min indi Rabbina, ve ma yezzekkeru illa ülül elbab : Halbuki Onun te’vilini ancak ALLAH bilir. İlimde yüksek pâyeye erişenler ise: Ona inandık; hepsi Rabbimiz tarafındandır, derler. (Bu inceliği) ancak akliselim sahipleri düşünüp anlar.” (Âl-i İmrân 3/7)

اعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ اللَّهُ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَ>

“İnnellahe Rabbi ve Rabbüküm fa’büduh, haza siratüm müstekiym : ALLAH, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyle ise O’na kulluk edin. İşte bu doğru yoldur.” (Âl-i İmrân 3/51)

أَلِي وَلَا تَكْفُرُونِ فَادْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا>

“Fezküruni ezkürküm veşkuru li ve lâ tekfürun : Öyle ise siz beni (ibâdetle) anın ki ben de sizi anayım. Bana şükredin; sakın bana nankörlük etmeyin!” (Bakara 2/152)

الْعَالَمِينَ وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ >

“Fe lillahlil hamdü rabbis semavati ve rabbil erdi rabbil alemin. Ve lehül kibriyaü fis semavati vel erdi ve hüvel azizül hakim : Hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi bütün âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Göklerde ve yerde azamet yalnız O'nundur. O, azîzdir, hakîmdir.” (Câsiye 45/36-37)

Faiz

Faiz : Ruha haramdır.

Kime ve neye haramdır?

İnsanın bir öte âlemde cevheri vardır. “Ruh”.

Bir de mekânda ruhun oturduğu maddê “Cesed” cevheri vardır.

Ruhî tarafın daima galip gelmesi murad edilmiş ve insan o mekanizma ile yaratılmıştır.

HAKK’a yanaşmak için ruhun temiz kalması, ilâhî muradın isteğidir. Yasaklar bu temizliği muhafaza için kula bahşedilmiş çârelerdir.

İnsanlar serbest bırakıldığı için bunlara bir nevi nimet olarak bakmak lâzımdır.

Emirler. Yasaklar. Sevabdır. Haramdır, gibi lâfız ve kelime ihtarları bu işe inanıp kabul edenlerin hatâlarına hitaptır.

O, inanmayana değildir.

Sabah ye akşam namazları Mekke’de mi’rac’da emrolunmustur.

Resûlü Ekrem Mekke’de bir hadis buyurmuştur.

“Men tereket selat fakat kefer”

“Namazı terkeden küfürdedir!”

Bu, sabah ve akşam namazlarının vakti içindir.

Vakit mi? Namaz mı?

Burada namazı terketti ikisi birden mi kastediliyor?

Evet!..

“Sizi süvariler kovalasa sabah namazının sünnetini terk etmeyin!”

“Etmeyin!” deniyor.

“Etmeyiniz!” cemi olarak söylenmiyor.

Bunlar doğrudan doğruya, hakiki müslümana hitaptır.

İslâmiyetin emirlerini yerine getirmeyene hitap değildir.

Haram para ile alınmış bir gömlek, 40 gün namazın kabulünü ortadan kaldırır.

Namaz namaz olarak kabul olunmaz.

Hattâ “Yâ hasreten alel ibad”... âyetindeki istihza etmek faslına girer.

Niçin 40 gün. 40 gün haram kullanan her ne türlü olursa olsun Mü’minlikten kaydı silinir?

Bilir misiniz: Leylekler yerde ötmezler.

Yuvalarını yüksek yerlerde yaparlar ve yuvalarında öterler.

Niçin böyledir?

Düşün bu hadise birşey haykırıyor.

Kötülük bazen kazâ ve kaderle karışır.

Derler ya:

“Yedinci kurşunu daima sakla!”.

“Bu ne demek?” diye de sorma!

Bazı şeyleri bilmek insana felâket getirir.

Ormanda yaşayan insan, bazen ağacı bile göremez.

Bazen de kafasını ağaca çarpar.

Gönlünle göğ
Gözünle yere bak.
ALLAH'ı gönül aynanızda arayınız...

Dedelerimizin dedeleri “Müslümanız” diyorlardı.

Biz de “müslümanız” diyoruz.
Birimizin yalan söylediği muhakkak.

Onlar mı? Bizler mi?..

Dünyanın yarısı birşey bilip de söylemeyen,
Diğer yarısı da bilmeyip devamlı söyleyenlerle dolu.

“El ârif lâ yetekellem ve'l- mütekellem lâ yârif”

“Ârif olan söylemez. Söyleyen de birşey bilmez.”

Bir iki sorumuz var:

Resûlü Ekrem'in doğumu.

Nübüvvet, ilk Vahiy, Kur'ân-ın ilk nüzulü, Mi'rac, Hicret Vefât pazartesi geceleridir.

Gündüz değil...

Bunlarda bir hikmet bir sır vardır.

Onu öğren!..

Namaz hicretten evvel sabah akşam namazları emrolunmuştur. Mekke'de.
Medine'de namaz Kudüs'e doğru kılınmıştır.
Sebep?

“Efendim Mekke'de put vardı!”

Bu lâf değil...

İbrahim'in dininin devamı olmadığını ilân içindir.

Resûlü Ekrem sünnetli doğmuştur.

Sabır, belâyaya karşı ibâdetdir. Duadır.
Aynı zamanda dikkat edilirse içinde küçük bilinmeyen bir isyan da vardır...

Korku zenginliğin gölgesidir.

İnançlar hakikatin gölgesidir.

Sabır görünmez tutulmaz.

Sabrın görünüşü:

“İlâhî tevazu’ içinde belli olur”.

Sabır ve tevazu’ karşısında eğilmeyecek kuvvet yoktur.

Sabırda hiyle desise yoktur.

ALLAH’ın takdirine kendini bırakmak, bir şey beklememek sabrın üstünde bir sabırdır. Tevazu’ bu takdirde bir nevi ta’zimidir.

Kime?

Sende saklı olana.

Kendine...

“Ahseni takvim” olmana.

Hülâsa sabır, hiylesi olmayanın hiylesidir.

Yâni herşeyde ALLAH’a bir şey istemeden kendini bırakmaktır.

3.4.1988 Pazar

يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُونَ>

“Ya hasraten alel ibad ma yetiyhim mir rasulin illa kanu bihi yestehziun : Ne yazık şu kullara! Onlara bir peygamber gelmeye görsün, ille de onunla alay etmeye kalkışıyorlar.” (Yâ Sîn 36/30)

Münevver - Aydın

Münevver, maddî ve mânevî nûrlandırılmış demektir.

Aydın, münevver demek değildir.

Dünkü münevver, dindardı.

Bugünkü aydın, dinsizdir.

Bu kelime küfür makamında değildir, inanmamıştır demektir.

Bugünkü dindar, câhildir.

Bugün aydın da, dindar da, yobazdır.

Buradaki yobaz kelimesi, işin aslını bilmeden gerçek dışı sözlere inanmış ve onun müdafidir demektir.

Fakirullah’ın talebesi İbrahim Hakkı münevverdi.

Birçok eserleri olduğu gibi Mârifetname sahibidir...

Laplace münevverdi.

ALLAH’a inanmıştı.

Gök mekaniğı diye kitabında bunu riyâzi olarak açıklar ve Napolyon ile konuşması meşhurdur.

Einstein (Aynştayn) münevverdi.

ALLAH’a inanmıştı.

“Dinsiz ilim kör, ilimsiz din topaldır” sözü onundur.

“İnancım var” beylik lâfıdır.

Bu lâf değildir...

Bu lâfı beğenmeyenlere cevap:

Aşık ile maşuk arasında yol vardır, fakat mesafe yoktur deriz.

Bu lâfı iyi anla bir daha oku.

Utanma: Elde olmayan bir haslettir.

Yüzün kızarması ruhun utanmasıdır.

Akli değildir.

İnsanlara mahsus İlâhî bir refleksdir.

Hastalıklarda bir İhtar-ı Rahmâni gizlidir.

Küçük bir baş ağrısı bile bu kadro içindedir.

Bir dertten ölen bir kimsenin çok defa ya vücudu, ya ruhu şehid olur. Kimse bunun farkında değildir.

Gaflet anında ruhun dalgınlığı, cesede suç işletir.

Ruhun asaleti buna tahammül edemez.

Cesedi katleder.

“Âni intihar” işde budur.

İnsanlar:

“Cinnet getirdi!” derler.

Halbuki değildir.

Nefis, harama sarılarak cesedi yavaş yavaş intihara götürür.

Bu bir nevi irade gevşekliğinden doğar.

Cesed ruhu kurtarmak için, intibaha davet için hastalanır.

“Tedrici intihar” budur.

Cinnet yâni delilik “iman” da değil “inkâr” dadır.

“Şeref sözü veriyorum!”.

“Şerefe!”der, içerler bu ne demektir?.

Şeref;

İnsanın “ahseni takvim” oluşudur.

ALLAH’ın en şerefli mahlukudur.

Onun kıymet ölçüsüdür.

Ne?

Şeref!

ALLAH yanında...

Artık o lâfları söyleyenlere siz hüküm verin, ben utanırım...

Cenaze tekbirlerle götürülürdü.

Muzika ile götürülüyor.

Namazı kılınırdı.

Şimdi ayakta seyrediyorlar.

Kaybolan an’anevi asaletin enkazı üzerinde teselli bulmaya çalışıyoruz.

O da şuûrsuz ve bilmeden.

Fikrîn öyle dolu gölgeleri vardır ki, o yolda uğraşanlara yetişemezsiniz.

O kimseler, tek başına bir nesildir.

Dünyada iki cins insan toplumu vardır :

Topluma saldıranlar.

Topluma hizmet edenler.

Bunları ayırmak her zaman güç bir iştir.

Kolay olduğu hâlde...

Ama onlar kendilerini ayırırlar.

Belli ederler.

Ma'sumlar da hapse girebilirler, idam edilebilirler.

Her işde dikkat etmek lâzımdır.
Dikkat aklın gözlüğüdür.

Sahibi devlet olana öfke, hiddet yakışmaz, önce kendi gideceğin yolu öğrenmeye kalk!..

Gerçeğe ancak tek yoldan gidilir.

Ama ondan uzaklaştıran binlerce yol vardır.

İnsanın kızması, başkalarının hatâlarının intikamını kendinden alması demektir.

Yanlış yapmayan insan yoktur.
İnsanlık yanlışı kabul ve düzeltmekle ölçülür.

Ölüm karşısında niçin üzüntü duyarız?

Kaybettik diye kederleniriz.

Kaybedilen nedir?

Atma!..

Sus!..
Bulacağın cevap senin ne olduğunu gösterir.

Cevabı yoktur. Sus!..

İki cins insan vardır dedik yukarıda...
Bu iki cins insan erkeklerdir.

Kadınları bu tasnife koyamayız...
Niçin mi?

Soracaksın evet...

“Âdem’i topraktan yarattık!”
Havva “Nefsi Vâhideten” den yaratıldı.

Kelimeye dikkat et hem çok dikkatli ol! Bunlar âyettir.

Cevap bu âyetde gizlidir.

Anlamaya uğraş!..
Bunları anlamak için Arapça değil “ALLAH”ca bilmek lâzımdır...

İslâmda tesadüf diye birşey yoktur.
İlletini sebebini bilmediğimiz olaylara verdiğimiz isimdir.

Tesadüfî kabul şuûr ve aklın aldanmasıdır.

İslamda küfürdür.

ALLAH herşeyi halkedendir.

Tesadüfde birşeyin halkolunduğunu düşünen insandaki akıl ve şuûr yaratanın külli akıl ve şuûru olduğunu kabuldür.

Kendinde olmayan bir şeyi yaratana ve onun kanunlarına akıl ve şuûrundan ilâve etmez. Yapamaz.

HAKK'ı suçlu tutmak olur bu düşünce...

ALLAH'a karşı isyan kimse edemez.

Bütün isyanlar emrine karşı isyandır.

“Eğer dilenmenin ne olduğunu bilseydiniz kimseden birşey istemezsiniz”.

ALLAH'dan başka taraftan yardım istemekte HAKK'a karşı isyan kokusu vardır.

Burada “HAKK”, ALLAH'ın koyduğu nizam ve emrin doğru olduğunu tasdik demektir. İsyan kokusu bu doğruluğa inanmamaktır.

ALLAH'ın emirlerini yapmamak ALLAH'ı inkâr değildir.

Emirlerinin doğru olmadığını kabullenmektir.

Burayı iyi anla!..

Uçurumdur ha...

Sözümüz Hak'dır.

Doğrudur.

Eğer düşünür incelersen, mânevî gücünle...

Faizle para almak haramdır yasaktır.

ALLAH vermedi diye utanmadan işitmedi, utanmayasın diye.

Bu hâlinden senden utandı seni işitmek istemedi, ondan istediğini vermedi.

ALLAH bazen kendine dönen insanı işitmek istemez.

Ondan utanır.

Dileğini ondan ötürü yapmaz.

Bu cümlelerde ALLAH ile içli dışlısın ha, dikkat et burayı anla!

Zekât vermemek bankadaki veznedarın vezneden para çalması gibidir.

ALLAH'a karşı bir nevi vergi kaçakçılığıdır.

ALLAH'ın, emrine verdiği rızkın, malın çok az olan vergisini vermemektir.

Dilenci, ALLAH'ın Er REZZAK olduğunu unutarak başkasına el açandır.

Bir insana kâfir demek doğru değildir.

Bir nevi ALLAH'ın takdirine karşı evvelden hüküm vermek olur.

Ölüm, insan ları merhamet, yardım etmeye, âdil olmaya sevk etmiştir.

Bundan ötürü dedelerimizden bize kalan bugün hemen hemen harabeye dönen:

Camiler

Mescidler

Bedestanlar

Hanlar

Kervansaraylar

Hamamlar

Ahşap evler

Sebiller

Çesmeler

Kuyular

imaretler

Akarlar

Şifâhâneler

Medreseler

Kütüphaneler

Misafirhaneler

Yıkan, yapan, ilerleyen ve gerileyen bir kuvvetin izleri bunları harabeye çevirdi.

Zira onları kullanan insanlar dedelerimiz göç ettiler.

Kânunî Süleyman, bahçesinde meyva ağaçlarına karınca arız olmuş.

Bunları öldürmek için Şeyhü'l- islam Zembilli Ali Efendi'ye iki satır yazmış; "Bunun günahı var mıdır?" diye.

Zembilli de iki satırla cevap vermiş.,.

Bu kağıt hâlâ Topkapı arşivinde saklıdır. (Tomar-ı Osmani 162).

Kânunî :

"Dırahtı sarmış olsa karınca

Zarar var mı karıncayı kırınca?"

Zembilli :

"Yarın huzuru HAKK'a varınca

Süleymandan hakkın alır karınca."

Kralların, önünde hürmetle eğildiği cihan hükümdarı Kânunî Sultan, gönlünde ALLAH ve Resûl sevgisinin tesiriyle. Hak ve adalet üzerine tesis ettiği tahtının hakimiyet sahasını,

ufacık karıncanın minicik kalbine de sığdırmıştır...

Dıraht : Meyve ağacı demektir

Hayâ, insanın haberi olmadan nesilden nesile intikal eden ilâhî bir duygudur, izah edemeyiz.

Utanmak, elde olmayan bir histir.

Yüz kızarır, baş öne eğilir, söz söyleyemez olur insan...

Utanma korku mudur, nedir o da bilinmez.

Velhasıl elde olmayan bir hisdir.

“Utanmaz!” diye lâkırdı vardır.

Bu yanlış kullanılmıştır.

Fena mânâda...

Bugün hayâ ve utanma kalmamıştır.

Onu harekete getirmek, ne kadar yazık ki kaybettik...

Zannetmem ki geri dönsün...

Utanma kelimesi de utanarak lügat kitaplarına gizlenmiştir.

Araşan bile bugünkü lügatlarda yoktur, arayın isterseniz.

Sözlerimizi kan nakleder gibi damla damla anlamaya çalış!

Bilir misin: Ateşe yaklaşan tavuk kızarır ateşe birşey olmaz.

Tavuk lezzet değiştirir.

Hoşa gitme o zaman başlar yalnız çiğ et yemek âdet değilse...

Tavuk misali olmamalıdır.

Delilere biz deli diyoruz.

Bizim hareketlerimize uymayan hareket ve sözleri...

Bizim akıllı olduğumuzu da kendi kendimize biz hüküm veririz.

Deliler anlamadıkları şeylerin doğru olduklarını bilirler.

Doğru bulmadıklarını, bizim onlara deli dememize sebep olur.

Fakat siz burnu ile yemek yiyen, kulağı ile su içen deli gördünüz mü?

Delilik dediğimiz başka bir âlemdir.

Deli olmadan o hâl anlaşılamaz.

Akıl hastalığı diye birşey yoktur.

Ruhla rabıtası olan yolların bozukluğudur.

Kâinat da kurulmuş Kanunlara, Kimyasına, Fizikine, İşlemesine,

Nizamına karşı gelmek.

Yaratana karşı baş kaldırmaktır.

1 -Hayvanları hadımlaştırmak

2- Hap. Kürtaj. Kısırlaştırma islâm işi değildir.

3- Sun'î döllenme caiz değildir.

4- Tüp bebek meşru değildir.

5- Kan nakli helâl olmaz.

6- Sun'î beslenme ile tavuk yumurtasının kalitesini değiştirmek günahtır. Kime?

Hayvana hıyanet.

Para kazanmak maksadıyla yapana bu hareket küfürdür.

Kazanılan para da helâl değildir.

Bunlara itiraz veya böyle şey olmaz demek ise küfrün son hudududur.

Dinle: Şu küçük hikâyeyi.

Sürüden kaçan koyunu yakalamak için peşine, düşen çoban...

Vakit ikindi.

Çoban oruçlu.

Mevsim sıcak.

Bir saat koyunun peşinde.

Ter kan içinde kaldı.

Yüzü kızardı.

Elleri titremeye başladı.

Nihâyet koyunu yakaladı...

Ama düştü, dizi kayaya çarptı.

Müthiş diz ağrısı...

Çoban koyunu döver mi?

Koyuna küfreder mi?

Bu vaziyette ne yapardı.

Siz olsaydınız ne yapardınız?

Buna vereceğiniz cevap bu yazıyı anlayıp anlamamanıza bağlıdır...

İntibah : Uyanıklık, göz açıklığı. Hassasiyet. Agâh ve münebbih olmak. Hakikatı ve hakkı anlayıp yanlıştan, fenadan dönmek. * Sinirlerin uyanması. Uzuvarların harekete gelmesi.

Bedestan : f. Değerli, kıymetli kumaşlar, silâhlar ve mücevherler vs. alış-verişine mahsus üstü örtülü ve mahfuz çarşısı.

Sebil : Açık ve büyük yol. Büyük cadde. * Allah rızası için su dağıtılan yer.

Dıraht: f. Ağaç. Şecer.

الَّذِي ذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ إِلَيْهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ اللَّهَ
تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

“Ya eyyühen nasütteku rabbekümüllezi halekaküm min nefsi vahidetiv ve haleka minha zevcelna ve besse minhüma ricalen kesirav ve nisaa, vettekullahellezi tesaelune bihi vel erham innellahe kane aleyküm rakiyba Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üretip yayan Rabbinizden sakının. Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının. Şüphesiz Allah sizin üzerinizde gözetleyicidir.” (Nisâ 4/1)

GİZLENMEK - GİZLETİLMEK

Bazı şeyler kâinatta “Gizlenmek” veya “Gizletilmek” isteniyor.

Kim tarafından ve niçin?...

İnsan dimağında:

Düşünceler. Fikirler. Bilgiler. Arzular. Duygular. Zevkler. Sevinçler. Acılar. Dertler. Sessiz sözsüz kelimelerdir.

Bunlar nasıl doğar Dimağdan.

Kimse bilmez.

Bilemez de...

Bunların bir kısmı kelime ve sözle açıklanamaz.

Akla doğar.

Kendi kendine fehmedilir.

Bazı hususlar vardır ki kendi aklına soracaksın kendin bulacaksın. Bulamazsan daha olmadın demektir.

Ruhun, cesed mekânında kendisinin ait olduğu mekâna bağlantısı ses ile oluyor.

İnsan kendi kendini anlaması için aklının “Cebrail’i” olması lâzımdır.

“Nefis” in senin üzerinde hakkı vardır.

İnsan nefisine zulüm değil adalet icra etmekle mükelleftir.

Fakat bu adaletin yetersiz olduğu “an” lar vardır.

Yaratılış düzenini değiştirmeye kalkışmak ALLAH’ın kurduğu nizama baş kaldırmaktır. Kâinat kanunlarına bağlı olmak, onlara hürmet etmek, kadere uymak demektir.

Kadere uyan Kudret eliyle hareket eder.

Haberi olmadan...

ALLAH Gayyur'dur.

Kendisinden başkasının sevilmesini istemez.

Çok dikkatli ol!..

Aklı kısa olan, onu kendisi uçurmuştur.

Aklını kullanamayan, onu kendisi bu hâle getirmiştir.

Cenabı HAKK her dimağa, aklı aynı miktarda vermiştir.

Onu HAKK'ın arzuladığı şekilde kullanması için usul ve kaideler, târifnameler bildirmiştir.

Öyle yaparsa insan kendinde, ruhunda HAKK'dan getirdiği maddî, mânevî hünelerini ortaya çıkarır.

Onlar ortaya çıkınca, akıl vazifesini yapmıştır.

O zaman o insan yed'-i kudretle idare edilir.

Her sözü her hareketi "HAKK" dandır.

Onları gören göz yanılmaz, işiten kulak başkadır.

HAKK'a Resûl'e, Hz.Fatıma'ya kasem ederim ki;

"Bi Hakk'ın" HAKK'ın emirlerini yapmayan münafıktır!

O kimse dünyada azaptadır.

HAKK'ın huzuruna yüzü kızarmış olarak çıkmak kadar büyük azap yoktur.

Kul için her şey sınırlanmıştır.

Geçmiş ve gelecekte birçok şeyler meçhuldür ve meçhul kalacaktır.

Çünkü "İnsan-ı kâmil" HAKK'ın izniyle muayyen noktalara kadar sırr-ı ilâhîye vukuf peyda edebilir.

"Biz semâvat ve arzın sırlarını insanlara tâlim ettik."

Resûlü Ekrem muhterem sahabelerine bir gün:

"Benim bildiklerimi. Gördüklerimi, işittiklerimi size söylersem saçlarınızı yolar, ağlaya ağlaya deriden ve kederden, korkudan bilmeyerek yaptığınız işlerden helak olursunuz buyurmuştur".

Helak olmak ölmek demek değildir.

"Saçlarınızı yolar".

Saç yolmak ne demektir bilir misin?

Kuru lâf değildir.

Onu öğren ne demektir.

Bir adam damın üstünde ne yaparsa, aşağıdaki gölgesi de ONU yapar.

Düşünce ve fikir bu damdaki adam gibidir.

Fikir ve düşünce ne ise çıkan iş de onun aynıdır.

Dinle:

Ayna birşeye tamah etseydi münafık olurdu.

Terazi tamah etseydi doğru tartmazdı.

Az, çoğa.

Bir yudum su, göle.

Bir avuç dane, büyük bir harmana delâlet eder.

Birinin ayağına diken batsa iğne ucu ile onu çıkaramazsa dili ile ıslatır.

Ayağına batan diken o kadar güç bulunursa yüreğe batanı sen düşün...

Dikeni çıkarmak için akıllı adam ara!

Dışındaki elbise yeni. İçin paramparça...

HAKK'ın emirlerine uyarak hareket et!

Varlık.

Niçin?

Yokluk.

Nasıl?

Yaşamak.

Ne?

Topyekün.

Biliyor musun nedir?

“İçiniz dışınız âyet ile doludur”

Bu âyetdir.

ALLAH'ın sözüdür.

Ne demek bu?

Hak ortaya çıksın diyedir.

Kur'ân-ı Kerimde:

“Hüve'l- BÂTİN. Hüve'l- ZÂHİR” mübarek lâfızları vardır.

Bunun tecellîsi nedir bilir misin?

Ledünni âlemin ve sırlarının meçhul meçhullerinin aynası...
Ruhanîyet-i Resûl'ün en son tecellî feneri.

Devam eden bu ruhanîyetin menba'ını alan en büyük tasarruf sahibi Şaban-ı Velî mânâsı açık bir sır.

Cevabı sır kalmalıdır.
Sözlerimize dikkat edin!

İhtiyardır diye ehemmiyetsiz demeyin!
İhtiyarlar bir gemide hiç bir işe yaramaz gibi görünen dümenciler gibidir ha!..

6.5.1988 Cuma

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

“Kul enzelehüllezi ya'lemüs sirra fis semavati vel ard innehu kane ğafurar rahiyma : De ki: Onu göklerde ve yerdeki sırrı bilen indirmiştir. Şüphesiz ki O; Gafur ve Rahim olandır.”
(Furkân 25/6)

ELEKTRONİK ÇAĞ ÇAĞDAŞ MEDENİYET ÇAĞDAŞ İNSAN

Olmak felsefesinin sefil düşüncesi ile gönlümüzü,

Beynimizi,

An'anemizi kirlettik.

Sonra da onun ölçülerine kapılarak bataklıklarda inci aradık.

Batı, para ve kadın esaretinde prangaya' vurulmuş meçhul bir sürüye katılmak için her gün yeni gayretler hâlinde...

Biz de elektronik çağ.

Çağdaş medenîyet şarkısı ile sırası bozulmuş dağılmış plastik bir boncuk dizisi gibi olduk...
Birbirimizi yiyiyoruz.

Bazen şarklı oluyoruz.

Bazen garplı oluyoruz.

Tuhaf olduk...

Geçmişde herşeyi yıktık.

Onun enkazı üzerinde bir hâlde birşeyler arıyoruz,

İlim kütüphanelerde kapalı kaldı.

Onları okuyacak kalmadı.

Şimdi o ilim, bilim hâlinde ortaya çıktı...

Büyük dediğimiz “güya büyükler”, çağdaş insan olacağız gayretleri içinde...

Dedelerimiz ruhen gökleri, yıldızları gezdiler.

Sonra gökten yere indiler.

Şimdikiler göklere çıkmaya çalışıyor.

Bunu mânâsını akıllı âlim anlar.

“Bilgin” değil.

Âlim diyoruz...

Âlim demek bütün maddî ve mânevî kâinat kanunlarını bilen demektir...

Ulema kisvesine.

Derviş kıyafetine.

Şeyh libasına bürünmüş hakiki ilimden, irşaddan habersiz oldukları hâlde, hakiki âlim ve mürşidlerin makamlarını çalmış olan bir kısım adamlar türedi.

Bunlar bugünkü müslümanlara hakim, fakat bu islâmiyet değil..

Bu türedilerin sürdürdüğü yanlış an’aneler, mânâsız i’tiyadlar, esatir-i hurafeler, uydurulmuş bid’atlardır.

Bu bid’atların din ile hiçbir münasebetleri olmadıktan başka akıl ile de uygunlukları yoktur.

“Aklını kullanmayanı ALLAH sevmez!” aklını kullanmayanın dinle alâkası yoktur.

Tarih rast gele bir kör döğüşü değildir.

Kendine göre kaderî ölçüler içinde meydana gelir.

Hiçbir şey başboş olmayıp bir ölçü ve takdir üzere meydana gelmektedir. .

Bugün ilim adamları aya gittiler.

Yıldızlara gitmeye uğraşıyorlar.

Kâinat kanunlarından istifade ederek buna muvaffak oldular.

Fakat insanların içini aydınlatamadılar.

İnsanlar perişan...
Denizler kirlendi.
Ciğerlere giren hava kirlendi
Milletler birbirlerini yiyorlar.

İlim adamları insanı ve eşyayı ışınlayarak “Mikrodalgalarla yükleyerek” uzak mesafelere nakletmeyi henüz başaramadılar.

Ama onun basit bir örneği olarak Ses, Resim, Rengi radyo dalgalarına yükleyerek uzak mesafelere nakletmeyi başardılar.

Belkıs’ın tahtı Hadramut’dan Mısır’a bir anda nasıl getirildi?..
“Tayy-i mekân” yapanlar vardır.

Gördük.

Yaşadık hem de...

Mi’rac, Tayy-i mekân değildir.

Burada birşey söyleyeceğim:

Musa, İsa hep batıya üflediler. Garba dönüktüler.

Resûlü Ekrem bütün cihetlere dönüktü.

Musa, İsa Kâbe’ye yanaşamadılar.

Kâbe onlardan çok evvel kurulu olduğu hâlde...
Fakat: Resûlü Ekrem mi’racda Kudüs’e uğradı.

Dönüşde ağramadı.
Bunun sebebini öğren!

İnsanlar sebebini idrakten âciz olduğu neticelere “Harika” nazarı ile veya “Hurafe” gözlüğü ile bakar.

Bu gün bu hâl tepededir.

Zira herkesin birbirini ısırıldığı devirde yaşıyoruz.

Mi’rac Tayy-i mekân değildir dedik.

Nedir?

Tayy-i zamandır.

Bunu iyi anlamak lâzımdır.

Cesedi ruhun emrine almak...

Rüyada insan, uyanırken yapamadığı şeyleri yapar;

Uçar, Suda yürür, Acı duymaz.

Ziyâ saniyede 300.000 km. süratdedir.

Ruhun ise, delta kadar fazladır.

Cesedi ruhun emrine aldığı dakikada mesafe mevhumu ortadan kalkar.

Sesin sür'ati saniyede 350 m.dir.

Ses elektriğin emrine girdiği zaman sür'ati elektrik sür'atine çıkar.

O zaman o sesi kulak almaz.

Hususi cihaz lâzımdır.

Nasıl ki radyo dalgalarında ses renk, sûtret varsa fakat onları ne görür ne de işitiriz.

Ancak makinada mümkün oluyor.

Buradan uzağa ses gönderip konuşmak, sûtret göndermek veya ceseden bulunmak, Tayy-i mekân mümkün olur.

Uzaktan konuşulur. Görüşülür. Görünülür.

Fakat kimse, ne görür ne duyar, ne işitir.

Rüyada; Renk var, Ses var, Konuşma var, Ağlama var, Harb ve Kavga var, Uçma var, Su üzerinde yürüme vardır.

Fakat koku yoktur, Acı duymak yoktur.

Bir de söyleyemeyeceğim birşey yoktur.

Yine söyleyemeyeceğim bir şey daha vardır.

Bunları iyi anla!..

Rüyada hâkim ruhdur...

Cesed ruhun emrindedir. Rüyada...

Sen uyanırken cesedi ruhun emrine al!..

Nasıl alınır mesele burada...

O zaman;

Tayy-i mekân, Tayy-i ses, Tayy-i sûtret nasıl yapılır öğrenirsin ve yaparsın...

Ama kolay değil.

Târifi kolay...

İstediğin zaman rüya görmek mümkün değil biliyorsun.

Cesedi ruhun emrine almakda bir secde âyeti vardır.

Onunla mümkün olabilir.

O anda melek sırrına erer insan.

1-Bir secde âyeti vardır

2-İlâhî esmâların bir kısmı imkân âleminde câridir. Bir kısmı da kudret âleminde câridir.

3-Diğer bir kısmı da her iki kudret ve imkân âleminde câri esmâ ile, imkân âlemindeki esmâya tesir ederek, cesedi hemen ruh emrine almak lâzımdır.

Cesedi ruhun emrine alan:

1-Kudret âleminde câri esmâlar yardımı ile ruh imkân âleminde her yere gider. Tesir eder.

2-İmkân âleminde câri esmâlar yardımı ile ses gönderir başka yerde görünür.

3-Her iki âlemde câri esmâlar yardımı ile Tayy-i mekân yapar.

Bunlar tasarruf sahibidirler.

Uzaya gitmek için:

Uzay fiziği

Uzay kimyası

Uzay mekaniği bulundu.

Tabîî kanunların dışında başka kanunlar halkedildi.

Tetkik edildi.

Hattâ havasız yerde uzayda yürüdü insanoğlu.

Bahsettiğimiz esmâlar zikir değildir.

Bazı âyetler vardır.

Onlara devam etmek lâzım.

Bunlarla vücut kimyasına vücut atomuna, anyonuna, katyonuna tesir etmek gerekir.

Bu bahis uzundur.

Manevî âlemin hakiki güzelliklerini sezen ve seyreden ruhtur.

Bu bir nevi yaşamaktır.

Bunu ifadeye çalışan kelimelere de tasavvufî lâf derler.

İnsanın bîatını âleminin güzelliklerini “Hüve'l BÂTİN” aksettiren “Hüve'z ZÂHİR” dir.

Ne mutlu ona...

ALLAH’a hakiki kul olmaya çalış!

Şeklî islâmlıktan ayrıl!

Ruhunla birlikte islâm ol!

Gerçek ibâdetle insan yükselir.

Dindarlık, gösterişinden kurtul!

Tevhide ulaşana tefrika girmez?

Söylediklerim tavsiyelere devam edersen bu muhakkak ortaya çıkar.

Maddeleri, düşünceleri düzenleyip;

“ALLAH yok” diyenlerle,

“ALLAH vardır” diyenlerin savaşı vardır.

Bu doğru değildir.

Kundakdaki çocuğa dolma yedirmek ne yaparsa, buna da onu yapar.

Bu gibi düşüncelerden kendini kurtar!

“ALLAH’ım beni kendimden kurtar!” söyle!

Lâfda kalmasın, çalışarak!

Adağa bağlı ibâdetler doğru değildir.

Şartlı adak islâmi ibâdetle uyuşmaz.

O da doğru değildir.

Adak vasıtası ile istemek doğru olmaz.

Vasıtasız temas etmek lâzımdır.

Hülâsa adak; küfürdür.

Şunu düşün:

Leylek yerde ötmez.

Kırlangıç yere, ağaca konmaz.

Eşiyle temas eder.

Başkasını bilmez.

Lâflar karışık ama düşünmen için.

İbâdetlerin en büyüğü tefekkürdür.

Tefekkürün târifi yoktur.

ALLAH'ın verdiği akıllı fikir ve düşünce ile birlikte kâinatın sonsuzluğu içinde, ALLAH'ın kudretlerini, akıl hududu içinde düşünmek aczini anlayıp ALLAH'a hamd ve şükürle yönelmektir, diye insanı doyurmayan bir târif yapabiliriz.

Doymamak inkâra yol açacağını hatırlatırız...

Peygamber aylarca dağlarda tefekkür etti.

Sonra amelî ibâdete başlatıldı.

İnsan akıllı ile düşünce arasında yol vardır.

Fakat mesafe yoktur.

Fâni âlem ile bâki âlem arasındaki percereye oturmaktır tefekkür...

İnsanlar ALLAH'ı unutsalar bile yarattığı herşey canlı cansız O'nu bilirler. Oluşları ile hücreleriyle durmadan O'nu tesbih etmektedirler.

Cenabı HAKK kendi sıfatlarıyla süslediği insana, kudretleriyle tecellî ettiği herşeye zikretmesini emretmiştir.

Herşeyin zikrinde hedef ALLAH'dır.

Zikredici de yine kendisidir...

Kudretleriyle değişmeyen kâinat kanunlarıyla “Lâ ilahe illallah” lâfızları ve söylenen kelimeler zikre âlettir.

Durmadan zikreden ALLAH'ın zikrine, tesbihat ile girmek gerekir.

Zikir, bunlardan sonra kalbde husule gelen bir hâlet vardır ki zikir işte odur. Mahlûkların haddine mi düşmüş onu zikredebilsin.

Ancak tesbih ederler ki o da emirdir.

Diğerine akıl yetmez.

ALLAH'a hizmet etmek bambaşka bir işdir.

Onun için HAKK'dan geleni HAKK ile arana gizle!..

31.3.1988 Perşembe

Esatir-i hurafe : Aslı batıl inanışa dayalı uydurma hikayeler.

RAMAZAN

Ramazan: Kur'ân-ı Kerîm bu mübârek ayda lâhut âleminden inmeye başladı.

Burada “Lâhut” ve “inmek” ne demektir, bunu kuru kelime olarak anlama. Anlayanı bul öğren!..

Hicretin II.ci yılında, kıblenin Kudüs'ten Kâbe'ye dönüşünden 1 ay sonra oruç emrolunmuştur.

Orucun bu ayda edâsı şarttır.

Oruç bir ibâdetdir.

Bu bakımdan hergün niyet lâzımdır.

Niyet müddeti bütün gecedir.

Güneş doğduktan sonra sahih değildir.

Niyet edip gündüz çıldıran veya bayılan kimsenin orucu sahihdir.

Oruç bir sırr-ı bâtındır.

Oruç yemenin günahı tövbe ile sakıt olmaz.

Muhtac-ı kefarettir.

Kefaret orucu amelen farz, itikaden farz değildir.

Her türlü günahın cezasını Cenabı HAKK kulun kendine bırakmıştır.

Günah inkâr ve red hududuna girerse küfürdür.

Küfrün cezası ALLAH tarafından verilir.

Yâni cezası evvelden bellidir.

İnsanda bütün esmâlar tecellî ettiğinden günah, esmâları zedeler.

İnsan böylelikle kendi kendini zedelemiş olur.

Yalan, Gıybet, Küfretmek, Hiddet orucun mahiyetini zedeler.

Akşama kadar aç durmuş olunur.

İftarı abdestli ve helâl lokma ile yapmalıdır.

Oruç, insan ruh ve maddesinin ilâhî banyosudur.

Cesed ile ruh tevhidini husule getirir.

Oruç'da "Kulhuvallahu ahad" sûresinin engin hududu içinde düşünülürse, insanın tek oluşu ve HAKK'dan bir parça olduğunu fiilen ikrar vardır.

Orucu bozan şeyler hep ruha aittir.

Cesede değil...

"Orucun mükâfatını bizzât ben vereceğim!" diyor.

Diğerlerini kim veriyor?

Hâşâ başkası mı...

Onu söylersem kibre girer ve utanmanın son basamağına inersin veyahut çıldırırsın...

Ama gel kulağına söyleyim:

Resûlü Ekrem 9 ramazan oruç tutmuşlardır.

İğne, Kulağa ilâç, Yaraya ilâç bunlar orucu bozmaz.

Cesedi ile birlikte olanlar için söylenmiştir.

İmamı Azam’a göredir bu söz.

İmamı Yusuf, İmamı Muhammed’e göre orucu bozmaz.

Bunlar fetva değildir.

Orucu bozan şeyler hep ruha aittir, cesede değil..

Oruçlunun ağız kokusu ALLAH indinde misk kokusudur.

1- Ay görüldüğü zaman başlar. 30 gündür.

2- Güneş doğmadan başlar bâtıncaya kadar oruç devam eder.

3- Sabah namazı ve akşam namazı için kat’i zaman tayin edilmiştir.

Kable’t- tuluğ, kable’l- gurub.

Güneş doğmadan evvel, güneş batmadan evvel zaman kat’idir.

Böyle olduğuna göre kazası yoktur.,

Öğle, İkindi, Yatsı, onların zamanları Resûlü Ekrem tarafından tesbit edilmiştir “Medine’de”.

Mekke’de yalnız sabah akşam namazları vardı.

Diğer namazlar Medinede bildirilmiştir.

“Ara namazları diye”.

Bu ara namazları ne demektir?

Neyin arasıdır?

Dünyanın her tarafında sabah ve akşam vardır.

Fakat öğle, ikindi, yatsı vakitleri yoktur.

Kutuplarda meselâ...

Onun için:

Kable’t- tuluğ, Kable’l- gurub buyurulmuştur.

“Bade’l- gurub” değildir dikkat.

Sebep?

Vaktin kısa çok az oluşudur.

Orucun güneşin doğup batmasına bağlı olması ve bu kısa zamanın hakikatini ilân eder.

Onun için “Vakit farzdır”.

Bu kısa zamanın kazası yoktur demektir.

Diğer öğle, ikindi, yatsı namaz vakitleri uzundur. Vakit çoktur.
Orucu “ile’l- leyl” geceye kadar tamamlayınız.

Akşam namazı kılındıktan sonra açılır.
Namazı kıl! Sonra orucunu aç!

Oruçlu kimse: Unutarak Yer, İçer, Cima ederse orucu bozulmaz, ister farz oruç, ister nafile oruç...

Niçin?.

Yine birşey yemekte olan bir kimseye:

“Sen oruçlusun!” dense, fakat oruçlu olduğunu hatırlamazsa orucu bozulur. “Fetava-yı Hindîyye”.

Taş, toprak gıda olmayan şey yutsa oruç bozulur. Kefaret lazım gelmez.

Cima zorla olursa kadına kefarete lâzım gelmez. Erkeğe kefarete lâzım gelir, isteyerek olursa kefarete olur.

Zevk, Cesede aittir.

Telezzüz, Ruha aittir. Lezzet duymak...

İhtilâm, rüyada ruhun yardımıyla cesed ihtilâm olur.

Normal birleşmede ise nefis yardımıyla boşanma olur.

Ruhunu cesedinden ayıran rüyada ihtilâm olmaz.

Teyemmüm; Sabah akşam vakitleri için geçerlidir.

O vakitlerin kazası, olmadığından diğer namazların kazaları olduğundan teyemmüm yapılamaz.

Su muhakkak lâzımdır.

Bir secde âyeti vardır.

Onda te’hiri caiz değildir.

Onda da abdestin yoksa hemen teyemmüm yaparak secde yaparsın.

Tilâvât secdesi : Es SEMÎ' ile ruha farzdır.
İbâdet secdesi : Ruh ve cesede farzdır.
Şükür secdesi : Cesede farzdır. Ruha değil.

RAHÎM ve El GANÎ isimlerine ta'zimdir.

Vahiyde bazen Cebrail arada yoktur.

Âyetlerin bazılarının, anahtarıdır bu söz.

Dünyanın bir tarafında gece iken diğer tarafında gündüzdür.

Bunun sebebi hikmet ve yaratılışı öyle oluşu nedendir?
Gece ve gündüz malûm.

Fakat burada gece iken, meselâ Amerika'da gündüz.

Buna göre “Kadir gecesi” nedir?

“Leyletü'l- Kadir” âyeti kerimesinin hakikatini bilmek lâzımdır.

Resûlû Ekrem'in Kadir gecesini Ramazan ayının felân gecelerinde arayın buyurmaları
“Gecelerinde” cem'i olarak kullanılmıştır.
Sonra, “Arayın!”.

Ne aranacak?

Bunu da bilmek lâzımdır.
Ramazan ayı muhtelif ay ve mevsimlere tesadüf etmektedir.

Sabit değildir.

Sabit olan ay mıdır, “Ramazan ayı” mıdır?

Ramazan, Kur'âna göre : Ay görüldüğü zaman oruç başlar.

Tekrar küçülüp kaybolup da görüldüğü zaman biter.

Oruç müddeti güneşin tuluğundan evvel başlar, gurub ettikten sonra biter.

Bu müddet dünyanın muhtelif yerlerine göre değişir.

Fakat Ramazan kamere göre olduğundan değişmez.
O hâlde Ramazan dünyanın her yerinde aynı zamanda biter.
Bu durumda gece burada gündüz orada meselesi ortadan kalkar.
Bugün takvime göre oruç tutulmaktadır.

Bundan dolayı da birçok veballer ortaya çıkmaktadır.

Bugün 19.6.1985 Çarşamba Suudi Arabistanda ay göründü ve bayramdır. Mısır'da bayramın 3.cü günüdür.

Ankara'da takvime göre bugün ârifedir, millet oruçludur...

Bayram ise : Oruç haramdır.

Bayram Değilse : Bayram yapanlar bilerek oruç yemişlerdir.

Burada Kadir Gecesi diye yalvarıyoruz.

Amerika'da bu anda gündüz.

Onların Kadir gecesi ne zaman?

Cevap isterim.

Sen biliyor musun hoca?

Evet şüphen mi var.

Sen bütün sene her gece uyuma uğraş bulursun.

Gafletde olursan o seni bulur.

Yahu köpekler, hayvanlar, horozlar kadir gecesini biliyor da ses çıkarmıyorlar.

Sen güya adamsın, niçin bilmiyorsun Kadir gecesini?

Hem bulup da ne yapacaksın?

Sen daha Ramazan'ın ne zaman başlayıp ne zaman bittiği meselesi içindesin.

Bunu hâllet evvelâ!..

Ne ben senin yüksek makamına çıkabilirim.

Ne de sen o kibir makamından aşağıya zemin katına inmeye cesaret edemezsin.

Bu gibilerle konuşmak, birşey anlatmak akıllarına sokmaya çalışmak çölde su aramak gibi zor birşeydir.

Bütün bu Ramazan takip ettik.

Köpeklerin bağırmadığı bir geceye tesadüf edemedik...

Dünyanın ne tarafında olursan ol Kadir gecesi bütün dünyada bulunan köpekler bağırılmazlar.

Bağırmamalarının sebebi nedir?

Bilir misin?

Tabii hayır.

Evvelâ köpekler niçin bağırırlar onu biliyor o musun?

Tabîî ona da bir hayır.

Bunları öğren sonra niçin bağırmadıklarını anlayabilirsin belki...

Bağırarak ne demektir :

Leylek; yuvasına geldi mi lak lak eder,

Yere konduğu zaman kat'iiyen lak lak etmez.
Karga yerde ötmez.

Köpekler bağırlıyorlar.

Kadir gecesini gizliyorlar o hâlde...

Kadir sûresinde “Matlai’l- fecr” lâfzı vardır.

“Fecir açıldığı zaman kadar” demek ki gece yavaş yavaş güneşin doğması ile gidiyor ve bu gece ile beraber melâikeler de çekiliyorlar.

Burasını anlamak lâzımdır.

Sana bu yolda klavuz olanın bunu bilmesi lâzımdır.

Bilmezse o yalancıdır.

Yukarıdaki küçük bilmece şeklindeki soruları hâlettğin zaman Kadir gecesinin dekoru çizilmiş olur ve Kadir gecesini nedir anlarsın.

Tabii bu iş merak işi değildir.

Bilmek kavuşmak meselesidir.

Bu gibi sır diyelim bilinmemesi insandaki merak düşüncesidir ki, merak bazı yerlerde küfürdür.

Manevî yolun trafiğine uygun değildir.

Merakını tatmin edemeyen münevver dinsiz olur.

Merakını tatmin edemeyen dindar saplanır kalır yobaz olur.

Bu merakdan istifade yolunda olanlar da bugünkü asırda çok mürşid, şeyh, vesaire zümresini teşkil eder.

Hakiki Velî ALLAH’ın himayesindedir.

Ona kimse ne söz, ne tesir ne de eziyet edemez.

Hacı Bektaş-ı Velî

Hacı Bayram-ı Velî

Hacı Şaban-ı Velî

Göster bana! Kim, düşman, dost, zalim, hükümdar, kim onlara saldırmıştır göster!

“Biz” geceden gündüz ışığını çekeriz. Güneş de karar kılacağı yere kadar koşmaktadır”.
Âyet.

“Gece’den gündüzü çekeriz.” o hâlde esas gece mevcut, sabittir.

Ona ışık veren gündüz oluyor.

Güneş de bu işi yapmaktadır.

Karar kılacağı yere kadar koşmaktadır.

Koşmak kelimesi bir yere varmak için, bir emri yerine getirmek için kendiliğinden değil, işin içinde emir vardır.

Onun da sonu vardır.

Koşmakda, yorulmak, durmak mânâsı gizlidir.

Fânidir demektir.

O da muvakkatdır.

Halbuki:

“Kamerin devri için de konaklar tayin ettik. Ona biz vazife vermek içindir. Konak tayin etmek o da her devrin sonunda kurumuş hurma gibi kalır.”

Burada bir işin başlaması neticesi ve tekrar başlaması mânâsı vardır.

Ve mânâ da odur.

“Ne güneş aya yetişebilir.

Ne de gece gündüzü geçebilir.

Her biri bir küre içinde yüzer.”

Oruç sayılı günlerdir. 29-30 dur.

Bu, ayın görünmesi ile başlar büyür tekrar küçülmeye başlar kaybolur. Görünme siyle Ramazan bitmiş olur.

Ay dünyanın her tarafında aynı zamanda görülür.

O hâlde Ramazan her yerde aynıdır.

Yalnız orucun müddeti güneşe göredir.

Güneş doğmadan başlar batıncaya kadar.

Bu gece burada Kadir gecesidir.

Meselâ: Amerika’da gündüzdür.

Orada Kadir gecesi ne zamandır?

Vakit nasıl güneşin doğması ve batması arasında takdir ediliyorsa bu da aynıdır.

Halbuki dünyanın her tarafında ay görünür.

“Biz geceden gündüz ışığını çekeriz!”

“Geceden gündüzü çekeriz!” değil.

8.4.1988 Cuma

Lâhut : İlâhî âlem. Uluhiyet âlemi. Ruhanî, manevî âlem.

Edâ : Yerine getirmek. Ödemek. Borcunu vermek. Vazifesini yapmak. * Tarz. Üslub. * Şive. * Tekebbür. * Fık: Namazı vaktinde kılmağa "Edâ" ve vakit geçtikten sonra kılınan namaza da "Kaza" denir. (Bak: Kaza)

İhtilâm : Uyurken cenabet olmak, düş azmak. Ergenlik.

Te'hir : Geciktirme. Sonraya bırakma.

رَنَاهُ مَنَازِلَ اِرَ فَإِذَا هُمْ مُظْلَمُونَ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ وَالْقَمَرَ قَتَوَا آيَةً لَّهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ قُلُ النَّهَارِ وَكُلُّ فِي فَلَكَ يُسَبِّحُونَ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِ

“Ve ayetül lehümül leyl neslehu minhün nehara fe iza hüm muslimun. Veş şemsü tecri li müstekarril leha zalike katdiyrul aziyzil aliym Vel kamera kaddernahü menazile hatta ade kel urcunil kadiym Leşşemsü yembeğiy leha en tüdrikel kamera velel leylü sabikun nehar ve küllün fi felekiy yesbehun : Gece de onlar için bir ibret alâmetidir. Biz ondan gündüzü sıyrıp çekeriz de onlar karanlıklara gömülürler. Güneş, kendisi için belirlenen yerde akar (döner). İşte bu, azîz ve alîm olan Allah'ın takdiridir. Ay için de birtakım menziller (yörüngeler) tayin ettik. Nihayet o, eğri hurma dalı gibi (hilâl) olur da geri döner. Ne güneş aya yetişebilir, ne de gece gündüzü geçebilir. Her biri bir yörüngede yüzerler.” (Yâ Sîn 36/37-40)

TEVHİD

“Her meydana çıkıp zuhur eden, o zuhur eden şeyin içinde kalandır.”

Hüve'l- ZÂHİR hüvel- BÂTİN...

Tevhid: “1”e girip kaybolma.

DEYYÂN ile buluşma.

Tam birleşme olmaz.

Şirk olur.

İnsan Kul'dur.

“Bir yay boyu” var ya...

Mi'rac, ALLAH'a yanaşmanın son hududuna varmaktır.
Yaratıcı kudretin kendisine prensip aldığı ALLAH'ın ahlâkı yâni "Sırat-ı müstakim" dir.

Dünya ve âhiret hepsi birdir.
Dünyada başlar.
İslam tevhiddir demek budur.
Sırat-ı müstakim devamlıdır.

ALLAH'ın ahlâkı ile ALLAH'a varmak demektir.
"Sen Kâbe gibi kendini hürmetle be-nâm et!" söylemiş biri...

Hülâsa :

VÂHİD'de AHAD'ı bulma...
VÂHİD başka, AHAD başka ha...

Bu kısa lâflar ne demektir.
Dinle;
Bir damla suyu denize döksen ikilik denizde kaybolur.
Deniz denizdir.
Damla da damladır.
Deniz coşsa, dalgalansa burada irade denizin olur.

Damlanın değil.

Kısa amma büyük mânâ ifade eder bu kelimeler..

O koskoca deryada damlayı bulmak imkânsız...

Ne akıl ile ne de kimya ile bulamazsın...

Damla ve deniz bir oldu.

Derya...

Tesbihata girdi damla..

Durmadan hareketde olan atom elektron halkasında hepsi...
Bu tesbihata girmek onu anmaktır ki bu da zikirdir.

"Semâlar ve yerler herşey onu tesbih ediyor. O'nun aziz ve hakim olduğunu".
Bu kâinat bütün atom elektronları ile bir intizam içinde kaynaşmada. Tesbihat bu.
Sen de bu tesbihatın içine girmek için şuûrsuz gibi görülen bu raksa girmen gerek!

Bu da zikirdir.

"Fezkuruni ezkürkum".

"Beni anınız ben de sizi anarım!"

Anarsanız anarım demektir.
Anmazsanız hayır gibi görünüyor.

Zira insan serbest bırakılmıştır.

Teker teker her kula hitap vardır bu âyetde.
“Anınız!” da “Sizi anarım!” var ya o zaman içeri girebilirsiniz.

Anmak nasıldır?

Kur’ân-ı Kerimde ve hadislerde “Kalb” lâfzı geçer.
Herkesin bildiği et parçası...

Evet doğrudur.

Ama işi nedir?

1-Maddî işi :Maddî element
2-Manevî işi :Manevî element
İkisi de görünür görünmez tarafın perdeleridir.

“Kalb-i selim” diye bir lâf vardır.
Bunda birşey gizlidir.

Eskilerin kalb sanuberi dedikleri sözler...
Kalb-i selim: Öteye bakan maddî işin manevî tarafı...

Mânâ lûgatında da birine “Fuad” diğerine “Denes” derler ki bu da nefis ile bulaşık veya arı tarafı demektir.
Bu uzun bir bahistir.

Kalbin her ikisi de çalışmada...

Anatomisi düşünülürse :

4 göz : 2 bir taraf, 2 bir taraf.
Sol tarafın işi başka.

Sağ tarafın işi başka.

Her gözün de işleri başka başkadır...

Kalbin anatomisini dikkatle tetkik edelim:
Çok basit olarak burada bizi alâkadar eden kısmıyla...
Kalb iki bölgedir.
Sol kalb, sağ kalb.
Her ikisinde de iki boşluk vardır.
Sol kalbde oksijenli kan.
Sağ kalbde karbondioksitli kan...

Kalpden çıkan damarlara arterya=Şıryan
Kalbe gelen damarlara Vena= Verid ismi verilir.

Kalbden akciğerlere, akciğerlerden kalbe, kalbden vücuda, vücuttan kalbe, kalbin pompalama, emme hareketleri sırasında gelen giden damarların kapaklarında, alt üst kalb kapaklarında, sesler husule gelir.

Bunlar ihtizazların toplam sesleridir.

Bu seslerin bir kısmı kulakla duyulur.

Damarlarda da hissedilerek ses gibi anlaşılır.

Nabız el ile yoklandığında hissedilir.

Fakat âdetâ bu duygu sesdir.

Sol kalbe akciğerlerden 4 damara vena pülmonaris= Veridiri evi. Temiz kan gelir.
Sol üst göz, temiz kanla dolduğu zaman sol üst gözü, sol alt göz arasında mitral denilen bir kapakçık vardır.

Bu açılır temiz kan alt göze dolar.

Kapak kapanır.

Bu açılıp kapanmada bir ses çıkar (açılma ve kapanma sesi).
Sol alt gözden çıkan aortaya kalb kuvvetli olarak temiz kanı pompalar ve kan vücuda dağılır.

Bu kapağın açılmasında ve kapanmasında iki ses duyulur (kapağın açılma ve kapanma sesi).
Bu seslerin birisi duyulur birisi duyulmaz.

Burası boşalırken yukarısı tekrar dolar. O zaman burası boştur.
(Buraya dikkat).

Sağda' da aynı minval üzere bu fonksiyonlar devam eder.

Vücuda dağılan oksijenli kan işini görür, aldığı karbondioksidi dışarı vermek için tekrar sağ üst kalbe iki damarla dökülür.

Vena kava süperiyor. Vena kava imferiyor...

Sağ üst göz dolduğu zaman (Dikkat!) sol alt göz boştur.

Sağ alt gözdeki kapak açılır, kan sağ alt göze dolar.

Bu Sûretle dolaşım tamamlanır.

İşte kanın temizlenme mekanizması hava ile teması böyledir.

Birine küçük, diğerine büyük dolaşım denir...

Sağlı sollu, altlı üstlü çapraz bir tarzda bu fonksiyon, işleme devam ederken kalbin genişleyip büzülmesi, kapakların açılıp kapanması senkron bir sûrette devam eder.

Bu fonksiyonların aralarında 0.11 saniyelik bir zamanla 0.45 saniyelik bir duraklama vardır.

Bu aralarda ihtizazlar kalbin sıkışıp genişlemeleri sırasında sesler çıkar.

Bu seslere biz kalb sesleri diyoruz.

Bu seslerdeki gecikme veya duraklamalarda kalbin rahatsızlıkları anlaşılır. Bunların hepsi birçok sinirsel elektrik merkezlerine bağlıdır.

Kalpde “aşof-tavara-kaytflek-pürkenş” bezelerinden çıkan elektrik akımı ve dimağdan gelen sempatik ve parasempatik ismi verilen koşturucu ve durdurucu sinirlerin tesiri ile kalb bir intizam dahilinde işler.

Elektrikiyetin kalbde nasıl husule geldiği uzun bir meseledir ve mükemmel izahı vardır... Bu küçük malumat tıp dışı bir bilgidir.

Tıpta bu bir ihtisas, bir meslek öğrenimidir...

Kalbin sol taraf aortanın çıkış ve alt kısmında, bir et parçası vardır.

Buna oriküla ismi verilir.

Vücudda ölüm en son orikülanın durmasıyla biter.

Orikülanın alttan yukarı doğru 4 tane yarık mevcuttur:

Bu arap harfleriyle ALLAH kelimesidir.

Bundan 40 sene evvel otopsilerde kalb üzerinde tarafımdan müşahade edilmiş ve büyük anatomi kitaplarında resimler de bunu teyid etmektedir.

Kimseyi alâkadar etmediğinden bunu o zaman neşretmiştik.

Sonra bazı dergiler de kendileri bulmuş ve keşfetmiş gibi neşretmişlerdir.

ŞEKİL- 1

Şekide 1 den 6 ya kadar rakam konulmuştur.

Bunlara dikkat edilerek:

Açılma, kapanma, sıkışma, gevşeme esnasında husule gelen sesleri tetkik edersek :

1. Sesle 6. ses birlikte
2. Sesle 5. ses birlikte
3. Sesle 4. ses birlikte

4. Sesle 6. ses birlikte

Bu sesler 8 dir 4 ses halinde duyulur.

Şimdi :

1. Ses : Bir kapak açılır kan sol alt göze geçer.
2. Ses : Alt gözdeki kan aorta deliğinden vücuda sevk edilir.
3. Ses : Ki bu mide nahiyesinde duyulur.

Karın büyük damarı çarpması el ile duyulur.

4. Ses : 5. ile 6. sesin birleşmesi iki ses tek duyulur.

Bu izaha göre 4 duyulan 4 duyulmayan 8 ihtizaz sesi vardır.

Ancak duyulmayanlar bazı kalb hastalarında duyulur.

Şimdi maddeden ayrılarak, maddeyi manevî sözlere tercüme edelim:

Nefes alma : “HAYY” ile hava alınır.

Nefes verme : Hava ile “HU” verilir. Nefes verme budur.

Bu hareket 4 kalb sesinin başlangıcının ve neticesindedir.

Kalb bu Nefes alıp vermede “HAYY” ile “HU” yu ses hâline çevirir.

Bu ses ihtizaz hâlinde bütün vücuda yayılır.

Hastalıklarda tedavinin cümlesi, bilinmek istenmeyen hakikate dönmek arzularının inkarıdır.

“El emrazı hedaya-yı min Azze ve Celle li’l-abid : Hastalıkların hepsi Aziz ve Celil olan ALLAH’ın kula verdiği hediyelerdir.”

Bir ihtardır:

Düşün!..

Aklını başına al!..

Emirlere dön!..

Vücudun maddî ve manevî endamını kaybetme!.. demektir.

Soluk verirken “HU” derim.

İçimdeki “HAYY”ı dışarıya verir,

Tekrar “HAYY” derim, “HU”yu içime alırım.

“HAYY” Vücudun canlılığı, işlemedir ki şuûrsuzdur.

Bu alıp-vermede bir ses çıkar

Bir nefes alır havayı içime ciğerlerime doldururum.

Kalbde “lâhe” derken aldığım “HAYY”ı HAKK’ın merkezi olan yerden “HU”yu oradan bütün vücudun her yerine üflerim.

Böylelikle ayrılırım maddeden.

Hatta mekandan.

O’nunla birlikte olmak için.

O kim?

O işte...

Tevhidin mekanizması bu...

Mekanik olarak maddeden ayrılıp “BİR” de kayboluo “TEK” olma...

Bu irade ve düşünceyle karışık fiilden yavaş yavaş iç âleme girip ülfet peyda edilince iş değişmeye başlar.

1- Nefes alıp verme

2- kalbin akciğerlerde temizlenip oksijenle dolu kan geldiği zaman ve vücuda sevkedildiği zaman, vücutta oksijeni bırakıp karbondioksitli kan olarak tekrar kabe, oradan akciğerlere gider(müddet yukarda izah edildi).

Onu iyice anlayıpâdeta zihnen takip edip o mekanizmayı isiyaka geçirmek zamanla olur

Göbekten başlayıp yukarı doğru soldan sağa dimağda düşünülecek:

Neler ?

Şunlar :

“LÂ” : Yok demektir.

Ne yok?

Bağlanacak. Yardım istenecek.

“İLÂHE” : Bu da değil.

“İLLÂ” : Ancak bağlanacak, ibâdet edilecek

“ALLAH” : “O” var.

Kalb vuruşu bittikten sonra tekrar nefes almadan “Muhammed Resûlullah” sözle değil. Hayal edilecek.

“LÂ” → “İLÂHE” → “İLLÂ” → “ALLAH”

Kalb → Ruh → Sır → Hafî → Vâhid → Ahad → Vahid

“LÂ”

Hepini hülâsa edersek:

Zikirde söylenen lafız ve kelimeler sağ karıncıktan başlar: “LÂ”

Akciğere → oradan sol kulakçığa : “İLÂ”

Oradan → sol karıncığa : “HE”

Oradan → Vücuda, Vücuddan → sağ kulakçığa

Sağ kulakçıktan → sol karıncığa : “İLLÂ”

Akciğeden → sol Kalbe orikûlaya : “ALLAH”

Kalb Elektrosunda:

PQ=0:18 → “LÂ” (kısa)

QRS=0.06 → “İLÂHE” (çabuk uzun)

ST=0.42 → “İLLÂ” (çabuk çok kısa)

“ALLAH” (uzun sessiz)

LÂ İLÂHE İLLALLAH’da bütün Kalb zikirdedir.

“HU” da : Sol kulakçı orikûla “ALLAH” demede Vücut yok : RUH zikirdedir.

SON SÖZ :

ALLAH’ı idrakten âciz olduğunu Beşer hissettiği dakikada O’nu idrak etmiştir.

ALLAH’ı bulamayacağını anladığı dakikada İnsan ALLAH’ı bulmuştur

Burada “Beşer”, bir de “İnsan” kelimeleri kullandık.

Çok dikkat et bunlara.

Mânâları bir görünür amma bu işde değildir.

Unutma: “ALLAH’ın rahmeti hududsuzdur.” Âyet.

O rahmete ehil olmazsan bile ALLAH’ın rahmetinin sana ulaşmaya kudreti vardır.

Bunu unutma!

Bu “unutma” lafını da unutma!

Düşün!

Kolaylıklar çoktur.

Güçlükleri insan kendi kendine yapar.

“Hızır” vardır. Biliyor musun?

ALLAH’ın imkan âleminin her yerinde.

HAKK’ın bunalmış kullarına yardımının mümessiliidr.

İstisnasız her kula..

Be-nâm : f. Meşhur. Namlı. Mütemayiz. Seçkin. Mâlum bir isimle tesmiye edilen.

Sen Kâbe gibi kendini hürmetle be-nâm et : Sen kendini Kâbe gibi hürmetle meşhur et!

عَزِيزُ الْحَكِيمِ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

“Huvalлахul halikul bariyulmusavviru lehum'esma ulhusna yusebbihu lehu ma fisysemavati vel'ardi. Ve huvel'aziyzulhakiymu. : O, yaratan, var eden, şekil veren Allah'tır. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanlar O'nun şânını yüceltmektedirler. O, galiptir, hikmet sahibidir.” (Haşr 59/24)

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ

“Fezküruni ezkürküm veşküru li ve lâ tekfürun : Öyle ise siz beni (ibâdetle) anın ki ben de sizi anayım. Bana şükredin; sakın bana nankörlük etmeyin!” (Bakara 2/152)

Kalb sanuberi : Kalb kozalağı

Fuad : Kalb, gönül, yürek.

Denes :(C.: Ednâs) Kir, pas, pislik, murdarlık, necaset.

[YÜN](#)

Koyun tüyleri y n ismini alır.
Hakiki y n dişi koyunun yönleridir.
Dişi ve erkek koyun yönleri arasında fark mevcuttur.

Kimse farkında değildir.
Deve, Keşi yönleri koyun y n  dışında kalır.
Dişi koyun yönünde olan madd  ve m nev  hassalar diğer yönlerde yoktur.
Deve, Keşi, derileri de koyun derisine benzemez...

Y n n hassaları:
Y n yanmaz. Soğuğu geçirmez. Yağmuru ve suyu ekmez. Kolay ıslanmaz. Terletmez. Teri emer. Ter yapmaz. Ağrıları alır.
Bit. Pire yöne yanaşamaz.

Karınca. Akrep. Yılan yöne yanaşmazlar.

“Yanaşamaz” değil.

Dikkat. Bit. Pire. Akrep. Yılan koyunlara saldırmazlar...

Keşi, Deve ve diğer hayvanlara saldırırlar, ısırırlar.

Y ne cinniler yanaşmazlar.

Koyunu temessül edemezler.

Keşiye temessül ederler.
Y n elektriği ref eder.

Y nden elektrik ceryanı geçmez.

Birçok mikroplar ve hastalık mikropları y nden kaarlar.

Yalnız y n lifleri içinde “güve” mevcuttur.
Dışarıdan gelme değildir.

G veyi yok etmek imk nsızdır.

Faaliyete geçmemesi için bir petrol mahsulü olan naftalin kokusundan faaliyet yapamazlar.

Sıcak mevsimlerde faaliyete geçerler.

Soğukta faaliyetleri yoktur.
Keşi ve devede “güve” yoktur.

Y nden:
orap. Elbise. Yorgan. Yatak. Yastık. Hah. Kilim. Heybe. F nila. Don. Kazak. Battaniye.
Gömlek. Bunların hepisinin . hakiki y nden olması l zımdır.
Bunlar soğuğu geçirmezler.

Terletmezler.

Teri emerler.

Ter yapmazlar.
Nihâyet POST...

Yün genellikle beyazdır.

Kahverengi. Kızıl Siyah da olurlar.
Fakat beyaz yün başta gelir.
Boyama, yünün hakiki hassasını % 60 kaybettirir...

Yün çorap: Ayağı terletmez.

Yazın serin., kışın sıcak tutar.

Ayağında yün çorap olanı yılan ısırılmaz.

Hakiki yün yatakda ve yorgan altında yatan güneş doğmadan uyanır.
Koyunların üzerine güneş doğmaz.

Namaz vakti uyanırlar.
Koyun beslemek büyük mânevî bir uğurdur.

Bereketdir. Rızkın bollaşmasını mucip olur.

Yün çorap giyiniz.

Yün eldiven kullanınız.

Yün fânîla ve yün gömlek giyiniz.

Yün kuşak muhakkak kullanınız.

Kış yaz saf yün kazak.

Saf yün battaniye.

Yünden başkasına iltifat etmeyiniz.

Sıhhatiniz için lâzımdır.

Ruhî ve mânevî tarafınız için elzemdir.

Lâzım ile elzem arasındaki fark büyüktür.

Çobanlar kepenek içinde Yağmurdan, Doludan, Kardan, Soğuktan müteessir olmadıkları gibi kepenek içinde iken yıldırım isabet etmez.

Post olarak koyun postu kullanınız.

Post üzerine temiz ayakla basabilirsiniz.

Ancak namaz kıldığınız posta abdestsiz oturma.

Kimseyi de oturtma.

O postu her şeyden kıskan.

Yiyeceklerini yolculukta lüzumlu şeylerini eşyanı heybede taşı.

Heybe yündür serin tutar, ıslatmaz.

Hakiki yünden mamul kilim ne güzeldir. Uğurludur.

Kilimde halıda olmayan başka bir hassa, başka bir mânevî “söylenemez” birşey vardır.

O kilimi de abdestli müslüman kadının dokuması lâzımdır.

Dikkat kadın dokuyacak.

Niçinini sorma.

Yemek sofranızı kilim serili yere kurarsanız bereket artar.

Bambaşka mânevî görünmez haz duyulur.

Sofraya oturanlarda...

Bütün yünden yapılmış şeyleri gâyet temiz tutunuz.

Seccadeniz post değilse muhakkak yünden imal edilmiş olsun.

Yahut pamuktan...

Yahut hasırdan olsun.

Toprakda namaz kıalarsan seccaden hasır olursa mânen çok güzel bir hareket yapmış olursun.

Kâinatda her şey kimsenin değiştiremeyeceği bir kaynama hâlinedir.

Her şey tesbihatdır.

Ne demek bu...

Atom kaynaşması...

Atom halkasına yâni bu tesbihata girmek için:

“Fezkiruni ezkirkum”

“Beni anınız ben de sizi anarım!” âyeti budur ki bu da zikir’dir.

Zikretmek bu halkaya girebilmektir.

Öyle hareket etmek lâzımdır ki o halka seni içine alsın.

O zaman bir damlanın denize karışması gibidir.

Damla artık yoktur.

Onu ne kimya ile ne akıl ile artık bulmak imkânsızdır.

Zikir budur.

Tesbihata katılmak budur.

Âyet: Ben zikredenle birlikteyim, budur.
Sen ALLAH'ın zikrine karışacaksın.

“Ene celisimin zikrî.”

“Ekimus selateli zikrî.”

“Benim zikrim için namaz kıl!” âyeti.

Buradaki zikir sabah akşam namazlarıdır.

Unutma!

Bu “unutma” lâfını da unutma!

Yün hakkındaki bu yazı doğrudur.

Buna benzer dudak bükeceğiniz bir şey söyleyim bak:
Resûlü Ekrem balık yemedi.

Yemezdi.

Niçinini soranlara cevap vermedi.

İsrar ettiler.

Yine cevap alamadılar.

Biz biliyoruz amma söyleyemeyiz.

Ben de birşey söyleyeyim:

Dünyadan başka yıldızlarda ay da dahil gece ve gündüz yoktur.

Kutuplarda bile ne gece var, ne gündüz.

Hem gündüz var hem gece amma.

Biliyor musunuz insanlar dünya sevgisinden ötürü ölümü unutmak için mezarları bile şehrin dışına taşıdılar.
Şehir içinde olanları da güya naklettiler.

Yerlerini park yaptılar.

400 senelik mezarlığı kaldırdılar.
Kamyonlarla taşıdılar toprağı...

Yerine park yaptılar, hattâ hela yaptılar benim memleketimde...

Kırlangıç:

Muhacir kuşlardandır.

Sıcak ve mutedil iklimlerde bulunur.

Soğuk memleketlerde, yoktur,

Bulunduğı memleketin de bazı mıntıkalarında bulunur.

Mühimdir tetkik et!

Eşlerinden başka, başkaları ile çiftleşmezler.

Aile hayatı vardır.

Her gelişde yuvasını bulur.

Yalnız yavru çıkaracağı zaman yumurtlar.

Havalar soğuduğı zaman sıcak iklimlere giderler.

Evvelce bulunduğu yerlere.

Orada yumurtlamazlar.

Yavrularını yazın geldikleri ülkede çıkarırlar.

Yere ağaca konmazlar.

Çok sür'atli uçarlar.

Sinek gibi şeylerle geçinirler.

Su içtikleri görülmemiştir.

Leylekler de muhacir kuşlardandır.

Yuvalarını yüksek yerlerde ve insan bulunan yerlerde yaparlar.

Yerde ötmezler.

Yuvalarında öterler.

Daima aynı mahalle gelirler...

Kırlangıç ve leylek yuvası yıkılmaz.

Hiç doğru değildir.

Bu fena hareketi insan kendi kendinden yasak etmelidir.

Sözlerimi gülünç bulma!

Faziletin kendisi bile iftiradan kurtulmuş değildir.

31.7.1988 Pazar

GÜNEŞ VE ELMA

Güneş;

Elmaya ve Bibere Aynı Şekilde Vurur

Elma Kızgınca Tatlılaşır

Biber Kızgınca Acılaşır

Herkes Elmaya Koşar

Bibere Koşan Azdır

Elma Yiyene Birşey Söylemezler

Biber Yiyene Yüzlerce Söz Söylerler...

Tatlılık ve acılık hep güneşin ışıkları ile oluyorsa da aralarındaki fark güneşden değil, kendilerindendir.

İşte biz bu “kendilerindendir” nedir onları anlatıyoruz...

Ay hâli zamanlarında kadınlar namaz kılmazlar.

“Kılamazlar” değil.

Kılmazlar.

Namaz kendilerine bağışlanır.

Ramazanda, âdet zamanlarında oruç tutamazlar.

“Tutmazlar” değil.

Tutamazlar.

Ramazandan sonra ara vermeden kaç gün ise (Ramazanda tutmadığım) orucunu tutar.

Son günü, gecesi de kadir gecesi sayılır.

Bu oruç kaza değildir.

Dikkat:

“Tutmadığım Ramazan orucu”

“Tutamadığım” değil...

Burasını iyi anla, niçini var sebebi var...

İhram hâlinde erkeklere baş örtmek haramdır.

Kadınlara başı örtmek farzdır.

Dikkat!

Erkeklere baş açık olmak farz değil.

Baş örtmek haramdır.

Bu ne demektir.

Sebebini hikmetini öğren.

Çok mühimdir...

Saç kadının dışarı vurmayan iç güzelliğinin görünüşüdür.

Kâbeyi ziyâret cesedi ziyâretidir.

Mi'racın başladığı yer olan Kâbeyi ziyârettir.

Cesedi mi'racdır.

“Haccı ve umreyi ALLAH için tamamlayın!” Bakara sûresi âyet.

Kâbeyi ceseden ziyâret ALLAH'ın kullar üzerindeki hakkıdır.

Bu lâfa dikkat!

Başkası başkası yerine hac yapamaz.

Kim ne derse desin olmaz.

Haccı uzun anlatmaya lüzum yok...

Sırrı mi'racda gizlidir.

Mi'rac da sabah akşam namazlarında gizlidir.

Sabah ve akşam namazlarını terk mi'racı ve haccı bir nevi inkârdır.

Resûlü Ekrem'i tasdikde şüphe var demektir.

Her yapacağın veya yaptığın işlerde sevab ve günah arama!

İnsaniyetine hakaret etmiş olursun...

Maddî ve mânevî ilim ile, senin cesedinle ruhunun arasındaki ahengi bildiriyoruz.

Dikkat et lâflarımıza...

HAKK'dan geleni HAKK ile kendi arana gizle...

ALLAH'a hizmet etmek bambaşka bir iştir.

Sudaki cömertlik ALLAH'a ait bir cömertliktir.

“El GANÎ” nin tecellîsinin..

Ölüm diye birşey yoktur.

Ölüm hayatın içindedir.

“Ömrünüz öyle geçsin ki kabrinizi bir küçük cennet olarak bulabilesiniz”...

Mekânda iken lâ mekâna dalmak.

Resûlü Ekrem’in buyurduğu “gözümün nûru namaz” demektir.

Semâya bakmak sonsuzluğa, bir nevi lâ mekâna bakmaktır.

İnsan aklen varamadığı lâ mekânı içine almış bir mekândır.

Ondan dolayı insan mukaddestir.

Temiz ol!

Hakiki insana parmağın değdiği zaman arşa değmiş olur dikkat et!..

Semâ ALLAH’ın varlığının en büyük delilidir.

Kur’ân-ı Kerimde vahyolan âyetlerin bir kısmı arada Cebrail vasıta olmadan inmiştir.

Bir kısmı da Cebrail ile indirilmiştir.

“BEN” âyetleri ruha hitaptır. Sırdır.

Bu âyetler doğrudan doğruya Resûl’e vahyolunurdu.

O zaman Resûlü Ekrem devede ise deve çökerdi.

Yerde ise taşa bassa iz bırakırdı.

Resûlullah efendimiz çok bunalırdı...

Bazen de birden bire secdeye kapanırdı.

“BiZ” âyetleri ise cesedde câri HAYY’ın husule getirdiği bütün hassalar, her türlü işleme, ahenk, kâinat, kâinatdaki herşey...

Bu âyetler Cebrail vasıtası ile vahyolunurdu.

Bazen Cebrail insan şeklinde görünür, bazen görünmezdi.

Bu da bazı âyetlerin sırları içindir.

“Ben” : arıya vahyettim.

“Ben” : dağa vahyettim.

“Biz” : nebîlere vahyettik gibi yüzlercesi vardır.

Bunlarda da sırlar ve insanı ikaz eden haberler vardır.

Bunların içine dalmak için şu âyetlerin hakiki mânâlarını bilmek lâzımdır.

1- Errasihune fil ilim: İlimde rasih olanlar:

Burada rasih kimlerdir?

2- Fezkiruni ezkirkum: Beni anınız ki ben de sizi anayım.

Anmada şart var dikkat et.

Anarsanız ben de sizi anayım, demek ki Cenabı ALLAH anmak için bekliyor.
Bu, tesbihata girmek demektir.

Kâinatdaki kaynaşma halkasına dalmaktır... .

3- Velekad kerremna beni Âdeme. “Âdeme kerem keramet verdik”.

4- Ennallahe Rabbe Rabbeküm : Ben ALLAH RABB’ım. RABB’inizim.

5- Ekimus selateli zikri: Benim zikrim için namaz kıl.

Bu zikir nedir?

Buradaki salat “sabah ve akşam” namazlarıdır.
Ondan ötürü bunların kazası yoktur...

6- Vele zikrullahı ekber: ALLAH’ın zikri en büyük zikirdir.

Yukarıda “Benim zikrim” var ya o en büyük zikirdir.

Nedir?

Onu öğren.

Basit bir mânâ değil ha.

7- Ene celisimin zikri. Ben beni zikredenle birlikteyim.

Yâni anlatılan zikre girmiş isen zâten birliktesin demektir.

Damla deryaya düştü.

Artık o, derya demek gibidir.

Bunları öğrenirsen Resûlü Ekrem’in:

“Namaz gözümün nûru” dediği namazın niçin göz nûru olduğunu ve namazın mi’rac olduğunu anlarsın....

Nefsini çok kırma...

Onun da dünyada bazı alacakları vardır.

Temizlik dıştan içe geçmez.

Âhiret olmayan yerde dünya da olmaz.

Kimsenin göğsünde iki kalb yoktur.

Dünya ve âhiret hepsi birdir.

Dünyada başlar.

Farkına varmak çok güçtür.

Lâfla olmaz.

“İslâm tevhidi demek budur”.

Doğruluk yer yüzünde ALLAH’ın kılıcıdır.

Hangi şeyin üzerine konsa onu keser.

Tövbe bir kuvvet.

Önce kalbinizle, sonra dilinizle.

Sonra hareketlerinizle olmalıdır.

Bu, lâfı düşün ve kendini kontrol et!

ALLAH’ın ahlâkı ile ALLAH’a varmak yolu budur.

Başkası yoktur.

Bu yol sırat-ı mustakim’dir...

İbâdet bir sanattır.

Dünyada bir şeye iptilâ yâni düşkünlük bir imtihandır.

Herkese nasip olmaz.

Herkes nereden geldiğini farkedemez.

Binde bir kişi farkedebilir.

Onun için kat’iyyen kimseye iftira etmeyin.

Zira iftira en büyük küfürdür.

ALLAH’ın gördüğünü, işittiğini, bildiğini inkârdır.

Tefrika doğurur.

“Tefrikaya sebep olan bizden değildir”. Hadis...

Her işde Bismillah söyle!

Bu RABB’in ismiyle demektir.

Bu ne demektir bilir misin.

Dinle: Her şeyin içinde “Kün!” emri vardır.

Yâni “OL!” emri.

O “KÜN”ü kullanıyorum.

Ondaki her şeyi yaratan usta adına yapıyorum demektir...
Yâ HANNAN!

Yâ MENNAN!

Yâ SETTAR!

Yâ “.....!”

zikri de tesbihidir bu...

Dudaklarım susuzluktan çatlamış kızgın çölde...

Yürüyordum.
Hızır’a tesadüf ettim.

Bir kadeh su istemedim Hızır’dan...
Niçin?...

Ben de bilmiyorum.
Yâ SETTAR!
Yâ “...!”

Var ya ondan ötürü utandığımdan...

GÜL : “Vered”

“Gül, Cennetden gelmedir.” derler.

Doğrusunu ALLAH bilir.

Aksini iddia etmek İslama yakışmaz.
Renkleri çeşit çeşit binlerce gül vardır dünya yüzünde.
Gülü sevmeyen yoktur.

Dünyada binlerce koku vardır.

Herhangi bir güzel kokuyu ilk koklamada insan tanıyamaz ekseriyetle... Fakat gülü koklayan
burun hemen bu “gül” dür der.
İnsanlar güle ve kokusuna lekesiz en güzel makamı verirler.
Gül gibi insan.

Gül gibi kokuyur.

Gül gibi güzel sözleri daima, böyle anarlar...

Bu istisnasız kıymet onun cennetden gelme olduğunu ifade etmenin aynıdır.
Gül deyince renk olarak kırmızı renk hatıra gelir.

Gül gibi kırmızı sözü tazelik, sıhhat, iyilik ifade eder.

Gülün birçok renkleri vardır sayılamayacak kadar...

Derler ki bütün çiçeklerin renkleri bir tek gül vardır ki onun rengini gizlemek içindir.

Yine bütün kokular da bir tek gül vardır ki, onun kokusunu gizlemek içindir.

Münakaşa kabul etmeyen bu söz doğrudur.

Resûlü Ekrem'in vücudları ve terleri anadan gül kokardı.
Bir de beyaz gül vardır.

“Ahmedi gül” ismini verirler.

Harput diyarında bulunur.

Güzel bir kokusu vardır.

Bu koku Resûlullah'ın vücud teri kokusu gibidir.

Bir de kırmızı gül vardır.

Kokusu Resûl'ün yanak teri kokusu gibidir.

Tersiz vücudları da gül kokardı.

Fakat bu târif edilemez.

Bir de “Siyah gül” vardır.

Çok enderdir.

Gören bile azdır.

Kuzguni siyahdır.

Ben göremedim.

Bir büyüğün el yazması Kuranı Kerim'inin sayfaları arasında kurumuş “tüveyç” lerini gördüm.

Tüveyç, gülün renkli yapraklarına verilen umumi bir isimdir.

Kurumuş fakat hâlâ insanın içine yayılan bir kokusu vardı.
Siyah gülün altında bir koku gizlenmiştir.

Asıl gül kokusu budur.

Bu gül kurusa bile koku zail olmaz.

Ben siyah gül gördüm diyenler vardır.

Hakikaten görmüş ise o insan bu gülü bilen hemen tanır.

Onun için bu hususda lâf söylemek doğru değildir.

Bu gülü görüp kokusunu alan insanın daha evvelden bir rüya görmesi lâzımdır derler.

Veya o rüyayı görmüş ise ona bu gül tesadüf ettirilir.

Büyükler naklederler :

Şeytan;

Resûlullah'ın sûretine

Bulutun sûretine

Koyunun sûretine

Suyun sûretine

Horozun sûretine

Siyah gülün sûretine ne rüyada ne uyanık iken temessül edemez.

Bal arısı muhtelif çiçeklere konar.

Bazı çiçeklere de konmaz.

Baldaki hassayı korumak için...

Manevî sebebi başkadır.

Güle ender konar..

Ahmedi güle kat'iiyen konmaz.

Hele siyah güle kat'iiyen...

Bilenler öyle demişlerdir.

Arı, hayvanlar içinde vahye mazhar olan yegâne hayvandır.

Hayvan diyoruz.

Ne demektir?

Tahkir makamında kullanılmaz.

Kim ne derse desin.

Güle konmayışının mânevî sebebi başka...

Efendim hayvanlar nereden bilecek diye aklının köşesine vuran fikre sakın saplanma!..

Kilometrelerce uçar.

Tekrar kovanını bulur gelir.

Bilir misin arz üzerinde yolunu kaybetmezler.

Vazifelerini de terketmezler.

Âyetde:

“Ben arıya vahyettim!”

Cenabı ALLAH burada:

“Ben” diyor.

“Biz” demiyor.

Cenab-ı HAKK bazen “Biz” bazen de “Ben” diye kelâmını izhar buyururlar. Bu çok mühim birşey ifade eder.

Burası yeri değil sonra zaman olursa izaha bildiğimiz kadar çalışırız.

Bal arısı güle de ender konar.

Fakat yukarıda târif ettiğimiz Ahmedi güle konmaz.

Hele siyah güle hiç. konmaz.

Bilenler öyle demişler.

Bazen güle konduğu takip edilmiş, kovanına dönünceye kadar kontrol edilmiş sebebi anlaşılmış.

Ama söylenemez lügatine aittir.

Mahlukat içinde vahye mazhar olan tek hayvan Arı...

Arıcılık yapıp uğraşmak çok güzel bir iştir.

Fakat o kadar da ince bir sanattır.

Ve çok da tehlikeli.

Manevî mesuliyet taşır...

Maalesef bu hususu bilen yoktur:

Böyle olduğu için bu meslek insanı sonunda perişan eder.

Balı tahşiş edenin tövbesi bile kabul olunmaz.

Aldığı para ona helâl değildir.

Arı bazen iğnesiyle sokar.

Bu büyük bir sırdır, iğnesinin bir kısmı soktuğu yerde bir kısmı kendinde kalır.

Ve kendisi de bir müddet sonra terk-i hayat eder.

Bu çok büyük bir hikmet-i ilâhîyedir.

Arılar bir cemiyettir.

Beyleri vardır.

Bu beyin hususi bir miktar da balı vardır.

Bin derde devadır.

Buna halk arasında “Arı sütü” ismini verirler çok pahalıdır.

Vücuda faydası çoktur.

Bunu arıların beyi imal eder.

Bundan yapılmış dünyada pahalı olan birçok ilâçlar imal edilerek hâlen kullanılmaktadır.

BEN : Zât-ı Ahadiyetleri

BİZ :Esmâlarıyla tecellî şekilleri ... Bunların RABB’idir.

Ben : Vahiy, Zât-ı Ahadiyetlerinden sudur eder.

Biz : Kudret ve kuvvetlerinin tezahurlarıdır.

Vahyin şekilleri :

- 1- Ben dağa vahyettim
- 2- Ben ağaca vahyettim
- 3- Ben arıya vahyettim
- 4- Ben Meryem’e vahyettim
- 6- Biz nebîlere vahy ettik.

Âdem göğe bakarak.

Bütün peygamberler göğe bakarak oturarak ayakta vahiy alırlardı.

Musa oturarak Tur’da alev çıkan ağaca bakarak.

İsa Tur’da ayakta göğe bakarak ve vahiyleri geceleri ilham şeklinde alırlardı.

Resûlü Ekrem ise zaman ve mekân olmadan her yerde mübârek kalblerine çevrilerek vahyi Cebraîl’den alırlardı.

“Lâ nüferriku beyne ahadin min rusulih” âyeti kerimesi “Ben” ve “Biz” lâfızlarında gizli HAKK’ın murad arzusundaki hikmetin ifadesidir.

Hikmet kelimesi daima ALLAH'ın ilim ve kudretinin eserlerindeki görülen hakikatlar sırlar için söylenen bir kelimedir.

Meselâ .:

Resûlü Ekrem'i annesi emzirmemiştir.

Süt anneye verilmiştir.

Sebepler malûm...

Fakat ilâhî murad niçin böyledir. "Hikmet".

Resûlü Ekrem doğmadan babadan altı yaşında iken de anadan yetim ve öksüz kalmıştır. "Hikmet"

BEN : Ruha... Sırdır

BİZ : Cesedde câri HAYY'ın husule getirdiği bütün havas, hassalar, her türlü işleme, ahenk...

Bu lâfların içine dalmak için bazı âyeti kerimeler vardır.

Bunları iyi anlamak gerekir demişlerdir:

- 1- Errasihune fil ilim
- 2- Fezkiruni ez Kirkum
- 3- Velekat kerremna beni Âdeme
- 4- Ennallahe rabbe rabbeküm.

Tahşîş : Biriktirme, saklama.

GÜL

Gel Gül dedi Bülbül Gül'e

Gül gelmedi gitti...

Gül bülbüle, bülbül Gül'e

Yâr olmadı gitti...

Sesine mağrur bülbül olmayın, ayağına siz gidin!

Bülbül gururundan sabit olan gülü yanına çağırıyor, bunu bildiği hâlde. Ama dikkat ederseniz bülbül gülün kokusunu aldı.

Yanına çağırıyor.

Gururundan...

Halbuki gülün yanına gitse idi yâr olurdu ve o da gül gibi kokardı.

Bülbülün yuvası fena kokar bilir misiniz?

Sesi, bülbülün sırrını gizliyor.

Amma her kulağa değil...

ALLAH, yarattıklarının kokusunu kendilerinden gizler.

Kokularını duysalardı çıldırırlar veyahut kibre girerlerdi.
Yaratıklar kendi çıkardıktan sesleri tanıyamazlar.

Onun için avcılar yalancı seslerle kuşları avlarlar.
Hayvanlarda yalancılık hiyle yoktur.

Kurt zalimdir amma hiylesi yoktur.

Kuzular sürü içindeki analarını koku ile tanırlar.
İnsan kendi sesini tanıyamaz.

Tanısaydı başka olurdu...

Söz, ancak görünmeyen ve her gözün göremeyeceği rengiyle anlaşılır.
ALLAH'ın kelâmı ağızdan çıkarken' bir NÛR çıkarır.

ALLAH kelâmı olduğunu anlamak için bu rengi görenler vardır.

Hadisi şerifler de telâffuz edilirken Resûl'ün nûru görünürse, onun hakiki hadisi şerif olduğu anlaşılır.

Bunları alan duyan, gören, canın bulunduğu cesedde oturan RUH'dur.
Ruhun alması, görmesi, duyması için, bulunduğu cesedi temiz tutmak, cesede hayat veren
“HAYY”ın durması için rızıkların temizliğine dikkat etmek lâzımdır.

Haram, helâl hikâyesi.

Rızkın içine yalan hırsızlık, gusûlsüzlük karışır, o rızık, o cesed için hemen haram olur.

Besmelesiz kesilen hayvan haram olur.

Et kirlenmez fakat hayvana hakaret olduğu için haram olur.

“Dokunmayın o hayvana!” diye emrin şiddetindendir oradaki haramiyet...

Meselâ :

Bir elmanın yarısı senin için haram olabilir, diğer yarısı bir başkası için helâldir.

İmamı Azam'ın elma hikâyesini hatırlayınız.

Hasanî Basri hazretlerinin hurma hikâyesini hatırlayınız.

En çok meyveye haram karışır bilir misiniz.

Ben meyve yemem.

Çocuklarıma alır yediririm.

Hekimin elinden içilen ilâç saftır.

Temizdir. Şifâlıdır. Unutma!
Hekimin verdiği:

“Şunu ye, yut!” dediği ilâç, nesneyi kabul etmezsen fırsatı kaçırsın.

Himmet ve izin verme insanın boş bulunduğu zaman uzatılır.

Amma gafletten o anda kabul etmezsen kaçır gider.

Ârif sendeki gizli sırları sen sustuğun zaman bilen ve söyleyendir.

Falcı değil.

Falcılık haramdır, küfürdür.

Haram başkadır, küfür başkadır.

Söyleyen röntgen gibi Levh-i Mahfûzda dan senin içini dışını görür ve söyler.

Geleceği söyler.

Kapalı olarak bir edeb içinde sana mırıldanır, hikâye anlatır, temsil yapar, ima eder, lâtife nakleder.

Bu arada muhtelif hâletler içinde kendini gösterir.

Bulutlar, perdeler, kimse ne biçim insan olduğunu anlayamaz.

İnsanı şüpheden şüpheyeye sokar.

Seni imtihan eder farkında değilsindir.

Suyu görmez misin, bazen buhar olur kaybolur, bazan bulut olur yükseklerde dolaşır.

Birden bire renk değiştirir, yağmur olur, sağanak olur, dolu olur, kar olur. Buz olur, sel olur, çığ olur.

Bazen bereket olur, feyz olur, kahpdan kalıba girer.

Fakat aslı ne ise odur.

Aynaya çok yaklaşırsan, buğu tutar ayna, bir hoş solar, tuhaf olur göremezsın kendini.

Göstermez seni.

İnsan ALLAH'ın gölgesidir.

Ölünce RABB ile yaşar artık.

O zaman sağıdır.

Can verilen cesede RABB’den geldi o gölge.

Onun için bu gölgeye hançer sallama artık.

Gölge sudan akseder, onun için her şey sudan halkolunmuştur.

Bunun için görünür dünya yüzünde.

Bu suyu bulandırma; gölgeni göremezsın.

Kendini bilemezsın.

Neden ve Niçin:

Bazı insanlar çok yaşarlar, bazıları erkenden ölür.

Bunlar arasında fâni hayatta unutamadığımız kimseler vardır, onları unutursak kendimizi boş hissederiz.

Her insan fânidir.

Evet.

Bu, ALLAH’ın bâki olduğunun delilidir.

Bunu anlayan doğrudur. Âdildir. Yardımı sever...

Ne demiş toprak:

“ALLAH seni benden halketti! Yine bana vereceğini vaat etti!”

Borç vermekle ödenir...

Ağlıyordu, sordular niçin ağlıyorsun?

Ben de bilmiyorum dedi.

Acı bir hatıra tatlılaştı, tatlı bir hatıra acılaştı.

Teselli menba’ı oldu.

Bu çarpışmadan gönülde kalanlar vardır.

Dışarı çıkmayanlar vardır.

Gözyaşı hâlinde belli olurlar belki...

Sol kolumdan tutuyordu.

Gözüm görmüyordu.

Ameliyat ettirdiler.

Para toplamışlar iyi insanlar...
Doktora kontrol için götürdüler.

Muayenehanenin önünde...

Hava ıslaktı
Sol kolumu tutuyordu.
Sağ tarafımda güya bana “Yakın” yürüyordu.

Sendeledim.

Düşüyordum.
Çevik bir hareketle beni tutdu.

Çıkıştı ona...

O zaman görmüştüm O’nu şu güzel dekor içinde:

O an kırıntı hâlinde içimde.

Onu hâlâ ve daima öyle iç perdemde düşünüyorum, görüyorum.
Onu silmek için çok uğraştılar.

Hâlâ uğraşıyorlar. Uğraşmayın...

Bırakın yazık olur.
O tablo içimde.

Onunla yaşıyorum, avunuyorum.

Gideceğim yere götüreceğim...

Siyah manto.

Kemer siyah arkadan sarkıyor.

Ayaklarda siyah çizme.

Boynunda küçük nar çiçeği kırmızı eşarp, Siyah saç. Sol gözüne düşmüş...
Omuzda çanta...
İnce, narin, güzel, çevik hareketler...

Bu basit dekorda gizli olan temiz sevgi dolu ruhu...

Yalan söylemiyorum.
Zira yalan kumardan, içkiden, her türlü haramdan daha fena bir hareketdir.

Diğerlerinin tövbesi vardır, yalanın yoktur.
Yalan ALLAH’ın emrinden olan ruha karşı isyandır.

Yalanda nefis hâkimdir.
Yalanı doğuran nefisdir.
Yalanda; ALLAH'ın ilmini, Es SEMİ' olduğunu, El BASÎR olduğunu, Peygamberi, Kur'ân'ı inkâr gizlidir.

Yalan söyleyen küfürdedir.

Bulutlar her zaman vardır.

Bazen giderler fakat bir müddet sonra gelirler.
Onları celbeden kuraklık vardır.

Hadiseler vardır, insanlar onu bilmeden yaparlar hakiki insan düşündüğü her şeyi söylemez.
Fakat her söylediğini mutlaka düşünür...

7.8.1988 Pazar

NEMRUD'UN ATEŞİ

“EY ÂTEŞ, İBRAHİM'E SERİN VE ZARARSIZ OL”

Bu âteş insan tarafından hazırlanan ateştir.

İnsanlara musahhar kıldığı her şeyi insanlar iyiye ve fenaya kullanabilirler.
O şeyin o insana uyması yaratılışı icabıdır.

Cenabı ALLAH bu sefer ateşe:

“Ey!” demesi bir nevi dilektir.
ALLAH'ın dileği reddedilmez.

“Sen yaratılış hassasına sadıksın.
Ben, bu hassa ve işine karışmam!

Çünkü öyle halk “olundun”.
Şimdi Nemrud'un emrindesin.

Ben bir dilekte bulunuyorum!”

ALLAH'ın dileği reddedilmez.
ALLAH'ın yarattıklarına karşı nezaket ve büyüklüğüne bak...

Lâfa dikkat...

Bunun üzerine ateş ne yapacağını şaşırır.

Fakat yanmaya devam eder.

Yalnız İbrahim'e yanaşamaz.

“Acaba ne olacak?” düşüncesi anında iken, İbrahim’in’ çevresi birden bire Gül bahçesi olur. Ateş yanmaya devam eder.

Ateş yanıp da sönmeye başladığı zaman “Nemrud”, İbrahim’in yanmadığını o büyük ateşin ortasında bahçede oturduğunu görür.

Ateşi söndüren su yetişir.

Ateş korları, yerden fişkıran suya kavuştuğu anda balığa tahavvül ederler. Bir göl olur.

Bu günkü “göl” ve “balıklar” onlardır.

Niçin ve neden balık oldu ateş korları?..

Sus!..

Güzel hoş bir rivâyet...

Olur olmaz söyleme, o başka bir çekişme.

Zedeleme, öyle kalsın.

Kimseye zararı yoktur, bu akıl almazın...

O zamandan bu zamana gelmiş güzel bir rivâyet...

Te’vil değildir.

Te’vil: İyi niyetle akla sokmaya çalışmak için çâredir.

Burada âyet açık ve berraktır.

Aklın almadığı hudud dışındakini zedelemek,

Akla hürmet hududunun dışı çıkmasına çabalamak tehlikelidir.

Çok dikkat et!..

Dikkatsizlik günah doğurur.

Günah: Seni ALLAH’dan ve koyduğu değişmeyen kanunlardan perdeleyen herşeydir.

İçini, dışınla ört!.. Gizle!...

Dışın pis ve fena bile olsa yine ört!

Şu âyete bak mânâsını anlamaya çalış:

“İNNA ENZELNA FÎ LEYLETÜ’L- KADR”

“Mübarak gecede”

Burada, “Bir” mübarak gecede” demek tamamıyla yanlıştır.

“Bir” kullanılmaz yoktur mübârek gecede.

Vahiy gece başladı.

Mi’rac gece oldu.

Kur’ân gece inmeye başladı.

Mi'rac Tayy-i mekân değildir, Tayy-i zamandır.
Ateş Nemrud'un elinden çıkmadı.

Yalnız "Ey!" hitabına karşı orta kısmını da ALLAH'ın dileğine bıraktı ve ALLAH'ın dileğini yapması orayı gül bahçesine çevirdi.

HAKK'dan geleni HAKK ile kendi arana gizle...

ALLAH'a hürmet etmek bambaşka bir iştir.

Sudaki cömertlik ALLAH'a ait bir cömertliktir.... "El GANÎ"...

HAK: ALLAH'ı berşeyde görenin tasdikidir.

En büyük lâf insan için "Yâ HAK!" diyebilmektir.

Kendinize çok dikkat edin.

Ömrünüz öyle geçsin ki, kabrinizi bir küçük cennet olarak bulabilesiniz.

Kar gibi ol ki yağmur yağar, güneş vurursa, eriyessin!

Dış ve içe bir şey karıştırıp, bulanmadan, doğruluktan sapıp donma!

Şu muvakkat dünyada akmak ne güzel...

Akarsular vardır.

Çakılların üzerinden akarlar.

Küçük engeller üzerinde görünür.

Büyüklerin, yanından sessizce geçerler.

Bundan ibret al!..

Her şey sudan halkolundu.

Onun yaptığı en doğrudur.

Her şeyi hoş görmek, ALLAH'ın emirlerine, kanunlarına itiraz etmemektir.

"Hoş görü" dedikleri taviz değildir.

ALLAH ile her an onun merhameti ile iş görmek demektir.

BESMELE: Her işde HAKK'dan izin alınmasıdır.

Besmeleyi unutmak, HAKK'ı unutmak olur.

Abdestsiz olarak besmele sesli söylenemez.

Dili oynatmamak gerekir.

Dil oynatmak ikrardır. Dikkat!

“Bismillah” besmele o kadar...

ALLAH’ın bana verdiği kudretle, her şeyi onunla birlikte yaptığını tesbih demektir. KÜN emridir.

ALLAH her şeyi insana musahhar kılmıştır.

Besmele ona karşılık teşekkürdür aynı zamanda...

Her şeyin insan aklına göre bir sebebi vardır.

Sebepler zincirini sonsuz tasavvur etmek doğru değildir.
Her şeyin ilk sebebi olmalıdır, işte o ilk sebep ALLAH’tır.
ALLAH her şeyin enerji ve kuvvet kaynağı...
Kâinatda her şey O’ndan fakat her şey O değil...
Biz O’nu şekillendiriyoruz.

Dua için de isimlendiriyoruz...

HAK : ALLAH’ı herşeyde görenin tasdikidir.

En büyük lâf insan için “YÂ HAKK!” diyebilmektir.

Bunun daha ilerisi vardır amma herkes anlayamaz.

Bunu ancak “YÂ VEDUD!” söyletebilir.

Dost dilinden tatlı bal yoktur.

Kâinat, temelinde derin bir birlik, yekparelik saklar.

Her şey birbirine bağlanmış...

Kimya ve fizikle görünür bu bağlantı, gizli ve ölümsüz bir el tarafından idare ediliyor.

Tek bir çiçeği bile koparamazsın.

Bir yıldızı yerinden oynatamadan...

Bunu, akıl bir hududa kadar idrak eder, anlar.

Hudud bitti mi, akıl artık yetmez.

Fakat ötesini anlamadan bağlantı var.

ALLAH’a bağlı olan insanın özü yalan bilmez.
Herkesde vardır amma az kimse farkındadır, ismini söyler dururuz, ne o? “ViCDAN”.
Vidansız demek küfür olur.
Vidân : İnsanın ALLAH’a bağlı en yakın perdesi...

9.9.1988 Cuma

YEMEZDİ İSTEMEZDİ SEVMEZDİ

Resûlü Ekrem;

Av eti. Kanatlı. Geyik. Ceylan. Yaban keçisi, Her türlü denizden sayd edilen balık
“yemezlerdi”.

Yemedi değil...

Yemezlerdi...

Soranlara cevap vermediler.

İsrar edenlere de cevap vermediler.

Sükût ettiler.

Ondan sonra da soramadılar...

Eti yenmeyen kanatlılar, Tilki, Kurt, Arslan, Kaplan, Fil, Domuz, Yılan, Timsah
öldürülmesini “İSTEMEZLERDİ”...

Her türlü avcılık, Balıkçılık, Etleri yensin yenilmesin bunları “SEVMEZDİ”...

Kendileri hiçbir hayvana bıçak vurmamıştır.

Öldürmemiştir.

Avlanmamıştır.

“Cevap vermediler. İstemezlerdi. Sevmezdi” bunlardan ötürü de hiç birini yasak
etmemişlerdir.

Günah veya helâl olduğu hakkında bir söz söylememiştir...
Sebep bu üç kelimenin içinde gizlidir.

Beyazidi Bestamî ,

Ahmedi Yesevî

Hacı Bektaşî Velî

Hacı Şabanî Velî her türlü sayd ve avcılık istemezlerdi.

Balık da yemezlerdi...

Daha birçokları daha vardır amma ben bilmiyorum.

Duymadım da.

Yazı hâlinde görmedim.

ALLAH'ın kâinatda her yaratılmışı sayısız lütuf ve nimetleri vardır.

Bu yaratmanın icabıdır.

Mecburidir.

Bu lütuf kime ve niçin?...

ALLAH'ın yarattıklarına karşı mecburi olan bu lütfunu idrak ederek şükretmek gerekir...

Söylemiş bir öte adamı :

“İsyan olmaz mı nimet verdi diye şükretmek.

Nimet vermeseydi şükretmezdim der gibi...”

Nimet verdi diye şükret.

Vermedi diye hamdet.

Biz de böyle söyleriz...

Kimse tarafından bu lütuf istenmemiştir.

Her yaratık, değişmeyen muayyen kimyevî, fizikî, maddî ve mânevî kanunlara tâbidir.

Atom bile...

“Bi niğmeti Rabbike fehaddis” bu âyeti iyi anla!

Sonsuz bir küçüklük akıl almaza kadar.

“Makro kozmoz” her ikisi de sonsuz bir karışıklık.

Akıl almaz.

Fakat bir intizam gizli, bu sonsuzlukta...

Aklın ilimle yanaşıp göremediği mikro kozmosun ötesi atom kaynaşması... Ancak kâinatın değişmeyen intizamında gizli âdet ilmi olan “Riyâziye-Matematik” ile bakılıyor.

Gidiliyor o görünmeze...

O rakamlarla görmeye çalışırlar...

Âdet, kâinatın

Tekâmül, hayatın

Birlik, ALLAH'ın kanunudur...

Durmadan akıl almaz bir süratle dönen bu tesbîhat, atom raksı içinde yaratılışın sırrı gizli...

“KÜNNES. HUNNES”

“Fela uksimu bi'l- hunnes el cevâri'l- künnes” ile bildirilen atomun çekirdeği “Hunnes”.

Bu çekirdek sabit kımıldamaz.

Etrafında ölçüye sığmaz bir süratle dönen “Künnes” elektronlardır. Nereden geliyor nereye gidiyor, insanlık macerasının hikâyesi hâledilemiyor.

Elektron çekirdekten ayrıldığı zaman “iyon” ismini alır.

Çekirdeğe yakın veya uzak olan elektronlar vardır.

Atomlar yekdiğerine çarparak birbirlerine aktarma yaparlar.

Bu çarpma kimyevî, fizikî, etektriki mıknatısı bir çok sebeplerde olabilir.

Atomdan çekmek, iyonu ayırmak.

Ses, ihtizazla çekirdekten uzaklaşan elektronları tekrar yerine göndermek mümkündür. Bu hareketler saniyenin milyarda biri zamanında olur.

Bazen saniyenin binde biri zamanında olur.

Bunu idrak etmek “algılamak” mümkün değildir.

Bunlara yâni ses, titreşimlere “foton” diyoruz.

Astroloji: Felekiyyat. İlm-i nücüm.

Gök ile, yıldızlarla meşgul olan ilim demektir.

Bu gök ilmi ile dünya ilmi karıştırılarak “Astronomi” ilmi ortaya çıkmıştır.

Hâlâ kafanızda, okuduklarımı dinlemediniz bile...

Balık niçin yemezdi.

Düşünceniz buna saplı.

Evet.. Yemezdi.

Öğrenip de ne yapacaksın.

Öğrendiklerini ne yaptın?

Yahut yaptıklarım öğrendin mi?

Sen, biliyor musun diye soracaksın amma çekiniyor soramıyorsun.

Merak etme söyleyim aslanım.

Biliyorum.

Bilmesem konuşmam.

Söylersem o zaman balık resmine bile bakamazsın...

Hac ve umrede ihramda iken av ve sayd yasaktır. Mâide sûresi.

Sebep ve niçin?

14.10.1988 Cuma

Sayd : Av. Avlanmak, sayda gitmek, ava gitmek

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

“Ve emma bini'meti rabbike fehaddis. : Ve Rabbinin nimetini minnet ve şükranla an.” (Duhâ 93/11)

Âdet : Usul, görenek, alışılmış davranış. Huy, tabiat. Toplumda nesiller boyunca uyulan ve kamuoyunda (umumî efkârda) saygı ve müeyyideye sahip hareket kaideleri (Sosyoloji). İslâm cemiyetinde âdetler de İslâmî olur, İslâma uygun olur. Müslüman, İslâma aykırı âdetlere uymaz. Cemiyetin yabancı âdetlerle bozulmamasına gayret gösterir.

فَلَا أُفْسِمْ بِالْخُنَّسِ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ

“Fela uksimu bilhunnesi. Elcevarilkunnesi.: Hayır! Akıp giden, bir kaybolup bir etrafı aydınlatan yıldızlara andolsun,” (Tekvîr81/15-16)

Ad Kavmini Yok Eden Ses

“INNÂ ERSELNA ALEYHİM SAYHATEN VÂHİDETEN”

Âyet

“Biz onun üzerine tek bir ses gönderdik mahvoldular, Bir anda yenmiş saman gibi oldular.”
“BiZ”, burada yaratılış kanununda bulunan değişmeyen icra kuvveti, tabiatla câri kimyevî. Fizikî. Mekanik kanunların hepsi...
“ALEYHİM” onun üzerine, “Onun” demek; bu kanuna aykırı hareket edene, hududu aşana, o kanunun ceza vermesi.
Tabiat kanunlarında gizli birçok icra kuvvetleri vardır.

Bunlar “OL – KÜN” emrinde gizlidir.

Misal olarak : Su, “Kün!” emri ile halkedildi.

Neden halkedildiğini bilmiyoruz.

Suda birçok “Kün!” ler vardır.

- 1- Suya → : Sıcağa maruz kalırsan “buhar OL!”.
- 2- Buhara → : Soğuğa maruz kalırsan “Yağmur OL!”
- 3- Yağmura → : Âni olarak fazla soğuğa maruz kalırsan “DOLU OL!”.
- 4- Doluya → : Rüzgârsız soğuğa maruz, kalırsan “KAR OL!”

Ve HAKK’ı tesbih için “Şekil al”.
Karın mikroskobik güzel şekillerine bakın.

O da bir nevi billurlaşma.

“Kristalografi” kanununa tâbi oluyor billurlaşma...

5- Kar’a → : Sıcağa maruz kalırsan aslına dön “SU OL!”...

Kâinatdaki herşeyde gizli “OL!” emri vardır.

O tabiatta halkedilmiştir.

Madenler Nebatlar, Böcekler, Balıklar, Kuşlar, Hayvanlar hattâ mikroplar, insanlarda organizmaları da böyledir.

Gürültü bunların hepsinde değişik tesirler husule getirir...

Âni üzüntü

Âni korku

Büyük panikler

Kanda damarlarda âni bir değişiklik husule getirirler.

Buna “Strain” ismi verilir...

Bunların hepsi gürültüdür.

Gürültü kanda. Dimağda, potasyum muvazenesini bozar.

Âni öfkelerde dışarıdan yapılan tesirler, âni hiddetlerde içeriden düşünceden ruhî bunalımlarda, delilerde, streslerde devamlı olarak “Çinko. Bakır. Kalay. Demir. Potasyum” organizmada azalır.

Kalpde “ST” dalgası düşer.

Vücudun biyo kimyasında madde -alışverişinde elektrolitlerde anyon katyon muvazenesi bozulur.

Gürültü âni olursa vücudun kimyası bir nevi “Şuûrsuz korkuya” girer diyelim.

O zaman adrenalin vücutta çoğalır.

Kanda şeker düşer.

Şuûrsuz âdetâ kaybolur.

Bütün maddeler atom adı verilen çok küçük zerrelerden meydana gelmiştir.

Atomlar da daha küçük elektrik zerrelerini ihtiva eder.

Bunlar pozitif yüklü “proton”, negatif yüklü “elektron”lardır.

Bir atomda birçok elektron proton vardır.

Bunlar’ da atomun çekirdeği nükleus etrafında cehennemi bir süratle dönerler. Çekirdek sabittir.

Güneğin çevresindeki gezegenler gibi...

Suda eriyip çözülen maddeler “iyon”lara ayrılır, iyonize olmuştur.

Bu eriyen şeylere “elektrolit” derler.

Mesalâ: Karbon ihtiva eden veya organik birleşmeler “Şeker gibi” iyonize olmazlar.

Bu maddeler gittikleri yerlerde “elektroliz” olurlar veya olmazlar.

Vücuda verilen ilâçların bir kısmı elektroliz olurlar, iyonlara ayrılır veya ayrılmazlar.

Tesirleri ona göredir.

Gürültü de aynen bunun gibi; ilk defada maddesine, sonra ruhuna, düşüncesine haberi olmadan kulaktan, gözden, düşünce, cildten tesir eder.

Bütün organizma değişmeyen bir atom alışverişi içindedir.

Asit. Alkalen... Asit hidrojen bileşimleridir.

Alkalen, asitlerin protonunu koparan maddelerdir, suya hidrojen iyonu verirler...

Kanda

Hücrelerde .

Dış ve iç ifrazlarda

İdrar, Tükrük, Gaita, Mide suyu bunlar :

Gece, gündüzün

Ayın

Güneşin

Seslerin

Gürültünün

Gündüz nebatlarda fotosentez oksijen, verirler.

Denizlerde cezir olur.

Bazı hayvan ve nebatlar uykudadır.

Gündüz kapanan çiçekler.

Birçok haşarat uykudadır.

Ziyânın tesiriyle bunların her türlü faaliyetleri yavaşlar, hafif değişir ve sulu kısmı alkalen olur.

Diğerleri asitdir.

Gündüz ışılda uyumak alkalen olan kanı asit yapar, Ph insanlarda alkalendir.

Gece sülük tutmaz.

Gece, umumiyetle sükûn, uyku, durgunluk hâlidir.

Gariptir; Çinko, Kalay, Bakır, Nikeli mıknatıs çekmez gündüz.

Gece hafif çeker.

Tecrübe edebilirsiniz.

Sebebini söylemem.

ACTH muvazenesi vardır vücudda.

Sabah erken saatlerinde azâmidir.

Güneş doğduktan sonra gündüz azalır, güneş bătıncaya kadar.

Işıhta yatmak doğru değildir.

Alkalen olan kanı asit yapar.

Yorgunluk olur.

Kanda ACTH azalır.

Ruhî bunalım maddeye, madde ruhî bunalıma çevrilir.

Ağrılar dert ismi altında, şikâyetler ızdırap kelimeleri ile ifade edilir ve hastalık vücudda harekî şekil değişikliği yapar.

Maddî bozukluk organlarda hormonlarda, salgılarda metabolizmada değişikliklere sebep olur.

Bu asrımızda husule getirdiği değişiklikler de ortadadır.

Fakat kimse farkında değildir.

“Sesinizi Nebî’nin sesinden fazla yükseltmeyiniz” Âyet.

Burada:

“Yükseltmeyiniz!” emirdir.

“ALLAH yavaş konuşanları sever.” Hadis.

Bu da tavsiyedir.

Bu Âyet ve hadisdeki asıl mânâ nedir ve niçin böyledir?

Bu çok mühim ve ince HAKK’ın nezaket içinde bir sırrını haykırıyor.

Herşey ALLAH’da hazır ve nazırdır.

ALLAH yoksa hiçbir şey yoktur.

Şah damarlarından yakındır.

Bu, bunu ifade eder.

Kâinatda her zerre hareketdedir.

Atom âlemini düşünün.

Devamlı intizamlı bir kaynaşma var her şeyde, insan hücrelerinde bile...

Fizyoloji, Hematoloji, Metabolik işleme, Hormonlar, Gıdalar, hep bu kaynaşmayı muhtelif organların iştiraki' ile intizamı devam ettirmektedir.

“Bir televizyonun içindeki binlerce telleri lâmbaları herşeyi düşünün cereyan verildiği zaman duyulmayan dalgaları görülmeyen şekilleri, renkleri hemen ses, şekil, renk hâline getiriyor... Televizyonu düşünmeye devam ediniz; Fizikî, Kimyevî, Elektronik, Atomik bilgilerinizle...

Bu malûmatla dönünüz vücudunuzu aynı bilgilerle düşününüz.

Televizyon ne için yapılmış, ne için çalışıyor.

Şekilleri, Renkleri görünür iştilir hâle getirmek için.

Kâinatdaki bu intizamlı kaynaşma tesbihatdır.

HAKK'ı tesbih ediyor her şey...

HAKK kelâmı da sessiz sözsüzdür.

“Cebrail bunları Resûlün kalbine üflüyor!” diyelim.

Resûl'ün cesedlerinde bunlar ve ilâhî mevceler “televizyonda olduğu gibi” ses hâlinde mübârek ağızlarından çıkıyor.

Yâni, Resûl'de dilinde, söze, sese inklâp ediyor, insan da “kul” dur.

Yâni HAKK namına konuşan demektir.

Radyoyu fazla açarsanız kulak rahatsız olur.

HAKK:

“Kulumla birlikte işitirim!” diyor.

Onun için her şeyde hazır ve nazır olduğuna göre, fazla yüksek ses HAKK'ın her yerde bulunduğunu unutmak olur.

Evet mi? Hayır mı?..

Öyle zannediyorum ki hayır diyecek münkir bile yoktur.

O hâlde yavaş konuş...

Gürültü, birçok allerjik ve vücudda aksi tesirler yaptığını fen tesbit etmiştir.

Taze bir yumurta yanında kuvvetli bir siren çalınır.

Yumurtanın beyazı 30 saniyede pişer.

Daha söylemiyorum.

Düşün artık.

Şunu unutmayınız ve hâlletmeye uğraşınız.

Ses işitmeyen doğmalık sağır olan konuşamaz.
Peygamberler arasında görmeyenler vardır.

Fakat sağır yoktur.

Âyeti kerimede “Es SEMİ’ü’l- BASÎR” Es SEMİ’ esmâsı âyetde takaddüm etmiştir.
Niçini bu âyetde gizlidir?
ALLAH kelâmı kuru düşünce ve yobaz düşünce ile anlaşılmaz.

ALLAH’ça bilmek lâzımdır.

Arapça ile olmaz.

Size birşey söyleyeyim mi:

Hacı Bektaş-ı Velî.

Hacı Bayram-ı Velî,

Hacı Şaban-ı Velî

Mükemmel Arapça bilmezlerdi.

Bu ne demektir, amma ALLAH’ça bilirlerdi.
Cenabı ALLAH dostu ile ALLAH’ça konuşur, Arapça değil.

Senin düşüncen ile konuşur.

Yalnız, onunla konuşmak için mi’rac olan namazda, Resûlü Ekrem’e indirdiği Arapça kelâm ile ibâdet edersin.

O kadar...

Diğerlerini kendi dilin ile...

Hem HAKK her dili bilir...

Fennî bilgilerde :

Desibel “Ses ölçmek için bir ünitidir.

Ses dalgalarının kuvvetini ölçer.

Bu kuvvet nedir.

En hafif ses, bir kelebeğin çiçeğe konduğu zaman çıkardığı ses kadar hafiftir.

Bu ses desibelde sıfıra yakındır.
Kulak saniyede 14 titreşim yapan diyaazon sesini duyar.

Aşığıasını duymaz. Niçin?
Duymaz! Duymaz! Duymaz! İzaha kalkma...
Öyle işte!

O hâlde gürültü yapma, çıkarma, yavaş konuş!

İş yerinde : 90
Diskoteklerde : 130

Evlerde storyalarda Tvde Radyoda
: 100-125
Araba içinde : 80
Ağır kamyon geçerken : 100
Teyyarenin kalkışında : 138
Otomobil fabrikalarında : 95
Normal konşmalarda : 60

130 desibelde kulaklarımızda acı duyarız.

O hâlde hem maddeten, hem mânen gürültü iyi bir şey değil...
Gürültü yapma! Çıkarma! Yavaş konuş!..

5.11.1987

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ

“İn kanet illa sayhatev vahideten fe iza hüm hamidun : (Onları helâk eden) korkunç sestem başka bir şey değildi. Birdenbire sönuverdiler.” (Yâ Sîn 36/29)

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ

“İnna erselna aleyhim sayhatev vahideten fe kanu ke heşimil muhtezir : Biz onların üzerlerine korkunç bir ses gönderdik. Hemen hayvan ağılına konan kuru ot gibi oluverdiler.” (Kamer 54/31)

Mevce : Bir dalga. * Ses, elektrik ve hararetin yayılma dalgalarından herbiri.

NASİHAT

Kimseye ne derdini,
Ne acını,
Ne ızdırabını,

Açma... Melek bile bilmesin...
ALLAH’a aç her derdini. Arzularını... Utanmazsan eğer...

“Yan, ama tütme!..”

Yazılardan gayri gelmez.

İyisi de gelir fenası da.

Hepsini hoş gör!..
Kadere boyun eğ!..

Elde olmayan birşey vardır.

Kader.

Onunla mücadele edilmez...

Kendini bir ekranda görüp işiten insan, bu perdenin içindeki gönüldür... Gönül insanın gölgesinin gölgesinin mânevî görünmez gölgesidir.
Gönül ALLAH'a bağlanmanın ismidir.

Bir âlemde yaşıyoruz.

Fakat içimizde, mekân olan cesedde kudret âleminden bir şey taşıyoruz o da gönüldür.
Mutlak olan ALLAH'dır.

Her şey O'ndan fakat hiç bir şey O değil...
O'nu göremiyoruz.

Zira O'nun dışında değiliz...

O hâlde içine dön!..

Çok şükür ki kusurlar,

Hatâlar koku hâlinde değildir.

Koku hâlinde olsaydı birbirimizin yanında duramazdık...

Bu günün insanları ara sıra kendi kendilerini hatırlıyorlar.

O da ne zaman?

Söylemekten utanırım.

Hani bazı yerlerimiz vardır ülkemizde “deprem” sebebiyle hatırlarız. Yazık...

ALLAH kelâmında :

“Kul ve hayvan hakkı ile bana gelmeyin!” diyor.

Bu ne demektir?

“Ahirete böyle gelmeyin!” demek değildir.

Mânâ-yı emri anla!

Onun içinde bir merhamet, acıma ve sevgi gizlidir. Eşek...
İnsanların ruhî hamulesi olan ilâhî tarafı ki, buna biz “âdemoiyyet” tarafı diyoruz.
Bu hamule ile temas için şu sözleri bilmek lâzımdır:

RAB. İLAH. HAKK gibi mübârek lâfızlardır.

Rabbi's- semâvat.

Rabbü'l- maşrıkeyn.

Rabbü'l- magrıbeyn.

Rabbi'r- Rahîm.

Rabbi'l- felak.

Rabbi'n-nas.

Lâ ilahe.

Hakkı'l- Mübin.

Bunlar nedir?

Bu lâfızların yerine ALLAH lâfzı konamaz.

O hâlde bunlar nedir?

ALLAH ile konuşmak için hitap kelimelerini bilmek lâzımdır.

Dikkat son söz şu:

Mansur:

“Ene'l- HAKK” dedi.

“Ben ALLAH'ım” demedi.

Bunu hâllet ben söyleyemem.

Söylersem her yer karışır.

Zâten evvelce karışmış...

Kelamullah şeklen Arap'çadır amma aslen ALLAH'cadır.

Bunu bil, gaflet etme!

ALLAH her yerde hazır ve nazır değildir.

Her şey ALLAH'da hazır ve nazırdır.

İnsanın gözü, aklı kadar görür.

Ama kulağı öyle değildir.

Es SEMİ'ül- BASİRdir.

Es SEMİ' evvel söylenmiştir.

Görmeyen peygamber gelmiştir, fakat sağır peygamber gelmemiştir, yoktur.

ALLAH insana anlama bakımından nüzul ederek, ses hâlinde tecellî etmiştir.

Bu, insana büyük bir iltifatı rabbanidir...

“Gürültü yapma!”.

“Sesinizi nebînin sesinden fazla yükseltmeyiniz!”

“ALLAH yavaş konuşanları sever!”

Bu âyet ve kudsî hadis nedir?

Anla!

Budalalık etme!..

Bu lâfa da gücenme!

Ben anlayamayana anlatamadığımdan kendime söylüyorum.

Bak sana ağzında kemiksiz bir et parçası dil var ya, onun anatomisini söyleyim.

Şaşırır kalır insan aklı...

Dil ucu üstü gıdıklanır, bazen kaşınır.

Yanak içleri sıcak-soğuk,

Damak tuzlu, acı, sıcak soğuk hislerini alırlar.

Dimağa götürür onun atomlarını dimağdaki bilgisayar cinsini hemen söyleriz: Tuzlu, Tatlı, Acı, Sıcak, Soğuk, Ekşi gibi...

İnsanın yapacağı birçok şey vardır.

Yapamayacağı birçok şeyler vardır.

Bunları biliyor musunuz?...

Nasihat vermek bugün imkân dışında kalmıştır.

Nasihat kelimesinin mânâsı “öğüt” değildir.

“Araç-gereç” in mukabili de “malzeme” olmadığı gibi...

Malzeme kelimesinin yerini tutmaz.

O mânâyı vermez.

Kuru bir lâf olur.

Nasihat demek :

İnsanın yaratılışında mânevî taraftan birçok ulvî ilâhî his ve duygular vardır.

Kelâm ve İlim ile bunların merkezlerine inerek onları geliştirmek âdetâ dimağdaki ilâhî bilgisayar tuşlarına geçirip içindeki nüveyi ortaya çıkarmak için o merkezleri okşayarak bazen sen ve yumuşak bir nevi vaaz etmektir.

Bir tohumda gizli “çınar”ın ortaya çıkması için yaratılışında ona verilen emir üzere hareket eder.

“Toprak, hararet, güneş, su’yu sana bulan çalışma ile ortaya çık!” emri...

Kültür, Edebiyat, Müzik, An’ane, Tarih her şey bunda âmildir.

İnsan ALLAH’ın sevgisi ile yaratılmış en güzel mahlûktur.

Bu güzellikte olan insanlar anlamadıklarına daha çok inanırlar.

Manevî meselelerde hiçbir sisteme girmeden düşünmek lâzımdır.

Güya tekâmül icabı her şeyimiz değişti.

Hâlâ da değişiyor.

Bu günkü Türkçe gibi değişen ve başıboş bir dil ile, eskiyi kitabları ile anlatmak imkân haricine çıkmıştır.

Bu dil ile hiç kimse kendi içine inmeye muvaffak olamaz.

Nasihatdaki kitabların kelimelerin yerine varacak “malzeme” bugün kalmamıştır.

Araç gereç’in işi de değildir bu...

28.10.1988 Cuma

TESDİ

“Kırk gün sabah namazı kılmayanın kulluk kadrosundan çıktığını bilir misin?..”

“Sabah namazı kılmayanın şehâdeti makbul değildir.”

(Fetva-yı Hindîye)

Hergün Resûlü Ekrem, akşamları sevgili mübârek kızı Fatıma’nın kapısı önüne, toprak bir kapla yâni bir testi su kormuş...

Bu tesdide ne büyük bir kıymet, bir emir, bir nezaket, sessiz sözsüz bir şey gizlidir bilir misin?

Fatıma bu su ile sabah abdest alır sabah namazı kılardı.

Günün birinde Resûlü Ekrem sabah namazından çıkmış bir de ne görsün tesdi Fatıma’nın kapısı önünde dolu duruyor.

“Yâ Fatıma, kızım!...”

“Buyur Yâ Resûlallah! Yâ baba!”

“Kızım sen bugün sabah namazı kılmadın mı?”

“Kıldım Yâ Resûlallah. Hasan biraz rahatsızdı yukarıda su vardı, onunla abdest aldım!” dedi. Resûlü Ekrem:

“Elhamdülillah” dedi.

“Yâ Fatıma! Aman gözümün nûru kızım sabah namazını kaçırma!”

O namaz o vakit için emrolunmuştur.

O vaktin kıymeti için.

Kadınlarda sabah namazı erkeklerden daha ziyâde mühim bir hususiyet taşır.

Cuma günü sabah namazını vaktinde kılmayıp kaçırın erkek, o günkü sabah namazını öğleye kadar bile olsun ona kaza olur.

Kadınlarda ise böyle değildir.

“Yâ Fatıma! Babam beygamberdir diye düşünme, yarın huzuru ilâhîde ben bile seni kurtaramam!”

Neden kurtaracak?

Azaptan mı? Cehennemden mi?

Hayır!

Neden o hâlde?

HAKK’ın önünde utanmadan...

Resûl’ün şefaati ruhadır cesede değil...

Utanma, insanın elinde olmayan mânevî bir hasletdir.

Resûlü Ekrem sevgili kızına tesdi ile içindeki su yoluyla sessiz sözsüz hitabediyordu...

Halbuki Hz. Fatıma hiçbir namazı kazaya ömründe bırakmamıştır.

O hâlde tesdi nedir :

Elenmiş toprak

Su ile yoğrulur

İnsan eliyle şekillendirilir

“Toprak su karışımı ile yaratılan insan eliyle”

Güneşte kurutulur sonra ateşte pişirilir.

Testi olur.

İçine kendi çamuruna karışan su konur.

Tesdi mübârek bir âletdir.

Hor görme!

Tesdiden su içmek kristal sürahi ve bardaktan su içmekten daha nâfi'dir. Bu lâflarımızı hor görme!

Kime yazık olur?

Kendine...

Tesdi hikâyesi uzundur.

Anlatmayacağım.

Tesdi Türklerin islâm olduktan sonra şeklini değiştirerek icad ettikleri ve yanlarından ayırmadıkları bir şeydir.

Peki nedir bu şey dediğin?..

“Tesdi”, hor gördüğün tesdi...

Helaya kadar götürüldü.

Tesdiyi helaya götürmek çok yüz kızartıcı bir iştir.

Aman, sakın bu gibi işlerden...

Küpler vardı.

Güveçler vardı

Kâseler vardı

Çömlekler vardı

Saksılar vardı

Bunlarda büyük ince sessiz haykırıışlar vardır.

Hakikatler gizlidir.

Hepsi şimdi toprak altında...

Şükür olsun ki aslına döndüler...

Fakat şekillerini kaybetmeden...

Toprak onu çevirmedi.

Tekrar toprağa...

Zira topraktan temiz olarak ayrıldı, temiz gittiği için şekline dokunmadı.

Arkeologlar vardır.

Toprakları kazar dururlar.

Ararlar bunları.

Tarihlerini tesbit ederler parçalanmışlar varsa onları yapıştırırlar. Resimlerini alırlar veya resimlerini çizerler.

Müzeler kurarlar antika diye...

Antika ne demektir.

Geçmişteki insanların kullandıkları her türlü malzeme...

Onları geçmişde kullanan insanlar nedir, kimdir?

Onunla kimse meşgul olmaz...

Bunlara, yâni aslında basit bir toprak kâse veya tesdi, güveç yahut küp paha biçilmez kıymet verirler...

Neden?..

Kimse birşey söyleyemez, antikadır ondan...

Ben söylersem çok acaip ve keder verici bir hâle düşeriz.

Söylemiyorum bundan ötürü...

Heykeller vardır. Taparlar...

Putlar vardır secde ederler.

Topraktan yarattığı için Âdem'e secde etmeyen şeytanın sırrı nedir bunda gizlidir.

Söylemediğim söylenemez.

Tesdi : Çini oldu, Porselen oldu, Fayans oldu, Bugün plâstik devrindeyiz...

Tesdi de: Toprak, Su, Ateş, insan eli gizlidir.

Bugün tesdi :

Termos oldu, Güveç, düdüklü tencere oldu.

Küp; Plastik bidon,

kâse; çömlek, noramin oldu.

Acaba insan ne oldu?

Tesdiyi bu hâle getiren insan...

Bunları yapan ve bu hâle getiren yine insandır.

Lügat kitabında isim bulamadım.

Üzgünüm!
I am sorry!..

Hiç olmazsa evinde bir tesdi, Bir güveç, Küçük bir küp bulundur.

Antika olarak.

Yüksek bir yere koy...

Kullanma!

Zâten kullanamazsın.

Seyredersin hiç olmazsa.

O da seni sessiz sözsüz seyreder.

“Su tesdisi su yolunda kırılır” sözü vardır.

Su yolunda kırıldı.
Artık tesdi de kalmadı bugün!..

Nâfi’ : Menfaatli. Faydalı. Yarar. Şifalı. * Esmâ-i Hüsnâdan bir isim.

HÂZİREN LEYSE BİGAYBİ Âyet

Mânâsı : Kaybolmayan hâzır.

Ne demektir?

Bu âyet ALLAH’ın kudretir.

Her şey ALLAH’da hazır ve nazırdır demektir ki “kaybolmayan” hazır “ALLAH” demektir.

Bu âyet hakiki olarak anlaşılırsa, birçok insanlar fikirlerini düzene koymasına gerekir...

Bazı mânâlar, hakikatler vardır ki insana can kadar yakın, Çin kadar uzak kalır.

Vakit nedir?

Takdir. Değişmez.

Zaman nedir?

İnsana göre bir ölçüdür. Değişmez.

Senenin ayları

Haftaları

Günleri

Saatleri

Dakikaları, saniyeleri, sâliseleri, anları olduğu gibi idrak hududunun dışında kalan anlar da vardır.

Mevsimleri vardır.

Tarımda ekim ve hasat vakti vardır.

Sebzelerin yetiştiği zaman (vakit) vardır.

Bunların hepsi anlayabileceğimiz bir süre içinde oluşurlar.

“Daha zamanı var. Vakti var!” deriz.

Ama hangi an başlar bilemeyiz.

İşte o “Takdir edilen” vakittir.

Cuma günü muayyen “vakit” de Cuma namazı vaktidir.

O vakit geldiği zaman namaz kılınır.

Sabah akşam namazları vakit geldiği zaman kılınır.

O “vakit” için bir namazdır.

Namazın vakti değildir. Dikkat...

Her işin gerçekleşeceği bir vakit vardır.

Dikkat edin!

“Vakti” demiyoruz. “Vakit” vardır diyoruz.

Diğer namazlar ise kılınacak vakitlerdir.

Namazın vaktidir.

Vaktin namazı değildir.

Çok dikkat et!.

Anla burayı!..

Bunun gibi “vakit” dedik yukarıda bu târif edilen demektir.

Mevzudan dışarı çıkacağız biraz.

Mü'minin kalbi yâni inananın kalbi ALLAH'ın evidir.

Camiler de öyledir...

Bilir misiniz türbeler vardır, 6 köşelidir.

Niçin?

Daha 6 köşeli çok şeyler vardır.

Bu çok mühimdir.

Sabah, gecenin gündüze

Akşam, gündüzün geceye dönüş ve başlangıç “vakit” vaktidir.

Sabah vaktine,

Geceye,

Yıldıza,

Yıldızların mevkîlerine,

Âhiret gününe,

ALLAH yemin eder. Şâhid tutar.

Bu ne demektir?

Fatır Sûresinde:

“Görmeyenle, gören. Zulmet ile Nûr. Gölge ile sıcaklık bir olur mu?” diyor, Bu ne demektir?

Bu âyetin mânâsını herkes kendine göre anlar.

Bu sözlerimiz hikâye yolunda söylenmiştir.

Murad değildir.

Hikâye olduğu için olur.

Sonra tekrar aslına döner.

Vakit kâinatın yaratılışında HAKK'ın muradının tecellî zamanı dır.

Zaman devamlı bir nehir gibi akar insan aklına göre.

Bu nehrin menba'ı yok bilinmez.

Döküldüğü yerde meçhüllerin meçhülü.

İşte bu zaman yok farzedilirse vakit kendiliğinden kaybolur.

Zaman yok veya azaldıkça hassalarımızdan, idrakimizden her şey uzaklaşır.

Vakit olmadı mı müddet de konuşulmaz.

Görünmez lâ mekân ile görünür mekân arasında insan istifade etsin, HAKK'ı tanıсын diye müddet murad edilmiştir.

Bu fâniliğide ifade eder.

Mekân zaman akışına girdiği anda vakit sözü ortaya çıkar.

Mekân olmadı mı zaman mevzu bahis olmaz.

“Hâziren leyse bigaybi” âyeti bu demektir.

Bu bahis çok mühimdir.

Anlamak gerek...

17.1.1989 Salı

OLUK, RUH, EMİR ÂLEMÎ

“YES’ELUNEKE ANÎ’R- RÛHÎ” -İsrâ Süresi-

“Sana ruhdan sorarlarsa: Ruh RABB’in emrindendir” söyle...

Böyle cevap, ruhun varlığını tasdik ediyor demektir.

Fakat mahiyeti gizli..

Niçin bu gizli oluş...

“Emirdendir” demek başka bir âlemdendir demektir.

Akıl o âlemi kavrayacak kudrette değildir.

Emir âlemi nedir: Dünya kanunlarına girmeyen, maddenin ötesindeki...

Ölçüden, Tartıdan, Şekilden, Renkden uzak varlıkların âlemi...

Görmemek olmamağa delil değildir.

Ruh vardır onu inkâr edecek bir sebep de yoktur.

Peygamber var olduğunu tasdik etmiş ya...

Yeter ve artar bile...

Târif etmeye kendimizi aklımızla zorlarsak:

Madde aleminde dolaşan gayb âleminin malı “ruh” bir “var” dır ki yok görünür.

Ve kimsenin madde âleminde onu görmeye yolu yoktur.

Târifimiz bu kadar...

Sen başka târif biliyorsan söyle öğrenelim...

Ruhun hakikat ve mânâsı akıl ile değil, ilâhî zevk duygusu ile anlaşılır, hissedilir.

“Herkes ölümü tadacaktır” âyeti.

Burada zâika, tatmak zevktir, dikkat edilirse.

Resûlü Ekrem ruhlarını teslim ederken “Er refiki âlâ” buyurmuşlardır.

Bu boş lakırdı değildir.

Düşün efendi!..

Bu ilâhî zevk nedir?

Arı ile çiçek arasında gizli olan bal peteği gibi burada ALLAH’ın arıya “vahyi” gizlidir.

Aklın, idrakin altında bütün ruhun bir idraki vardır ki oraya erişmekle mümkündür.

Buna erişmiş kimseler maddeye akseden mânâları şuûrlarından süzerlerken, ses söz şekil olur.

Bazen de herkesin anlayamayacağı bir dile bir kalıba dökülürler.

Bu gibi İlâhi kanun ve emirleri kendi temiz kalb ve vicdanlarında duyarlarken meleklerle tanışır.

Göklere çıkar buraklara binerler ve nihâyet tamamıyla dünyevi her şeyden alâkalarını keserek perde arkasından senli benli “Rabbül âlemin” ile konuşurlar.

Dikkat edin lâfa.

“Rabbül âlemin diyoruz.”

“ALLAH” demiyoruz aradaki farkı bul!

Bulursan anlattıklarımızı o zaman anlar bize de dua edersiniz...

Ölüm ALLAH’ın emri değildir.

Dikkat et! Kurduğu kanun icabıdır.

Her şey fânidir.

Bundan ötürü:

“Ahenk kanununa uyuşda bozukluk olursa onu tamir ediniz, tedâvi olunuz!” emri vardır.

Ölüm ALLAH’ın emri olsaydı tedâvi olunuz emri olmazdı.

Muhteremim düşün, anla bu lâflar çok mühimdir!

Gözlerin ve beş duygunun şâhidliğine dayanarak bu hususda bir fikir yürütme!..

Aklın yetmediği yerlerde kanunlardan bahsetmek gülünç olur.

Kanun etraflı bilgi demektir.

Manevîyat bilgi âleminde yalnız tezahurları ile vardır.

Bu hüküm ve tahdid, normal durum üstündeki insanlar zaviyesinden, objektif ilim hakkında kanun mânâsındaki umumi bilgi içindir.

Normal durum üstündeki insanların enfüsi müşahadeleri ve mârifetleri, umumi duygular mânâsındaki bilgiler için değildir.

Bu öyle bir duygudur ki, onun kendine mahsus bir uzvu yoktur.

Her uzuv onundur.

Ruhun umumi duygusudur.

Bu hâl beş duygunun dışında mühim bir ruh başarısıdır ki o duyguya erişenler bütün ruhları ile şuhud âlemini duyarlar.

Bizim gördüğümüz âlem şuhud âlemi zâhiren maddedir.

Bâtınan mânevîyattır.

Kâinatda akıl ve idrakin hududu dışındaki hadise ve oluşlar emir âleminin aynada görülür gibi akisleridir, insanlar aynaya bakarken yalnız kendi yüzlerine bakarlar.

Bir içlerine baksalar...

İşte insanlar aynaya bakar gibi emir âlemine bakarlar fakat görmezler, anlamazlar...

“Rabbimin emrindendir” âyeti budur.

“Min emri Rabbi” âyetin peşinde ilimle biraz anlaşılır.

“kalilen” lâfzı celili vardır.

Bu arada bir dua söyleyim:

“MIN EMRİ BEYNEL- KÂFİ VE’N- NÜN” bu büyük mânâ ifade eden emir âlemine ait bir dua ve istekdir, yardımdır, aman demektir...

Olukdan bir vefâ görmedin ise...

Suyu semâdan iste...
Su vermek için bekleyen çok bulut var.

Eşref saati bekliyorlar.

Eşref saat nedir bir bilsen...

Bunu eskiler bilir.

Yeni nesil bilemez

(ve sahabın hayrı lehu matarin...)

ALLAH’a karşı kendini gocundurma.

Ondan uzak olduğunu bilmeden söylemiş olursun.

Bu çok ince bir isyandır.
“O” sende değil. Sen “O”ndasın.

Bu lâfı düşün!

Yükselten yuvarlatan noktadır.
Cesedin senin yüzünü örtüyor.

Habersizsin.

Bir ana yavrusunu göğsüne basar öper.

O öpme iki et parçasının basit bir teması...

Bunun ötesinde gaybi bir kuvvet var.

Bu temas o kuvveti seyrediyor.

O kuvvete şevkat diyoruz.

Anlaması anlatılması çok güç bir duygu...

“Er RAHÎM” gizli, haberin var mı?

Yok...

Ne hadis ne âyet olup yanlış anlaşılmaya müsaid olan sahihsiz sözler vardır.

Bunların esaretinde birçokları...

Şevkat öyle bir dildir ki sağır da işitebilir kör de okuyabilir.
Bilir misin “mi’rac” maddî mânâda bir seyahat değildir.

Mekân ve mesafe mefhumları ile ölçülemez.

Tamamen mânevîdir.

Onu idrak ettiren kanunlar dünyada câri kanunlar değildir.

Şaşıırır kalır insan.

Canlılık yokken üreme kanunu da yoktu.

Üreme kanununun canlıları yarattığını söylemek mümkün değildir.

Bilir misin :

Dut yaprağına böcek arız olmaz.

Çekirge bile uğramaz.

Dut yaprağını koyun yer süt olur.

Arı yer bal olur.

Geyik yer misk olur.

Bu süt.

Bu bal.

Bu misk.

Bu ipek başkadır diğerlerine benzemez.

Dut ağacının ömrü de uzundur unutma...

Dut. Kara dut. Kara ekşi dut.

Dut yaprağı ye!

Sorma bana...

Bütün bu hüner ALLAH'a mahsusdur.

Başka bir âlemin bu tarafta görünüşüdür...

17.1.1989 Salı

Müşahade : Şâhid olunan.

مَرِّ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا

“Ve yes'eluneke anir ruh kulir ruhu min emri rabbi ve ma utitüm minel ilmi illa kalila : Sana ruh hakkında soru sorarlar. De ki: Ruh, Rabbimin emrindendir. Size ancak az bir bilgi verilmiştir.” (İsrâ 17/85)

Zaviye : Köşe. * Küçük tekke. * İki çizginin birleşmesi ile hasıl olan köşe, şekil. * Mat: Birbiriyle kesişen iki satır veya iki çizginin birleştiği yerde meydana gelen açıklık. Açı. Açı ölçü birimi 360 eşit parçaya bölündüğü takdirde "derece", 400 eşit parçaya bölündüğü takdirde "grat" tır

Şühud : şâhidler. * Görme, şahid olma. * Müşahede etme. * Görünecek hâlde şekillenme.

“Min emri beyne’l- kâfi ve’n- nûn : Emrim kaf ve nûn arasındadır.” Yâni : “Kûn! : Ol!”

Ve sahabın hayrı lehu matarin : Onun için hayırlı yağmur var.

Ve sahabın hayrı lehu matarin : Ve ona hayır yağdıran bi bulut..

İLÂHÎ TİTREŞİMLER

Duyulmayan.

Duyulamayan.

Görülemeyen.

Titreşimler.

Sesler.

Işıklar

Akıl ile varılması zor atomlar.

Hepsinin çıktığı membağ.

“Felâ uksimu bi’l- hunnes el civari’l- künnes” Âyet.

Kulakla duyulmayan, duyulamayan ilâhî titreşimler, gözle görülemeyen ilâhî nûr ve ışıklar, akıl ile varılması zor atomların bir disipline bağlı şaşmaz raksları...

Bunların hepsi tahmin ve düşüncenin ötesinden bir menba’dan çıkıyor...

Oraya ne isim verirsen ver.

Atom de.

Kara nokta de, ne dersin de hepsi birdir.

Akli düşünce, bunaltıdan kurtulmak için:

Makam-ı Mahmud.

Kara nokta.

O işte...

Orada aklın yine takılır.

ALLAH sözü ile “Hunnes ve Künnes” de buna.

ALLAH burada yıldızlara, mevkilerine yemin ediyor.
Hunnes, Künnes nedir?

Atomun bir çekirdeği vardır.

Buna nötron derler.

Bunun etrafında cinsine göre sağdan sola aklın alamayacağı bir süratle dönen elektronlar vardır.

Bu normal dönmeye ALLAH lisanında “HUNNES” denir.

Bu elektronlar soldan sağa ters olarak döndükleri zaman çekirdekten ayrılırlar.

Bu “KÜNNES” fende ismine “iyon” diyoruz.

  ekirdeğe yakın ve uzak elektronlar vardır.

Bunlar Kimyev  , Fizik  , Mıknatısı, Elektrik   sebeplerden yek diğerine çarparak atomdan ayrılırlar.

Bu sebeplerden ötürü atomdan çekmek, iyona ayırmak meselesi ortaya çıkar.

Titreşimlerini çekirdekten uzaklaştıran elektronları tekrar yerine göndermek mümkündür.

Bu hareketler saniyenin milyarda biri zamanında olur.

İdraki mümkün değildir.

Bu ses titreşimlerine “foton” adı verilir.

Bazı cisimler elektriği nakil değildir.

Bazılarını mıknatıs   ekmez.

Tam nakil değildirler, işi uzatmayalım.

Gel buna “ALLAH” de de sıyrıl bu battığın ilm   bataklıktan...

Bu titreşimlerin kendilerine göre ş   rları vardır.

Şaşmıyorlar.

Mütemadiyen muntazam bir raks h  lindeler...

Bunların hepsi yaratılıştan.

Yaratandan, ALLAH’dan...

Hepsinin ş  rl  , intizamlı, devamlı işlemelerine, oluşlarına, yerlerine yemin ediyor
ALLAH...

Bu yeminlerde derin m  n  lar var.

ALLAH'ın kime karşı doğru olduğunu isbat etmek için yemin ediyor.
H     böyle birşey yoktur.

O h  lde bu yeminde başka bir sır var...

Düşünce ve aklını zorlamadan zedelededen...

ALLAH'ın verdiği akıl da hududludur.

Bu, yemin içinde gizlidir.

Bunu anlarsan bütün kudret sendedir, o zaman kullanırsın...

Ne demek istediğimizi anlamaya u  ra  !

    alı     demiyoruz.

Uğraşmak başkadır, çalışmak başkadır.

Buradaki yemin kelimesi bütün bunlar:

    Benim isimdir doğrudur. Siz de doğrulayın!   demektir.

Bütün bu   yemin  ler Mekke'de inen s  relerdedir.

Aynı zamanda secde   yetleri de Mekke'deki s  relerdedir...

Fennen mal  m, m  nen var olan bu titre  simlerin k  inatı teşkil eden her maddenin, varlığın,
bir araya gelerek görünür bazen tutulur her varlık...

Bunlardan maddeye çevrili titre  simler : Atomlar...

Manev   tarafa, ruha çevrili titre  simler :   l  h   titre  simler...

Yaratan, insanla temas için lüzumlu olanları araya vasıta koyarak Res  l'a bu titre  simleri
ulaştırıyor.

Biz buna   vahiy   diyoruz.

Bu, kulakla duyulamayan gözle görülemeyen n  rlar Res  l  n vücudunda harflere çevriliyor.
Harfler kelimelere, kelimeler m  n  lı cümlelere.

Cümleler Res  l'  n a  zından     yet   şeklinde duyacağımız, anlayacağımız ALLAH'ın kel  mı,
Res  l  n m  b  rek a  zından   yet şeklinde çıkıyor.

Bunların hepsine biz   Kur'  n-ı Kerim  

  ALLAH'ın kel  mı   diyoruz.

Dikkat et   ALLAH kel  mı   demiyoruz.

“ALLAH’ın kelâmı” diyoruz.

Arada fark var.

Düşün, idrak et!

Bu husus çok mühimdir...

Resûl Arapça konuştuğu için bu kelâm arapçadır.

Resûl’e intikalinde “ALLAH”ça idi.

Bu ilâhî titreşimler Resûl’ün mübarak bilgisayarında Arapça olarak sudur ediyor.

Onun için Kur’ân’ı anlamak Resûlün siyretini bilmek lâzımdır.

Kur’ân Resûl’e vahyolunan, ALLAH’ın kelâmının hepsinin ismidir.

“Kur’ân” ismini kendisi vermiştir.

Bakara sûresinde 185 İnci âyet, Kur’ân Ramazan ayında, Kadir gecesi inmeye başlamıştır.

Niçin Ramazan?

Niçin Kadir Gecesi?

Kur’ân inmeye başladığı zaman ne Ramazan vardı ne Kadir gecesi biliniyordu.

Nereye iniyor? Nereden iniyor? Nereden, nereye?..

Bu iş başka iştir.

Aklını yine frenle!..

Kur’ân o hâlde Resûl’ün kalbine vahyolunan ALLAH’ça kelâmın adıdır.

Kur’ân-ı Kerim hiç bir dile tercüme edilemez.

Tercüme hiç bir vakit asıl Kur’ân’ın yerini tutmaz.

Sesler değişmez.

Kur’ân’ı okurken çıkan seslerin altında, onları husule getiren kulakla duyulamayan “ilâhî titreşimler” İnsanın ruhuna tesir ederek kelâmın heybeti içine dalar.

Resûlden sudur eden Arapça, aslında ALLAHcadır.

Bu titreşimler onun için yanlış telâffuz kuvvet ve kudretini kaybettirir.

Vahiy 23 sene devam etmiştir.

Âyet : Delil, işaret veyahut ALLAH tarafından bir emir veya vahiy demektir.

Kur’ân-ı Kerimde 6247 âyet vardır.

Besmeleler de ilâve edilirse 6320 eder.

Âyet ve sûreler Resûlû Ekrem tarafından yazdırılarak tertip edilmiştir. Fakat bir cilt hâline getirilmemiştir.

“Dikkat” yalnız ezberlenmiştir.

93 sûre : Mekke’de

21 sûre : Medine’de nazil olmuştur.

Kur’ân-ı Kerimde 14 yerde secde yapılır.

Bu âyetler telâffuz edildiği zaman âyetleri duyan kulağa, söyleyen ağıza, “Es SEMİ” ile de ruha farzdır.

Hac sûresinde Mekke’de nazil olmuştur.

“Göklerde., Yerde (yerlerde değil, dikkat! Fakat göklerde diyor.)

Ne varsa Semâvat, Arz, Şems, Kamer, Yıldızlar, Dağlar, Ağaçlar secde ediyorlar. Biliyor musunuz? Bilemezsiniz!..”

Secde âyetleri Mekke’de inen sûrelerdedir.

Medine’de inen sûrelerde yoktur.

Niçin var? Sebebi var.

Tilâvet secdesinde çok mühim bir hikmet ve ruhun cesede hakimiyetine kavuşmak sırlarından birini taşır.

Kur’ân-ı Kerim, ALLAH’cadır dedik.

Evet doğrudur.

Ondan ötürü zâhiri olarak insan ruhunu en derinliklerinden yakalayarak dosdoğru yürümesini, nasıl yürüyeceğini de mutlak ile madde arasında sapmamak için “gel beraber yürüyelim!” der...

Amel ile bu da kâfi gelmez.

Oruç, Namaz, Hac, Zekât, bunlar emir olunan amellerdir.

Mecburiyet yoktur.

Bunları “amel-i sâlih” derecesine çıkarmak lâzımdır.

Bu emirler ALLAH’a yüz akı ile varabilmek usulleridir.

Bunları sevgi, feragat dolu sûrette yapmak...

“Ben ahlâkı tamamlamak için geldim!” demesi buradaki “ahlâk”, ahlâksızlığın mukabili değildir.

Herşeye karşı sevgi, doğruluk, temizlik ile emirleri yapmak keyfiyettir.

Yalan, Fitne, Gıybet yok...

İnsanoğlu göklerde güya saltanat kurduğu bu asırda peygamberden müstağni kalarak HAKK'a gidemez.

Yolu yürümek, elimizden kolumuzdan peygamber tutmadığı anda mümkün olamaz.

Göklerin gözü yerededir.

Yerlerin gözü de göktedir.

Cenabı ALLAH dedelerimize toprakla konuşmak hünerini vermiş.

Ne demiş duyan :

“Benim sadık yârim kara topraktır”.

Ondan hakedildin ona döneceksin.

Yol bu...

Bu lâf çok büyük bir sözdür...

ALLAH sözünün insan sözü ile ifadesidir.

Hıristiyanlar dualarında ALLAH'dan ekmeklerini vermesini ve semâvi melekûtun gelmesi için yalvarırlar.

Hazreti Resûl'ün zuhuru ile semâvi melekût yer yüzünde teessüs etti.

İsa peygamber bunun olacağını işaret etmiştir.

Markos incil'i 1-15...

Halbuki islam, ekmek için yalvarmaz.

Rızkı ALLAH tekellüf etmiştir.

İsrarla istemek, hatırlatmak olur doğru olmaz.

Dedelerimiz onun için toprakla konuşmasını bilirlerdi...

Kötü bir iş yapan muhakkak bir gün pişmanlık duyar.

Niçin?

Niçini çözüm noktasıdır.

“Ey habibim herkes ölecek. Sen de öleceksin” Âyet. buyruluyor.

“Muhammed” buyrulmamış tır.

“Habibim” buyrulmugtur. Niçin?..

“Âmin” kelimesi esmâ-i İlahiyedendir mânâsı:

“Yâ Rabbi kabul et. Böyle olsun. Böyle yap!” demektir.

ALLAH dostları : ALLAH'ın seçtiği dostlar.
Aralarında denizler kadar fark vardır.
Len fark yok biri başka diğeri bambaşka.

ALLAH'ın seçtiği dostlar : ALLAH onlara İlim ve hikmetten elbise giydirmiştir.
Onların zâhirine dışına bakanlar hiç bir şey göremezler.

Onların üzerlerine mânevî bir perde gerilir ve ALLAH onları bakanların gözünden
(gözlerinden değil) gizler.

Kelimeye dikkat et. Burada da perde vardır...
Düşünme artık (Asûde hatır ol).
Asûde kelimesi farşça bir kelimedir.

Lisanımızda çok kullanılır.

“Asûde hatır” : Müsterih, Sakin, Rahatla mânâlarındadır.

Bu kelime içten söylenen ve içinde riyâ olmayan, itimat veren bir sözdür.
İnsan ruhunun en derinliklerinden gelen bu sözü, dürüst doğru yalan bilmeyen hakiki mert
insan söyleyebilir.

Peçevi Tarihi isminde bir tarih kitabımız vardı.

O tarih kitabında bu gibi lâflar çoktur.

Hele Kânunî devrinde Macaristan seferini anlatırken o zaman insanların ne kadar mert ve
dürüst kimseler olduğunu anlarsınız..

Sefer esnasında ordunun başkumandanı vezirin, askere emri şu idi:

“Ekin tarlalarına basmayın! Bu hatırlatma emridir”...

Yoksa askerin bunu yapmayacağını biliyor kumandan.
Kumandana askerin cevabı :

“Âsûde hatır ol vezirimiz!..”

Zulüm küfürden daha fenadır.
Zulmün muhatabı mazlumdur.

Hakiki mazlumun duası arada vasıta olmadan hedefine âniden ulaşır. Kafan gider, fakat
hakiki mazlum dua etmez.

Utanır...

ALLAH görüyor, biliyor ya...

O zaman iş değişir..

14.3.1989 Salı

HAKK kokusunu gaipden duyan, sendeki bâtil kokusunu nasıl olur da duymaz,..

Duyar.

Duyar amma...

Edebi icabı yüzüne vurmaz.

Örter, iyi koku da yukarı çıkar, kötü koku da...

Dertlinin derdini dinlemek dertliye bir nevi zekât vermek gibidir.
Dertli adamın tereddütle dolu, dumanlı bir gönül evi vardır.

Derdini dinlersen o eve bir pencere açmış olursun.

Ayıp gören gayb âleminin kokusunu bile alamaz.
Güneş dağa da vurur altuna da...

Sarhoşun önünde hendek de birdir meydanlık da...
Tuhaftır bu âlem.

Bak, Dinle:

Deniz, Musa ile konuşur.

Rüzgâr, Süleyman'ı taşır.

Demir, Davud'un elinde mum gibi yumuşak olur.

Kamer, Resûl'ün parmakları ile ikiye ayrılır.

İbrahim'e ateş gül bahçesine çevrilir.

Toprak, Karun'u yılan gibi yutar.

Hannane direği konuşur.

Taş, Ahmed'e selâm verir.

Bunları anlamayanlara bütün bu hadiseler susup dururlar.

Çünkü onlar “namahrem”dirler.

Defineler viranelerde bulunur.

Gönlün köşesiz köşesi vardır orayı bul!..

“Küfre razı olmak küfürdür” hadisi vardır.

Küfür, ALLAH'ın takdiri iledir, hükmü ile değil.

Dikkat et!

Rüsvay olur insan burada...

Yâni, ALLAH'ın emir ve rızası ile değildir.

Kâza ve kaderin eserlerindendir.

Burayı tekrar tekrar oku anla, ondan sonra devam et!

Çirkin resim, ressamın çirkin olmasından değildir.

Hiç bir ekmek yoktur ki tekrar harmandaki buğday hâline dönsün.

Hiç bir üzüm dönüp de tekrar koruk olamaz.

Olmuş meyva tekrar turfanda hâle dönmez.

Dikkat edilecek olursa dünyada her an yeni bir devir açılır.

Yeni eskir.

Fakat ölmez.

Kaybolmaz.

Öyle görünür.

Yeniden filiz verir.

Dallanır kâinata yayılır ama bu yayılma kolay olmaz.

Bizim güç anlamamız bakımından...

“E fe ayina bil hâlkil evvel bel hum fi lebsim min hâlkin cedit. Âyet.

Rahmet yeşil filizin başına düşer gönlüne işler.

Yeter ki bu rahmet başa değsin.

Gönle içlesin.

Bir de kabiliyet görürse semâdan rahmet yağar.

Herkesin gönlüne damla damla düşer.

Anladım mı?

Rahmetelli’l- âlemin olan Resûlü Ekremin kıymetini...

Yağmuru deniz kuşu da alır.

Sade de...

Sade bir damla alır inci olur.

Diğerine yük olur.

İnsan ruhu müsbet ilim çerçevesi içinde sıkışıp kalmıştır.

Yağmura kargı şemsiye kullanırlar...

İnsan bu dünyada iken pervaneden yanmanın inceliğini, derin mânâsını, ateş içinde yanmasını öğrenmelidir.

Renk ol...

Kokuyu rüzgâr alır...

Rüyada renk var.

Dikkat edersen koku yoktur.

Koku dünyaya aittir.

Bu âlem bir rüyadır zannına kapılma!

Rüyada bir el kesilse bile zararı yoktur.

Kulların gayreti olmadan ALLAH kulları yarattı.

Onların arzusunu almadan boyunlarına bir emânet yükü verdi..

Kendini göstermek arzu ve muradı.

“Ben gizli bir hazine idim görünmek istedim”.

Bu hâlleri ile onlara yardım etmezse kim yardım edecek...

“Hazine idim” diyor.

Kâinatı yarattı hazine dağıldı, o hâlde her şeyde O var, fakat her şey O değil.

Lâfa dikkat et anla, güç amma...

Hakikatde yok olan bu cihan, var gibi görünmede...

Var olan o cihan gizlenmede. Yok gibi görünmede...

Hüner, “Yü’minune bil gayb” zincirinin bir köşesine elmas gibi bir halka olmadadır.

Bu kolyenin “imamesi” hani tesbihlerde vardır.

Resûlü Ekrem’in mübârek sırtlarında bulunan “Mühr-ü Nübüvvet” dir.

Ruh-u Muallaları’nı teslim ettikleri zaman, bu mühür kaybolmuştur.

Bunun hakikatini bilen insan, o mes’uddür ki ibâdetinde riyâ, işinde hile ve yalan, midesinde haram yoktur.

Dilim açılrsa da size canınızın düşmanını olduğu gibi anlatabilsem:

Yiğitlerin ödü patlar.

Yol yürümeye takatiniz kalmaz.

Namaz bile kılamazsınız.

Görünmez bir âlemi görmek için çok cömertlik lâzımdır.

Şibli’ye biri gelmiş:

“Bakmaya mecbur olduğum çok kişi var.

Daraldım, sıkıntı içindeyim.

Bana bir yol göster!” demiş,
Şibli :

“Hemen eve git! Kimin rızkını sana bağlı görürsen hepsini kapı dışarı at! Kimin rızkını ALLAH’a bağlı görürsen evde onlar kalsın!” demiş.
24.3.1989 Cuma

بِالْخُنُسِ الْجَوَارِ الْكُنْسِ فَلَا أَقْسِمُ

“Fela uksimu bilhunnesi. Elcevarilkunnesi. : Hayır! Akıp giden, bir kaybolup bir etrafı aydınlatan yıldızlara andolsun.” (Tekvîr 81/15-16)

Siyret : Bir kimsenin içi, hâli, hareketi, ahlâkı. * İnsanın tutmuş olduğu mânevi yol.

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ

“Şehru ramedanellezi ünzile fihil kur'anü hüdel lin nasi ve beyyinatim minel hüda vel fûrkan.... : Ramazan ayı, insanlara yol gösterici, doğrunun ve doğruyu eğriden ayırmanın açık delilleri olarak Kur'an'ın indirildiği aydır....” (Bakara 2/185)

وَابْكَرْ وَكَثِيرٌ مِّنْ بَالٍ وَالشَّجَرُ وَالنَّارُ تَرَى أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقٌّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

“E lem tera ennellahe yescüdü lehu men fis semavati ve men fil erdi veş şemsü vel kameru ven nücumü vel cibalü veş şeceru ved devabbü ve kesirum minen nas ve kesirun hakka aleyhil azab ve mey yühinillahü fe ma lehu min mükrim innellahe yef'alü ma yeşa' : Görmez misin ki, göklerde olanlar ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanların birçoğu ALLAH'a secde ediyor; birçoğunun üzerine de azap hak olmuştur. ALLAH kimi hor ve hakir kılsa, artık onu değerli kılacak bir kimse yoktur. Şüphesiz ALLAH dilediğini yapar.” (Hac 22/18)

Müstağni : (Gani. den) Kimseden bir menfaat beklemeyen, bir şey istemeyen, istiğna eden, kimseye ihtiyacı olmayan. Gönlü tok, tok gözlü. Çekingen, nazlı. * Gerekli ve lüzumlu bulmayan.

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَّيِّتُونَ

“İnneke meyyitün ve innehüm meyyitun : Muhakkak sen de öleceksin, onlar da ölecekler.” (Zümer 39/30)

Len fark yok : Asla fark yok

Asûde : f. Rahat, huzur içinde. Dinç. Müsterih. Sâkin. * Bir cins helva adı.

Hatır : Zihin. Fikir. Gönül. Kalb. Hal. Tedbir.

أَفَعَبِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ

“E fe ayina bil hâkil evvel bel hum fi lebsim min hâkin cedid : İlk yaratmada âcizlik mi gösterdik? Hayır, onlar yeni bir yaratma hususunda şüphe içindedirler.” (Kaf 50/15)

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

“Ellezine yû'minune bil ğaybi ve yûkiymunas salate ve mimma razaknahüm yünfikun : Onlar gayba inanırlar, namaz kılarlar, kendilerine verdiğimiz mallardan ALLAH yolunda harcarlar.” (Bakara 2/3)

MELEKLERE İMAN

En güç iman budur.

Görmediğin ve aklın yetersiz gibi görüldüğü bir âleme inanmak çok zordur.

Melekler, ALLAH'ın kudret ve azamet teşkilâtıdır.

“Mârifetullah” hakkında bilgi sahibi olmayı kolaylaştırır.

Meleklerle iman ruhun bâkiligini hatırlatır ve insanın sıradan bir yaratık olmadığı şuûruna erdirir.

“Kiramen kâtibin” her hareketi yazarlar.

Yalnız olmadığını anla!

Dürüst olmaya gayret et!..

Hafaza meleklerini düşün!..

Meleklerle iman etmeyen hiç bir şeye iman etmiş değildir.

Sun'i düşünceler mahsulü olarak

“Melekler şudur budur. Vardır. Yoktur” gibi şüpheli lâflar imansızlığın tam kendisidir.

Bunun te'vili, benzetmesi yoktur.

Melekler vardır, imân şuûrunda idrak ederek evet demektir.

Hakiki iman “tettebbür” ile olur.

TETEBBÜR : Bir şeyin aslını tefekkür ve eserini bilmekten ibarettir ki, ilimden ileridir.

Meselâ: İnsan hayvandan ileridir.

Burada tefekkür yâni düşünce ile ilim arasında büyük fark vardır.

RABB, HAKK nedir? İlim ile değil tetebbür ile anlaşılır...

“Ennallahe rabbe rabbeküm” âyeti kerimesinde gizli düşünce ve tefekkür ile varılan mânâ ve idraktır.

“Errasihune fi'l- ilim” bunu bilenler ve anlayanlardır.

O zaman, “Fezkiruni ezkirkum” âyeti kerimesindeki hakiki mânâsına ulaşılır. O zaman “Tevhid” anlaşılır...

Tarikat bu yola giriştir.

Mârifet diye söylerler.

Bilhassa kuru lâf edenler vardır.

Tarikat, Mârifet, Hakikat, Çok güzel sözler, çok güzel’lâflar...

Amma bilmezler aslını...

Tarikat yol demektir. Ne yolu bu?..

Âmâyı, değneği veya başka birisi elinden tutarak götürür.

Bu yolda da temiz ve nûrlu bir el senin elinden tutacak, onunla yola devam edilecektir. Ne olacak, insan aslını bulacak.

Nasıl?..

Fikir ve himmet ile tahsil olunan ilim ve bilgi vardır.

Bu, kitaplarda ve üniversitelerde bilinmez, öğretilmez, ismine MÂRİFET denir.

Çoğulu muârif...

Muârif eğitim demek değildir, bilmek demektir.

Bu bilgiye sahip olana Ârif denir.

Mârifetin mukabili inkârdır.

İlmin mukabili de cehildir.

İlim ile arasında fark büyüktür.

Hiç bir mahlûk kendi fiilini, ALLAHu Tealâ’nın kurduğu nizam üzre yaptığını bilmez.

Çünkü kendinden çıkan fiilleri ALLAH’ın yaptığını bizzât görürse vücudu dayanamaz erir.

Bunun için Cenab-ı HAKK vasıtalar halketmiştir.

Melekler nûrdan yaratılmıştır. Kendilerinde toprak unsuru yoktur.

Meleklerden başkasında bu hususiyet bulunmaz, insanda keşf başlarsa görür ki hiç bir mekân yoktur ki melek bulunmasın.

İşte melekler daima böyle mahlûkat ile ALLAH arasına girdiği için meleklere iman farz oldu.

Daha ileri gidersek akıllar dayanamaz.

Geçenlerde şeytan âyetleri diye bir lâkırdı dolaştı kafalarda.

Bu küfür iddiasına kızmak doğru değildir.

Zira onun yalan olduğunu, doğru olmadığını isbata kalkmak:

Dört büyük melek olan :

Cebrail

Mikâil

İsrafil

Azrail'in vazifelerini şüphe ile inkâr etmek olur.

Hepsinin vazifeleri ayrı ayrıdır.

Vahiy Cebrail'e verilmiştir.

Şeytan, güya bazı âyetleri vahiy şeklinde bildirmiştir demek küfürdür. Cebrail'i inkâr vardır.

Sun'i : Yapay, sonradan yapılmış, yapılan.

Tevil : Yorum.

Tetebbür : Tetebbu' : Araştırıp tetkik etme. Derinliğine inceleyip tanıma, öğrenme. Öğrenmek için okuma.

EY ARZ SULARI YUT

ET SEMÂ SEN DE YAĞMURU TUT..

Âyet

Ne demektir bu âyet?..

Vazifeni yap!..

Arzın su ile olan Sünnetullahdaki kanun şeklinde olan vazifeni yap!..

Semâya da, sen de yağmur oluşu, mekanizmayı tut!..

Cenabı ALLAH burada arzdan ve semâdan bir müddet için vazifelerini te'hir etmesini istiyor.

Niçin?..

Nuh'un duası üzerine..

ALLAH'ın yarattıkları başında su geliyor.

Suyu aziz kılmıştır.

Suyu sevmiştir.

ALLAH'ın celâl ve cemâl sıfatlarının aksettiği ayna sudur.

Suyu serbest bırakmıştır.

Su kadar temiz,

Su kadar mülâyim,

Su kadaruysal,

Su kadar cömert,

O Su kadar kuvvetli bir şey yoktur.

Suya verilen emir, vazife değişmez.

“Biz semâdan mübârek su indirdik” âyet

“Biz her şeyi sudan halkettik” âyet

Ama madde su değil dikkat!..

“Ay”ın görünmesi su ile olmuştur.

Su, ruhun geldiği geçtiği bir vasıtaadır.

Su, neden halkedildiği bilinmiyor.

ALLAH'ın en büyük sırrı bu...

Suda ifade edilemeyen bir âhenk vardır.

İfadeye kalkarsanız bu âhenği bozarsınız.

İzah edilemeyen “âhenk” değildir..

Hayat sizin değildir.

Kâinat âhenğinin bir parçasıdır.

Âhenği bilselerdi insan oğlu bu âhengi yıkmazdı.

Bu öyle bir noktadır ki târif olunmaz.

Söylenecek sözler de işe yaramaz.

Bir destinin kullanmaya yarayan kısmı onun içinin boşluğudur.

Her şeyi halketmek için suyu katalizör aracı yaptık...

Bilnen bir şey vardır.

İnsanın ilâhî bir âhenk kanunu ile idare edildiğidir.

Kâinatta her yaradılış süs ve işleme nizamı ile insanlara güzel çirkin görünür.

Hayır ve şer şeklünde tecellî eder.

Halbuki kâinatta hiçbir şey mânâsız, eksik ve çirkin değildir.

Hepsi noksansız ve güzel yaratılmıştır.

Bizim HAKK’a yakınlık dercemize göre çirkin veya fena şekil ile görünür.

Her şeye âsumâni bir huşû, bulurlar üstü bir vecd içinde bakmak lâzımdır.

Fena ve çirkin görünen her şeyde bir güzellik hikmeti ve HAKK’ın bir tecellîsi gizlidir.

Onu görmeye gayret etmelidir ve bu mümkündür.

İnancı kaldırırsanız insandan, geriye yağ, et, kemik, sinir ve ilik kalır.

Ne yağından mum, ne etinden pirzola olmaz.

Utanç veren bir yığın hâline gelir.

“Akabalar leş yerler” hikmeti budur...

Buluttan yağmur olmaz.

Bulut havanın oksijen ile hidrojeni birleşip yağmur olmasına katalizördür. Oksijenle hidrojen buluta gizlenerek birleşirler ve yağmur olurlar.

Küçük bir buluttan tonlarca su olur mu?...

Bir litresu buhar olursa Avakado Amper Kanuna göre husule gelen 22,3 hacim ağırlığı 10 gr. eder.

10 gr. Bulut yağmura çevrildiği zaman 10 kg. Su olur.

Bulut katalizör, Oksijenle hidrojen bulutla birleşiyor su oluyor.

Bulut olmasa birleşemezler.

Unutma ki bulut ne Oksijendir ne hidrojen.

“ VE SAHABİN HAYRİ LEHU MATARİN” .

Bunu bilen bu işi anlar...

Yağmur suyunun :

Rengi vardır, renk kadrosuna girmez.

Kokusu vardır, burun almaz.

Tadı vardır, dil hissetmez.

Bu sözler tuhaf amma bunlarda suyun renksiz rengi, kokusuz kokusu, tadsız tadını bulacaksınız...

Unutma ki ALLAH insan gönlünde insan sesi şaklinde kelâmı ile tecellî etti...

Akıl yoran Hız...

Değişmeyen intizam...

Îlâhî bir raks...

Tesbihat..

Elektronlar atom çekirdeğinin etrafında dönüyorlar sağdan sola...

Elektronlar nüvenin etrafında (hünnes) soldan sağa nüveden uzaklaşmak için dönerler (künnes).

Bütün bu tesbihattan, çarpışmadan bir ses çıkar. Kulak almaz..

Bu Îlâhî raksın güzelliğini taşıyor bu ses...

Bu duyulmayan sesi rencide etmemek için :

“ALLAH yavaş konuşanları sever.” Hadîs.

“Resûlün sesinden fazla yüksek ses çıkarmayın.” Âyet.

“SAYHATEN VÂHİDETEN : Tek bir sesden” Bu da yukarının aksı...

Gök gürültüsü duyulduğu zaman dedelerimiz okurlardı. Korktuklarından değil...

“sayhaten vâhideten” âyetindeki dehşeti hatırladıklarından...

Bu tek ses Nemrud’un kavmini bir anda saman çöpü gibi harab etti.

Gürültü vücut kimyasına tesir eder.

Bu bahis evvelce uzun uzun anlatılmıştır.

Biz burada ALLAH sözünü hatırlatırız.

“İNNA ERSELNA ALEYHİM SAYHATEN VAHİDETEN”

“Biz onların üzerlerine korkunç bir ses gönderdik!”

27.6.1989 Salı

بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ وَقَى

“Ve kiyle ya erdubleiy maeki ve ya semaü akliiy ve ğıdal maü ve kudiye emru vestevet alel cudiyyi ve kiyle bu'del lil kavmiz zalimin : (Nihayet) «Ey yer suyunu yut! Ve ey gök (suyunu) tut!» denildi. Su çekildi; iş bitirildi; (gemi de) Cûdî (dağının) üzerine yerleşti. Ve: «O zalimler topluluğunun canı cehenneme!» denildi.” (Hûd 11/44)

Tâcil : Acele ettirme, hızlandırma.

Te'hir : Geciktirme. Sonraya bırakma.

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ

“Ve nezzelna mines semai maem mubaraken fe embetna bihi cennativ ve habbel hasiyd : Gökten bereketli bir su indirdik, onunla bahçeler ve biçilecek daneler bitirdik.” (Kaf 50/9)

“E ve lem yerallezine keferu ennes semavati vel erda kaneta ratkan fe fetaknahüma ve cealna minel mai külle şey'in hayy e fe la yü'minun : İnkâr edenler, göklerle yer bitişik bir hâlde iken bizim, onları birbirinden kopardığımızı ve her canlı şeyi sudan yarattığımızı görüp düşünmediler mi? Yine de inanmazlar mı?” (Enbiyâ 21/30)

Ve sahabin hayri lehu matarin : Ona hayır yağdıran bir bulut..Hayırlı bir yağmur bulutu..

يَوْمَ صَيْحَةٍ وَاحِدَةٍ فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِينَ أَرْسَلْنَا عَلَ

“İnna erselna aleyhim sayhatev vahideten fe kanu ke heşimil muhtezir : Biz onların üzerlerine korkunç bir ses gönderdik. Hemen hayvan ağılına konan kuru ot gibi oluverdiler.” (Kamer 54/31)

VAAZ NOTLARI

Eskişehir

İslâm dininde bazı hareketler vardır.

Haramdır...

Bir de islâm dini içindeki edeb vardır.

Terbiye, namaz kılmak, oruç tutmak, abdest almak, hacca gitmek. ALLAH'ın rıza yoluna gitmek içindir.

İbâdet şükür içindir.

Bizi yarattı rızkını veriyor, o şükrü karşılamak içindir.

Bu şükrün içinde bazı haramiyetler vardır.

İnsan gusulsüz iken 5 şey haramdır.

Domuz etinden daha fazla haramdır.

Çünkü domuz etinin yasak olduğunu biliyoruz.

Alkol yasaktır fakat sıhhatin için lazımsa Mü'min bir doktor içeceksin içinde alkol vardır derse içersin helâl olur.

Fakat ibâdetlerdeki haramiyetlerin hiç şakası yoktur.

Haramdır, istisnası yok.

Cünupken 5 şey haramdır:

- 1- Namaz kılmak
- 2- Kur'ân Okumak
- 3- Mesh : âyet yazılı bir şeye elini vurmak
- 4- Camiye girmek
- 5- Kâbeyi tavaf.

Cenab-ı Peygamber diyor ki:

“Bütün zemin mescittir, dünya mescitdir”.

O hâlde cünub çık bu evden de öteki eve git bakalım sıkıysa.

Ama ben gittim oldu dersin...

Fakat ALLAH'a çok yakın kullara tehlikelidir.

Öyle velîyullahlar vardır ki yalnız kalbinden değil, dilinden ALLAH'ı zikri bir saniye unutursa onlara gusül farz olur.

O hâlde sen kendini ona göre arşınla ayarla.

Hayızlı kadına;

Kur'ân okumak, âyete mesh etmek, tavaf-ı Kâbe, helâli ile yatmak, cima etmek, göbek üstünden dize kadar açmak haramdır.

Gusüllü olduğu hâlde abdestsiz 3 şey haramdır:

- 1- Abdestsiz namaz.
- 2- Kâbeyi tavaf.

3- Kur'ân'ı eline almak.

Mü'minden mü'mine görünmeyen telsiz uçları vardır.

Resûlullah Efendimiz bütün kâinata acıdı.

Çünkü hepsinde bütün insanlarda onun nûrunun anteni vardır.

Birisi titremeye başlamış, ateş yakmışlar, üstünü örtmüşler, ayağına sıcak su koymuşlar, tiril tiril titriyor çok geçmeden bakmışlar ki bu mübârek zâtın yakınlarından biri suya düşmüş ciğerlerine kadar ıslanmış.

Onun acısını orda hissediyor.

Onun için bir mü'min ızdırap içinde olduğu zaman öteki mü'min acı duyacak ama bana söylemedi dersiniz.

O hâlde sen adam akıllı mü'min değilsin.

Antenlerini açarsan onun acısını yüzünden anlarsın.
Böyle insanların lisanlarında bir hâlâvet vardır.

Ahlâkında letafet, yüzlerinde beşaret vardır.

Daima gülümserler.

Edâlarında zarafet vardır.

Paldır küldür iş yapmazlar.

Nefislerinde sehavet vardır, çıkarır hırkasını verir sana. özürleri kabul edişlerinde cömertlik iyi fena herkese karşı şevkat taşkınlığı vardır.
Böyle insanları gördüğün zaman korkma, sokul yanına.

Böyle himmet sahibleri sol ellerinin kendilerini bu hâllerinden alı koyduğunu görseler sağ elleriyle sol elini keserler.

Böyle insanlar vardır...

Onun için bir hadiste:

“Ümmet ALLAH'ın bir ârifinin nûrunu görseydi hepsi yanardı”.

Ârif kendi vücudunun nûrunu, kokusunu alabilseydi kendi yanardı.

Çünkü gurur gelirdi.

ALLAH'ın El MÜTEKEBBİR esmâsının muhafızı El KAHHAR esmâsıdır.

Niçin yanardı?

Gurur duymasın diye...

Böylelerin yanına geldin mi başını gömleğinin altına sok.

Ben alimim, ulemayım, ben orgeneralim deme!
Başını altına sok.

Sana kalbinin âleminden o zaman bir köşe gösterilince kafanı hemen çıkar dışarı.

Bunlarla şaka olmaz.

Cenabı Sellallahu aleyhi veselleme birgün sormuşlar :

“Ya Resûlallah kâinatı ALLAH nasıl yarattı?”

“Bir gece müsaade edin” demiş.

O gece âyeti kerime iniyor, onlara söyle diyor:

“Efela yenzurune ilel'ibilli keyfe hulikat.”.

“Devenin nasıl halkolunduğuna bakmıyorlar mı?”

Bir deveyi tetkik ederseniz, içinde bütün kimyevî fizikî, biyolojik, bugün fen âleminin kabul ettiği bütün unsurlar vardır.

Hepsi devededir.

Deveyi tetkik edersek; deve kızgın çölde yürür, sıcakta yürüyebilmesi için ayağı özel yaratılmıştır.

Dikkat edin tırnağı yoktur.

Tırnak olsaydı sıcaktan ısınır, ayağını yakmasın diye tırnak sert olduğundan kuma batar.

Deve yüksektir.

Sıcak kumda radyasyon hadisesi olmasın karnından ısınmasın diye. Karnında iki kesesi vardır.

Biri kırbası, biri su termosu.

Su kırbası su doldurur onun içine, ikinci torba da azık torbasıdır.

Sırtındaki hörgüç yağ deposudur.

Torbada azık biterse bu yağı eriterek vücuduna sarfeder.

O bitinceye kadar Cenabı ALLAH kudretiyle başka azık verir.

Deve çökerek yük alır.

Boyu uzun ve eğridir.

Bunda çok büyük hikmet gizli, yük yüklenip kalkmak istediği vakit bir fizikî hadisedir bu.

Boynunu ileri uzatınca deve kuyruk kemiği üzerine basar yükü hafifletir. Yâni topuzlu bir kantar gibidir.

Boynunu uzattı mı o tarafa bir yıkıntı olur.

Beli kalkmaya başlar, boynu ileri uzanınca kuyruk kemiği üzerine basan yük hafifler o zaman arka bacağını kaldırır, ikinci bir hareketde boynunu büküverir yükün ağırlığı arkaya biner ön ayakları serbestleşir, ön ayaklarının üzerine kalkar. Diken, gıdasını teşkil eder.

Kolay çiğnesin diye üst dudağı yarıktır.

Bunun peşindeki âyet:

“Âlâ küllü şey’in şehid” bütün eşyayı şâhid tutarım diyor.

Onun için deve, sinek, at eşek, biz, pire deyip geçmeyin hepsinin hikmeti vardır, insanların niye iki gözü yaratıldı.

Niçin iki kulağı var da üç kulağı yok.

Niye 32 diş var 35 diş yok.

Bunlar hep hikmete bağlıdır.

İnsan bunları öğrendimi etrafındaki insana başka türlü bakmaya başlar. Bak bir deve şaşırttı bizi.

Yetmez mi bu şâhid.

Sen iki şâhidle kazanırsın mahkemeyi.

Onun için yorganın altından çık!

Yatağında oturma!

Kilitli kapılarını aç!

Her birimizin vücudu elektrik feneri gibidir.

Ucunda yanan ampulü de kalbdır.

O küçücük ampulün içinde tel var.

O da Nûr-u Resûlullah, Nûr-u Muhabbeti orada duruyor. Pilin kuvvetli olması için, o ampulü yakabilmesi için:

Hased, haram, yalan yok olmazsa pil onu yakabilecek kabüiyetdedir.

O düğmeğe basmak için hususi bir parmak lâzım.

Bu parmakla basılmaz.

Öyle adamın parmağı olacak ki Sîret-i Resûlullah Efendimiz nasıl yaşamış öyle yaşayacaksın.

Yalan yok.

Hiyle yok.

Kimseyi aldatma yok...

Sünnet-i Resûl lâzım.

Namazın sünneti değil.

Daha ampulü yakmadık, ki namaz kılalım oğlum, insan olmaya savaşıyoruz.

Sünnet-i Resûl :

Ne demek; komşusuna yardım etmek, hayvanlara bakmak...

Ahlâk-ı Resûl :

Siyret-i Resûle, sünnet-i Resûle devamlı sûretde bağlı kalan, devam eden ahlâk-ı Resûl olur.

Ahlâk satın alınmaz.

Doğmalıktır.

İşte böyle oldu mu parmağını basar, bu parmak islâm parmağı olur.

O zaman pile bastığın zaman islam parmağı ile ampul yanar
Gusûl edeceksin, abdest alacaksın, beş vakit namaz kılacaksın, eğer pilde bozukluk varsa, şeriatın emirleri hased, yalan, gıybet, hırsızlık hiç biri yok. İşte o zaman sana namaz farz olur...

Şeriat;

ALLAH Resûlünün zâhiridir. Dışıdır. Görünen Şeklidir.
Bâtını içi mânevî âlem...

Erenlerin yolu, Mansur'un Yunus'un yolu.

İçinde o âlemin nûr cümbüşü.

Kopar perdeleri; kapalı elmas sarayının içi dışı şeriat.

Daha içi mi var?

Var ya...

Ziyâfet sofrası içi:

“Biz sırların sırrını topraktan yaratılan kulumuza verdik!” diyor hadisi Kudsîde Cenabı ALLAH.

Kur”anı Kerim’de 4 türlü âyet vardır:

- 1- Âyât-ı müteşabihat : Mânâları gizli âyetler.
- 2- Âyât-ı muhkemat : Mânâları açık âyetler.
- 3- Âyât-ı mu’tade : Aklımızın içinde olan âyetler.
- 4- Âyât-ı gayr-ı mu’tade : Aklın hududunun dışında olan âyetler.

Süleyman peygamber karınca ile konuşmuş.

Adamın birisi su üstünde yürümüş.

Hannane direği Resûlullah ile konuşmuş.

Deve konuşmuş.

Bunlar gayr-i mu’tade, akıl sahasının dışında...

Matlub olan vahiy,

Bir de gayr-i matlubi vardır.

Biz dağa vahyettik.

Ağaca vahyettik.

Meryem’e vahyetdik.

Arıya vahyetdik.

Peygambere vahyetdik.

Bu vahiylerin içinde matlub olanlar vardır.

Bunlar kelime hâlinde Resûlullah’a bildirilmiştir.

Cebrail söylediği zaman Resûlullah o kelimeleri:

“Tâ hâ. Mâ enzelna aleykel kur’ane li teşka” duyuyor mübârek kulağı ile, ağzı ile söylüyor.

Bunlar kelime hâlinde mu’tade âyetler.

Gayr-ı mu'tade âyetler, Resûlullah'ın kulağına söyleme yok:

“La tuharrik bihi lisanek lita'cele bihi.” dilini oynatma diyor...

Cebrail görünmeyen hortumunu söylüyor.

Resûlullah birden söylemeye başlıyor.

Kelimesiz kelimeli âyetler.

Bunları herkes anlayamaz.

Onun için insanlar yalnız ekmekle değil iyi sözler ve nasihatlarla da beslenirler.

İbâdet etmeyen insan, ruhunun yurdunu ziyâret etmemiş insandır.

Yazık ona!..

Her ruh âlemini zekâ kadrosuna sığdırmaya çalışmak en büyük beşer hamâkatidir.

Serseri deriz bilirsiniz, dünyanın her yerinde serseri vardır.

Serseriye dünyanın hiçbir filozofu hiç bir romancısı târif edememiştir.

Ben size islâmi kudretle târif edeyim.

Serseri câhil bırakılmış dinsiz çocuğun büyümüşüdür.

Söğüt su kenarında yetişir.

İstersen Kevser ırmağı akan yere söğüt dik, meyve vermez.

Söğüdün meyvesi yoktur.

Kafese karga ile bülbülü kapat ikisi de susar.

Karga bülbülün sesinden edeben utandığı için susarmış.

Akıllı bir insan çocukla konuşurken kendi bilgi ve akıl ormanından çıkar onun anlayacağı şekilde konuşur.

Onun için insanlara aklı nisbetinde söz söylemek lâzımdır.

Herkes tahammül edemez.

Ateşden istifade için sobayı yakıyoruz ısınalım diye değil mi, kendimizi içine atmıyoruz.

Salomandıra denilen bir hayvan vardır, ateş içinde yaşar, balık gibi suda yaşar.

Ateş içinde yaşayan ALLAH'ın Velîleri vardır.

Bunları izah çok güçtür.

Bir hadis-i peygamberide buyuruluyor ki:

“Ne kadar fena gibi görünen işler vardır ki uğurludur.

Ne kadar güzel işler vardır ki sonu uğursuzdur.

Ne kadar Kur’ân okuyan vardır ki Kur’ân ona lânet eder!”.

Aha hadis bitti azizim.

Denizden bir kova su alsak getirsek bir çukura koysak, zaman zaman bu su eksilir Buhar olur.

Rengi kokusu, tadı kaybolur.

Çünkü suyun varlığını toprak yer, rüzgâr götürür.

Eğer o durgun suya ALLAH tarafından bir su gelirse suyu tekrar denize götürür, temizler onu.

İşte bu gelen su, ya bir insanı kâmil, vücudu olabilir ya da HAKK’ın cezvelerinde bir cezbe olabilir diyor Cenabı Peygamber.

Bu kova hikâyesi hadistir.

Âyet-i Kerimede:

“Siz söyleyiniz; biz ALLAH içiniz yine ona döneriz” diyor.
Güneşin varlığı bir ışığı iledir bir de hararetiyle.

Bir vasfı ile güneş meşguldür görünür, zâhirdir.

Bir vasfı ile de gizlidir.

Hüve’l- BÂTİNı ve’z- ZÂHİRİ, Hüve’z- ZÂHİRİ ve’l- BÂTİN.

“Bir kulumu seversem onun vücud evini boşaltırım.

Yâni kötü fiillerden temizlerim o evin efendisi ben olurum!” diyor Cenabı ALLAH.

“O benimle görür işitir, benimle söz söyler!..”

Riyâzat sabahtan akşama kadar aç durmak; geceleyin ibâdet etmektir. Evet riyâzat odur.

Ama kime riyâzattır?

Asıl büyük riyâzatı yapan içindir.

Faziletten ayrılmamak, yalan söylememek, hased gıpta etmemek sevkât hissi göstermek, yalan söylememektir.

Ulu'l- emre hükümetin emirlerine uymaktır.

Hükümeti dinleme sonra sırlardan iste!

Temiz olan insanlara sığınım, emen çocuğa pirzola verilmez.
Bir bakışla adam olmak istiyorsan adam ara.

Bul adamı, seni bir bakışla tertemiz ediverir.
Velînin nazarına uğrayan köpek bile velî olur.

Ashab-ı Kehf...
İnsan tıynetini alan köpek çoban olur.
Hepimiz Resûlullah'ın köpeğiyiz, nasıl olmayalım!

Onun için kıymeti mânevîyenizi bilin!..

Mesh : El sürme. * Silme. * Abdest alırken başı ıslâk temiz el ile sıgamak. * Taramak.

Sehavet : Cömertlik, el açıklığı, muhtaç olanlara çok ihsan etmek.

إِلَى الْإِبْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ أَفَلَا يَنْظُرُونَ

وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ

“Efela yenzurune ilel'ibilli keyfe hulikat. Ve ilessemai keyfe rufi'at. Ve ilelcibali keyfe nusibet. Ve ilel'ardi keyfe sutihat. : (İnsanlar) devenin nasıl yaratıldığına, göğün nasıl yükseltildiğine, dağların nasıl dikildiğine, yeryüzünün nasıl yayıldığına bir bakmazlar mı?”
(Gâşiye 88/17-20)

Mütçşabihat : Birbirine benzeyenler. * Fık: Mânası açık olmayan âyet ve hadis. Kur'an-ı Kerim'in ve hadislerin mecazî mânalara gelen ifadeleri. "Muhkem" olmayan âyet veya hadis. * Zâhirî mânası kastedilmeyen ve teşbih ve temsil yoluyla hakikatlerin beyanında kullanılan ifade.

Muhkemat : Sağlam. Metin. Sıkı sıkıya. Kuvvetli. Tahkim edilmiş. Sağlamlaştırılmış. * Fık: Tefsir edilenlerden daha kuvvetli olan söz. İhtimalli olmayan söz.

Mutade : Âdet. Âdet edilen iş. İtiyad edilen. Alışılmış olan.

Gayr-ı mu'tade : Mu'tad olmayan.

Matlub : İstek, istenilen şey. * Alacak. Ödünç verilmiş.

اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ اِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَنْ يَخْشَىٰ طه م

“Tâ. Hâ. Ma enzelna aleykel kur'ane li teşka İlla tezkiratel limey yahşa : (2-3) Tâ. Hâ. Biz, Kur'an'ı sana, güçlük çekesin diye değil, ancak ALLAH'tan korkanlara bir öğüt olsun diye indirdik.” (Tâ Hâ 20/1-3)

لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتُجَبَلَ بِهِ

“La tuharrik bihi lisaneke lita'cele bihi. : (Resûlüm!) onu (vahyi) çarçabuk almak için dilini kımıldatma.” (Kıyâmet 75/16)

Hamâkat : Ahmaklık. Budalalık. Bönlük. Anlayışsızlık

İNSAN FITRATI

“Vaaz Notları “

ALLAH ve din fikri insanla beraber doğar.

Bu mekanizma insanın nüvesinde vardır.

Ruhu hasta olmayan her insan bunu anlar bulur.

Fıtratı bozulmamış ne demek:

Anadan helâl süt emmiştir, babadan helâl lokma gelmiştir.

Bir çocuk ana rahmine düşmeden evvel, daha evlenmeden evvel o ananın seyyiati, haram yedi mi, yalan söyledi mi, abdestsiz gezdi mi bunlar hesaplanır.

Çocuk doğuncaya kadar baba ve ana hiddetlenmeyecek.

Çocuk anaya intikal ettiği zaman çocuğun doğuşuna kadar bu kadın helâl mi yedi, yalan mı söyledi yâni yaptığı seyyiati hesab edilir.

Her hiddetini yenen insana yüz ecir verilir.

ALLAH'ın varlığını anlamak için insanın iç âleminde mükemmel bir cihaz var.

İnsan bu yolda yaratılmıştır zâten.

Başı boş bırakılmamıştır.

Mıknatıs ile demirler birbirine yaklaştıkça, mıknatıs demiri kendine çekiverir.

Çünkü bu mıknatısın kendi fitratında, yaratılışındaki çekme hassası vardır. O kabiliyet bozulmadıkça o demiri muhakkak çekecektir, insan da böyledir.

Peygamberler insandaki bu fitratın inkişafına çalışmışlardır.

ALLAH'ın verdiği rızka kanaat etmeyen kimse ALLAH'ı bilmemiş ve ona itaat etmemiş olur.

Daha bunları öğreneceksin de ondan sonra Kur'ânın hükümlerini...

Niçin Kur'ân'a abdestsiz yaklaşılmaz.

Hatta yanındaki boş sayfaya bile el vurulmaz.

ALLAH'ın kelâmı bu.

Orda insan sözü yoktur.

Yalnız ALLAH konuşur.
Kur'ân-ı Kerim Arapça değildir.

ALLAHcadır.

Arapça olsaydı her Arap Kur'ân'ı başdan sona anlardı.

Resûlullah'ın hadisleri de Arapça değildir.

Arapça yazılmıştır ama Muhammedcedir...

Az yemekle insan yavaş yavaş melekler gibi olur.

Evvelâ ahlâklı ol!

Sonra melek huylu olmaya çalış!

Ahsen-i takvim olduğunu Cenabı peygamberin ahlakıyla taalluk ettin tamam ondan sonra da:

“Ben mekleşeceğim!” diyeceksin.

İslâmda hiddet yasaktır, insana hiddet yakışmaz.

Hiddet sende bulunan İlâhî esmâları hiçe saymak demektir.

ALLAH'ın Es SABÛR esmâsı var.

Sabrı var.

Er RAHMÂN esmâsı var.

Her esmâ senin vücudunda.

Onlara metelik vermemek...

Hani emir tutuyordun?

Hiddet etme diyor, ince nokta burası.

Bu ince noktaya dikkat edersen âhirette sana sual bile sormazlar.

Ne soracak Cenabı ALLAH biliyor musunuz:

“Ey kulum dünyada iken ben sana senden daha yakındım. Sen kiminle idin?”

Verebiliyor musun cevap, derhal git öteki âleme.

Veremiyorsan o hâlde burnunu yere sürt oradan kaldırma, hiddet etme,

fazilet ve doğruluktan ayrılma!
İşte ruhun hususi muhasebesi.

Doktora gidersin ameliyat derler, korkarsın.

Hani ALLAH'ın yed'i kudretindeydi senin canın...

Din gitti, nasıl gitti, buz gibi gitti.

Hiddet etme, faziletli ol!

Adam aldırılmaz midisini düşünür.

Çünkü baştan aşağı barsak.

Karnınla uğraşma!

Onu ancak toprak doyurur.

Çekirgeyi bilirsiniz, bir karındır boyuna yer.

Fakat küçük karınlı karınca onu yuvasına kadar sürükler.

Karnınla uğraşma!..

Kervan halkının yolda saray yaptırması akla sığar bir iş değildir.

Toprağa kirli gitmek ayıptır.

Senin cesedin topraktır.

Toprağa gittiğin zaman toprağa hürmeten gusül ederler.

Öyle temiz insanlar vardır ki dünya boş değildir.

Toprağa verildiği zaman kimyevî eritme hassalarını bütün kanunlarını durdurur Cenabı HAKK.

Bu ne biçim insan, toprak kıyam eder ona...
O cesede haşerat yaşamaz.

O zaman ALLAH'ın ikramı olarak o mezara nûr iner.

Var mı öyle mezar.

Dolu efendim!

Görüneni göstereyim sana.

Ravza-yı Mutahhara'da yatan Resûlullahı Sellallahu aleyhi vesellem.

Bir kılına bile kimse dokunamamıştır.

Sinek girmez içeri, korkusundan mı hayır!..

“Sûret-i nakşın yuma ile gönül mülkü temiz olmaz”

“Rahmet suyun akıp çağlar, gönül çirkin yuyan gelsin”

Demek ki ALLAH'ın rahmeti her an çağlıyor.

Cenabı HAKK'ın lütfettiği sıhhat, dirilik, kuvvet bunun şükrünü çoğaltmalıdır.

Temiz bir hava ile ciğerlerini dolduran insanda husule gelen serin haz oh var ya, şükür ile karşılanırsa ızdırap zamanında sabır hazinelerini açar insanın.

Hamd ve şükür ALLAH'ın rızkının istihsalinde en büyük şandır.

Belki tek çâredir.

Nimet gelir, şükür ve sabrı .bulamayınca çeker gider. gayb âleminde her an yenilikler gelir.

Biz gaflet içindeyiz.

Vücud cihanından dışarı çık!

Çık ağam dışarı çık!

Bu elbise soyunmayan çırpıplak olmayın olmaz, içindekileri at dışarı! Attıkça faziletin çıkar ortaya!

Cüneydi Bağdadî'den bir usûl, yol göslermesini islemişler:

DOĞRULUK AYAĞI İLE,

TEMİZLİK LIBASIYLA,

ALIN'TERİ AZIĞI İLE,

ADALET ASASIYLA,

ŞÜKÜR ve HAMD ŞARKISIYLA,

SELAVAT-I ŞERİFE CIVILTILARI İLE,

VÜCUD SAHRASINI GEÇ!..”

Velî oldun, işle reçetesi...

Yapabilirsen yap!

İnsanda bunları yapacak nüveler var.

Hani bazı bir yere civata sıkışır.

Matkapçı onu deler çıkarır yerine başka bir civata takar.

Çıkacak pislik civataların varsa onları çıkar...

Başkalarının el ve kalemle yazdıklarını el sürmeden kalemsiz yazanlardan birini bulursan seni temizleyiverir.

Ara onlardan bir tane buluver, işin düzeliverir.

Karnına dikkat et!

İnsanlık garip bir çamurdur.

Aziz yaparsan aziz olur.

Alçaltırsan alçalır.

İman et parçasından ibaret değildir.

Ruh ve gönülden ibaretdir.

Neden yaşamıyor ölüyür o ruh.

Karaciğeri vesairesi temiz olan yerde yaşar.

Onlar olmadı mı tekme vurur çeker gider.

Bir vücudu hasta ettiğimiz zaman kime fenalık yapıyoruz.

Ruha mı vücuda mı?

Bu makinanın içinde Cenabı ALLAH esmâlarıyla gizli.

Onun için:

“Ben insanı kendi sûretimde yarattım” diyor.

Bütün esmâları topladığınız zaman husule gelen şekil insandır.

Onun için:

“Ben kendi şeklimde yarattım” diyor.

“Esmâlarımın şeklinde yarattım” demektir o.

Şimdi, madem ki bu vücudun içindedir onun oturduğu evi temiz tutmazsan Cenabı ALLAH ruha:

“Haydi git!” der.

Bir de vücutta zikrini bırakır bu çok ince lâkırdıdır.

Dikkat edin.

Zikrini bıraktı mı cesed kalır böyle.

Cesedi topraktan yarattı, Nûr-u Muhammediyi oraya bıraktı, bir müddet kaldı orada.

“Orda Ben kaldım!” der.

“Buna hürmeten yıkayın onu toprağa öyle verin!” der.

“Şu cesedi görüyor musun ey kul kalk!” der.

“Bu ayakta iken Ben esmâlarımla bu cesedin içindeydim. Şimdi çekildim burdan. Benim onda izlerim vardır, şimdi tecellî edeceğim ona karşı secde edin!” demektir.

“Ben kulumla konuşurum” diyor.

Onun dili ile nasıl yalan söylersin?

O senin içinde iken nasıl hiddet edersin?

Bütün peygamberler bunları söylemişlerdir.
Ruhu temizlemeye yükseltmeye gayret edin!

Bu ruh başarısı nasıl elde edilir?

Şükür ve sabırla.

Kâinat birbirine girdi.

Cenabı ALLAH Es SABÛR esmâsıyla hiç sesini çıkarmıyor.

Sende de ondan bir parça var.

Azan milletleri perişan etmiyor bol bol rızık veriyor.

Sabra bakınız.

Sende makam var.

O sabrını nasıl kullanıyor, sen nasıl kullanıyorsun.

İşte şirk budur.

ALLAH’a karşı gelmek budur.

“ALLAH beştir ondur” demek değildir.
ALLAH’a karşı şikâyet etmeyiniz!

Başınıza bir belâ geldi kat’iyen şikâyet etmeyiniz!

Çünkü kaderinde vardı gelecekti o başına.

Bir zarara uğradığınız zaman hiddet göstermeyiniz!
ALLAH’ın takdirine isyan etmiş olursunuz.

Dinin var ise o da elden gider.
Beni islâm kulağı ile dinleyiniz!

Bu, kirini çıkar da kalbinle dinle demektir.
En silik lekeye bile tahammül edemeyen bir iffet sahibi olup olmadığını tart!

Seni esir edecek zenginlik ve konfora daima seni hür bırakacak fakirliği tercih edebiliyor musun?..

Vicdanının emirlerine mutlak sûrette boyun eğecek kudretin var mı? Şevkat ve merhametin her türlü ruhî ve bedenî melekelerinin eriştiği hududu zevk duyarak aşabiliyor musun?..

Akşam bir çorbam var bir de pidem var.

Kapı çalındı.

Bir adam geldi. “Açım!” dedi.

“Bir şeyim yok!” deme! Ver onları.

Gece sen aç yat!

Sana başka yerden ikram gelir.

Ben yaptım da gelmedi deme!

Şüpheli yaptın. “Vereyim mi vermiyeyim mi?”.

Bunlar değişmeyen kanunlardır.

Bu saydıklarım “EVET!” dersin huzur içindesin.

HUZUR coşkun bir mânevî dünyası olan adamın nasibidir.

Bunu bil buğdayın aziz olmak için ne yaptığını düşün, öyle yap!

Buğday toprak altında sabretti sekiz ay.

Harmanda çırcıplak oldu.

Kalburdan geçdi içine karışan yabancılardan kurtulmak için.

Değirmene girdi beyazlanmak için.

Hamur oldu yumuşamak için.

Ateşe girdi aziz nimet oldu.

Bu kadar çileden ve ateşden geçen buğday dane olmak için ne yaptı.

SAY-MEVSIM, TOPRAK ALTI, SU, GÜNEŞ, SABIR...

Hem de kar altında.

Bu sessiz sözsüz intizamlı çileden onun nasibi.

Fakat bu çileden aziz olmak çıkıyor.

Yâni buğday velâyet makamına erişiyor demektir.

Velâyet mertebesine erişen bir kimsenin sırrını HÂLİK bir perdeyle örter. Bu perdeler bir takım geri beşeriyet vasıflarıdır.

HÂLİK, bu vasıflarla o velîsinin ya bir ayıbını ortaya kor, yahut bir hünerini ayıp şeklinde gösterir.

Birçok meczuplar vardır.

Bâtınını, üstün anlayışını nûrlandırmış olanlardan başka hiç kimse, bu gizli velîlerini teşhis edemez.

Buğdayı bu hâlinde bu çilesinde hiç kimse döndürmeye kadir değildir. HÂLİKın kendisiyle meşgul ettiği insanları hâllerinden döndürmeye de kimse kadir değildir.

Buğdayın hikâyesi bu kadar...

Bu sözlerden sonra kendi içinizi dinleyiniz.

Korku geliyor, biraz da utanıyoruz.

Korkmayın, ilk defa kilimi ipe serer veriştirirler sopayı.

Dövüyor.

Aslında dövmüyor.

Kilimdeki tozları atmak için öyle yapıyor.

“ALLAH kullarını af için bahane arar.” Hadisi Kudsî.

O hâlde korkma.

ALLAH’dan yalnız ALLAH’ı iste.

Hatta mertebe. Haramdır. Niçin?

Seni senden daha iyi bilenden daha neyi istiyorsun.

Hayâ makamı vardır.

Hayâ makamında elini kaldırır insan elhamdülillahi bile güç söyler.
Duada şunu ver bunu ver istenmez.

Hatırlatmak gibi olur. Kaldığınız islâmi vaziyetinize:

“Yâ RABBİ benden secdeni ref eyleme!

Resûlullah’ın sevgisini içimden alma Yâ RABBİ!

Verdiğin rızkı bana helâl lokma nasibeyle!” işte böyle dua edilir.

Hazine diye bir kelime vardır.

Bir de mânevî hazine vardır.

Nehir yataklarında altın tozları, yer altında kömür madenlerinin içinde elmaslar, deniz diplerinde sedef, inciler, çır çır böceği, ipek, arı, balı kendine hazine yapmıştır.

Bu hayvanların hepsi insanların emrine verilmiştir, insanlarda da hazine vardır.

Mârifetullah...

Kitablarda mârifetullah neymiş.

Hakkında yüzlerce kitab yazılmış.

İnsan kendini ve ALLAH’ı inkâr derecesinde hür yaratılmıştır.

O, yine rızkını veriyor, işte bunları keşfedenler ALLAH’ın dostu Velî ismini alır.

Mânâsı tam dost demektir.

O hâlde içindekini çıkar!

ALLAH diye bağır oğlum!

Gece yatarken:

“lâ ilahe illallah!” diyor adam.

Ne çıkar deme!

Sen devam et!

Gece güpegündüz suya aksetmiş güneşe bak!

Havuzda su birikintisi var güneş vurur oraya. Bak!

Güneşi görürsün suyun dibinde.

Gece suya aksetmiş aya bak!

Yalnız ayı görürsün.

Suyun dibini göremezsın.

Niye?

Yasaktır. Yasak edilmiştir.

Bunların ikisi de akisdir.

Ama başka başka.

Biri maddî biri mânevîdir.

Bu hadise binlerce cilt kitab okumaktan çok insana bir damladır.

Damlalar birleşir derya olur.

Oradan buhar olur tekrar gelir.

Su dünyada cennet taamıdır.

“Vecealna minel mai külle şey’in hay” ALLAH suyu yaratmış,

“Ben sudan adam yaratacağım!” demiş,

Oradaki “VE” kelimesi:

“Biz sudan yaptık ama, suyu da Biz yaptık!” diyor.

Tevhid hikâyesi budur.

Su buhar oluyor, tekrar geliyor rızık oluyor.

İkisinin arasında: “Biz” varız! Kendini aradan çek hiç birşey kalmaz...

Ahsen-i takvim : En güzel kıvama koyma. *Cenab-ı HAKKın her şeyi kendisine lâıyk en güzel kıvam, sıfat ve sûrette yaratması. İnsanın en yüksek ve câmi isti'dâd ve kabiliyetlerde ve en güzel sûrette yaratıldığı.

Taalluk : Bağlılık. Münasebet. Alâkalı oluş. Ait olma. * Dünya alâkası. * Sevme.

Teşhis : Şahıslandırma. Şekil ve sûret verme. Seçme, ayırma, ne olduğunu anlama. Tanıma. * Hastalığın ne olduğunu anlayıp bilmek. * Edb: Canlılandırmak, sûretlendirmek. * Eşyaya şahsiyet vermek.

[Vaaz Notları 2 ...](#)

Eskişehir

Mekke'den Medine'ye "HİCRET" edilmiştir.
Hicret Emr-i İlâhi ile olmuştur.
Hicret müşriklerin korkusundan bir kaçma değildir.
Hicret büyük bir hikmettir.

Hikmeti şudur:
Bilirsiniz güneş doğar batar.

Resûlullah Mekke'de doğdu.

Hira dağında eline:

"Lâ ilahe illallah Muhammedin Resûlullah" bayrağını aldı.

Medine'ye gitmelerinin sebebi budur.
Medine'de irtihali dar-ı illiyn etmelerinin sebebi de vardır.

ALLAH çok Gayyur'dur.

Yâni kendisinden başkasının sevilmesini istemez.

Onun için Kâbe'de gömülseydi;

Kâbe'ye gidip ta'zim edenler bir an Resûlullah'a teveccüh edecekler, onun için ikilik doğacak...
Cenabı ALLAH O'nu oraya gönderdi.

Sonra bir âyeti Kerimede de:

"Rabbulmeşrikayni ve rabbulmağribeyni. Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani."
"Şarkın ALLAH'ı garbın ALLAH'ı bilmiyorsunuz bu da mı yalan."
Şarkın garbın ALLAH'ı olur mu?

Hayır!..

Mekke'de doğup, Hira dağından ilk sûreyi alıp, insanları peşine takarak, Medine'de vefât edecek.

Bu bayrağın peşine takılıp, Resûlullahın yardımını ile ancak âhirete intikal edilecek demektir.
Onun için namazda selâm:

"Esselâmın aleyküm ve rahmetullah Rabbi'l- maşrik",

"Esselâmı aleyküm verahmetullah Rabbi'l- mağrib".

Birisi ALLAH selâmıdır.

Biri Resûlullah’a selâmdır.
Resûlullah efendimiz bir gece Mekke’den çıktılar.

Sevir mağarasına sığındılar.

Küçük bir mağara.

Hız.Ebubekir yanındalar.
Resûlullah çok yorgundu.

Mübârek başlarını Hz. Ebubekir’in dizine koydular.

Biraz uyumaya çalıştılar.

O sırada bir küçük delik var, Ebubekir sol ayağını bu deliğe kapatır.

Çıplak ayakları...

Bir yılan geliyor ayağını sokuyor.

Ebubekir hiç kıpırdatmıyor ayağını, gözünden bir damla yaş Resûlullah’ın mübârek yüzüne damlıyor.

Resûlullah uyanıyor:

“Yâ Ebubekir ne oldu?” diyor.

Hemen mübârek tükürüklerini yaraya sürüyor.

Bu sırada öğle zamanı Resûlullah’ın peşine düşen müşrikler mağaraya geliyorlar.

Hemen bir örümcek mağaranın ağzını ağ örerek kapatıyor.

Ve bir güvercin gelip orada yumurtaya’ yatıyor.

Müşrikler geliyorlar ağı görünce içerde olmayacaklarını düşünerek gidiyorlar.

“Biz arzu edersek en büyük şeylerde bile bir üfürme ile kopacak bir iplikle bile en büyük felâketleri önleriz.” Ankebut sûresi.

Cenabı ALLAH isteseydi mağaranın ağzını kapatabilirdi bir taşla.

Fakat, istediği zaman bir örümceğin ipiyle bile Peygamberini, velîsini koruyabilir demektir.

Müşrikler dönüyorlar ordan.

Fakat o sırada Ebubekir ne kadar olsa beşeriyet var, titremeye başlıyor. Korkuyor. Kendinde değil.

Resûlullah dizine dokunuyor :

“Hüzün etme, üzülme. ALLAH bizimle beraberdir.”
Sonra Medine’ye teşrif ediyorlar.

Gusva ismindeki bir devenin üstünde idiler.

Davetler geliyor.

Gusva nerede durursa orada ineceğim diyor Resûlullah.
Geliyor bir evin önünde çöküyor deve.

O ev Eba Eyyubul Ensari’nin evi.

Kendisi 20-23 yaşlarında evini tahsis ediyor:

İki katlı evinin üst katını veriyor.
Resûlullah efendimiz diyor ki:

“Yâ Eba Eyyüb bana yerde yatmak farzdır. Onun için ben aşağıda yatacağım!”.

20-28 gün kalıyor bu evde.

Bir gün Resûlullah evden çıkıp sabahleyin giderken bakıyor ki evin karşısında Eba Eyyüb anası kız kardeşi ve çocukları orada yatak sermiş yatıyorlar.

“Yâ Eba Eyüp burda niçin yatıyorsun?”

“Yâ Resûlullah, sen alt katta yatarken ben üst katta edebimden yatamam.”

Resûlullah ondan sonra 7 gün üst katta yatıyorlar.

Bir gün, Eba Eyyubul Ensari’yi yalnız gördükleri zaman Resûlullah efendimiz:

“Yâ Eyüp ben bir deniz kenarında şehid olduğumu görüyorum!” demiş.

“Yâ Resûlullah benmiyim O?”.

“İster misin?” demiş.

Peygamber Efendimiz vefât ediyorlar.

Aradan seneler geçiyor.

Halifeler gelip geçiyor.

Halifeler Emevilere intikal ediyor.

Muaviye halifedir.

Resûlullah efendimizin bir hadisi vardır :

“Konstantiniye fethedilecektir, onu fetheden ne mübârek askerdir ne mübârek emirdir buyurmuştur”

Bu hadis üzerine, islâm ve Osmanlı orduları tarafından 462 defa İstanbul muhasara edilmiştir.

En son Hz.Fatih'e nail olmuştur.

Bu hadis üzerine Muaviye, Eba Müslime kumandasında 250 bin kişilik bir ordu gönderiyor, istanbul'a.

Harb ediyorlar ikibuçuk ay muhasara devam ediyor. Fakat fetih müyesser olmuyor. Bu sıra Muaviye Medinededir.

Birgün ikindi vakti sokaktan geçerken Semriyye isminde genç bir kadın, 1 yaşındaki oğlunu salıncakla sallıyor ve bir ninni söylüyor:

“Oğlum Emeviler saraylarda zevki sefa ediyorlar, senin baban Konstantiniyye surlarında bu kış zamanında harbediyor.”

Muaviye'ye bu çok dokunuyor.

Oğlu Yezid Mekke valisidir.

Emir gönderiyor Yezide 120.000 kişilik bir ordu daha hazırlıyor.

Eba Eyyübül Ensari 74 yaşındadır.

Muaviye'ye harbe katılmak istediğini söylüyor.

“Siz artık şeyhudat devrine girdiniz, peygamberin harblerine iştirak ettiniz, nasıl gidebilirsiniz?” diyor.

“Resûlullah bana birgün deniz kenarında şehid olacağımı söylemişti, onun için gideceğim!” Yezidle beraber orduya katılıp istanbul'a geliyorlar.

Yezid prens olduğu için baş kumandanlık ona geçiyor.

Geldiklerinin yedinci günü Eba Eyyubul Ensari dizanteriye tutuluyor.

Bir akşam güneş batarken son nefesinde Yezid'i çadırına çağırıyor.

Diyor ki:

“Ben ALLAHu alem ALLAH'a gidiyorum!”

Mübârek parmakları ile bugünkü Eyüp Sultan tarafını gösteriyor.

“Şuraya beni defnedin!” diyor.

Ruh-u muallalarını teslim ediyor.

Ertesi günü şehid olduğu için elbisesi ile beraber koyuyorlar tabuta omuzda götürüyorlar.

Sûrun üstünde, Konstantinin askerleri ve Konstantin görüyorlar bu manzarayı.

Beş gün sonra Konstantin mütareke imzalamak için çadıra geliyor.

“Oraya siz birşey gömdünüz! Büyü yaptınız!.Bizim dinde büyü yasaktır tabî.” diyor.

“Bizim peygamberimizin bir sahabeti vardı. Tifodan şehid oldular.”

“Hayır siz büyü yaptınız biz onu açıp bakacağız.
Yezid diyor ki:

“Anlaşmanın 1.inci maddesi budur, her sene gelip ziyâret edeceğiz. Eğer bir taşı yerinden oynarsa bizde 250 bin Rum vardır kılıçtan geçiririm!” diyor.

Mütareke akdediliyor.
Bundan sonra seneler geçiyor.

Hattâ asırlar.
İbni Hallegân tarihinde der ki:

“Konstantiniyede Eba Ensari’nin kabrinde her gece kandilleri papazlar yakardı!” diyor.

Aradan yine asırlar geçiyor.

Son Bizans imparatorluğu türbeyi yerle bir ediyor.

Tarla hâline geçiyor.
Fatih, İstanbul’u fethettikten sonra Akşemsettin’e diyor ki:

“Eba Ensari’nin mezarını istiyorum!”

Hz. Fatih, muhafızları, zâhir uleması, şeyhül islam, sadrazamlar, paşalar, yanında da boynu bükük Fatih’in hocası Akşemseddin Hazretleri.
Herkesde bir sükûn.

Akşemseddin hazretleri mânevî antenlerini, televizyonlarını harekete geçiriyor.

Murakabeye dalıyor.

Bir an duraklıyor.

Bir değnek alarak toprağa sokuyor değneği.
Ensari hazretlerinin kabri burasıdır diyor.
Fatih, Vezir-i Azama türbe yapılmasını emrediyor.

Akşemsettin :

“Durun şevketlüm ben basit bir dervişim, siz ulu emri veren büyük bir hükümdarsınız. Tarih sizi yarın bahsedecektir. Koskoca imparator bir dervişin sözüne uydu da bir türbe yaptı buraya derler. Ayak ucundan eşelim emir buyrun!” diyor
Akşemsettin kendisi el ile eşmeye başlıyor.

Aynen oradan okuyorum size:

“Eşiyor eşiyor bir de bakıyorlar topraklar arasında ayaklarında sandalı, tozları sildikten sonra Akşemseddin hazretleri... Ayakları öpüyor, çıkıyor.
Hz.Fatih kılıcını çıkarıyor belinden yere koyuyor iniyor çukura ayakları öpmeye. Elini ayaklara uzattığı zaman ayaklar çekiliyor. Fatih elini değdiremiyor ayağa. Çıkıyor yukarı.

Hocasının göğsüne başını koyarak ağlıyor:

“Hocam ben bu mezarı açtırmakla bir hatâ mı işledim. Bana niye ayaklarını vermedi!”.

Keder ve hiddetle karışık:

“Üzülme şevketlim, ben basit bir dervişim bana ayaklarını öptürür. Fakat siz ulul emirsiniz. Ulul emre itaatin farz olduğunu bildiği için edeben ayaklarını çekti” diyor.

Fatih yukarı çıktığı zaman tekrar ayaklarını uzatıyor Ensari Hazretleri.”

Tercüme bitti.

Şimdi ben konuşuyorum.

Mezarı kapatıyorlar.

Bugünkü kabir işte o zamandan kalmadır.

Bir hadisi peygamberide:

“Benim sahabemden birisi hasbel kader bir yerde vefât eder, şehid olur defnedilirse, onun bulunduğu mıntıka, mahşerde onun libası altında baas olunur!” diyor.

Onun için İstanbul ne kadar azarsa azsın o mübareğin hürmetine şefaât görecektir.

Bir hadisi peygamberide de:

“Benim sahabeme dil uzatmayın. Onlar gökte yıldızlar gibidirler.

En büyük Velî, benim varisim olacak en büyük velî bir sahabenin ayağının altındaki toz olamaz!” diyor.

O hâlde sahabenin büyüklüğünü takdir et!

Bu vaziyetde Hz.Muaviye’ye buyrun dil uzatın.

Bunlar sapıklıktır.

Belki Muaviye’nin hatâsı olabilir.

Belki ind-i İlâhîde suçludur.

Bir hadisi peygamberide de:

“Muaviye yarın âhiretde ateşten tabuta konulacaktır” buyrulmuştur.

Bunlar o mübâreklerin, o büyüklerin arasında geçmiş mânevî diplomatik hareketlerdir.

Bunları sizin ve bizim söz yürütmeye, tenkit etmeye, hüküm vermeye selâhiyetimiz yoktur. Edeb haricine çıkarız.

Onlar bir hikmete matufturlar.

ALLAH Gayyur’dur.

Kendisinden başkasının sevilmesini istemez.

Çok hassasdır Cenabı ALLAH.

Resûl ullah Hz.Hasan'ı ağızından öpmüştür, Hz.Hasan zehirlenerek ölmüştür.

Hız.Hüseyin efendimizi boynundan öpmüştür, katledilmiştir.

Dikkat ederseniz bunlar büyük hikmetlerdir.

Bizim aklımız ermez.

Ancak onların önünde el pençe divan durup sükût etmek gerek.

Başka söz olmaz.

Resûlullah Efendimiz irtihal ettikten sonra Hz.Ebu Bekir halife oluyor.

Bir gün Cuma'da mimbere çıkıyor.

Hız. Hüseyin 5 yaşında.

Camiye giriyor.

Bakıyor, bakıyor, Ebu Bekir'e bağılıyor :

“Dedemin yerine niye çıktın in aşağıya!” diyor.

Ebubekir hutbeden 3 basamak aşağıya iniyor.

Dikkat ederseniz, bugün en son basamağa çıkmazlar hatipler.

O sırada Hız.Ali :

“Yâ Emire'l- mü'minîn ben söylemedim, çocuk kendisi söyledi!” diyor.

“Onun yüzünde Nûr-u Resûlullah var söylemekte haklıydı!” diyor.

Onlar bizim hâlledeemeyeceğimiz işlerdir.

Bazı hareketler sevgimizden dolayı hiddete veya gareze inkılâp edebilir.

O garazımızı izhar etmemek, içimize atmak ve içimizden defetmek gerek. Ta'zim ve hürmet budur.

Bu olmazsa ne ibâdetimizin kıymeti kalır ne o ibâdetlerde hiç bir yere gidemeyiz.

ALLAH cümlemizi delâletden korusun...

مَغْرِبَيْنِ رَبِّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْ

فَيَّائِي آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

“Rabbulmeşrikayni ve rabbulmağribeyni. : Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani. (O,) iki doğunun ve iki batının Rabbidir. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?” (Rahmân 55/17-18)

KABİR TAŞIM

Bir gövde borcum var toprağa.

Verdim borcumu.

Ruhumun toprağa borcu yok benim.

Arama toprakda beni ben başka yerdeyim.

Toprağım temizdi temiz teslim ettim borcumu.

Bu kabir ruhumla gövdemin ayrılış yeri.

Burada arama burda değilim.

Azapda değil, narda değilim.

Sıkıntım kalmadı artık, aç ve yoksul değilim.

Dünyada haksızlık, sefalet, açlık, sıkıntı, dertlerle arkadaş yaşadım.

Şikâyet etmedim. RABB’imden bu nedir diye

Kırklar, yediler, dörtler, üçlerle arkadaş idim.

Hızır’lâ buluştum, konuştum, dertleştim, dünya yüzünde...

Şikâyet etmedim kendi hâlimden.

Nefsinle uğraşma bu savaş değildir.

Kabirde azabın esası budur.

Bırak nefsin kendi hâline.

Uğraşma onunla yakışmaz sana.

Gövde, nefis, ruh başka başkadır.

Yek diğerine karıştırıp çengelleme onları.

Nefis dünyada kalır, gövde toprakda.

Ruh gider aslı olan RABB’ine.

Burada arama burda değilim.

Azapda değil narda değilim.

Sıkıntım kalmadı aç ve yoksul değilim.

Gövdemi verdim toprağa borçlu değilim.

Nefsimin de derdi dünyada kaldı.

Üzme kendini ben de senin gibiyim.

RABB’imin yanında uçar gibiyim.

2.12.1989 Cumartesi

SON SÖZ

Bu kitab ve diğer ciltler hayırsever insanların fedâkârlıklarıyla çıkarıldı. Altıncı ve yedinci ciltler Derman hazretlerinin son demlerinde geçirdiği rahatsızlıklar nedeniyle yazılmamıştır.

Bundan dolayı beşinci cilt olan bu esere önsözde “Son Damla” demişlerdir. Anadolu’nun bağrından çıkmış büyük Velî’ler vardır.

Onlar bu mübârek beldenin insanlarına birer güneş olmuşlar, mânevî feyz ve ışıklarıyla Anadolu’nun varlığını koruyarak, ruhaniyetleriyle yıkamışlardır.

Kültürümüz onların efsaneleri ve güzellikleriyle enginleşmiş, hatta insanlık tarihinde ölümsüzleşmişlerdir.

Dr. Münir Derman, Anadolu’da bu gök kubbenin gizlediği mânevî güneşlerden biridir. Büyük insanları anlatmak zordur.

O, büyük insan... Büyük Velî...

Büyük insan demek; âdemiyet hamulesiyle görünmek sırrına ermiş insan demektir.

Onların heybeleri büyük fazilet ve insanlık örnekleriyle doludur.

Kimseye nasip olmayan meziyetlere sahip büyüklerin etrafında kinden, hasedten, hayranlıktan ve itiraf edilmemiş arzulardan örülmüş bir boşluk, bir çember meydana gelir.

Meydanı boş bulanlar bu makamları tahrif etmiş yanlış bilgi ve rivâyetlere yol açmışlardır. Büyük insanları örselememek lâzımdır, örselememek de büyük bir edeb ve inanma kabiliyetidir.

Derman’ı sevenler ve sevecek olanlar, gelecek nesiller için onun örselenmeden bilinmesini isteriz...

Bu yüzden biraz kendilerinden ve kısaca biyografisinden bahsedeceğiz...

Dr. Münir Derman 1910 yılında Trabzon’da doğdu.

Baba tarafından büyük dedesi Kafkasya’dan Şeyh Şâmil.

Ana tarafından büyük dedesi Ahmet Ziyâeddin Gümüşhanevî “Uçan Şeyh”.

Büyük nenesi meşhur evliyâ kadın GÜL hatun...

Annesi Şehvar hatun. Babası Ahmet Rasim efendi...

“Trabzon’da 4 yaşından itibaren Buharalı Hocası Ömer İnan Efendi’nin mânevî eğitiminde ilerlemiş ondan feyz almışlar, 9 yaşında hafız olmuşlardır.

İlkokulu özel Fransız okulunda bitirip liseden sonra üniversite tahsili için devlet tarafından Faransa’ya gönderilmiş, burada Felsefe-psikoloji okumuştur.

Üstün başarıları sayesinde sınıf atlamış ve Tıp fakültesini de bitirerek doktor olmuştur. Öğrenim yıllarında Mısır'da El Ezher Üniversitesine kaydolmuş ve ilahiyat tahsilini tamamlamıştır.

Askerlik yılları gençliğinin zor dönemleridir.

Kore ve Ekinava harblerinde bulunmuş burada doktor olarak hizmet vermişlerdir. Yurda dönünce Dil Tarih Coğrafya fakültesinde öğretim üyesi olup felsefe doktorluğu yapmış, kısa süre sonra da bu görevinden ayrılarak Tıp doktorluğu hizmeti için Doğubölgemizde göreve başlamıştır.

Uzun yalnız yıllar, çileler onu Bozuyük'e sürükler.

Hükümet tabibi iken evlenir ve bir kız evlâdı olur.

Hâlen bir kızı ve üç torunu vardır.

Eskişehir'de genel cerrahi dalında doktorluğu devam etti ve buradan emekli oldu.

Japonya'da bulunduğu sıralarda Judo üzerinde çalışmış tekvando ve aikido sporlarını

Eskişehirde tatbik eden ilk kurucu sporcu olmuştur.

Türk tıbbında ilk defa kopan bir ayağı ameliyatla takarak uluslar arası tıp dünyasında ilgi çekmiş, ilk tebrik telgrafı Sovyetler Birliği'nden gelmişti. Sonra Amerika'dan, Almanya'dan ve başka ülkelerden...

Davet üzerine Almanca'yı çok iyi bildiği için Almanya'ya gitti. 15 yıl Almanya'da anatomi profesörlüğü yapmış sonra da yurda dönmüştür. Burada da camilerde vaazlar vermiş çok sevilmişlerdir.

Fransızca, Almanca, Rusça, Arapçayı mükemmel bilir konuşurlardı.

Bu dillerin kültür ve edebiyatları hakkında derin bilgi sahibi idiler.

Yabancı dillerin yanı sıra bilhassa Fizik, Kimya Matematik gibi fen bilimlerinde, astronomide şaşılacak derecede bilgiliydiler.

Eskişehir'de Akademide öğretim üyesi olarak ders vermişlerdir.

Manevî ilimlerde ise O, velâyet ve tasarruf sahibi ilmî ledün sultanı ârif-i billah.... Zamanın son Velîsi... Büyük sultan...

Eserleri başka kitablardan derleme değildir. Bizzât kaynak. Velâyet-i Resûlullah kendi gönül havzından fişkırان mübârek bilgilerdir.

Notlarını titizlikle hazırlar yanlışsız olması için dikkatle yazdırırlardı.

Derman hazretleri hiç bir maddî servete sahip değildi.

Almanyadan döndükten sonra Ankara'da bir otel odasının mütevazî şartlarında yaşadı son demlerini...

Evi yoktu.

Eşi ile birlikte yalnız başına, eski tanıdığı dostlarıyla yetindi.

Ömürlerini ağır riyâzat ve çilelerle, büyük sıkıntılar, dertler içinde insanlardan uzak, namsız nişansız bir kul olarak geçirdiler.

Çok az yer, pek az uyur, suyu çok az içerdi.

Günde bir iki lokma veya bir zeytinle yıllarca oruç tuttular.
Tarikat kurmamışlardır.

Tavır ve anlayış olarak günümüz dergâh tekke vs. sine rağbet etmemişler, talebe, mürid, şeyh namı altında etrafına kalabalık insan yığınları toplamamışlardır.

Ancak vaazlarından ve doktorluğundan kendisini tanıyan ve hakiki seven sayılı kimseler ona yanaşmışlar ilminden istifade etmeye çalışmışlardır.

Çeşitli akımlara bölünmüş anarşiye, aslını kaybeden tarikat kamplarına ayrılmış, özü sevgiden yoksun, birlikten kopmuş insan manzaralarına baktıkça derinden üzülür memleketin selâmeti için dua ederlerdi.

HAKK'ın heybetini taşıdığı mübârek bedeni daima güzel kokar, cezbesi tesir altına alırdı insanı...

Peygamber ve Ehl-i Beyt sevgisi hücrelerine kadar yayılmış görünür bir ahlâk idi onda...
Nokta kadar şikâyet, bıkkınlık taşımayan duru, sükûn ve teslimiyetin görüldüğü tertemiz bir simâ...

Ağır sıkıntılar çileler ve dertlere rağmen yüz buruşturduğu, of bile dediği görülmemiştir.
Dertlilere, hastalara şifâ verir yardımlarına bıkmadan usanmadan koşardı. Tıbbın çâre bulamadığı felçli bir çocuğu, görmeyen âmâ bir genci himmetleriyle iyileştirdiler.

Bunun gibi sayılamayacak kadar menkıbe hâline gelmiş çok hadiseler olmuştur.
Yanaşılması güç, kendisini ele vermeyen, içini göstermekten uzak duran, celâlli yapısının altında, derya gibi sevgi, merhamet ve şevkat görünürdü... Çok celâlliydiler.

Bazen gürlük konuşurlar fakat aynı zamanda da gözlerinden yaşlar akar yine konuşurlardı.
Sakal bırakmamışlardır.

Fakat omuzlarına sarkan yele gibi beyaz ipek saçlarına itina gösterir onları ensesinde toplardı.
Askeri hastanede yatıyordu.

Doktor sordu: “saçlarınız neden uzun?”

Cevap verdiler biraz celâlli : “Peke seninki neden kısa?..”

Kıyafeti; tertemiz giydiği zevkle seçilmiş bir iki gömlek ve pantolondan ibaret, gösterişi sevmezlerdi.

Kışın dondurucu soğuklarında herkesin hayret ettiği gibi sırtına atlet giymez, gündelik gömlekle göğsü açık gezer, palto da giymezdi.

Bazen yün hırka giyinir sıklıkla onu da çıkarırlardı.

“Çok soğuk var üşürsünüz efendim!” dediğimizde, “ben yanıyorum!” diye cevap alırdık.

* Notlarını yazmak üzere yanına gidiyordum. Yolda rasladım, karşı kaldırıma doğru yürüyordu.

Hocam, demir parmaklı tercihli yolu geçit olmadığı hâlde yürüyerek karşıya geçmişti.

Çok âni oldu nasıl oldu bilmiyorum, hayret içinde kaldım.

Yakında bulunan trafik polisi de koşarak yanına gitti.

Elini öptü kucakladı:

“Amca bize de dua et. Burdan nasıl geçtiniz!”
İlerden geçip yanına gittim.

Bana dönerek, gülümsedi:

“Ne oldu ben de anlamadım. Birden demirler ortadan kalktı yol açıldı ben de geçtim” dedi.

O âyet geldi aklıma “Biz her şeyi âdemin emrine verdik”...

* Gülhane Hastanesinin komutanlık katından çıkış kapısına doğru yürüyorduk.

Elimden tutuyordu.

Birden kendimde bir başkalık sezdım.

Bütün vücudum hücrelerime kadar titremeye başladı.

Özenle parlatılmış yerdeki mermer taşlardan, duvarlardan:

“ALLAH! Hû!” sesleri geliyor, inilti, haykırış hâlinde zikrediyorlardı. Dayanılması güç bu hâl ile ben de haykıracaktım ki kendimi tutmak için çaba sarfederken hocam elimi sıktı:

“Sakin ol yavrum!”...

Hemen toparlandım.

Anladım ki hocam bu zikri içine almış HAKK ile HAKK olmuştu.

* Elini dizime koymuştu.

Belki tonlarca ağırlık dizimi ezmeye başladı.

Bacağım ağrıyordu..

Sonra elini çektiler.

Ayağa kalktık, biraz yürümekde zorlandım.

Bu hâli çok sonra bir gün kendilerine anlattım.

Gülümsedi, fısıltı hâlinde kulağıma söyledi:

“Demek ki kendimle birlikte seyahatte idim”...

* Dostlarıyla birlikte bir yerde oturuyorduk, içeri yabancı bir adam girdi. Hocamı görünce :
“Hoş geldiniz efendim. Her hâlde siz benden evvel gelmişsiniz. Ben de Almanya’dan iki gün önce döndüm. Geçen hafta Münih camiinde cuma vaazınızı dinlemiştim. Ne kadar kalabalıktı değil mi?..” Hocam kısa bir sükûtdan sonra hemen sözü değiştirdi. Hayret ettim. Halbuki hocamla her gün, aylarca birlikte idim. Almanya’ya gitmemişti.

* Huzurlarında oturuyorduk.

Eli anlatıyorlardı. Fırsat bilerek sordum :

“Efendim siz yürürken elinizi yan tarafınızdan biraz öne tutarak parmaklarınızı aralayıp etrafı tararcasına yürüyorsunuz, el ile ilgisi var mı?”

Bununla ilgili hatırasını anlattılar.

“Gençtim. Köyde sabah namazına kalktım. Köydeki belâlar başkadır bilirsiniz, dedi. Aşağıda pislik yığın hâlinde görünür. Pisliğe düşmüş bir örümcek çırpınıyordu fakat kurtulamıyordu. Hemen gittim, uzandım, elimi pisliğe daldırıp hayvanı temiz bir yere bıraktım, kurtulmuştu... Sonra ellerimi sabunladım yıkadım ve abdest alıp sabah namazını kıldım. Biraz uzanmıştım ki uyumuşum. Rüyamda bu sağ elime ışık verdiler. Sağ elim projektördür, ışık saçar. Görmekde güçlük çektiğimde yolda giderken ondan böyle yapıyorum!” demişlerdi.

Hocam sağ elini açar avucunun içinden kâinatı seyrederdi.

Manevî emânetlerini, kendisine yakinen hizmet eden ona yanaşmış sevdiklerinden birine bırakacağını söylemiş fakat isim açıklamamışlardır.

Son zamanlarını ikibuçuk sene hastanede geçirdi. Vasiyetlerinde :

“Dünyaya garip geldim, garip gitmem lâzım. Garibin yeri tenhadadır” ifadesiyle sessiz bir köy kabristanına gömülmek istediler.

2 Aralık 1989 Cumartesi günü HAKK’a yürüdüler.

O’nu kar yağarken sevdiği iri kar taneleri ile köyde toprağa verdik.

Doyamadık O’na...

Aziz hatırası önünde eğiliyoruz...

Mübârek ruhu şâdolsun.

O’nu düşünmek, hissetmek, sevmek bile ilâhî sevginin doruklarına götürüyor insanı...

Ne mutlu onu görebilenlere, onu sevenlere...

Selâm olsun bizden onlara!..

28.03.1990 Çarşamba